L. gr. 157 l (1

Elementarbuch
der
griechischen Sprache
für
Anfänger und Geübtere

von

Friedrich Jacobs.

Erster Theil.

Erster und zweyter Cursus.

Sechste verbesserte Ausgabe.

Jena,
bey Friedrich Frommann
1817.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Bayerische
Staatsbibliothek
München

43 i.D

Vorrede zur ersten Auflage.

Da ich durch meinen Freund, Herrn **Frommann**, veranlaſst worden war, ein neues Lesebuch der griechischen Sprache auszuarbeiten, glaubte ich in einigen Stücken den Weg meiner Vorgänger verlassen zu müssen, um, so viel an mir läge, den Anfängern das Erlernen dieser Sprache zu erleichtern, die gerade in ihren Anfangsgründen mit den meisten Schwierigkeiten umgeben ist.

Diese Schwierigkeiten können nicht vermieden, aber sie können vermindert werden. Die gründliche Erlernung einer jeden Sprache fordert eine genaue Bekanntschaft mit den Elementen derselben; diese müssen also auch beym Erlernen der griechischen Sprache, und bey dieser ganz vorzüglich, dem Anfänger sorgfältig eingeprägt werden. Wer sich diese Mühe ersparen will, wird sich für das ganze übrige Studium eine unendliche und immer erneuerte Mühe aufsparen, und fast bey jedem Schritte Gelegenheit finden, seine eigene Trägheit oder die Nachlässigkeit seiner Lehrer anzuklagen.

Aber doch ist es billig, die Last so viel als möglich zu erleichtern, und, ohne der Gründlichkeit Eintrag zu thun, den Anfänger durch eine zweckmäſsige Methode für die unerläſsliche Arbeit zu gewinnen.

Diesem Grundsatze gemäfs wird man das Verfahren derer mifsbilligen müssen, die ihn sogleich zum Lesen führen, indem sie meynen, ihm die Elemente gelegentlich beyzubringen; auch wohl derer, die ihn nöthigen wollen, die Elemente der Sprache aus vorgelegten Beyspielen selbst abzuziehn, und sich die Grammatik selbst zu bilden. Der erste Weg führt zur Seichtigkeit; der andere ist unbeschreiblich ermüdend, und kann vielleicht kaum durch den geübtesten und eifrigsten Lehrer erträglich gemacht werden. Die Uebung der Geisteskräfte mufs zwar allerdings bey dem jugendlichen Unterrichte die vornehmste Rücksicht seyn; aber doch besteht nicht alles darin; auch die Fertigkeit im Gebrauche des Erlernten mufs man zu befördern suchen. Das Kind soll, wo möglich, nichts ohne Ueberlegung thun; aber es zu nöthigen, alles durch Ueberlegung zu Stande zu bringen, würde ihm bald das Lernen, wie das Leben verleiden. In dieser Rücksicht thut die zuletzt erwähnte Methode zu wenig Genüge, und wenn sie auch, unter gewissen Umständen, bey einzelnen Individuen gelingen sollte, so wird sie doch in Schulen, bey einer gröfsern Anzahl von Lehrlingen, niemals mit Erfolg gebraucht werden können.

Kein Unterricht kann gedeihen, wenn er nicht Lust zum Lernen findet. Diese mufs bey Kindern erweckt und erhalten werden, nicht dadurch, wie manche wähnen, dafs man sie über die Vortheile eines beharrlichen Lernens belehrt, sondern dadurch, dafs man sie sogleich gewisse Vortheile geniefsen läfst. Auf eine ernste Weise kann diefs aber nur dadurch geschehn, dafs man sie in den Stand setzt, das Erlernte sogleich zweckmäfsig anzuwenden. Das jugendliche Alter will sein Ziel in der Nähe haben. Seine Laufbahn mufs oft getheilt werden; es mufs häufig siegen können, um endlich obzusiegen.

Diese Betrachtungen haben mich bey der Einrichtung des ersten Cursus des gegenwärtigen Buches geleitet. Wenn ähnliche Lesebücher schon gewisse grammatische Kenntnisse voraussetzen, so setzt das gegenwärtige nichts als die Kenntnifs der griechischen Buchstaben voraus. Wenn ein Knabe Lesen gelernt und sich die weibliche Form der ersten Declination nebst dem Artikel eingeprägt hat, so kann er schon mit Hülfe unsers Buchs hievon Gebrauch machen, und mit jedem Schritte, den er in der Grammatik

vorwärts thut, auch in dem Buche weiter rücken. So scheint das trockne Gerippe der Paradigmen einen Körper zu gewinnen, und indem sich der Knabe seiner sichtbaren Fortschritte erfreut, übt er seine Beurtheilungskraft durch frühe Anwendung des Gelernten, und drückt es seinem Gedächtnisse fester ein. Beydes geschieht, ohne daſs er sich dabey einer sonderlichen Mühe bewuſst wäre; die Mühe des Erlernens wird getheilt und dadurch vermindert; und ich würde mich sehr wundern, wenn er nicht zur Erlernung eines jeden neuen Theils der Paradigmen mit frischem Eifer fortschreiten sollte.

Da ferner, meinen Erfahrungen nach, das Fortschreiten beym jugendlichen Unterrichte durch nichts so sehr befördert wird, als durch häufige Wiederholung derselben Dinge in den mannichfaltigsten Anwendungen, so habe ich in diesem Buche auch hierauf vorzüglich Rücksicht genommen. Der Inhalt der Sätze, aus denen der erste Cursus besteht, bietet die gröſste Abwechslung dar; die Art ihrer Zusammenstellung führt auf Wiederholung und Einheit.

Bey der Wahl dieser Sätze, welche sämmtlich aus alten Schriftstellern gezogen sind, muſste ich, bey meinem Plane, zunächst auf den grammatischen Zweck sehn; zugleich aber war ich darauf bedacht, hauptsächlich solche zu wählen, die durch ihren Inhalt die Kenntnisse des Lehrlings vermehren, oder ihm Gelegenheit zum Nachdenken geben möchten. Doch ist auch manches für die bloſse Unterhaltung eingeflochten. Jeder Satz bietet für sich einen vollständigen Sinn dar; oder wenn auch einige ihre Stelle nur ihrer grammatischen Beschaffenheit verdanken sollten, so werden dieser doch schwerlich mehr als ein Dutzend seyn. Geschmacklose, Gedanken- und Inhalt-leere Sätze wird man nicht finden. Denn obgleich das frühere Alter diesen Mangel nicht immer bemerkt, so ist es doch tadelhaft, wie in manchen Uebungsbüchern geschieht, an eine Kost zu gewöhnen, die man späterhin verschmähn und verachten müſste.

Man wird unter diesen Sätzen viele sogenannte Sentenzen finden. Ich weiſs, daſs der verstorbene Gedicke, in der Vorrede zu seinem griechischen Lesebuche, diese Lectüre für allzu trocken erklärte, und nur Geschichten für einen zweckmäſsigen Inhalt solcher Schulbücher hielt. Das Ansehn dieses treffli-

chen und einsichtsvollen Schulmanns nöthigt mir einige Worte zu meiner Rechtfertigung ab. Ich will nur gleich zum voraus gestehn, daſs ich an der Möglichkeit, meinen Plan auszuführen, verzweifelt seyn würde, wenn ich alle Sentenzen hätte ausschlieſsen sollen. Gerade in ihnen fand ich das meiste, was ich suchte, vereint: Kürze, Vollständigkeit des Sinns und verständigen Inhalt. Ihren Platz durch eben so brauchbare Stellen andrer Art zu ersetzen, würde mir sehr schwer, vielleicht ganz unmöglich geworden seyn. Nun war ich aber auch keineswegs von der absoluten Unzweckmäſsigkeit der Sentenzen überzeugt. Ob sie dazu dienen können, in den Gemüthern der Knaben gute Gesinnungen zu befördern und eine Grundlage der Weisheit zu werden, will ich hier unerörtert lassen; der moralische Zweck mag ganz aus dem Spiele bleiben. Die Frage ist nur, ob sie in der That so verdrieſslich für Knaben sind, daſs man sie aus Schulbüchern verbannen müſste. Hier will ich nun gern einräumen, daſs eine lange und ununterbrochene Reihe von Sittensprüchen, wie alle Dinge von einerley Art, ermüdend sey; auch habe ich diesen Mangel, so viel mir möglich war, zu vermeiden gesucht; aber nicht alles ist der Jugend eben so ermüdend, als es dem Manne ist. Der Knabe, welcher noch nicht gelernt hat, seine kleinen Erfahrungen in treffende Worte zu fassen, wird sich leicht einer gut gesagten Bemerkung erfreuen, die ihn theils bekannter mit dem Leben macht, theils das, was er schon weiſs, auf eine anziehende und erleuchtende Weise näher vor die Augen bringt. Nun sind zwar nicht alle Sentenzen dieses Buchs gleich anziehend, aber doch viele, doch die mehresten. Und da überhaupt bey dem Gebrauche derselben der Inhalt die zweyte, ihre grammatische Brauchbarkeit die erste Rücksicht war, und die Aufmerksamkeit der Lehrlinge auf den letzten Umstand vorzüglich gerichtet werden sollte, so glaube ich, daſs, wenn auch der Inhalt nicht durchaus gleiche Unterhaltung gewährt, dieses doch kaum wahrgenommen, und der Nutzen der Sammlung selbst nicht im geringsten dadurch vermindert werden wird.

Was den Gebrauch derselben anbetrifft, so wird die Absicht des Herausgebers nicht schwer zu erkennen seyn. Das gewöhnliche Verfahren, wo man erst nach gänzlicher Beendigung der Elementar-Grammatik zu lesen anfängt, hat für den Lehrling den

unvermeidlichen Nachtheil, daſs er durch die Nothwendigkeit, alle, oder doch die meisten Wörter analysiren zu müssen, unglaublich ermüdet wird, und dann doch, wegen der allzugroſsen Mannichfaltigkeit von Dingen, auf die er seine Aufmerksamkeit zu richten hat, verhältniſsmäſsig nur langsame Fortschritte macht. Auch kann es nicht fehlen, daſs manche Theile der erlernten Elementar-Grammatik dem Gedächtnisse entschwinden, ehe von ihnen Gebrauch gemacht werden kann, und also öfters, nicht ohne Verdruſs des Lehrers und Lehrlings, wiederholt werden müssen. Vieles von diesen Nachtheilen wird hoffentlich durch den Gebrauch dieses Buches wegfallen. Die Knaben werden in jedem Satze nur die, durch gesperrte Schrift ausgezeichneten, Wörter, mit deren Form sie so eben durch die Grammatik bekannt gemacht worden, zu analysiren nöthig haben, während ihnen der Lehrer die übrigen ohne Analyse erklärt, so lange bis kein Wort mehr vorkömmt, das sie nicht aufzulösen im Stande wären. Da ihnen auf diese Weise die nämlichen Formen gleich hinter einander oft vor die Augen gebracht werden, so ist dadurch dem Vergessen auf das möglichste vorgebeugt. Doch sollte auch das bloſs mechanische Wiederholen vermieden werden. Deshalb sind in besondern Abschnitten g e m i s c h t e B e y s p i e l e verschiedener Formen sowohl der Nenn- als Zeit-Wörter auf eine erläuternde Weise zusammengestellt worden. Die Abschnitte V. und XII. werden nicht nur zu mancherley belehrenden Vergleichungen Veranlassung geben, sondern zugleich vorzüglich brauchbar seyn, die Sicherheit der Kenntnisse eines jeden in den erlernten Formen daran zu prüfen und alles noch einmal einer gelegentlichen Wiederholung zu unterwerfen.

Wenn man vielleicht bemerken sollte, daſs doch nicht von allen Theilen der Nenn- und Zeit-Wörter Beyspiele gegeben worden, so muſs ich erinnern, daſs, wenn ich dieses hätte leisten w o l l e n und k ö n n e n, das Buch dadurch unnützerweise einen Umfang bekommen haben würde, der es eben für den bestimmten Zweck unbrauchbar gemacht hätte. Der Schüler soll hier die Formen nicht kennen lernen, sondern nur an sie erinnert werden, vorzüglich in Rücksicht auf künftigen Gebrauch. Es kam also darauf an, vor allen Dingen dasjenige, was an den alten Schriftstellern am häufigsten vorkömmt, auch am meisten zu üben und einzuprägen; und ge-

rade diesem Vortheil hätte bey dem Streben nach einer unnützen Vollständigkeit entsagt werden müssen. Die Mühe, die Paradigmen zu lernen, soll keinem erspart werden. Wenn also auch nur Eine Personalendung eines Temporis oder Modi vorkömmt, so wird diese hinreichen, auch an die übrigen zu erinnern, und der Lehrer wird diese Erinnerungen so oft fortsetzen, als er noch einige Ungewifsheit bey seinem Schüler bemerkt. Oft wird es nicht einmal nöthig seyn, sämmtliche Beyspiele zu lesen. Dem aufgeweckten und aufmerksamen Knaben werden wenige genügen; andere werden sogar einer mehrmaligen Wiederholung bedürfen.

Um der Ermüdung auch durch das Aeufsere vorzubeugen, schien es gut, die Unterabtheilungen zu vervielfältigen. Hiebey ist meistentheils auch auf die Einheit des Inhalts — in grammatischer Beziehung — Rücksicht genommen worden.

Von dem zweyten Cursus hab' ich nur wenig zu sagen. Er ist in fünf Hauptabschnitte getheilt. Der erste ist vorzüglich für die Unterhaltung der Lesenden bestimmt, und da der letzte Abschnitt des ersten Cursus schon mehrere kleine Geschichten und Anekdoten enthält, so wird der Uebergang zum zweyten, den eine ganze Reihe von Erzählungen eröffnet, fast unmerklich seyn. Indem sie aber zunächst das Vergnügen befördern, und gleichsam eine Belohnung der ersten Mühe seyn sollen, können sie zugleich dienen, mit einer Menge berühmter Namen des griechischen Alterthums bekannt zu machen, und also den Lehrling zuerst in die griechische Welt einzuführen. Eben diefs soll durch die der Mythologie und Geographie gewidmeten Abschnitte befördert werden. Sachen, nebst den Worten, einzuprägen, mufs das stete Bestreben des jugendlichen Unterrichts seyn, und man mufs keine Zeit versäumen, die Knaben beym Erlernen der Sprache mit den Gegenständen bekannt zu machen, die ihnen zum Verständnifs der Alten unumgänglich nothwendig sind. Es schien mir deshalb nützlicher, statt Auszüge aus einzelnen Schriftstellern zu geben, wie in den meisten Chrestomathien geschieht, die Verwandtschaft des Inhalts zum Leitfaden der Anordnung zu wählen. Doch ist auch hierbey der Grundsatz der Mannichfaltigkeit nicht hintangesetzt, und das Vergnügen der Lesenden eben so sehr als ihre Belehrung

erwogen worden. In dieser Rücksicht glaubte ich vornehmlich dasjenige auswählen zu müssen, was als auffallend und ungewöhnlich die Einbildungskraft beschäftigen konnte; auch die lucianischen Gespräche haben in dieser Absicht in dem mythologischen Abschnitte einen Platz erhalten. Denn obgleich, wie ein geistreicher Gelehrter sagt, ein grofser Theil des Salzes dieser Göttergespräche mit den Göttern selbst verflogen ist, so haben sie doch, nach meiner Erfahrung, für Kinder, denen die Hauptsachen der Mythologie bekannt sind, allen Reiz einer anmuthigen Parodie. Dafs bey dem geographischen Abschnitte einige Charten der alten Welt gebraucht werden müssen, brauche ich nicht zu erinnern; aber mit ihrer Hülfe wird dieses Capitel hinreichend auf die künftige Lectüre der griechischen und römischen Geschichtschreiber vorbereiten. Der naturhistorische Abschnitt sollte vorzüglich eine angenehme Unterhaltung gewähren. Der Anhang der Briefe aber schien mir nützlich, um denen, welche bisher fast ausschliefsend mit historischen Bruchstücken beschäftigt worden waren, etwas in einem ganz verschiednen Style vorzulegen. Auch werden die meisten dieser Briefe, vornehmlich die aus dem Alciphron, mit Vergnügen von Knaben gelesen werden.

Der dritte Cursus, welcher im künftigen Jahre erscheinen wird, ist vorzüglich der Geschichte gewidmet: zugleich aber wird er auch einige Proben der griechischen Beredsamkeit, und einige erlesne Bruchstücke philosophischen Inhalts liefern.

Gotha, im April 1805.

Vorrede zur zweyten Auflage.

Ich übergebe dieses Buch dem Publikum zum zweytenmal mit etwas gröſserer Zuversicht, als ich bey seiner ersten Bekanntmachung hegen konnte. Die Zweckmäſsigkeit desselben ist öffentlich anerkannt worden, und denkende Schulmänner haben der darinn befolgten Methode ihren Beyfall nicht versagt. So erfreulich mir dieses war, so hat es mich doch nicht gegen die Fehler meines Buches verblenden können; Fehler, die sich bey der Mühe des ersten Sammelns und der leidigen Eile des Drucks den Augen leicht entziehn, und späterhin mit Verdruſs erkannt werden. Diese, so viel in meinen Kräften stand, zu verbannen, und dem nützlich befundenen Buche eine gröſsere Vollkommenheit zu geben, ist bey dieser zweyten Auflage mein eifrigstes Bestreben gewesen.

Correcterer Druck, Entfernung des minder Zweckmäſsigen, Vermehrung brauchbarer Materialien, bequemere Anordnung des Gesammelten — dieſs sind die Punkte, durch die sich die gegenwärtige Auflage von der ersten unterscheidet. Einiges ist weggestrichen worden, wie z. B. die aus dem sogenannten Agathemer entlehnte Uebersicht der alten Geographie, die weder unterhaltend, noch genau genug war; die rhetorische Schilderung des thessalischen Tempe aus dem Aelian, die durch ihre sophistische Affectation allzu sehr von dem schlichten Stile der nächsten Umgebungen abstach; und im letzten Abschnitte mehrere Briefe des Libanius und andrer, aus dem nemlichen Grund. Dagegen sind fast alle Abschnitte mit belehrenden und anziehenden Zusätzen vermehrt worden, vornemlich der erste, dritte und vierte, wo es am nützlichsten und nöthigsten schien. Die Anekdoten der ersten Abtheilung, welche allzu bunt unter ein-

ander standen, sind unter bequeme Rubriken geordnet worden, die dem Sachgedächtnisse zu Hülfe kommen, und noch in mancher andern Rücksicht dienlich gefunden werden dürften. So giebt z. B. die Sammlung lakonischer Anekdoten, die jetzt neben einander stehn, ein Bild der Denkungsart und Sitten der Spartaner, welches der Lehrer leicht vollständig ausführen kann. Die lucianischen Gespräche sind vermehrt, und von den erzählenden Stellen abgesondert worden, theils um die Vermischung verschiedner Gattungen des Stils, welche niemals ohne Nachtheil ist, zu vermeiden, theils, ihre Lectüre selbst zu erleichtern.

In den Anmerkungen ist öftrer als bisher, und in dem Wortregister überall bey den unregelmäſsigen Zeitwörtern auf Buttmanns griechische Grammatik (Berlin 1805) verwiesen, auch überall, weil man dieses gewünscht hat, die Quelle eines jeden der aufgenommenen Artikel nachgewiesen worden.

Mit den hier getroffenen Einrichtungen wird es, wenn dieses Buch mehrere Auflagen erleben sollte, sein Bewenden behalten; welches ich ausdrücklich erinnere, damit die Furcht vor öftern Veränderungen im Wesentlichen der Einführung desselben nicht im Wege stehen möge.

Gotha, im September 1806.

Vorrede zur dritten Auflage.

Der Eingang, welchen dieses Buch in vielen gelehrten Schulen gefunden, hat eine neue Auflage nöthig gemacht; und diese Gelegenheit ist benutzt worden, es von einigen übrig gebliebenen Mängeln und Druckfehlern zu reinigen. Den Anführungen der Buttmannischen Grammatik ist die Seitenzahl der vierten Auflage von 1808 in Klammern beygefügt worden, um den Lesern auch den Gebrauch der dritten Auflage, die noch in so vielen Händen ist, zu lassen.

München, den 12ten Februar 1809.

Vorrede zur vierten Auflage.

Auch diese neue Auflage ist nicht ohne Verbesserungen geblieben. Die wenigen Druckfehler der vorigen sind sorgfältig getilgt, mehrere Anmerkungen, vornemlich in den ersten Abschnitten, beygefügt, und das Wortregister mit einer Anzahl von Wörtern, die bisher übersehen waren, vermehrt worden. Die schnelle Folge der Auflagen der Buttmannischen Grammatik hat in Rücksicht auf die Verweisungen abermals eine Veränderung nöthig gemacht. Die eingeklammerten Zahlen in dem Wortregister beziehen sich jetzt auf die vierte, die daneben gesetzten auf die fünfte Auflage, die im Jahr 1810 erschienen ist. In den Anmerkungen ist statt der Seitenzahlen der Paragraph und die Unterabtheilungen der Paragraphen angezeigt, welches bey der immer vermehrten Anhäufung dieser Unterabtheilungen nicht ohne Beschwerde beym Aufsuchen, aber doch die einzige mögliche Auskunft war, wenn den Lehrlingen mehrere Ausgaben nutzbar bleiben sollten. Es wäre indeſs sehr zu wünschen, daſs der verdienstvolle Verfasser dieser Grammatik bey den künftigen Auflagen ein Mittel finden möchte, eine gröſsere Uebereinstimmung in ihren Abtheilungen zu erhalten, und das Nachschlagen, das bey Vermehrung ihres Inhalts immer schwieriger wird, zu erleichtern.

Gotha den 28sten Nov. 1811.

Vorrede zur fünften u. sechsten Auflage.

Die Anmerkungen haben in dieser neuen Auflage, um sie für die Jugend immer brauchbarer zu machen, überall, wo es nöthig schien, neue erläuternde Zusätze erhalten. Neben den Verweisungen auf die grössere Buttmannische Grammatik (4te und 5te Aufl.) stehen jetzt auch Verweisungen auf den von demselben Gelehrten, unter dem Titel: Griechische Schul-Grammatik. Berlin. 1812. herausgegebenen Auszug *). Das Wortregister ist an vielen Stellen vermehrt worden.

Gotha, im Junius 1814 und September 1816.

*) Die dritte Ausgabe ist eben jetzt im J. 1816 erschienen.

Erster Cursus

Grammatische Uebungen.

I.

Erste Declination.

1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστίν [1]). — Πολλάκις βραχεῖα [2]) ἡδονὴ μακρὰν τίκτει [3]) λύπην. — Φίλει [4]) παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Βίων ἔλεγε [5]) τὴν φιλαργυρίαν εἶναι [6]) μητρόπολιν [7]) πάσης [8]) κακίας. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται [9]), ἀλλ' [10]) ἐπιθυμία. — Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς οὐδὲν [11]) ἡδονῆς ἔχει [12]).

1) ist. εἰμί. 2) βραχύς, εῖα, ύ. 3) τίκτω. 4) liebe. φιλέω. 5) λέγω. 6) sey. εἰμί. accusativus c. infinitivo. 7) μητρόπολις. die Mutterstadt, in Beziehung auf die davon ausgehenden Colonien, hier st. Mutter, Ursprung, Quelle. 8) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 9) ἐργάζομαι. 10) ἀλλά. 11) οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. οὐδὲν ἡδονῆς, wie *nihil voluptatis*, kein Vergnügen. 12) ἔχω.

2. Αἱ κτήσεις [1]) τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί εἰσιν [2]). — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν [3]), ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Πασῶν [4]) τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστιν [3]) ἡ εὐσέβεια. — Προσήκει [5]) τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀεὶ γυμνάζειν. — Κλεινότατον [6]) ἦν [7]) ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα Διὸς [8]), Φειδίου ἔργον. — Μετὰ τὸν

Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάνιος τὴν βασιλείαν παρέλαβεν 9). — Ὁ Λῖνος παῖς ἦν 7) Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας. — Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο 10) ἀπὸ Θαλοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

1) ἡ κτῆσις. 2) sind. εἰμί. 3) ist. εἰμί. 4) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 5) προςήκει μοι. es geziemt mir, ich muſs. 6) sehr berühmt. κλεινός, ή, όν. 7) war. εἰμί. 8) Ζεύς, Διός. 9) παραλαμβάνω. 10) ἄρχω.

3. Νουμᾶς Πίστεως καὶ Τέρμονος 1) ἱερὸν ἱδρύσατο 2). — Ἡ νέα Καρχηδὼν 3) κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ δεξαμένου 4) Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα 5). — Τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον 6) δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικὰς δύναται 7). — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου 8) ναός ἐστιν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος 9).

1) Πίστις und Τέρμων, *Fides* und *Terminus*, Nahmen römischer Gottheiten. 2) ἱδρύω. 3) Neu-Karthago in Hispanien. 4) δέχομαι. Asdrubal folgte in der Verwaltung des von den Puniern eroberten Hispaniens dem Barkas, welcher gewöhnlicher Amilcar genannt wird. 5) πατήρ. 6) so viel als τὸ βαβυλώνιον τάλαντον. 7) gilt, ist werth. δύναμαι. 8) des Vorgebirges Sunium in Attika. 9) Σουνιάς.

II.

Zweyte Declination.

1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος 1). — Ὁ πλοῦτος θνητός 1), ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἴδωλόν ἐστιν. — Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν 1). — Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν 2) πτηνός. — Ἡ

Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου. — Μὴ κατόκνει [3]) μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι [4]) πρὸς τοὺς διδάσκειν [5]) τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους [6]). — Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι κατῆλθον [7]) εἰς τὴν Πελοπόννησον.

1) ἐστὶ scil. (θυμός. der Zorn.) 2) war. εἰμί. 3) κατοκνέω. 4) πορεύομαι. 5) διδάσκω. 6) ἐπαγγέλλομαι. Man verbinde: πρὸς τοὺς ἐπαγγ. (zu denen, welche verheiſsen) διδάσκειν χρήσιμόν τι. 7) κατέρχομαι.

2. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεοὺς εἶναι [1]) λέγουσιν [2]). — Ὁ Ἄρης μισεῖ [3]) τοὺς κακούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολεμοῦσιν [4]).

1) *esse.* εἰμί. accus. c. infinit. 2) λέγω. 3) μισέω. 4) πολεμέω.

3. Λύκω καὶ ἵππω συννόμω ἐστόν [1]) · λέαινα δὲ καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν [2]) ἴασιν [3]). — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύω μεγίστω [4]) κάκω, πολλοὺς [5]) ἀπώλεσαν [6]). — Ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν [7]) Ἱπποκένταυρον, ἀνατρέφουσαν [8]) παιδίω Ἱπποκενταύρω διδύμω, κομιδῆ νηπίω.

1) sind. εἰμί. 2) scil. ὁδόν. nicht desselben Wegs, nicht zusammen. 3) gehn. εἶμι. 4) μέγας, γάλη, γα. 5) πολύς, πολλή, πολύ. 6) ἀπόλλυμι. 7) ποιέω. 8) ἀνατρέφω.

4. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες [1]) μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται [2]). — Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε [3]) κρυπτόμενον [4]). — Κάτοπτρον εἴδους [5]) χαλκός ἐστ' [6]), οἶνος δὲ νοῦ. — Ἀνδρὸς [7]) οἶνος ἔδειξε [8]) νόον.

1) οἱ ἐνοικοῦντες, diejenigen, welche . . be-

wohnen. ἐνοικέω. 2) *esse dicuntur.* λέγω. 3) ἐκκαλύπτω. 4) κρύπτω. Man verb. ὀργὴ πολλ. ἐξεκ. νόον κρυπτόμενον ἀνθρώπων. 5) εἶδος. 6) ἐστί. Man verb. χαλκός ἐστι κατ. εἶδους. 7) ἀνήρ. 8) δείκνυμι. ἔδειξε. pflegt zu offenbaren.

5. Ἐν Ἔρυκι [1]) τῆς Σικελίας [2]), Ἀφροδίτης νεὼς ἐστιν ἅγιος, ἐν ᾧ [3]) πολὺ πλῆθος [4]) περιστερῶν [5]) τρέφεται [6]). — Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, κατεσκεύασεν [7]) Ὁμήρῳ νεών. — Αἱροῦνται [8]) οἱ λαγὼ ὑπὸ ἀλωπέκων [9]), τοτὲ [10]) μὲν δρόμῳ, τοτὲ [10]) δὲ τέχνῃ. — Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ Ἥρᾳ πλείστους [11]) ταὼς ἔτρεφον [6]), καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταὼς ἦν.

1) Ἔρυξ. 2) πόλει scil. 3) ὅς, ἥ, ὅ. 4) eine grofse Menge, πολύς, πολλή, πολύ. 5) περιστερά. 6) τρέφω. 7) κατασκευάζω. 8) αἱρέω. 9) ἀλώπηξ. 10) bald — bald. 11) πολύς.

III.

Dritte Declination.

1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος [1]) προδότης ἐστίν. — Ἄδωνις ἔτι παῖς ὤν [2]), Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήραις [3]) ὑπὸ συὸς ἐπλήγη [4]). — Πρόκνη ἐγένετο [5]) ἀηδών, Φιλομήλα χελιδών, Τηρεὺς ἐγένετο [5]) ἔποψ. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀῤῥωδεῖ [6]). — Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων [7]), μῦν διώκων [8]), εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν [9]) ἀπέθανεν [10]).

1) ἡ πατρίς. 2) εἰμί. als er noch ein Knabe war. 3) auf der Jagd. 4) πλήττω. 5) γίγνομαι. 6) ὀῤῥωδέω. 7) wie ὤν. not. 2. ὑπάρχω. 8) διώκω. 9) πίπτω. 10) ἀποθνήσκω.

2. Διεσπάσαντο [1]) τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες [2]). — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσίν [3]). — Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν [4]) πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες. — Ἅπαντες [5]) οἱ λέοντές εἰσιν [3]) ἄλκιμοι.

1) διασπάω. 2) κύων. 3) sind. εἰμί. 4) οἰκέω. 5) ἅπας, ἅπασα, ἅπαν.

3. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν [1]). — Ὁ ὄρτυξ ἡδύφωνος καὶ μαχητικός [2]). — Οἱ Φοίνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας ἔθυον [3]). — Οἱ πέρδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εὔφωνοι, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν [4]). — Ἡ παροιμία λέγει [5]), παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι [6]). — Παλαιὸς μῦθος λέγει [5]), τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονέναι [6]).

1) κοιλαίνω. 2) ἐστὶν sc. 3) θύω. 4) waren. εἰμί. 5) λέγω. 6) γίγνομαι. accus. c. infinit.

4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων [1]) οὐ ταῖς ἡμέραις [2]), ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν [3]). — Περίανδρος ἐρωτηθείς [4]), τί μέγιστον [5]) ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες [6]) ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Γνώμη κρείσσων [7]) ἐστὶν ἢ ῥώμη χερῶν [8]). — Εὐωδία καὶ μῦρον γυψὶν αἰτία [9]) θανάτου. — Γυναιξὶ [10]) κόσμον ἡ σιγὴ φέρει [11]). — Χαλεπόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὦτα [12]) οὐκ ἔχουσαν [1]).

1) Die Nomaden der Libyer st. die libyschen Nomaden. 2) nach Tagen. 3) ἀριθμέω. 4) ἐρωτάω. 5) μέγας. 6) φρήν. 7) besser, mächtiger. ἀγαθός. 8) χείρ. 9) ἐστί sc. 10) γυνή. 11) bringt. φέρω. 12) οὖς. 13) ἔχω.

5. Ἥφαιστος τὼ πόδε [1]) χωλὸς ἦν [2]). — Ἡ Μήδεια γράφεται [3]) τὼ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα [4])· ἔχει [5]) δὲ ξίφος ἐν χερσί, τὼ δὲ ἀθλίω καθῆστον [6]) γελῶντε [7]), μηδὲν [8]) τῶν μελλόντων [9]) εἰδότε [10]), καὶ ταῦτα [11]) ὁρῶντε [12]) τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν τῆς μητρός.

1) πούς. an den Füſsen. 2) war. εἰμί. 3) γράφω. 4) ὑποβλέπω. 5) ἔχω. 6) κάθημαι. 7) γελάω. 8) μηδείς, δεμία, δέν. 9) τὰ μέλλοντα. das Zukünftige. 10) wissend, ahndend. εἰδώς von οἶδα. ich weiſs. 11) idque. obgleich. 12) ὁράω.

IV.

Zusammengezogene Declination.

1. Ἡ Φρόνησις μέγιστόν [1]) ἐστιν ἀγαθόν. — Ἡ Φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν [2]), ἡ δὲ μάθησις ἄνευ Φύσεως ἐλλιπές [2]). — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι [3]). — Οὐκ ἔστιν οὐδὲν [4]) κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη [5]) πρὸς τὸν ἀδελφόν· μέμνησο [6]), ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἦρξω [7]), τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

1) μέγας. 2) χρῆμά ἐστι scil. 3) scil. εἰσί. 4) οὐδὲν nach der Negation οὐ st. τι. S. Buttm. Schul-Gramm. §. 149. 6. 5) sagte. φημί. 6) erinnere dich. μιμνήσκω. 7) ἄρχω.

2. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἐστὶν εὕρημα, Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην [1]). — Ὁμονοούντων [2]) ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. — Ἤθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. — Πελίαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱόν, ἵππος ἔθρεψεν [3]). —

'Απόλλων, ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα 4) κατετόξευσεν 5), ἦλθεν 6) εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε 7) τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ 8), ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς 9) σαυτὸν αἰδεῖσθαι 10).

1) seiner Kunst nach. 2) ὁμονοέω. 3) τρέφω. 4) Python, der Nahme eines Drachen, welcher das delphische Orakel bewachte, in dessen Besitze die *Ge* oder *Gaea* war. 5) κατατοξεύω. 6) ἔρχομαι. 7) παραλαμβάνω. 8) du wirst seyn. εἰμί. 9) ἄρχω. 10) αἰδέομαι.

3. Οἱ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἔχουσιν 1). — 'Ο Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — 'Εν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν 2) ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν 3) 'Ελικὼν καλούμενον 4), ἕτερον δὲ Κιθαιρών. — 'Ο Νεῖλος ἔχει 5) παντοῖα γένη ἰχθύων. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει 6). — Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ 7). — Ξίφος τιτρώσκει 8) σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — Δημήτριος ὁ Πολιορκήτης 8*) βίᾳ ᾕρει 9) τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τείχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — 'Εγένετο 10) κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνήρ τις 'Απίκιος, ἀφ' οὗ 11) πλακούντων γένη πολλὰ 'Απίκια ὀνομάζεται 12). — Τίμα 13) τοὺς γόνεις. — Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου φυλάττει 14). — Οἱ πολύποδες 15) ἐλλοχῶσι 16) τοὺς ἰχθῦς. — 'Ανάχαρσις τὴν ἄμπελον εἶπε 17) τρεῖς φέρειν 18) βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

1) ἔχω. 2) sind. εἰμί. 3) der eine. 4) καλέω. 5) ἔχω. 6) φέρω. Vergl. 12. 7) ist. φύω. 8) τιτρώσκω. 8*) der Sohn des Antigonos, eines der Nachfolger Ale-

xanders des Gr. — Timotheos, ein atheniensischer Feldherr. 9) αἱρέω. 10) γίγνομαι. 11) von welchem, ἀπό. ὅς, ἥ, ὅ. 12) ὀνομάζω. das neutr. plur. hat den Singular des Verbi bey sich. 13) τιμάω. 14) φυλάττω. 15) πολύπους. 16) ἐλλοχάω. 17) εἰπεῖν. 18) φέρω.

V.

Gemischte Beyspiele von allen Declinationen.

1. Πόνος εὐκλείας πατήρ [1]). — Εὔκλειαν ἔλαβον [2]) οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς νοσούσης [3]) ἐστὶ φάρμακον λόγος. — Χαλεπὸν [4]) τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος. — Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος παῖς ἦν Ἴναχος, ἀφ᾽ οὗ [5]) ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἴναχος καλεῖται [6]). — Οὔτε τὸν ἄῤῥωστον ὠφελεῖ [7]) ἡ χρυσῆ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐτυχία.

1) ἐστι sc. 2) λαμβάνω. 3) νοσέω. Man verbinde: λόγος ἐστὶ φάρμ. ψυχ. νοσ. 4) χαλεπὸν ist Beywort von βάρος. 5) S. IV. 3. 11. 6) καλέω. 7) ὠφελέω.

2. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται [1]) τῆς δρόσου. — Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα [2]). — Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπότος [3]), πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

Ἐκ νεφέλης φέρεται [4]) χιόνος μένος [5])
ἠδὲ χαλάζης,
Βροντὴ δ᾽ ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς
φέρεται [4]),
Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται [6]).

— Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἥττων [2]), καὶ γήρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητος [2]).

1) σιτέομαι. 2) ἐστίν scil. 3) da Agathokles (der Tyrann von Syrakus) gestorben war. ἐκλείπω. 4) stürzt sich hervor, bricht hervor. φέρω. 5) die Macht des Schnees st. die Menge. 6) ταράσσω.

3. Ἄργος ὁ πανόπτης ὀφθαλμοὺς εἶχε [1]) ἐν παντὶ τῷ σώματι. — Κλεάνθης ἔφη [2]), τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν [3]). — Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος [4]), ὅτι Σκύθης ἦν, εἶπε, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ [5]). — Ἐξῆν [6]) καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν [7]) καὶ βασιλεύειν [8]) τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν [9]), καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἴκοι μένειν [10]), ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρῳ καταῤῥύτῳ καὶ κατασκίῳ, ἀγήρῳ ὄντι [11]) καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ εἵλετο [12]) ἀθάνατος εἶναι [13]), ἀργὸς ὤν [14]), καὶ μηδὲν χρώμενος [15]) τῇ ἀρετῇ. — Δεῖ [16]) τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι [17]) ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. — Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λερναίας ὕδρας τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν [18]). — Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἔῤῥιψεν [19])· ἡ δὲ λάρναξ προσηνέχθη [20]) Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

1) ἔχω. 2) φημί. 3) διαφέρω. accus. c. infinit. 4) ὀνειδίζω. 5) Σκύθης εἰμί. sc. 6) ἔξεστι. *licet.* 7) ζάω. 8) βασιλεύω. 9) ἄρχω. 10) μένω. 11) ὤν von εἰμί. wird hier nicht übersetzt. 12) αἱρέομαι. 13) zu seyn. εἰμί.

14) in Trägheit. 15) ohne Gebrauch zu machen. χράομαι. 16) *oportet.* 17) *modestia uti.* sittsam seyn; Sittsamkeit zeigen. 18) βάπτω. 19) ῥίπτω. 20) προςφέρω.

4 Ποθεῖ [1]) ἄνθρωπος νύκτα μεθ' [2]) ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἂν [3]) ἀφέλῃς [4]) αὐτοῦ τὴν μεταβολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς [5]) — Ἡρακλῆς ἔλαβε [6]) παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου δὲ θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον. — Ὦ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλον, δότε [7]) μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἄμεμπτον, καὶ εὔελπιν θάνατον. — Λέγεται, ἐρασθῆναι [8]) χῆνα [9]) Λακύδου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ταὼν παρθένου, καὶ δελφῖνα παιδός.

1) ποθέω. 2) μετά. 3) καὶ ἐάν. 4) ἀφαιρέω. 5) ποιέω. 6) λαμβάνω. 7) δίδωμι. 8) ἐράω. c. genit. 9) accus. c. infinit.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος [1]), ἡ αὐτοῦ μήτηρ ἐδόκει [2]) ἐν ὀνείροις ἰδεῖν [3]) δύο γυναῖκε, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα [4]), κάλλει ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — Φίλιππος γενόμενος κριτὴς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε [5]) τὸν μὲν φεύγειν [6]) ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν [7]).

1) πολεμέω. 2) δοκέω. 3) εἴδω. 4) ἐκπρεπής. 5) κελεύω. 6) φεύγω. 7) διώκω.

6. Κολάζονται [1]) ἐν ᾅδου [2]) πάντες οἱ κακοί, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — Αἱ Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν [3]) ἐκ

γενετῆς, ἕνα [4]) τε ὀφθαλμὸν καὶ ἕνα [4]) ὀδόντα εἶχον [5]), τρεῖς οὖσαι [6]), καὶ ταῦτα παρὰ μέρος [7]) ἀλλήλαις ὤπασαν [8]). — Κλεάνθης [9]) εἰς ὄστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν [10]) ἅπερ ἤκουε [11]) παρὰ τοῦ Ζήνωνος [9]) ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστε ὠνήσασθαι [12]) χάρτια.

1) κολάζω. 2) scil. δώματι. 3) waren. εἰμί. 4) εἷς, μία, ἕν. 5) ἔχω. 6) alle drey zusammen. eigentlich: da ihrer drey waren. 7) nach der Reihe. 8) ὀπάζω. 9) einem Lehrer der Philosophie. 10) γράφω. 11) ἀκούω. 12) ὠνέομαι. um zu kaufen.

7. Θεὸς ἑκάστῳ ὅπλόν τι ἔνειμε [1]), λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα, παῖδα ἔτι ὄντα [2]), ἔτρεφε [3]) σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερὸν ἔθηκε [4]) καὶ ποδώκη. — Ζήνων ἔφη [5]), δεῖν [6]) τὰς πόλεις κοσμεῖν [7]) οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων [8]) ἀρεταῖς. — Ἡ Λερναῖα ὕδρα εἶχεν [9]) ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

1) νέμω. 2) als er noch Knabe war. 3) τρέφω. 4) τίθημι. machte ihn. 5) φημί. 6) man müsse. δεῖ. 7) κοσμέω. 8) der Einwohner. οἰκέω. 9) ἔχω.

VI.
Adjectivum.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται[1]) ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος[2]), ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βραχεῖα[2]) τέρψις ἡδονῆς κακῆς. — Κέρδος αἰσχρόν, βαρὺ κειμήλιον[2]). — Τὸ μέλλον ἀσαφές[2]). — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται[3]) τέλος κακόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθῆ Διογένης πρόβατον εἶπε[4]) χρυσόμαλλον.

1) κεῖμαι. 2) scil. ἐστί. 3) entsteht. entspringt. γίγνομαι. 4) nannte. εἰπεῖν.

2. Τυραννὶς χρῆμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ[1]) δὲ αὐτῆς ἐρασταί εἰσιν[2]). — Τυφλὸν[3]) ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα[3]). — Καλὸν[3]) ἡσυχία. — Καλὸν ἡ ἀλήθεια[3]) καὶ μόνιμον.

Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει[4]) φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ[5]),
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει.

1) πολύς. 2) sind. 3) scil. χρῆμά ἐστιν. 4) ἔχει (S. IV. 3. 12.) φόβον. enthalten Furcht, sind mit Furcht verbunden. 5) so viel als ἐστί. κυρέω.

3. Κρεῖττόν[1]) ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακούς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι[2]). — Οὐδὲν ὀργῆς[3]) ἀδικώτερον[4]). — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης[3]) αἰσχρᾶς αἱρετώτερος[4]). — Βίων ἔφη[5]), δεῖν[6]) τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα, παυόμενον τῆς ἀρχῆς[7]), μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι[8]).

— Οὐδὲν κτῆμα σοφίας³) τιμιώτερόν ἐστιν. — Σοφία πλούτου³) κτῆμα τιμιώτερον⁴). — Παρὰ Ταρτησσίοις⁹) νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν¹⁰) οὐκ ἔξεστιν¹¹). — Δόξα ἀσθενὴς ἄγκυρα⁴), πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα. — Ἀρετῆς³) οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

1) ἀγαθός. 2) μάχομαι. 3) nach dem Comparativo wird mit Auslassung der Vergleichungspartikel ἤ (als), statt des Nominativus der Genitivus gesetzt. 4) ἐστὶ scil. 5) φημί. 6) es müsse. 7) wenn er sein Amt niederlege. 8) γίγνομαι. 9) die Tartessier, Einwohner von Tartessos in Hispanien. 10) καταμαρτυρέω, mit dem Genitivo der Person, gegen die man als Zeuge auftritt. Man verbinde: οὐκ ἔξεστι νεωτέρῳ καταμ. πρεσβ. 11) *non licet.*

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἄναιμά ἐστι*), καθόλου δέ, ὅσα¹) πλείους²) πόδας ἔχει*) τεττάρων³). — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν⁴), τὸ δὲ κελεῦσαι⁵) ῥᾴδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος⁶). — Οὐκ ἔστιν οὐδὲν⁷) μητρὸς⁶) ἥδιον τέκνοις. — Κρείσσων⁸) οἰκτιρμοῦ φθόνος. — Χρὴ⁹) σιγᾷν¹⁰), ἢ κρείσσονα σιγῆς⁶) λέγειν¹¹). — Διὰ τοῦτο δύο ὦτα¹²) ἔχομεν¹³), στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν¹⁴), ἥττονα δὲ λέγωμεν¹⁵). — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι¹⁵*) τοῦ συμφέροντος¹⁶). — Ἄρχε¹⁷) σαυτοῦ μηδὲν ἧττον¹⁸) ἢ τῶν ἄλλων. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα¹⁹), ζήτει²⁰) δὲ τὰ βελτίω⁸). — Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες²¹) περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν²²).

*) S. IV. 3. 12. 1) alle die, welche. 2) πολύς. 3) S. §. 3. 3. — 4) ποιέω. 5) κελεύω. 6) S. §. 3. 3. 7) οὐδέν.

st. τὶ wegen der vorhergehenden Negation. S. Buttm. Schul-Gramm. §. 149. 6. 8) ἀγαθός. 9) man muſs. 10) σιγάω. 11) λέγω. oder etwas sagen, das besser ist. 12) οὖς. 13) ἔχω. 14) ἀκούω. 15) λέγω. 15*) ist in gröſserer Menge vorhanden; ist häufiger. 16) συμφέρω. 17) ἄρχω. 18) nicht weniger. 19) πάρειμι. τὰ παρόντα. das was du hast. 20) ζητέω. 21) μετέχω. 22) als die Profanen, oder Ungeweihten.

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος. — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων [1]), θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· πάντα γὰρ χωρεῖ [2])· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντὸς γὰρ τρέχει [3])· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ [4]) γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει [5]) γὰρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται [6]) μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου [7]), αὐτὸς δὲ γίνεται [6]) καὶ ἑπτακαιδεκάπηχυς [8]). — Ὁ τῶν πλείστων βίος [8*]) μελλησμῷ παραπόλλυται [9]).

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· ῥᾷστόν
θ' [10]) ὑγιαίνειν [11]),
Ἥδιστον δὲ τυχεῖν [12]) ὧν [13]) τις ἕκαστος ἐρᾷ [14]).

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις [15]) καὶ τοῖς βελτίστοις [16])· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ [17]), οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει [18]).

1) der existirenden Wesen. 2) χωρέω. 3) τρέχω. 4) κρατέω. 5) ἀνευρίσκω. 6) γίγνομαι. 7) ᾠοῦ scil. S. §. 3. 3. 8) siebzehn Ellen lang. 8*) man verb. ὁ βίος τῶν πλ. 9) παραπόλλυμι. 10) θ' st. τε. 11) ὑγι-

αίνω. 12) τυγχάνω. mit dem Genit. τυχεῖν τούτων, ὧν . . das zu erlangen, was . . . 13) st. τούτων ὧν. 14) ἐράω. mit dem Genitivo. 15) κακός. 16) ἀγαθός. 17) ὑπερορἀω. 18) θαυμάζω. (hier, achten, und aus Achtung verschonen.)

6. Ἡ γῆ σφαιροειδής ἐστι καὶ ἐν μέσῳ κεῖται [1]). — Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' [2]) ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ συνίενται [3]) τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατρὸς ἦν [4]) ἀφανοῦς. — Πάντα ἐκ [5]) τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίγνεσθαι [6]) δύναται [7]). — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἁπλῆν καὶ πᾶσιν ὅμοιαν δίαιταν ἀποδέδωκε [8]). — Διονύσιος ὁ τύραννος τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε [9]), χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην [10]) αὐτῷ χρυσῆν τράπεζαν ἀφεῖλεν [11]). — Σωκράτης ἰδὼν [12]) μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδού, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

1) κεῖμαι. 2) ὑπό. vor. 3) συνίημι. 4) war von. hatte. 5) durch. 6) γίγνομαι. 7) δύναμαι. S. IV. 3. 12. 8) ἀποδίδωμι. 9) περισυλάω. 10) παράκειμαι. 11) ἀφαιρέω. 12) εἴδω.

7. Τὰ ὄρη πόῤῥωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται [1]) καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρεῖττον [2]), πενιχρὸν μέν, ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι [3]), ἢ πλούσιον καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστιν [4]), ἀεὶ τἀληθῆ [5]) λέγειν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον εἶχεν [6]). — Ἔν τινι ναῷ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν. — Ἀριστοτέλης ἔφη [7]), τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥίζας εἶναι [8]) πικράς, γλυκεῖς

δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς εἰσι δικασταὶ καθ' 9) ᾅδου, οἳ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς διακρίνουσιν 10). — Δεινόν ἐστι τοὺς χείρους 11) τῶν βελτιόνων ἄρχειν 12).

1) S. IV. 3. 12. φαίνομαι. — 2) scil. ἐστί. 3) zu wählen. ἀσπάζομαι. 4) es ist die Sache eines freyen Mannes. Es kömmt einem freyen Manne zu. 5) st. τὰ ἀληθῆ. 6) ἔχω. 7) φημί. 8) esse. 9) κατά. im. 10) διακρίνω. 11) κακός. 12) ἄρχω.

8. Ἀνάχαρσις κρεῖττον 1) ἔλεγεν, ἕνα φίλον ἔχειν 2) πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μυῖα ἑξάπους οὖσα 3), τοῖς μὲν τέσσαρσι 4) βαδίζει 5) μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις 4) δυσὶ ὡς χερσὶ χρῆται 6). — Πύῤῥος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν 7) ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλήμων ὁ κωμικὸς ἔγραψε 8) δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα, βιώσας 9) ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. — Ἄννων, ὁ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε 10) μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἱππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τοὺς Σῆρας ἱστοροῦσι 11) μέχρι τριακοσίων ζῆν 12) ἐτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν 9) λόγος 13).

1) εἶναι scil. 2) ἔχω. 3) welche . . . ist. 4) scil. ποσί. 5) βαδίζω. 6) χράομαι. mit dem Dativ. 7) πολεμέω. 8) γράφω. 9) βιόω. 10) περάω. 11) ἱστορέω. man erzählt, daſs die Serer. 12) ζάω. 13) ἐστὶ scil. so viel als λέγουσι, man sagt.

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησσίων βασιλεύς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶσαι 1) λέγεται 2). — Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰ-

κοσιτεσσάρων ἐτῶν [3]) ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν [4]). — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησεν [4]) τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς [1]) ἔτος ἓν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουΐου ἑνὸς δέοντα [5]) τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος [6]), Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἑνὶ πλείω [7]) τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν [8]). — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσοντες [9]) ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διῆλθον [8]).

1) βιόω. 2) *dicitur.* man sagt von ihm. er soll. 3) Genitivus der Beschaffenheit: in einem Alter von . . . 4) τελευτάω. 5) dreyſsig Jahre weniger eines. 6) βασιλεύω. 7) s. v. a. πλείονα. ein Jahr über dreyſsig. 8) ἔχω. 9) um Beystand zu leisten. βοηθέω. 8) διέρχομαι.

VII.

Pronomina.

1. Δημήτριός τις εἶπε [1]) τῷ Νέρωνι· σὺ μὲν ἀπειλεῖς [2]) ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις [3]). — Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε [4])· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας [5]) τῷ ζῶντι [6]), ἠρώτα [7])· σὺ ἀπέθανες [8]) ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' [9]) ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα [10]) ἄστυδε θαμίζεις [11]); οὐκ ἔστι [12]) τοῦτο σωφρονεῖν [13]), οὐχ οὕτω [14]) δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν [15]). —

1) εἰπεῖν. 2) ἀπειλέω. 3) scil. τὸν θάνατον ἀπειλεῖ. 4) τελευτάω. 5) ἀπαντάω. 6) dem Lebenden. ζάω. 7) ἐρωτάω. 8) ἀποθνήσκω. 9) st. τοῦτο. 10) ἀπολείπω. 11) θαμίζω. 12) das heiſst nicht. 13) σωφρονέω. 14) auf diese Bedingung. 15) παραδίδωμι.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν [1]), τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασκε [2]), καὶ γράφων [3]) πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε [4])· σύγχαιρε [5]) ἡμῖν, πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει [6]). — Ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται [7]), οἳ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν [8]) εἰς θάνατον [9]), τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ — Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι [10]) σφᾶς.

1) ἀπορέω. der sich in (Geld-) Verlegenheit befand. 2) πιπράσκω. 3) γράφω. 4) λέγω. γράφων ἔλεγε. er schrieb ihm in einem Briefe. 5) συγχαίρω. 6) S. IV. 3. 12. τρέφω. 7) *esse dicuntur.* 8) παίω. 9) auf den Tod, tödtlich. 10) ἀγαπάω.

3. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς [1]) ὑπό τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη [2]), ἑαυτοῖς. — Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν [3]) ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος [4]) ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν [5]). — Νόμος οὗτος Περσικός [4]), ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ [6]) ὁ βασιλεύς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ προσκομίζουσιν [7]). — Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν [8]), λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερεν [9]). — Κριτὴς ὤν [10]), ἀεὶ ταὐτὰ [11]) περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε [12]), οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν [13]). — Ψυχῆς ἐπιμελοῦ [14]) τῆς σεαυτοῦ. — Βούλου [15]) ἀρέσκειν [16]) πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου [17]).

1) ἐρωτάω. 2) φημί. 3) φύω. 4) scil. ἐστίν. 5) κρατέω. mit dem Genit. 6) ἐλαύνω. 7) προσκομίζω. 8) πωλέω. 9) περιφέρω. 10) wenn du Richter bist. 11) st. τὰ αὐτά. dasselbe. auf dieselbe Weise.

12) γιγνώσκω. 13) ποιέω. 14) ἐπιμελέομαι. mit dem Genitivus. 15) βούλομαι. suche. bemühe dich. 16) ἀρέσκω. 17) αἰσχύνομαι.

VIII.

Regelmäſsiges Zeitwort auf ω.

a. Activum.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς [1]) τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν. — Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη [2]), αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει τῇ ἀρετῇ. — Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι [3]), καὶ [4]) ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι [5]) βαράθρων. — Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος [6]), ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ. — Εὖ θνήσκοις, ὅταν σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ [7]). — Τήρης, ὁ βασιλεύς, ἔλεγεν, ὁπότε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο [8]), τῶν ἱπποκόμων οἴεσθαι [9]) μηδὲν [10]) διαφέρειν. — — Ἀγησίλαος ἐρωτηθείς [11]), πῶς ἄν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοίη [12]), εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — — Ἆγις ἐρωτηθείς [11]), πῶς ἄν τις ἐλεύθερος διαμένοι, θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

1) auf. 2) τὸ πάθος. 3) σώζω. 4) sogar. 5) ἀνασπάω. 6) scil. ἐστίν. die Schönheit bringt keinen Nutzen. 7) ἔρχομαι. 8) στρατεύομαι. 9) so glaube er. οἴομαι. 10) in nichts. 11) ἐρωτάω. 12) st. εὐδοκιμοῖ. von εὐδοκιμέω.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύοντες [1]), Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν [2]). — Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους

εἴκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχουσιν [3]).

1) scil. αὐτούς. 2) αὐτόν scil. 3) das Participium st. οἳ ἔχουσιν. An den steinernen Säulen, die man Hermen nannte, war aufser dem, oft roh gearbeiteten Kopfe, kein Glied des Leibes ausgedrückt.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπούδασε [1]), καὶ αὐτὸς ἰᾶτο [2]), καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ τὰ λοιπά [3]). — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην [4]) ἔτι παῖδε ὄντε [5]). — Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέλιπε [6]) καὶ ἐξέπλευσεν [7])· Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγαγεν [8]). — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαίμων τῆς Ἑλλάδος εὐνομίᾳ καὶ δόξῃ χρόνον [9]) ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένη [10]) νόμοις. — Ἔπεμψά [11]) σοι κήρυκας πέντε καὶ τριάκοντα· σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύω [12]) πέμψον.

1) σπουδάζω. 2) ἰάομαι. 3) das lateinische *et caetera*. Man supplire: ἐποίει. 4) στασιάζω. 5) da sie noch Knaben waren. schon als Knaben. 6) καταλείπω. 7) ἐκπλέω. 8) der aor. 2. von ἀπάγω. 9) während einer Zeit. 10) χράομαι. c. dativo. 11) ich schicke dir hier. (mit dem Briefe). 12) zwey der Ruder st. zwey Ruder.

4. Ὁ Διογένης *) ἔλεγεν, ὅτι [1]) οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω [2]). — Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς [3]), κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — Κἂν [4]) μόνος ἦς [5]), φαῦλον μήτε λέξῃς, μήτε ἐργάσῃ [6]) τι. — Αἰδοῦς

παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ 7), ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς 8) σαυτὸν αἰδεῖσθαι 9).

*) der den Beynahmen κύων führte. 1) ὅτι steht oft im Anfange einer directen Rede überflüssig. 2) σώζω. 3) ὀνειδίζω. 4) καὶ ἐάν. 5) bist. εἰμί. 6) ἐργάζομαι. 7) du wirst seyn. εἰμί. 8) ἄρχω. 9) αἰδέομαι.

5. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι 1). — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι 2) ῥάδιον. — Διογένης λύχνον μεθ' 3) ἡμέραν ἅψας 4), ἄνθρωπον, φησί, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες 5), ἐξώκειλαν 6) εἰς τρυφήν. — Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας 7) τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας 8) εἰς ἓν ἄστυ, ἕνα δῆμον ἀπέφηνεν 9).

1) γεωγραφέω. 2) κελεύω. 3) μετά. bey. am. 4) ἅπτω. 5) καταλύω. 6) ἐξοκέλλω. 7) συνοικίζω. 8) die Bewohner. κατοικέω. 9) ἀποφαίνω.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν 1) ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἡ φύσις ἀπένειμεν 2). — Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα 3) τοσοῦτον χειμῶνα. — Ἐξ οὗ 4) φιλοσοφεῖν ἐπενόησας 5), σεμνός τις ἐγένου 6) καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας 7). — Ἄρτι μοι τὴν ἅλω διακαθήραντι 8) ὁ δεσπότης ἐπέστη 9) καὶ ἐπῄνει 10) τὴν ἐμοῦ φιλεργίαν. — Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν 11) ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. — Ἀφροσύνης ἐστὶ 12) τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα. — Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι 13) δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἁμάρτημα χρόνῳ.

1) ἀποθνήσκω. 2) ἀπονέμω. Man verb. ἡ φύσις ἀπένειμε τοῖς ἀγαθ. ἴδιον (als etwas eigenthümliches) τὸ καλῶς ἀποθ. 3) ὑπομένω. 4) χρόνου sc. seitdem. 5) ἐπινοέω. 6) du bist geworden. γίγνομαι. 7) ἐπαίρω. 8) διακαθαίρω. 9) ἐφίστημι. 10) ἐπαινέω. 11) ἀνατέλλω. 12) es zeigt Unverstand. 13) περιστέλλω.

7. Σχολαστικὸς μαθὼν [1]) ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῇ [2]), ἀγοράσας [3]) κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν. — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγκάμνειν θεός. — Οὐκ ἂν δύναιο [4]) μὴ καμὼν [5]) εὐδαιμονεῖν. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον, ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν [6]) ἐκ Νεμέας [7]). — Δημοσθένους εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, ἀποκτενοῦσί [8]) σε Ἀθηναῖοι, ἐὰν μανῶσι [9]), ναί, εἶπεν, ἐμὲ μέν, ἐὰν μανῶσι, σὲ δέ, ἐὰν σωφρονῶσιν.

1) μανθάνω. 2) ζάω. 3) ἀγοράζω. 4) δύναμαι. du wirst . . . können. 5) st. εἰ μὴ κάμοις. 6) τέμνω. 7) in der Gegend von Nemea. 8) ἀποκτείνω. 9) conjunct. aor. 2. pass. μαίνομαι.

8. Πλάτων λοιδορούμενος [1]) ὑπό τινος, λέγε, ἔφη [2]), κακῶς, ἐπεὶ καλῶς [3]) οὐ μεμάθηκας [4]). — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε [5]) τῷ διοικοῦντι [6]) τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως [7]). — Τὸν εὐτυχοῦντα [8]) χρὴ [9]) σοφὸν πεφυκέναι [10]). — Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ δοκῶν [11]) ἧλον πεπατηκέναι [12]), τὸν πόδα ὕπαρ περιεδήσατο [13]) · ἕτερος δὲ μαθὼν [14]) τὴν αἰτίαν, ἔφη, διὰ τί γὰρ [15]) ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Βίων ὁ σοφιστὴς ἰδὼν [16]) φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα [17]), εἶπεν · ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν [18]),

ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες[19]) σπανίως ἔνδοξοι γίγνονται. — Εἰρήκασι[20]) τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι[21]) καὶ μύδρον διάπυρον. — Δαίδαλος, ἀρχιτέκτων ὤν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς[22]) ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ.

1) λοιδορέω. 2) Φημί. 3) λέγειν sc. Ein Wortspiel: κακῶς λέγειν, schlecht sprechen, und, übel von einem sprechen, einen lästern; welchen beyden Ausdrücken καλῶς λέγειν entgegengesetzt ist. 4) μανθάνω. 5) ὑποτάσσω. 6) dem, welcher das Ganze regiert. διοικέω. 7) scil. ὑποτάσσουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην. 8) der Glückliche. εὐτυχέω. 9) muſs. 10) so viel als εἶναι. Φύω. 11) dem es im Traume vorkam, als ob er . . . 12) πατέω. 13) περιδέω. 14) μανθάνω. 15) denn auch. 16) εἶδον. ich sah. 17) κύπτω. 18) συμβαίνω. 19) χαίνω. 20) ἐρέω. 21) accus. c. infinit. 22) Φεύγω.

9. Ἀταλάντη ἐπεφύκει[1]) ὠκίστη τοὺς πόδας[2]). — Πνεόντων τῶν ἀνέμων[3]) ἐπεφρίκει[4]) ὁ πόντος, καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει[5]). — Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν[6]) ὅτι σόν ἐστιν[7]), ὅτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν ᾔδεις. — Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσαγγελθείσης[8]) Ἀναξαγόρα, εἶπεν, ᾔδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας[9]). — Ὁ χρήσιμ'[10]) εἰδώς[11]), οὐχ ὁ πόλλ'[12]) εἰδὼς σοφός.

1) so viel als ἦν. Φύω. 2) in Ansehung ihrer Füſse, auf ihren F. 3) Genitivi absoluti, die hier durch wenn ausgedrückt werden können. 4) Φρίττω. 5) ἐξανθέω. 6) (εἴδω) οἶδα. 7) ὃ ἔλαβον sc. 8) als dem Anaxagoras . . . gemeldet worden war. 9) γεννάω. daſs ich sie gezeugt habe. 10) χρήσιμα. 11) (εἴδω) οἶδα. 12) πολλά.

b. Medium.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθείς [1]), διὰ τί οὐ συγγράφει, ὅτι, εἶπεν, ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνεο [2]). — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν [3]), κἂν [4]) μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται [5]). — Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν [3]), ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. — Ἀντίγονος ὑποχωρῶν [6]) ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — Οἱ πάλαι [7]) Ἀθηναῖοι ἁλουργῆ ἠμπείχοντο [8]) ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον [9]) χιτῶνας. — Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς ἄν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα μέν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.

1) ἐρωτάω. 2) ionische Form statt αἰσχύνου. 3) scil. ἐστίν. 4) καὶ ἐάν. 5) φαίνομαι. 6) ὑποχωρέω. 7) scil. ὄντες. i. e. οἱ παλαιοί. Das Adverbium bekömmt, wenn es zwischen den Artikel und das Substantivum gestellt wird, die Bedeutung eines Adjectivi. 8) ἀμπέχω. Man bemerke das doppelte Augment. gr. Gr. §. 78. 2. Anm. 7. 9) ἐνδύνω.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δὶς δ' οὐκ ἔστι [1]) γενέσθαι. — Ἔοικεν [2]) ὁ βίος θεάτρῳ. — Αἱ καμηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερὲς ἔχουσι καμήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκασιν. —

Δεδοίκασιν 3) αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον τὸ κρύος, ὅσον 4) τὸν ὄμβρον. — Οὐκ ἀκήκοας 5), ὡς οἱ τέττιγες ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιόν 6), εἰς ὄρνιθας μετέβαλον 7); — Ἐλπὶς ἐγρηγορότος 8) ἐνύπνιον. — Πίνδαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων 8) ἐνύπνια.

1) i. e. ἔξεστι. 2) εἴκω. 3) δείδω. 4) als. 5) ἀκούω. 6) die vor Alters Menschen waren. 7) μεταβάλλω. 8) ἐγείρω. S. Buttm. gr. Gr. §. 101. in ἐγείρω.

3. Δημώναξ ἐρωτηθείς 1), πότε ἤρξατο 2) φιλοσοφεῖν, ὅτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἐμαυτοῦ ἠρξάμην 2). — Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο 3), ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἦρξω 2), τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Φιλόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ηὔξατο 4) γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κῦρος ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι 5), ἐχαρίσατο 6) ἑπτὰ πόλεις.

1) ἐρωτάω. 2) ἄρχω. 3) μιμνήσκω. 4) εὔχομαι. 5) der sein Freund war. 6) χαρίζομαι.

4. Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Διογένης 1) πρὸς τὸν 2) ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα, φύλαξαι, πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, φύλαξαι. — Τοιοῦτος γίγνου περὶ 3) τοὺς γονεῖς, οἵους 4) ἂν εὔξαιο 5) περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Λέγεται Ἰὼ ἡ Ἰνάχου 6) εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα, τὸν Βόσπορον νήξασθαι 7) καὶ δοῦναι 8) τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολαστικὸς κολυμβᾷν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν 9) ἐπνίγη 10)· ὤμοσεν 11) οὖν μὴ ἅψασθαι 12) ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ 13) κολυμβᾷν. —

1) die Wortfolge ist: Διογένης εἶπε πρὸς τὸν ἐνσεῖσ. 2) zu einem Menschen. 3) in Rücksicht auf, gegen. 4) wie. 5) εὔχομαι. wie du wünschen würdest, dafs . . . 6) θυγάτηρ sc. 7) νήχομαι. 8) δίδωμι. 9) beynahe. 10) πνίγω. 11) ὄμνυμι. 12) ἅπτομαι. 13) μανθάνειν.

5. Γραῦν τινά φασι [1]) μόσχον μικρὸν ἀραμένην [2]), καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν [3]) ποιοῦσαν λαθεῖν βοῦν φέρουσαν [4]). — Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής, ταῦρον ἀράμενος [2]) ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

1) man sagt. φημί. 2) αἴρω. 3) täglich. 4) habe sie allmählig ein Rind getragen. λανθάνειν mit dem Participio zeigt an, dafs die im Participio ausgedrückte Handlung unvermerkt erfolge.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο [1]), ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι [2]), καὶ βαδιοῦμαι [3]) ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, χάριεν [4]), ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχούμεθα. — Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο [5]); ἔφη, ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι.

1) ἐξαιρέω mit dem Genitivo der Sache. 2) τρέπω. 3) βαδίζω. 4) scil. ἐστίν. Es ist angenehm. 5) ὄπτομαι.

c. Passivum.

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον [1]) τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέ-

γραπται. — Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαι τὴν γνώμην [2]), καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι [3]) τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην [4]).

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα [5]),
Ἡ δ' [6]) εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

1) nur allein. 2) ich werde in Verwirrung gesetzt, gerathe in Verwirrung. τὴν γνώμην. der dem Passivo zugegebene Accusativus beschränkt die Handlung (die Wirkung der Handlung) auf einen Theil des Subjectes. S. gr. Gr. §. 121. 7. Anm. 1. 3) ἐπιλήθομαι. 4) παρασκευάζω. 5) λείπω. wenn wir Mangel haben. wenn es uns fehlt. 6) δὲ st. ἀλλά. welches nach εἰ den Nachsatz herauszuheben dient.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμῆσθαι [1]) μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι [2]) δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι [3]) τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι [4]) δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους. — Ἄνθρωπος ὢν [5]), μέμνησο [6]) τῆς κοινῆς τύχης. — Μέμνησο [6]) ὅτι θνητὸς εἶς. — Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται [7]).

1) τέμνω. 2) πορθέω. 3) γίγνομαι. 4) ἀναστρέφω. 5) da du . . . . bist. 6) μιμνήσκω. mit dem Genitivus. 7) θάπτω.

3. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐντετριμμένος [1]), καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος [2]), καὶ ἐν πορφυρίσι κατορωρυγμένος [3]), καὶ ἐν βασιλείοις κατακε-

κλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονήν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν. — Τυφών, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμένην [4]) εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

1) ἐντρίβω. 2) διαπλέκω. über die Accusativen χαίτην und σῶμα. S. §. 1. not. 2. gr. Gr. §. 118. 5. 3) κατορύττω. 4) μίγνυμι.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ προσήρτηται [1]), τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει προσπέπλασται [2]). — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν [3]) εἰθισμέναι εἰσίν. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὤν [4]), περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλιμμένος [5]) ἐχόρευσεν. — Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονισμένας [6]), εἴθε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν [7]). — Οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνες διεσπαρμένοις [8]) τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ εἱμαρμένον [9]) διαφυγεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου [10]) ἐπὶ [11]) κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος· εἵμαρτό [9*]) μοι κλέψαι· καὶ δαρῆναι [12]), Ζήνων ἔφη. — Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπασιν ὥριστο [13]) τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος. — Οἱ Γίγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς ἡμμένας [14]).

1) προσαρτάω. 2) προσπλάττω. 3) M. verb. τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσι. eben solche Schuhe wie die Männer. 4) noch als Knabe. 5) ἀλείφω. 6) ἀπαγχονίζω. 7) φέρω. 8) διασπείρω. 9) μείρομαι. 9*) Zenon be-

hauptete, dafs sich alles zufolge einer unbedingten Nothwendigkeit ereigne. 10) μαστιγόω. 11) wegen. 12) δέρω. 13) ὁρίζω. 14) ἅπτω.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν [1]· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — Πυθαγόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας [2]) καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὤφθη [3]) ἐν Μεταπόντῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν [4]). — Ἦν Ἀθηναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι [5]) τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος ὁ νόμος ἤρξατο [6]) μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε [7]) δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη [8]) δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη [9]) δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη [10]) ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεύς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη [11]), καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη [12]) καὶ διεφθάρη [13]). — Δοῦρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθείη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι. — Αἱ τιθῆναι ἐμπτύουσι τοῖς παιδίοις, ὡς μὴ βασκανθῶσιν [14]).

1) ὀνομάζω. 2) an demselben Tage. 3) ὄπτομαι. 4) ἀξιόω. mit dem Genit. 5) ἡγέομαι. die Anführung im Kriege (die Hegemonie) in Griechenland zu haben. 6) ἄρχω. 7) ἀκμάζω. 8) καταβαίνω. 9) φυλάττω. 10) θαυμάζω. 11) σφάττω. 12) κατακόπτω. 13) διαφθείρω. 14) βασκαίνω.

6. Νέος ὢν [1]) ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτ' ὀφθῆναι [2]) γελῶν ὑπεράγαν. — Λόγος τις ἐστίν, Ῥοδίους

ὑσθῆναι[3]) χρυσῷ, χρυσῆν ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην ῥήξαντος[4]). — Ἡρόδοτος λέγει, ἐπὶ Ἄτυος διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι[5]) τὰς παιδιάς. — Ἀριάδνην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν[6]) ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν[7]) Διονύσῳ γαμηθῆναι[8]). — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς[9]) καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς περιβόητος ἐγένετο. — Ἀπόλλων καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ κἀξοστρακισθεὶς[10]) διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — Πόνου μεταλλαχθέντος[11]) οἱ πόνοι γλυκεῖς.

1) In seiner Jugend. 2) ὄπτομαι. 3) ὕω. 4) ῥήγνυμι. Genitivi absoluti, mit indem aufzulösen. 5) εὑρίσκω. 6) ἀπολείπω. 7) κομίζω. 8) γαμέω. 9) τρέφω. 10) καὶ ἐξοστρακισθείς. 11) μεταλλάττω.

7. Ὃ μέλλεις[1]) πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν[2]) γὰρ γελασθήσῃ[3]). — Βασιλεὺς ὤν, σκόπει[4]), ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἕξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν[5]) ἀδικηθήσονται[6]). — Αἰδοῦ σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Ἅπαντα δόκει ποιεῖν ὡς[7]) μηδένα λήσων[8])· καὶ γὰρ ἐὰν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ[9]).

1) was du willens bist. 2) ἀποτυγχάνω. 3) γελάω. 4) so sieh darauf. 5) in keinem Stücke, auf keine Weise. 6) ἀδικέω. 7) als ob. 8) λανθάνω. 9) ὄπτομαι.

8. Ὕλας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποσταλεὶς[1]) ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ

Νυμφῶν ἡρπάγη [2]). — Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν [3]) ἀπεπνίγη. — Ἥφαιστος ἐῤῥίφη [4]) ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χωλὸς ἐγένετο. — Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας [5]), ἐκρύβη [6]). πυθομένου [7]) δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, καιρὸν ἔχω [8]) μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν [9]) τοῦ ἰατροῦ. — Λέγεται, τὸν Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ Πύῤῥῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανείη [10]). — Συγκρινομένων [11]) τῶν τριῶν ἠπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν [12]) ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Λιβύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

1) ἀποστέλλω. 2) ἁρπάζω. 3) καταπίνω. 4) ῥίπτω. 5) συναντάω. 6) κρύπτω. 7) πυνθάνομαι. Genit. absol. mit als aufzulösen. 8) es ist eine geraume Zeit, dafs. — 9) ἔρχομαι. 10) φαίνω. 11) wenn man vergleicht. Genit. absol. 12) so möchte (wird) scheinen.

IX.

Zusammengezogene Zeitwörter.

a. Activum.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. — Ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε. — Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεε, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης [1]) ὂν ἀποστύγεε. — Πολλοὶ δοκέοντες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέουσιν. — Μηδενὶ φθόνει. — Νόει, καὶ τότε πράττε.

1) ionische Form st. ἀλογίας. σὺν λόγῳ. mit Ver-

nunft gepaart; μετὰ ἀλογίης. mit Unvernunft verbunden.

2. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα [1]), διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων [2]) οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοί ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθει γελᾶν,
τὸν δ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.

Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλέοντες *) πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἀγρόν. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν [3]) ἀεί, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν [4]) ἔμφυτον ἔχοντες [5]). — Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν. —

Οἴνου γὰρ εὕροις [6]) ἄν τι πρακτικώτερον;
Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

1) ἐρωτάω. 2) γυναικῶν scil. *) πλέοντες. Die verba πλέω, πνέω, ῥέω, τρέω, χέω erlauben keine Zusammenziehung, aufser in ει. S. Buttm. Schul-Gr. §. 105. Anm. 2. 3) befinden sich in einem kriegerischen Zustande. 4) Die Infinitiven werden mit dem vorgesetzten Artikel τὸ wie Substantiva gebraucht. 5) indem ihnen anhängt. 6) εὑρίσκω.

3. Αἰσχύλος, ὥς λέγουσιν, τὰς τραγῳδίας μεθύων ἐποίει. — Ὀρφεὺς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. — Οἱ Σαρδῷοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας [1]) τῶν πατέρων ῥοπάλοις ἀνη-

ρουν [2]). — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν [3]) ἐν ἄντροις ᾤκουν [4]). — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν [3]) ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

1) γηράσκω. 2) ἀναιρέω. 3) vor Alters. S. gr. Gr. §. 112. 5. Anm. 2. Schul-Gr. §. 125. Anm. 5. 4) οἰκέω.

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται [1]) νόμου. — Κυβερνήτου νοσοῦντος ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. — Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων [2]) πινακίδας ᾔτει [3]), ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μὴ λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ [4]) γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν τύχη. — Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα Ὅμηρος ἐποίησε [5]) φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους καὶ πολεμοῦντας.

1) bedarf. δέομαι. 2) der im Begriff war. 3) αἰτέω. 4) die Herrn schenkten oft durch ihr Testament den nachgelassenen Sclaven die Freyheit. 5) hat so vorgestellt, als ob es trüge . . . mit Beziehung auf die Beschreibung des Schildes von Achilles in der Iliade XVIII. 478. ff.

5. Ὁ Βάκχος καὶ [1]) Ληναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατῆσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρολογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαί [2]) τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὗν ἄγριον κεντήσειεν [3]). — Ἐπίκουρος ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις πλουτήσειεν [3]); οὐ τοῖς οὖσι [4]) προστιθείς [5]), ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων. — Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντή-

σας, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μή μοι μέμψῃ, ὅτι οὐκ ἐνόσησα. — Μηδέποτε φρονήσῃς ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαυτοῦ. — Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

1) auch. 2) nach der bey den Alten herrschenden Sitte, bey der Mahlzeit zu liegen. 3) Attischer Optativus. S. Buttm. Schul-Gr. §. 103. III. 3. 4) τὰ ὄντα. von εἰμί. dem, was man hat. 5) προςτίθημι.

6. Ὦ παῖ, σιώπα, πόλλ' [1]) ἔχει σιγὴ καλά. — Μὴ κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδου. — Γελᾷ ὁ μῶρος κἄν [2]) τι μὴ γελοῖον ᾖ [3]). — Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα τῷ Διΐ. — Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν. — Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ ἠρίστηκεν [4]). — Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν δυςφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἡ εἰς ᾅδου [5]) κατάβασις.

1) st. πολλά. 2) st. καὶ ἂν oder ἐάν. 3) sit. εἰμί. gr. Gr. §. 126. 8. (497.) 4) ἀριστάω. 5) scil. δῶμα.

7. Οἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον [1])· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται [2]), καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων [3]) μεταμορφοῦσι χροίαν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν [4]). Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προςνέουσιν *), οἱ δὲ πολύποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτάναις. — Ἵππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ. — Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσιν. — Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιόν φασι

μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι [5]), μήτε μειδιῶντα. — Διογένης ἰδών ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν, θάῤῥει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὄρνισιν εἴων [6]) ἐλεύθερον.

1) auf folgende Weise. 2) κάθημαι. 3) τῶν πετρῶν scil. *) S. oben zu §. 2. *). — 4) δοκέω. 5) ὄπτομαι. 6) ἐάω.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον [1]) οὐδὲν [2]) ἐσιτεῖτο ἢ μυῤῥίνης ὀλίγον, οἴνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο, πλὴν ὕδατος. — Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα ἐξετύφλωσεν. — Ὅμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον [3]).

1) ὃν χρ. so lange. gr. Gr. §. 118. 7. Schul-Gr. §. 131. 8. 2) scil. ἄλλο. 3) ὃν τρόπον i. e. ὅπως. wie er sich vornimmt. gr. Gr. §. 130. 4. Schul-Gr. §. 131. 6. Anm. 2.

b. Medium.

1. Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι [1]), ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύῤῥον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρῃτήσατο [2]), τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθείς, πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦ-

του; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως. — Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὡς [3]) καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδέως μὲν ἔχε [4]) πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγώ [5]), εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν [6]). — Πάντων ἐστὶν ἥδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

1) der den Beynamen des Grofsen führte. 2) παραιτέομαι. 3) *ut . . . victurus*. als ob du . . 4) gr. Gr. §. 137. ἔχειν. — 5) ἐθεασάμην sc. 6) zu lachen. S. gr. Gr. §. 131. 4. Anm. 3. Schul-Gr. §. 145. Anm. 3.

c. Passivum.

1. Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο [1]). — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὤν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἤντλει [2]), μεθ' ἡμέραν [3]) δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἱππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηνουργοὶ κροτοῦσι κρότον [4]) τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσαι [5]) αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. — Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνῆσθαι· πρῶτον μέν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πη-

ρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε[6]) τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρός τινα τῶν παίδων, μεμαστίγωσο[7]) ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμην.

1) ἀναδέω. 2) ἀντλέω. 3) am Tage. 4) S. gr. Gr. §. 118. 2. 5) und wenn die Bienen dieses hören. 6) st. προέλεγε. 7) st. ἐμεμαστίγωσο. S. gr. Gr. §. 76. Anm. 6. Schul-Gr. §. 83. Anm. 4.

X.

Zeitwörter in μι.

a. Activum.

1. Ζεὺς πάντα τίθησιν, ὅπη θέλει. — Τί τὸν νεκρὸν ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νοσοῦντα οὐδὲν ἄλλο ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ [1]) βρωθεὶς [2]) πίθηκος. — Χίλων ἐρωτηθείς, τί χαλεπώτατον[3]); τὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι μάτην [4]). — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι.

1) außer. 2) βιβρώσκω. 3) ἐστίν. sc. 4) Man verb. ὑπὸ φιλαυτίας γὰρ ἕκαστον προστιθέναι ἑαυτῷ πολλὰ μάτην.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν, εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λαβέ [1]). — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν [2]) ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥᾴδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθη-

ιᾶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀνέθηκεν. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὑρεῖν [3]) τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους [4]) μεταθεῖναι μόνον. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεύς, Διόνυσον πάντα [5]) ἐμιμεῖτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήματος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. — Λυκοῦργον, τὸν θέντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

1) λαμβάνω. 2) ἀποθνήσκω. 3) εὑρίσκω. 4) αὐτῶν scil. ihre Formen. 5) in allen Stücken.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην [1]), ἐποίουν ἂν τὰ [2]) τῆς ἀηδόνος· εἰ κύκνος, τὰ [2]) τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη [3]), εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς. — Ἐὰν ᾖς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. — Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι [4]) τοῖς ἀντιτεταγμένοις [5]). — Εὔκολον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ᾅδου [6]) ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰέναι. — Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν [9]), αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

1) attisch. st. ἦν. 2) ἔργα scil. 3) ionisch st. πολυκοιρανία. 4) ἔπειμι. 5) ἀντιτάσσω. 6) scil. δῶμα. S. IX. 6. not. 5. 7) ἴσημι.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὖος ἕστηκεν. — Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν, ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν [1])· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὑρόντι [2]) τίς

ὑμῶν βωμὸν ἱδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχὲς ἔλεγον· κύον, κύον· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἵ με ἀριστῶντα περιεστήκατε. — Οὐδὲ [3]) τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνισιν εἴων [4]) ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἱστάντες. — Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους [5]) ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἥμερον μεταστῆσαι [6]).

1) δίδωμι. 2) εὑρίσκω. 3) nicht einmal. 4) ἐάω. 5) die Menschen seiner Zeit. 6) Man verbinde: λέγουσι (man sagt) τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοὺς κ. ἑ. ἀνθρ.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἁπλῆν Ὅμηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσιν. — Δίδου [1]) παῤῥησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' [2]) ὡς θερμότατον [3]) ἀναδιδοίη τῇ γλώττῃ. — Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Προμηθεύς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασιν. — Φασὶν Εὐριπίδην Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, ἃ μὲν συνῆκα [4]), γενναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα [5]).

1) verstatte. 2) st. ἵνα. 3) so heiſs als möglich. 4) συνίημι. 5) scil. γενναῖα εἶναι.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς [1]) ῥώννυσι, πλείων δὲ παρίησιν. — Ἡ πλαστικὴ [2]) δείκνυσι τὰ εἴδη τῶν θεῶν, τῶν ἀν-

θρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ[3]. — Οὐδὲν θαλάσσης[4]) ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καί τις[5]) ἀναχθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδυ τοῖς χρήμασιν[6]) ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

1) λαμβάνω. 2) scil. τέχνη. 3) s. v. a. ἐστί. 4) als das Meer. S. gr. Gr. §. 119. 5. 4. Schul-Gr. §. 132. 4. 4. 5) mancher. 6) st. κατέδυ σὺν τοῖς χρ.

b. Medium.

1. Ὅτε εἷλε[1]) τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος ἀπέδοτο[2]) τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἥραν κλέος ἔσχεν[3]). — Ὁ νόμος λέγει· ὃ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι[4])· κἀκεῖνος[5]) ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα[6]), τὴν μὲν δορὰν ἠμφιέσατο[7]), τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι[8]). — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρί, θεμέλια[9]) θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

1) αἱρέω. 2) ἀποδίδωμι. 3) S. gr. Gr. §. 101. Schul-Gr. §. 114. 4) für τεθνηκέναι. gr. Gr. §. 88. An. 6. Schul-Gr. §. 110. 1. Anm. 4. 5) καὶ ἐκεῖνος. 6) den nemäischen Löwen. 7) ἀμφιέννυμι. S. gr. Gr. §. 96. Schul-Gr. §. 86. Anm. 1. 8) als Helm. 9) zur Grundlage.

2. Ἀρετή, κἂν [1]) θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι [2]) οἶνος οὐ μίγνυται. — Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναιο [3]) μὴ καμὼν [4]) εὐδαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Αἰγινητῶν ἑκάστῳ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνωνται. — Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας [5]), εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρός ἐστι κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὄσσης.

1) καὶ ἐάν. 2) mit deren Wasser. 3) st. οὐ δυνήσῃ. gr. Gr. §. 126. 13. Schul-Gr. §. 140. 11. 4) κάμνω. 5) πάρειμι.

c. Passivum.

1. Ἑωράκαμεν [1]) ἀνθρώπους οἳ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δάφνιν τὸν βούκολον λέγουσι τεχθέντα [2]) ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἑστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου [3]) τῶν φίλων [4]), τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι [5]) τῶν τραγημάτων

περιεχρύσουν. — Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἑστιῶντος [6]), τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ, ἑκάστῳ μία, δωρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον [7]) ἐνεβρόχισεν.

1) ὁράω. S. gr. Gr. §. 77. 3. Anm. 8. Schul-Gr. §. 83. Anm. 8. 2) τίκτω. 3) υἱὸν sc. 4) Man übersetze, als ob es hieſse: οἱ φίλοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ἑστιῶντες αὐτόν . . . 5) was ihm vorgesetzt werden sollte. S. gr. Gr. §. 137. 6) als Karanos . . ausrichtete. 7) παρίημι.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ῥάκος [1]). — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὕρεσιν δοθῆναι. — Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἰατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κεράννυται. — Νεὼς ἐν Ῥώμῃ δείκνυται οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν τρωϊκῶν θεῶν [2]) κεῖνται.

1) Aristippus wuſste sich in jede Lage des Lebens zu finden. 2) heilige Bilder, welche Aeneas aus dem trojanischen Brande gerettet und mit nach Rom gebracht hatte, wo sie in dem Tempel der Vesta aufbewahrt wurden.

XI.

Einige unregelmäſsige Zeitwörter.

1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν [1])· οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶν-

τας ἐσθίουσιν. — Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. — Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, ἐμπεπτώκαμεν [1]) εἰς τοὺς πολεμίους, τί μᾶλλον [2]), εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — Νῖνος Σεμίραμιν ἔγημε [3]), τὴν ἐπιφανεστάτην ἁπασῶν τῶν γυναικῶν, ὧν [4]) παρειλήφαμεν [5]). — Ὁ Κάτων φησίν, αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ὧν [6]) διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — Πολὺς ὁ χειμών· πάντα ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — Ὦ δαῖμον, ὅς με εἴληχας [7]), ὡς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς [8]), ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

1) ἐμπίπτω. 2) sc. ἡμεῖς εἰς αὐτούς. 3) γαμέω. 4) von denen. 5) παραλαμβάνω. 6) als er Tage st. τῶν ἡμερῶν ἃς (ὧν) διήγαγε. S. gr. Gr. §. 130. 3. Schul-Gr. §. 144. 3. 7) λαγχάνω. dem ich anheim gefallen bin. Die Menschen werden gleichsam an das Schicksal verloost gedacht. 8) ἐμέ sc.

2. Εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας [1]) ἐληλύθασιν [2]), ὥσθ' ὑπειλήφασι, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δέ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μέν, ἀλυσιτελῆ δέ. — Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς [3]), ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ. — Μαρσύας εὑρὼν αὐλούς, οὓς ἔρριψεν Ἀθηνᾶ, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. — Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμόν, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν [4]). — Γαλατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν

ἐπέδραμε [5]), καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες [6]) εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν [7]).

1) εἰς τοῦτο· wie das lat. *eo* mit dem Genitiv. 2) ἔρχομαι. 3) gr. Gr. §. 126. 8. Schul-Gr. §. 140. 7. 4) er habe Eile. 5) ἐπιτρέχω. 6) οἱ στρατιῶται sc. welches Wort in dem Collectivo στρατιὰ enthalten ist. gr. Gr. §. 116. 2. 7) διαβαίνω.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν [1]). — Ὁ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη [2]) ἀπὸ τῆς Ἕλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. — Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεούς. — Τεθνάναι [3]) πολὺ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — Ἡρακλῆς τυχὼν [4]) ἀθανασίας καὶ διαλλαγεὶς Ἥρᾳ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν. — Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν [5]), ἢ νόσος ἐμάρανεν [6])· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. — Τίς οὐκ οἶδεν [7]), οἷα ἔπαθεν [8]) ὁ Προμηθεύς, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; — Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξῃ [4]) θεοῦ.

1) ἀποθνήσκω. st. εἴ τις εὐτυχῶν ἀπέθανεν. 2) καλέω. 3) so viel als τεθνηκέναι. gr. Gr. §. 88. Anm. 6. Schul-Gr. §. 110. Anm. 4. 4) τυγχάνω. 5) ἀναλίσκω. Die Aoristen zeigen hier etwas gewöhnlich geschehendes an. S. gr. Gr. §. 124. 4. 6) μαραίνω. 7) (εἴδω) οἶδα. 8) πάσχω.

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Ἀνὴρ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ῥᾷον οἴσει [1]) τῶν ἄλλων [2]). — Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ [3]) μόνον τὸ ἀναμάρτητον [4])· γενναίων δέ [3]), μετὰ τὸ ἁμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν [5]). — Θάμυρις κάλλει διενεγκὼν καὶ

κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις. — Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδραμον [6]) τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξαπιναίως ἐπιδραμὸν εἷλε [7]) τὰς γυναῖκας. — Ἡ Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὑτῆς αἴνιγμα εὑρόντος [8]), ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψασα ἀνεῖλεν. — Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν [9]), Ἄλκηστις εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἕν· καὶ ὁπότε [10]) Ἡρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

1) φέρω. 2) i. e. ἢ οἱ μὴ σοφοὶ ὄντες. 3) ἔργον sc. S. gr. Gr. §. 119. 6. Anm. 8. 4) i. e. τὰ μὴ ἁμαρτάνειν. 5) ἀναφέρω. 6) κατατρέχω. 7) αἱρέω. 8) εὑρίσκω. als Oedipus . . errathen hatte. 9) als Admetos im Begriff war zu sterben. S. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. — 10) so oft.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώθη [1]). — Φασὶν Ἀκταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι [1])· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων καταβιβρώσκονται. — Κύκνος ὑπ' Ἀχιλλέως πληγεὶς λίθῳ οὐκ ἐτρώθη [2])· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι [3]) λέγεται. — Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεύς, Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προςθετὰς ἐξέπτη [4]) μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη [5]). — Φρίξος μαθὼν ὅτι ὁ πατὴρ αὐ-

τὸν μέλλει θύειν[6]), λαβὼν[7]) τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς[8]) σὺν αὐτῇ ἐπὶ κριόν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

1) καταβιβρώσκω. 2) τιτρώσκω. 3) γίγνομαι. *dicitur fuisse.* 4) ἐξίπταμαι. 5) καλέω. 6) *immolaturus erat.* gr. Gr. §. 137. μέλλειν. 7) λαμβάνω. 8) ἀναβαίνω.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν[1]) τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. — Πύῤῥος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δὶς ἐνίκησε, πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, ἂν[1]) ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν[2]), ἀπολώλαμεν[3]). — Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσών, πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

1) st. ἐάν. S. gr. Gr. §. 126. 8. Schul-Gr. §. 140. 7. 2) μάχην νικᾶν τινα. einen in einer Schlacht besiegen. 3) ἀπόλλυμι.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι[1]) κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου χάριν ἀμβροσίας μετέσχε[1]), καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τινές. — Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἥρπασε, Πειρίθουν παραλαβὼν κοινωνοῦντα[2]), καὶ μεγίστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέσχηκε[1]) κάλλους. — Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχεν.

1) μετέχω. 2) i. e. κοινωνόν.

XII.
Gemischte Beyspiele der Zeitwörter.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρί, καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· πῦρ, δέσποτα, ἔσθιε. — Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσιν καὶ οἱ αὐτῶν θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ δείκνυνται τάφοι θεῶν. — Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἕπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. — Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος ἐμπίπλησιν[1]). — Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας[2]), ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἕλλην· αὖθις δὲ Ἰνὼ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

1) Buttm. Schul-Gr. §. 132. 4. 2. 2) Schul-Gr. §. 132. 4. 3.

2. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. — Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἷς ἀνήρ, ὁ Περικλῆς, ἐξώρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

3. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, ἀπέστειλε[1]) τοῖς Ἕλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. — Ἥρα δύο δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας[2]) Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖ-

οὐ καταπλαγεὶς ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας. — Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἑκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους εἱστίασε. — Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν, ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν ἢ κατέδυσεν, ὅσα[3]) ἡ τῶν βασιλέων φιλοτιμία; — Ἀθηνᾶ Κάδμῳ βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἁρμονίαν, καὶ πάντες θεοί, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ[4]) τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. — Ὁ Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ ἔπλευσε[5]) μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, ἐπέζευσε δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας.

1) ἀποστέλλω. 2) ἀναλίσκω. gr. Gr. §. 131. 3. 3) als. 4) So hieſs die Burg von Theben. 5) πλέω.

4. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἢν ἐθελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω [1]), ὑμεῖς δ', ἢν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐθελήσαιμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται[2]), ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα[3]) οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἰδών, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὔριον ἀποθανούμενοι[4]), οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα

τὸν χρόνον βιωσόμενοι[4]). — Ἡρακλῆς τὴν Ἡσιόνην ἰδὼν κήτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο[5]) σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται[6]).

1) καθίημι. 2) θνήσκω. 3) ἀνίπταμαι. 4) das Particip. Futuri zeigt eine Absicht an. 5) ὑπισχνέομαι. 6) λαμβάνω.

5. Τὼ Ἀλωέως παῖδε, ἀτασθάλω ὄντε, δίκας ἐτισάτην, ᾗ[1]) κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιησάσθην. — Πολλὰ ἦσαν[2]) ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν[3]) δι' ἔκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ[3]) διὰ τὸ κάλλος ἐπηνέθη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς[4]) εἴπῃς, ὅτι[5]) ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι[5]) ἀπέδωκα· τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφῃρέθη[6])· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. — Ἀκταίων τραφεὶς[7]) παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη[8]) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

1) dafür, daſs sie. ἦσαν. gewöhnlicher wäre bey dem Neutro plur. ἦν. Buttm. gr. Gr. 116. Sch.-Gr. §. 129. 1. 3) τὰ μέν . . τά δέ. gr. Gr. §. 113. 2. Sch.-Gr. §. 126. 2. 4) von irgend einer Sache. Sch.-Gr. §. 149. 6. 5) ὅτι steht in Anführung einer directen Rede pleonastisch und wird nicht übersetzt. 6) ἀφαιρέω. 7) τρέφω. 8) καταβιβρώσκω.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτελὴς ἦν· χρυσοῖ γὰρ κίονες διειλήφεσαν[1]) αὐτήν, καὶ τὸν ὄροφον[2]) διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο[3]) ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι[4]) μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἱστήκεισαν[5]), πορφυρᾶς

καὶ μηλίνας ἠσθημένοι[6]) στολάς. Ἐπ' αὐτοῖς[7]) δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ[8]).

1) διαλαμβάνειν. 2) statt ὁ αὐτῆς ὄροφος. gr. Gr. §. 118. 5. Sch.-Gr. §. 161. 6. Der Accusativus beschränkt die dem Ganzen beygelegte Eigenschaft auf einen Theil desselben. 3) st. ἐξεπεπόνητο. 4) zuerst. 5) ἵστημι. 6) ἐσθέω. 7) nach diesen. 8) ἐσθήματα sc.

7. Γνῶθι[1]) σαυτόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὅρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ. — Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμφέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμης μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιθι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως[2]). Ὁ μὲν λῃστὴς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω[3])· ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω τὸ ἧπαρ· ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν[4]) δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

1) γιγνώσκω. 2) Minos, der Richter der Unterwelt, spricht hier über einige Tode ein Urtheil aus. 3) ἐμβάλλω. 4) dafür daſs ihr. S. gr. Gr. §. 137. S. 532. Sch.-Gr. §. 151. p. 354.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, ἵνα ἐσθίοιεν, αὐτὸν δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῴη [1]). — Ὁ αὐτὸς ἠξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι [2]) γίγνοιντο· εἰ δὲ αἰσχροί, παιδείᾳ τὴν δυςειδείαν ἐπικαλύπτοιεν. — Σόλων ἐρωτηθείς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν, εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις [3]). — Πυθαγόρας ἐρωτηθείς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροίη [4]) τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα. — Ἀνάχαρσις ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις μὴ μεθύσκοιτο, εἰ, ἔφη, ὁρῴη [1]) τοὺς μεθύοντας [5]) οἷα ποιοῦσι. — Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς ἄν τις ἀσφαλῶς τηροίη [1]) τὴν βασιλείαν, εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίη παῤῥησίας [6]) δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορῴη ἀδικουμένους.

Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν [7]), ὥςτε, ὁπότε [8]) μὲν αὐτὸν ὁρῷεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὁπότε [8]) δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥςτε καὶ εἴ τις ἄλλος τολμῴη περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν [9]), νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν — Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν [10]), οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειε [11]) λέγειν.

1) S. gr. Gr. §. 94. S. 247. Sch.-Gr. §. 103. III. 2. p. 165. 2) τοῦ κάλλους sc. 3) Man verbinde ὁμοίως

τοῖς ἀδικουμένοις. eben so wie die Beleidigten. 4) st. θεωροῖ. 5) st. εἰ ὀρῷη (i. e. ὀρῷ) οἷα ποιοῦσιν οἱ μεθύοντες. 6) S. gr. Gr. §. 119. 4 2. c. Sch.-Gr. §. 132. 3. c. 7) διαφέρω. 8) so oft. S. gr. Gr. §. 126. Anm. 6. 9) sich an ihnen zu vergehn. 10) ἐρέω. 11) Man verb. τολμήσειεν ἄν. gr. Gr. §. 126. Anm. 4. Sch.-Gr. §. 140. 8.

Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος[1]. ἀπολοίμην[2], εἰ μή σε τιμωρησαίμην, ἐγὼ δέ, εἶπεν, εἰ μή σε φιλεῖν ἡμᾶς[3]) πείσαιμι. — Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἄν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν[4]); — Τῷ αὐτῷ φυσήματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἄν[5]), καὶ μεῖζον ποιήσειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας[6]). — Μάλιστα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν[7]) ἐπιτιμῴης. — Εἰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα[8])· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις βουληθείημεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέλοιμεν.

1) dafs sein Bruder sagte. 2) ἀπόλλυμι. 3) st. ἐμέ. 4) gr. Gr. §. 93. (226.) 5) i. e. ἀνακαύσεις. wie *accenderis*, st. *accendes*. gr. Gr. §. 126. 13. Sch.-Gr. §. 140. 11. 6) ἀποσβέννυμι. 7) wenn sie es thäten. ἂν gehört zu ἐπιτιμῴης. 8) ἀπολ. ἄν. wir würden zu Grunde gegangen seyn.

9. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίει, ἵνα ζῇ[1]). — Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς

μὲν καλὰς ἐπικοσμῇς, τὰς δ' αἰσχρὰς καλύπτῃς. — Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἁμάρτῃ, διπλῆν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύωσιν οἱ πολῖται. — Τὸν οἶνον ἢν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα ὤνησε [2]), τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἢν δὲ πίνῃ [3]) πρὸς ὑπερβολὴν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει καὶ γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — Ἀπόλλων ᾐτήσατο [4]) παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ τελευτᾷν, ἀπολυθείη τοῦ θανάτου, ἂν ἑκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἕληται [5]). — Πομπηΐου καὶ Καίσαρος διαστάντων [6]), ὁ Κικέρων ἔφη, γιγνώσκω ὃν φύγω, μὴ γιγνώσκων [7]) πρὸς ὃν φύγω. — Οἱ δραπέται κἂν [8]) μὴ διώκωνται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες κἂν [8]) μὴ κακῶς πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παραλαμβάνωσιν. — Διογένης ἰδὼν τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπών, ἵνα μὴ πληγῶ.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προςπορίζομεν·
λυπούμεθ', ἢν πτάρῃ τις· ἢν εἴπῃ κακῶς [8]),
ὀργιζόμεθ'· ἢν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ'· ἢν γλαὺξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.

1) Vergl. oben §. 8. den ersten Satz, wo dieselben Worte, aber statt des Conjunctivus der Optativus steht. S. gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 140. 2. 2) statt

ὁ οἶνος, ἣν πίνῃ τις αὐτὸν μετρίως, ὤνησε (von ὄνημι) τὸ σ. über den Aoristus S. gr. Gr. §. 124. Anm. 4. 3) τις αὐτόν sc. 4) αἰτέω. 5) αἱρέω. 6) διΐστημι. als ... sich entzweyt hatten. 7) ohne zu wissen. 8) καὶ ἐάν. 9) wenn jemand ein Wort von schlimmer Bedeutung sagt.

10. Ἐδιδάχθη[1]) Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος· κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς[2]) ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾷν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾷν, μὴ ὀμνύναι θεούς, ἀνομίᾳ πολεμεῖν, φυτὸν ἥμερον μήτε φθείρειν, μήτε σίνεσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. — Χείλων, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, προσέταττε, γλώττης κρατεῖν[3]), μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον, γῆρας τιμᾷν, ζημίαν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελᾷν, νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος[4]) ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι[5]) πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι[6]) τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδήν, καὶ κατά τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι[7]) μὲν Ἁρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαύην.

1) διδάσκω. 2) πλήσσω. 3) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 4) υἱὸν scil. 5) ἀποστέλλω. 6) ἀπογιγνώσκω. 7) γαμέω.

11. Λέγεται Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἴτνης ἐναλάσθαι[1]), καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός[2])· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναῤῥιπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἴθιστο[3]) ὑποδεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥᾴδιον· τὸ δέ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γένηται, συμβουλεῦσαι, τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημῆναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι[4]) φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφεως ὀδόντων ἄνδρας ἀναβεβλαστηκέναι[5]) λέγουσιν. — Οἱ Νάξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι[6])· καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγονέναι προςφιλεστάτην.

Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι, φανέντος δὲ τοῦ θεοῦ ἀναδραμεῖν[7]) ἐκ τῶν βυθῶν καὶ στῆναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

1) ἐνάλλομαι. 2) gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 140. 3. 3) ἐθίζω. 4) ἀναδίδωμι. 5) ἀναβλαστάω. 6) τρέφω. 7) ἀνατρέχω.

12. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας[1]) κριθῆναι, διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους[2]), πέντε ταλάντοις ζημιωθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα περὶ τῆς ὑγιείας· ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο[3]) ἀποκριθῆναι[4])· ὀργισθεὶς οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κἀμὲ[5]) νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρινεῖσθαι[4]). — Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης.

1) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 2) da Perikles . . . vertheidigte. 3) δύναμαι. Ueber das Augment s. gr. Gr. §. 76. Anm. 5. Sch.-Gr. §. 82. Anm. 3. 4) ἀποκρίνομαι. 5) καὶ ἐμέ.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεῦχθαι[1]), καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν Σάρδεων. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀποστήσεσθαι[2]) γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.

1) ζεύγνυμι. 2) ἀφίστημι.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται. — Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα[1]) μηνύουσιν. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα διατρίβοντες Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολουμένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες κατεσκάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

1) ἔπειμι.

Δαίδαλος πρῶτος τῶν ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα[1]), καὶ τὰς χεῖρας δια-

τεταμένας[2]) ποιῶν, ζῶντα ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ τεχνῖται κατεσκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθειμένας[3]), καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένας.

1) διαβαίνω. 2) διατείνω. 3) καθίημι.

13. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθρωπακότος[1]), ὁ Βίων, ἢ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν. — Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν[2]) τὰ χωρία κατεδηδοκότα[3]), τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης[4]) πεφροντικότα, δικαστὴν καθ' ᾅδου ἀποδεδεῖχθαι[5]) λέγουσι. — Τὰ παιδία, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐγρηγορότα[6]) μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφότερα[7]).

1) da ein Neidischer. 2) zu einem. 3) κατέδω. 4) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 5) ἀποδείκνυμι. 6) ἐγείρω. 7) ποιεῖ scil.

14. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἁμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος[1]), μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, οὐκ ἔστιν[2]), εἶπεν, ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν. — Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς[1]) αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός[3]) ἐστι κρείττων.

1) genitivi absoluti. gr. Gr. §. 132. 2. 2) es geht nicht an. 3) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3.

Εἴ τις οἴεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ[1]) ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἑαυτόν,

οἷον[2]) μέν ἐστι βότρυς ὁρᾷν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἷον[2]) δὲ ἰδεῖν λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἷον δὲ ἀκοῦσαι βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων[3]), οἷον δὲ θέαμα[4]) δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἕλκουσαι γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύμενα μηδὲν εἶναι πρὸς[5]) τὴν ἀπ' ἐκείνων[6]) ἡδονήν.

1) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch.-Gr. §. 132. 4. 4. 2) *quale sit*. h. l. wie angenehm. 3) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 4) was für ein Schauspiel. 5) in Vergleichung. 6) ἡ ἀπὸ ἐκείνων ἡδονή. das aus jenen Dingen entspringende Vergnügen.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην[1]) κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων[2]) τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

1) Umschreibung st. τῆς Αἴτνης. 2) Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. a.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος[1]), ὁ Ζεύς, κλαπείς[2]) ὑπὸ τῆς Ῥέας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς[3]), ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη[4]). — Ὁ Ἴκαρος, ὁ τοῦ Δαιδάλου υἱός, τακέντος[5]) αὐτῷ τοῦ κηροῦ[1]), καὶ τῶν πτερῶν περιῤῥυέντων[1]) εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

1) gr. Gr. §. 132. 2. Sch.-Gr. §. 146. 2. 2) κλέπτω. 3) ἐκτίθημι. 4) ἀνατρέφω. 5) τήκω.

Zweyter Cursus.

Lesebuch für Anfänger.

A. Aesopische Fabeln und Anekdoten.

I. Aesopische Fabeln.

1. Der Wolf.

Λύκος ἰδὼν ποιμένας, ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθών, ἡλίκος, ἔφη, ἂν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν[1])!

2. Die Löwin.

Λέαινα, ὀνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ[2]) διὰ παντὸς[3]) ἕνα[4]) τίκτειν, ἕνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

3. Die Mücke und der Stier.

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς ἐκαθέσθη[5]) καὶ ηὔλει· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη, οὔτε ὅτε ἦλθες[6]) ἔγνων[7]), οὔτε ἐὰν μένῃς[8]), μελήσει μοι.

[§. 1. Fabul. Aesop. Hauptmanni. nr. 319.] 1) S. Buttm. gr. Gr. §. 126. 9. (499.) Sch.-Gr. §. 140. 8. ἦν. es war. ἦν ἄν. es würde seyn. — [§. 2. Fab. Aesop. nr. 216] 2) m. v. ἐπὶ τὸ (darüber daſs) τίκτειν. 3) alles in allem. 4) σκύμνον sc. — [§. 3. Ibid. nr. 214.] 5) καθέζω. 6) ἔρχομαι. 7) γιγνώσκω. 8) S. gr. Gr. S. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. — [§. 4. Ibid. nr. 170.]

4. Der Landmann und die Schlange.

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ ὄφιν εὑρὼν[9]) ὑπὸ κρύους πεπηγότα[10]), τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην.

5. Der Fuchs und die Weintrauben.

Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους[11]) ἰδοῦσα, τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ μὴ δυνηθεῖσα[12]) ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν, ὄμφακες ἔτι εἰσίν.

6. Das Böckchen und der Wolf.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστὼς[13]), ἐπειδὴ λύκον παριόντα[14]) εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. Der badende Knabe.

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι· καὶ ἰδών τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον εἶπεν· ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι μέμφου[15]).

---

9) εὑρίσκω. 10) πήγνυμι. [§. 5. Ibid. nr. 156.] 11) κρεμάννυμι. — 12) δύναμαι. — [§. 6. Ibid. nr. 139.] 13) ἵστημι. so viel als ἑστηκώς. gr. Gr. §. 88. a. Anm. 6. 14) πάρειμι. — [§. 7. Ibid. nr. 311.] 15) μέμφομαι. — [§. 8. Ibid. nr. 212.]

8. Der Hund und der Fuchs.

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδών, τοῦτον ἐδίωκεν· ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς[16]) ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας[17]);

9. Der Wolf und das Lamm.

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προςκαλουμένου δὲ τοῦ λύκου[18]) τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' αἱρετώτερόν μοί ἐστι θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι[19]).

10. Der Esel in der Löwenhaut.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς[20]), λέων ἐνομίζετο πᾶσι, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος βιαιότερον πνεύσας ἐγύμνου[21]) αὐτὸν τοῦ προκαλύμματος[22]), τότε πάντες ἐπιδραμόντες[23]) ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

11. Das Weib und die Henne.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ,

---

[§. 8. Ibid. nr. 212.] 16) ἐπιστρέφω. 17) ὑποφέρω. — [§. 9. Ibid. nr. 229.] 18) S. gr. Gr. §. 132. 2. Sch.-Gr. §. 146. 2. 19) διαφθείρω. — [§. 10. Ibid. nr. 259.] 20) ἐπενδύνω. 21) γυμνόω. 22) gr. Gr. §. 119. 6. 1. Sch.-Gr. §. 132. 3. 1. 23) ἐπιτρέχω. — [§. 11. nr. 24.]

ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δὶς τέξεται [24]) τῆς ἡμέρας [25]), τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο [26]).

12. Die Vögel und der Pfau.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων [18]) ποιῆσαι βασιλέα, ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου [27]) διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἱρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων [18]), ὁ κολοιὸς ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος [18]), ὁ ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

II. Anekdoten von Philosophen.

Zeno.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος [1]), εἵμαρτό [2]) μοι κλέψαι, καὶ δαρῆναι [3]), ἔφη. — 2. Πρὸς τὸ [4]) φλυαροῦν

---

24) τίκτω. 25) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. b. 26) δύναμαι. über die Art des Augmentes S. gr. Gr. §. 76. Anm. 5. Sch.-Gr. §. 82. Anm. 3. — [§. 12. Ibid. nr. 53.] 27) ἀξιόω.

[§. 1. Diogen. Laert. VII. 23.] 1) gr. Gr. §. 132. 2. Sch.-Gr. §. 146. 2. 2) μείρομαι. (Die Entschuldigung des Sclaven bezog sich auf den Grundsatz der Philosophie seines Herrn, welcher alles Geschehende von einem unwandelbaren Fatum abhängig machte.) 3) δαίρω oder δέρω. Man denke dazu εἵμαρτό σοι. — [§. 2. Diog. Laert. l. c.] 4) der bestimmte Artikel steht bisweilen statt τὶς, τὶ, vornehmlich in Erzählungen, wo man eine vorläufige Bekanntschaft mit dem Gegenstande gleichsam voraussetzt. So wir: jener Gute.

μειράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν[5]), ἧττονα δὲ λέγωμεν[5]) — 3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος[1]), Ζήνων ἔφη, τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκεν[6]). — 4. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος[1]), κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κἀκείνων παρὰ πότον σπευδόντων[1]) ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς ἐσίγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων[1]), τί ἀπαγγείλωσι[7]) περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον; τοῦτ' αὐτό, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγᾷν ἐπιστάμενον.

Aristoteles.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον[8]) ἐλέησα. — 6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν[9]) εὑρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι[10]), νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἴη[11]), οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν. — 8. Ἐρωτηθείς, πῶς ἂν προκόπτοιεν[11])

---

5) gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 140. 2. — [§. 3. Ibidem. §. 21.] 6) συῤῥέω. 7) der Conjunctivus steht nach zweifelnden Fragen, Sch.-Gr. §. 140. Anm. 6. — [§. 4. Stobae. Floril. XXXIII. p. 214.] — [§. 5—9. Diog. Laert. V. 17—21.] 8) Man bemerke den absichtlich gesuchten Gleichklang in τρόπον und ἄνθρωπον. 9) φημί. 10) χράομαι. 11) gr. Gr. §. 126. 3. Schul.-Gr. §. 140. 3.

οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν[12]). — 9. Ἐρωτηθείς, πῶς ἂν τοῖς φίλοις προςφεροίμεθα[11]), ἔφη, ὡς ἂν εὐξαίμεθα[13]) αὐτοὺς ὑμῖν προςφέρεσθαι. — 10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ[14]) λέγοντος, οὐ θαυμαστὸν ὅ τι λέγω; οὐ τοῦτο, φησί, θαυμαστόν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

Platon.

11. Πλάτων θρασυνόμενον ἰδών τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἀξιοῖς; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους, λαβών, ἔφη, τοῦτον, μαστίγωσον, ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Socrates.

13. Σωκράτης πρὸς Ξανθίππην, πρότερον μὲν λοιδοροῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν[15]) αὐτῷ, οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι Ξανθίππη βρον-

12) gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. 13) gr. Gr. §. 126. 7. Sch.-Gr. §. 140. 6. — [§. 10. Plutarch. T. II. p. 503. B.] 14) τοῦ ἀδολέσχου sc. — [§. 11. Stob. LXXVII. S. 456.] — [§. 12. Ib. XX. p. 174.] — [§. 13. 14. Diog. Laert. II. 36.] 15) περιχέω. aor. 1. περιέχεα. —

τῶσα, καὶ ὕδωρ ποιήσει[16]); — 14. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα, οὐ καὶ σύ, εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ; — 15. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς[17]) κατασχουσῶν[18]), ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

Diogenes.

16. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 17. Διογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα[19]), ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπηρείσατο[20]) ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσατο, ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας[21]) δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος[22]), πίθον τινὰ ἔσχεν[23]) οἰκίαν. — 18. Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα[24]), εἷς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς

---

16) wie ein andrer Zeus, dem man das Donnern und Regnen (ὕδωρ ποιεῖν) beylegte. [§. 15. Stob. CVI. 570.] 17) sie, ihren Mann und die Seinigen. Durch αὐτὸς wird die Person den Sachen entgegengesetzt. 18) κατέχω. — [§. 16. Diog. L. VI. 55.] — [§. 17. Ib. VI. 22.] 19) zu allen Arten von Verrichtungen. 20) ἐπερείδω. 21) ἐπιστέλλω. 22) ἐκείνου sc. 23) ἔχω. — [§. 18. Aelian. V. H. XIII. 28.] 24) Sinope in Klein-Asien.

οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα[25]). Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτόν, ἔφη, οὐκ αἰσχρόν ἐστι, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους; — 19. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέῤῥιψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπών, παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε[26]) τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτῳ τὴν φακῆν ὑποδεχόμενον. — 20. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἅψας, ἄνθρωπον, ἔφη, ζητῶ. — 21. Ὅτε ἁλοὺς[27]) καὶ πωλούμενος ἠρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα[28]), κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. — 22. Ἔλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτόν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη[29])· καὶ γὰρ ἰατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη[29]), πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ[30]). — 23. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰςίτω[31]) κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰς-

---

25) ἀποδιδράσκω. — [§. 19. Diog. L. VI. 37.] 26) κατάγνυμι. Einigen mit einem Vocal anfangenden Verbis wird ein augmentum syllabicum vorgesetzt. Sch.-Gr. §. 83. Anm. 6. — [§. 20. Ibid. VI. 41.] — [§. 21. 22. Ibid. VI. 29. 30.] 27) ἁλίσκομαι. 28) zu dem Herolde, der auf dem Sclavenmarkte die zum Verkauf bestimmten ausbietet. 29) gr. Gr. §. 126. 3. Sch.-Gr. §. 140. 3. 30) Man denke diese Worte so: δεῖν γὰρ πεισθῆναι καὶ ἰατρῷ ἢ κυβερνήτῃ, εἰ καὶ δοῦλοι εἴησαν. — [§. 23 — 27. Diog. Laert. VI. 40.] 31) εἴςειμι.

ἔλθοι ἄν[32]); — 24. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἐξιών, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λοῦνται, ἠρνήσατο· τῷ δέ[33]), εἰ πολὺς ὄχλος[34]), ὡμολόγησεν. — 25. Πρὸς τοὺς ἑρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, ἰδού, φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 26. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποίᾳ ὥρᾳ δεῖ ἀριστᾷν, εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ[35]). — 27. Πλάτωνος ὁρισαμένου[36]), ἄθρωπός ἐστι ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος[37]), τίλας[38]) ἀλεκτρυόνα εἰςήνεγκεν[39]) εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ καὶ ἔφη, οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος. — 28. Διογένης ἄσωτον ᾔτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος, διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. — 29. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· οὐδὲ γάρ[40]) ἰατρός, εἶπεν, ὑγιείας ὢν ποιητικός, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 30. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κόρινθον ἐκ Θηβῶν

---

32) gr. Gr. §. 126. 13. Sch.-Gr. §. 140. 11. 33) πυθομένῳ sc. 34) λοῦται sc. 35) gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. 36) als Plato die Definition gab. 37) und da er mit dieser Definition Beyfall erhielt. 38) τίλλω. Diogenes sc. 39) εἰςφέρω. — [§. 28. Stobae. XV. p. 152.] — [§. 29. Ibid. XIII. p. 146.] 40) natürlich, denn auch . . . S. gr. Gr. §. 136. in γάρ. Sch.-Gr. §. 150 p. 350. — [§. 30. Plutarch. T. II. p. 78. D.]

μετάβασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως[41]), ἔαρος[42]) μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους[42]) δ᾽ ἐν Μηδίᾳ διατριβαῖς.

Antisthenes.

31. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἴργασμαι[43]). — 32. Ἐρωτηθείς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι ἑαυτῷ ὁμιλεῖν. — 33. Ἐρωτηθείς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 34. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὄνους ἵππους[44]) ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων[45]), ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί, φησί, γίγνονται παρ᾽ ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες. — 35. Αἱρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν[46]) ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος[47]) τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

Aristippus.

36. Ἀρίστιππος ἐρωτηθείς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι

---

41) ταῖς gehört zu διατριβαῖς. — βασιλεύς, vorzugsweise der König von Persien. 42) der Genitivus auf die Frage wann? gr. Gr. §. 119. 4. 2b. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. b. — [§. 31 — 34. Diog. Laert. VI. 5 — 8.] 43) ἐργάζομαι. 44) εἶναι sc. 45) αὐτῶν τοῦτο sc. genitivi absol. — [§. 35. Stob. XIV. p. 149.] 46) ἐμπίπτω. 47) ἀποθνήσκω. — [§. 36 — 46. Diogen. Laert. II. 69 — 80.]

θαῤῥούντως ὁμιλεῖν. — 37. Ἐρωτηθείς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν [48]) — 38. Ἐρωτηθείς ποτε, τίνι [49]) διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, εἰς ἀγνῶτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον, καὶ εἴσῃ *). — 39. Ἐρωτηθείς, τίνι [49]) διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, ᾧπερ [50]) οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — 40. Ἐρωτηθείς, τίνα ἐστίν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. — 41. Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί [51]) αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παιδευθείς, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται [52]) λίθος ἐπὶ λίθῳ [53]). — 42. Συνίσταντός τινος αὐτῷ υἱόν, ᾔτησε [54]) πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δὲ εἰπόντος, τοσούτου [55]) δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι, πρίω [56]), ἔφη, καὶ ἕξεις δύο [57]). — 43. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βαστάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλέον, καὶ ὅσον δύνασαι βάσταζε. — 44. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύ-

---

48) eben so, als ob die Gesetze vorhanden wären. 49) worinne. 50) διαφέρουσιν sc. *) S. εἴδω. 51) worinne. gr. Gr. §. 118. 6. Sch.-Gr. §. 131. 7. 52) καθέζομαι. 53) man saſs im Theater auf steinernen Stufen. 54) αἰτέω. 55) der Genit. des Werthes auf die Frage wofür? S. gr. Gr. §. 119. 6. 2. Sch.-Gr. §. 132. 5. 2. 56) πρίαμαι. 57) ἀνδράποδα sc.

ρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. — 45. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· εἰ ταῦτα[58]) ἔμαθες προςφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες· ὁ δέ, καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ᾔδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες[59]). — 46. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλέοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι[60])· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν[61]), ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· οὐ γὰρ[62]) περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι[63]).

Solon. Gorgias.

47. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν[64]). Εἰπόντος δέ τινος πρὸς αὐτόν, ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, δι' αὐτὸ γάρ[65]) τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω. — 48. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐρωτηθείς, ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε φαγών, οὔτε[66]) δράσας. — 49. Γοργίας ἤδη

---

58) auf den Kohl zeigend. 59) S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch.-Gr. §. 140. 1. 60) ταράσσω. 61) δείδω. 62) sehr natürlich, denn ... S. gr. Gr. §. 136. in γάρ. Vergl. oben §. 29. 63) wir Philosophen und ihr Idioten. — [§. 47. Stob. CXXI. p. 611.] 64) κλαίω. 65) eben darüber ist es ja. Vergl. §. 29. ut §. 46. — [§. 49. Ibid. XCIX. p. 546.] 66) über die angehäuften Negationen S. Sch.-Gr. §. 149. 6.

γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθείς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκοι[67]), μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 50. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὢν τοῦ βίου, ὑπ᾽ ἀσθενείας καταληφθείς, κατ᾽ ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττοι[67]); ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.

Pittakos. Xenophon.

51. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν[68]), εἰπών, συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων[69])· τὸ[70]) μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ[71]) θηριώδους. — 52. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε[72]). Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον[73])· ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως[74]), πάλιν ἐπιθέσθαι[75]) τὸν στέφανον. Ἔνιοι δὲ οὐδὲ δακρῦσαι

---

67) Vergl. §. 7. 7. — [§. 50. Ibid. CXVII. p. 598. — §. 51. Stob. XIX. p. 169.] 68) ἀφίημι. 69) st. ἡ τιμωρία. gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch.-Gr. §. 132. 4. 4. 70) τὸ συγγιγνώσκειν sc. 71) τὸ τιμωρεῖσθαι sc. — [§. 52. Diog. Laert. II. 54. 55.] 72) πίπτω. 73) στέφω. 74) ἀπέθανε sc. 75) ἐπιτίθημι.

φασὶν αὐτόν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν [76]), ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς [77]).

III. Anekdoten von Dichtern und Rednern.

53. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους *) λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν [1]) ἀπέδωκεν αὐτά, εἰπών· μισῶ δωρεὰν ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. — 54. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε. — 55. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας [2]) ἐπί τινι δράματι. Ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός [3]). Ἔτυχε δὲ ἀριστεύων [4]) ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν

---

76) m. verbinde ἀλλὰ εἰπεῖν, ᾔδειν γὰρ (Vergl. oben §. 29. 31.) θνητὸν γεγεννηκώς. 77) das Participium steht regelmäſsig nach den verbis, welche **wissen**, **erfahren** bedeuten. S. gr. Gr. §. 131. 4. Sch.-Gr. §. 145. 4. — [§. 53. Stob. XCI. p. 508. et 511.] —

1) §. 53. *) **Polykrates**, Tyrann von Samos, an dessen Hofe Anakreon lebte. gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch.-Gr. §. 152. 3. 2. b. — [§. 54. Plutarch. T. II. p. 515. D.] — [§. 55. Aelian. V. H. V. 19.] 2) man beschuldigte ihn, in einem seiner Trauerspiele die eleusinischen Mysterien verrathen zu haben. — ἀσεβείας. S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 3) gr. Gr. §. 119. 5. 2. Sch.-Gr. §. 132. 4. 2. 4) ἔτυχε ἀριστ. umschreibend st. ἠρίστευσε. gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch.-Gr. §. 145. Anm. 5.

ἀριστείων ἔτυχεν [5]). Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. — 56. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς [6]), ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δέ τινος [7]) ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποῖ δὴ σύ [8]); εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 57. Σοφοκλῆς, ὁ τραγῳδοποιός, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας [9]) κρινόμενος, ἀνέγνω [10]) τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν [11]) ὑγιαίνει· ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν. — 58. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἠρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ [12]) σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προςδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου [13])

---

5) er war der erste in der Reihe der Athenäer, welche Preise der Tapferkeit erhalten hatten. — [§. 56. Stob. XIII. p. 145.] 6) ἀνακαλέω. ἔπειτα steht nach dem Participio, um den Nachsatz stärker herauszuheben. 7) χρόνου sc. 8) ἔρχῃ sc. — [§. 57. Lucian. T. VIII. S. 129.] 9) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 10) ἀναγιγνώσκειν. der Oedipus Colonaeus ist eines von Sophocles noch vorhandenen Trauerspielen. 11) gr. Gr. §. 118. 5. Sch.-Gr. §. 131. 6. — [§. 58. Lucian. l. c. p. 129.] 12) τῷ Φιλήμονι sc. 13) οἴνου sc. ungemischten Wein trank

ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν. — 59. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα [11]). Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι [14]) ῥᾴδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου [15]), φασί [16]), πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. — 60. Φιλιππίδης ὁ κωμῳδοποιός, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου [17]), καὶ λέγοντος, τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν [18]); οὗ βούλει, φησίν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀποῤῥήτων. — 61. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου [17]), διττοὺς ᾔτησε μισθούς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου [17]), ἕνα, ἔφη, μέν [19]), ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷν. — 62. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς [20]), ἧκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ [21]) μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

---

man zum Nachtisch. Der Genit. auf die Frage wovon? gr. Gr. §. 119. 4. 2. d. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. d. — [§. 59. Aelian. V. H. IX. 14.] 14) ἀνατρέπω. 15) Genitiv. der Materie. 16) wie man sagt. — [§. 60. Plutarch. T. II. p. 508. C.] 17) genitivi absol. gr. Gr. §. 132. 2. Sch.-Gr. §. 146. 2. 18) gr. Gr. §. 119. 4. c. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. c. — [§. 61. Stobae. XXXVI. S. 218.] 19) μισθὸν αἰτέω sc. — [§. 62. Plutarch. T. II. p. 504. C.] 20) ἀναγινώσκω. 21) i. e. ἄρα πολλάκις, καὶ οὐχ ἅπαξ μόνον.

IV. Anekdoten von Staatsmännern und Königen.

63. Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος [1]), ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος [2]) αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθομένου, πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε πολλοὺς τρέφειν [3]) σοφιστάς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

Philippos, König von Makedonien.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων, λέοντος στρατηγοῦντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος [2]). — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακαρίζειν [3]) ἔλεγεν, εἰ [4]) καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι δέκα στρατηγοὺς εὑρίσκουσιν· αὐτὸς [5]) γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἕνα μόνον στρατηγὸν εὑρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὕστινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὕστινας μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας [6]),

---

[§. 63. Plutarch. T. II. p. 509. A.] 1) von Makedonien. 2) genit. absoluti. — [§. 64. Ibid. p. 176. C.] — 3) τρέφειν. er nähre. μακαρίζειν. er preise glücklich. S. gr. Gr. §. 128. 3. Sch.-Gr. §. 142. 3 — [§. 65. Stob. LII. p. 366.] — [§. 66. Plutarch. T. II. p. 177. C.] 4) i. e. ὅτι. gr. Gr. §. 136. in εἰ. Sch.-Gr. §. 150. 5) gr. Gr. §. 129. 2. 1. Sch.-Gr. §. 143. 2. 1. — [§. 67. Stob. LII. p. 366.] 6) gr. Gr. §. 137. in μέλλω. Philippus meynte die Verräther unter den Völkern,

ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ. — 68. Νεοπτόλεμον, τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτήν, ἤρετό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους, ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὃ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἑξῆς 7) ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἐῤῥιμμένον 8). — 69. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγελθέντων εὐτυχημάτων 2) ὑφ' ἕνα καιρόν, πρώτου μέν, ὅτι τεθρίππῳ νενίκηκεν Ὀλύμπια 9)· δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχῃ Δαρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄῤῥεν αὐτῷ παιδίον ἀπεκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, ὦ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις ἀντίθες ἐλάττωμα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν ἡ τύχη. — 70. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλῃ νίκῃ ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς 10) δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ᾤετο 11) δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τινι παιδὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δὲ ἑκάστης ἡμέρας 12) ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ.

---

mit denen er Krieg führte. — [§. 68. Stob. XCVI. p. 532.] 7) ἡμέρᾳ sc. 8) ῥίπτω. — [§. 69. Plutarch. T. II. p. 105. A.] 9) νικᾷν Ὀλύμπια. in den olympischen Spielen siegen. — [§. 70. Aelian. V. H. VIII. 15.] 10) ἐπαίρω. 11) οἴομαι oder οἶμαι. 12) gr. Gr. §. 129. 4. b. Schr.-Gr. §. 132. 3. 2.

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογένει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτως κατεπλάγη [13]) τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα [13]) τοῦ ἀνδρός, ὥςτε πολλάκις αὐτοῦ [14]) μνημονεύων λέγειν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην [15]), Διογένης ἂν ἤμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέλευε Λύσιππον [16]) εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γὰρ οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετήν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀῤῥενωπὸν καὶ λεοντῶδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου [17]) περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτόν, τί δακρύει, οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ [18]) κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἑνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν;

Nachfolger Alexanders.

74. Πτολεμαῖόν φασι τὸν Λάγου, καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν·

[§. 71. Plutarch. T. II. p. 331. F.] 13) καταπλήσσω. über den dem passivo beygesetzten accusativus S. gr. Gr. §. 121. 6. Sch.-Gr. §. 131. 6. 14) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 15) st. ἦν. Ueber die Construction S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch.-Gr. §. 140. 8. 4. — [§. 72. Plut. T. II. p. 335. B.] 16) einen Bildhauer. — [§. 73. Ibid. p. 466. C.] 17) e. Philosophen. Ueber d. Genit. S. gr. Gr. §. 119. 5. Sch.-Gr. §. 132 4. 3. 18) gr. Gr. §. 136. in εἰ. — [§. 74. Aelian. V. H. XIII. 13]

ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν ἢ πλουτεῖν. — 75 Ἀντίγονος [19]) πρός τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ᾔδεις, ἔφη, ὦ μῆτερ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τουτὶ [20]) τὸ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν ἀναζευγνύειν, τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσῃς [21]) τῆς σάλπιγγος [17]);

Alexander von Pherae.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγῳδόν, ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπιὼν ᾤχετο [22]), δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ [18]) τοσούτους ἀποσφάξας πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἑκάβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

Kroesos.

78. Ὅτε Κροῖσος ἦρχε Λυδῶν [23]), τὸν ἀδελφὸν μεθ' αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα. Προς-

---

[§. 75. Stob. XLVII. p. 344.] 19) König v. Asien, einer der Nachfolger Alexanders. 20) τουτί. st. τοῦτο. mit Verstärkung des Hinweisens. S. Sch. Gr. §. 80. 2. — [§. 76. Plut. T. II. p. 506. C.] 21) gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. Das Perfectum δέδοικας wird, seiner Bedeutung wegen, wie ein Praesens betrachtet. — [§. 77. Ibid. p. 334. A.] 22) er eilte davon. [§. 78. Stob. XLV. p. 323.] 23) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §.

ελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ὦ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις αἴτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος[24]: ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι[25]) Οὕτως ἕνα μὲν βασιλέα δέχονται Λυδοί, καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο[26]).

Themistokles.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν[27]) ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν, οὐδὲ ῥᾳθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δέ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὅμηρος; σὺ δὲ αὐτός, ἔφη, πότερον ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι; — 81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιά-

---

132. 4. 3. 24) i. e. εἰ ὁ ἥλιος μὴ ἐπιλάμποι. 25) διαφθείρω. Zu κίνδυνος denke man ἐστί hinzu: so ist zu fürchten. 26) der Optat. mit mildernder Kraft statt eines Futuri. S. gr. Gr. §. 126. 13. Sch.-Gr. §. 140. 11. — [§. 79. 80. Plut. T. II. p. 184. sq.] 27) st. ἐξῆν. man konnte. Sch.-Gr. §. 151. S. 357. [§. 81. Aelian. V. H. XIII. 40.]

δης. Ὁ δέ, πάταξον μέν, ἔφη, ἄκουσον δέ. Ἤιδει [28]) δέ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν [29]), τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ. — 82. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγενόμην ἔνδοξος [30]), οὔτε σύ, Ἀθηναῖος [31]). — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκεῖνον γενέσθαι [32]) ποιητὴν ἀγαθόν, ᾄδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον. — 84. Ἀπείκαζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρερχόμενοι καὶ κολούουσιν.

Epaminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἕνα εἶχε τρίβωνα· εἰ δέ ποτε αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ

---

28) εἴδω. 29) *ea quae dicturus erat.* Vergl. §. 67, 5. — [§. 82. Plut. T. II. p. 185. C.] 30) statt εἰ Σερίφιος ἦν, οὐκ ἂν ἐγενόμην ἔνδ. 31) man denke ὢν dazu und ἔνδοξος ἐγένου ἄν. — [§. 83. Plut. T. II. p. 185. D.] 32) *futurum esse.* gr. Gr. §. 126. 14. Sch.-Gr. §. 140. Anm. 2. Die Dichter der alten Welt sangen ihre Lieder selbst ab, sich mit der Lyra oder Cithar begleitend. — [§. 84. Ibid. p. 185. E.] — [§. 85. Aelian. V. H. V. 5.] [§. 86. Stob. LII. p. 365.

κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἔλεγε [33]) πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρᾳ, πρὶν ἢ [34]) φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προςπορίσαι νεώτερον. — 88. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γιγνώσκοντι, μήτε ἐλάττονα φθεγγομένῳ ῥᾳδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ.

Pelopidas und einige andere Feldherrn.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος [35]) αὐτῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτόν, ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα [36]). — 90. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι, ὡς ἓν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς ψιλούς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβαλών, ἀνδρειότατα [37]) τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλτάτων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀπο-

—§. 87. Aelian. XIV. 38.] 33) er rieth. 34) gr. Gr. §. 136. in πρίν. Sch.-Gr. §. 150. p. 350. — [§. 88. Plut. T. II. p. 39. B. — §. 89. Stob. XL. p. 238.] 35) διαβάλλω. 36) Vergl. §. 73, 17. — [§. 90. Stob. LII. p. 366.] — §. 91. Aelian. V. H. IX. 6. 37) adverbialiter, auf das männlichste. [§. 92. Ibid. XIII. 41.]

θνήσκειν[38]), εἶπεν ὁ Φωκίων, εἶτα[39]) οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιππε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων[40]).

V. Anekdoten von Lakedämoniern.

93. Ἆγις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾷν, ὁπόσοι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ὅσοι[1]), ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — 94. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομοιότατος. — 95. Πλειστώναξ, ὁ Παυσανίου, Ἀττικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, ὀρθῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν. — 96. Ἀγησίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὄλυνθον κατέσκαψε, μὰ τοὺς θεούς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην[2]) ἐν πολλαπλα-

---

38) Vergl. §. 81, 29. 39) εἶτα gibt der Frage einen gröſsern Nachdruck. gr. Gr. §. 136. in εἶτα. 40) Der Nominativus des Participii folgt regelmäſsig auf ἀγαπᾷν, zufrieden seyn. S. gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch.-Gr. §. 145. 4. a.

[§. 93. Stob. VII. p. 29.] 1) so viel als. — [§. 94. Plut. T. II. p. 216. C. — §. 95. Ib. p. 231. D. — §. 96. Ib. p. 215. B.] 2) πόλιν sc.

σίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθείς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν 3) ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

98. Ἀθηναίου τινὸς πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα. — 99. Ὁ αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγιγνώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδόν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὦ λῷστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρῳδὸν οὕτως ἐπαινῇς 4). — 101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπών, φοβοῦμαι μὴ 5) περιθέμεναι 6) αἱ κόραι φανῶσί μοι αἰσχραί. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου, καταπελτικὸν βέλος 7) ἰδὼν τότε πρώτως ἐκ Σι-

[§. 97. Ib. p. 232. B.] 3) die Lacedämonier wurden von Jugend auf gewöhnt, karg mit Worten zu seyn. — [§. 98. Plut. T. II. p. 192. C. — §. 99. Ibidem.] [§. 100. Ibid. p. 218. C.] 4) gr. Gr. §. 126. §. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. — [§. 101. Plut. l. c. E.] 5) gr. Gr. §. 135. 2. c. Sch.-Gr. §. 149. 4. 6) αὐτόν sc. — [§. 102. Ibid. p. 219. A.] 7) ein Katapulten-Geschofs. — τότε. damals, als er lebte.

κελίας κομισθέν, ἀνεβόησεν, ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά[8]).

103. Ἀγησίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμουμένου[9]), παρῃτήσατο φήσας· αὐτῆς[10]) ἀκήκοα πολλάκις. — 104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγησιλάου[11]) τοῦ βασιλέως, ὡς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος[12]). Διὸ καὶ τετρωμένον[13]) αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, καλά, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτούς, μηδ' εἰδότας μάχεσθαι διδάξας. — 105. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα[14]) ἀλαζών, ᾐδεῖτο δὲ[15]) ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολιὰν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ[16]) ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, τί δ'

---

8) st. ἀρετή. nach dorischer in Sparta üblicher Mundart. — [§. 103. Plut. T. II. p. 212. F.] 9) Ueber den Gebrauch des Artikels in Erzählungen S. oben §. 2, 4. 10) die wirkliche. — [§. 104. Plut. V. Lyc. c. 13.] 11) gr. Gr. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 12) gr. Gr. 132. Anm. 5. Sch.-Gr. §. 146. Anm. 5. 13) τιτρώσκω. — [§. 105. Stob. XII. p. 140. vergl. Aelian. V. H. VII. 20.] 14) im übrigen. Sch.-Gr. §. 151. p. 355. 15) st. αἰδούμενος. 16) καὶ steht oft nach dem Pronomine relativo, mit einem Nachdrucke, welcher in der Uebersetzung nicht wohl nachgebildet werden kann; doch liegt auch hier die Bedeutung auch zum Grunde.

ἄν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

106. Ἔλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον [17]), τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἱλώτων [18]), λέγοντα, ὡς χρὴ γεωργεῖν. — 107. Λυκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον [19]), καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου [20]) μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτόν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον [21]). Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβών, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Παυσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβών, ἔμελλε προδιδόναι [22]) τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν με-

---

— [§. 106. Aelian. XIII. 19.] 17) i. e. mit lakonischer Kraft und Kürze. S. oben §. 97. 18) Heloten, Leibeigne der Spartaner. — [§. 107. Stob. XIX. p. 169.] 19) gr. Gr. §. 118. 5. Sch.-Gr. §. 134. Anm. 3. der eines seiner Augen beraubt worden. 20) τοῦ τιμωρήσασθαι sc. Sch.-Gr. §. 132. 3. 21) wo sich das Volk zu versammeln pflegte. — [§. 108. Stob. XXXVIII. p. 228.] 22) *proditurus erat.* Vergl. gr. Gr. §. 137. in μέλλω.

σολαβηθεισῶν[23]), Ἡγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων[24]) ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου[25]) συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῷ τὸν προδότην ἀνεῖλεν[26]), ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὅρους ἔῤῥιψεν.

109. Ὁ Βρασίδας μῦν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχάσι, καὶ δηχθεὶς[27]), ἀφῆκεν· εἶτα πρὸς ἑαυτόν, ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, ὡς οὐδέν ἐστιν οὕτω μικρόν, οὐδ' ἀσθενές, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδης, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἵλοντο ἐν Πύλαις[28]), καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. — 111. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν ὀϊστευμάτων τῶν βαρβάρων[29]) οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν[30])· οὐκοῦν, ἔφη, χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμε-

---

23) μεσολαβέω. 24) συμβαίνω. von diesen Vorfällen. 25) Athene (χαλκίοικος) hatte einen ehernen Tempel zu Sparta, der zur Freystatt diente. 26) ἀναιρέω. — [§. 109. Plut. T. II. p. 79. E.] 27) δάκνω. — [§. 110. Aelian. V. H. III. 25.] 28) bey Thermopylae, wo sie den Persern den Durchgang streitig machten. — [§. 111. Plut. II. p. 225. B.] 29) der Perser. 30) gr. Gr. §. 137. in ἐστιν. Sch.-Gr. §. 151. p. 357. — [§. 112. Ib. p. 225. C.]

νος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς [31]) ἐν ᾅδου δειπνοποιησομένους.

Spartanische Weiber.

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι [32]) τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν [33]), καὶ τὰ ὄπισθεν [33]). Καί, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία [34]), αἵδε γαυρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῴας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων [35]), ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, καί, ὡς ἔνι μάλιστα [36]), λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς [37]) ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἠρία ἐκόμιζον αὐτούς. — 114. Λάκαινα γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε·

---

31) indem sie. Sch.-Gr. §. 146. Anm. 5. Das Participium δειπνοποιησομένους ist auf στρατιώταις zu beziehen. Sehr häufig folgt auf das erläuternde ὡς, der Accus. des Participii, ohne mit dem Casus des Substantivs, auf das es sich bezieht, zusammenzustimmen. — [§. 113. Aelian. V. H. XII. 21.] 32) auf das Schlachtfeld nämlich. 33) ὄντα sc. 34) die auf der Brust. 35) st. εἰ δὲ τὰ αὐτῶν τραύματα ἑτέρως εἶχεν. gr. Gr. §. 119. 6. 1. wenn ihre Wunden von entgegengesetzter Beschaffenheit waren. 36) gr. Gr. §. 137. Sch.-Gr. §. 151. p. 357. in ὡς ἔνι. 37) man denke ὥστε hinzu. Sch.-Gr. §. 141. 4. [§. 114. Stob. VII. 88.]

καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ[38]. — 115. Γοργώ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδοῦσα, εἶπεν· ἢ ταύταν[39], ἢ ἐπὶ ταύτᾳ[39]. — 116. Εἰπούσης τινός, ὡς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργώ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ὡς[40] μόναι τῶν ἀνδρῶν[41] ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, μόναι γάρ[42], ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

117. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὡς ἀφικόμενοί τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως[43] εἰςῆλθον πρὸς αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέθανε, καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἡ Σπάρτη, μὴ λέγετε[44], εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἡ Λακεδαίμων ἔχει κείνου κρείττονας. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς πέντε ὄντας[45] ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις

---

38) ὑπομιμνήσκω. — [§. 115. Ibidem.] 39) dorisch. st. ταύτην und ταύτῃ. entweder bringe ihn wieder, oder komme auf ihm (getödtet) zurück. — [§. 116. Plut. V. Lyc. c. 14.] 40) ὡς u. ὅτι stehen oft bey der Anführung der Rede eines andern pleonastisch. Sch.-Gr. §. 150. p. 346. 41) gr. Gr. §. 119. 4. 2. a. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 42) natürlich, denn . . . Vergl. §. 29, 31. — [§. 117. Plut. Vit. Lycurg. c. 25.] 43) von den Einwohnern von Amphipolis, wo Brasidas im peloponnesischen Kriege geblieben war. 44) τοῦτο sc. — [§. 118. Plut. II. p. 241. C.] 45) deren fünf waren.

εἱστήκει, καραδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο[46]· ὡς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης[47]) ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος[48]) δὲ, ὅτι νικᾷ, ἀσμένη[49]) τοίνυν, εἶπε, δέχομαι[50]) καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον.

119. Λακὼν τρωθεὶς[51]) ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος, τετραποδιστὶ ὥδευεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἡ μήτηρ, καὶ πόσῳ βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε, μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλωτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμνυνομένης γυναικός τινος Ἰωνικῆς[52]) ἐπί τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν. — 121. Γοργώ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν[53]) ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα[54]) πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου

---

46) der Optativus in indirecter Rede. Sch.-Gr. §. 140. 3. 47) αὐτῆς sc. auf ihre Frage. 48) αὐτοῦ sc. 49) gr. Gr. §. 109. Anm. 2. 50) gleichsam wie ein glückliches Ereignifs. — [§. 119. Plut. T. II. p. 241. F.] 51) τιτρώσκω. — [§. 120. Ibid. D.] 52) die Ionier waren ihrer Weichlichkeit und Prachtliebe wegen bekannt. — [§. 121. Plut. T. II. p. 240. D.] 53) den Kleomenes. 54) der König der Perser, Darius.

χρημάτων πλῆθος, καὶ ὅσῳ[55]) ἀντέλεγε, πλείονα προςτιθέντος, καταφθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον[56]) αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπό τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, πάτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

VI. Vermischte Anekdoten.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγραφεῖ βραδέως, ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ[1]) εἰς πολύν[2]). — 124. Οἱ ἔφοροι[3]) Ναυκλείδην, τὸν Πολυβιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπείλησαν αὐτῷ φυγῆς προςτίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ[4]) μεθαρμόσηται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνην, καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, ληφθεὶς[5]) αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ

55) i. e. ὅσῳ πλείονα ἐκεῖνος ἀντ. τόσῳ . . — 56) τάχιον. der Comparativus statt des Positivs oder eines Superlativs, ὡς τάχιστα. [§. 122 Plut. ibid.]

[§. 123. Plut. T. II. p. 94. F.] 1) *etenim*. Vergl. oben §. 116. 42. 2) χρόνον γράφω sc. — [§. 124. Aelian. V. H. XIV. 7.] 3) Spartanische Obrigkeiten, denen die Aufrechterhaltung der Verfassung und Sitten oblag. 4) χρόνου sc. künftighin. — [§. 125. Stob. LII. p. 365.] 5) λαμβάνω.

συσταθεὶς [6]) αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου [7]), ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἔγνως ἄν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων [8]) μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρατήγει.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Παυσανίου τοῦ βασιλέως [9]) τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαί τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ [10]), συνεὶς αὐτοῦ τὴν ὑπερηφανίαν, συνεβούλευε μεμνῆσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν *). — 127. Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσούσης τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθείς, καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὦ τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με καιρὸν ἄρα φυλάττεις; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράννων ἐτελεύτησεν.

128. Μενεκράτους τοῦ ἰατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἔν τισιν ἀπεγνωσμέναις [11]) θεραπείαις Ζεὺς ἐπεκλήθη [12]), φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προς-

---

6) συνίστημι. 7) man denke καὶ λέγοντος hinzu, welches der Kraft nach in σεμνυνομένου enthalten ist. 8) S. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. — [§. 126, 127. Plut. II. p. 105.] 9) eigentl. nur Feldherr, und Vormund eines unmündigen Königs. 10) m. v. κελεύοντος μετὰ χλευασμοῦ. *) Vergl. oben §. 70. — [§. 128. Plut. T. II. p. 213. A.] 11) ἀπογιγνώσκω. bey einigen verzweifelten Kuren; eigentlich bey einigen Kuren verzweifelter Krankheiten. 12) ἐπικαλέω.

ωνυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησιλάῳ χαίρειν· οὐκ ἀναγνοὺς τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. — 129. Μενεκράτης, ὁ ἰατρός, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου [13]), ὥςτε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος [14]), καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιᾶτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἱστιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα [15]) ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν [16]) ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα [17]) εὐήθης, ἐξαναστὰς ἀπιὼν ᾤχετο [18]), καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

130. Θράσυλλύς τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ [19]), καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτά, καὶ αὖ

— [§. 129. Aelian. V. H. XII. 51.] 13) so weit in seinem Dünkel. gr. Gr. §. 119. 4. Anm. 14) der König von Makedonien. 15) anfänglich. 16) allmählig. 17) und zwar. Sch.-Gr. §. 151. p. 355. 18) Vergl. §. 77. 22. — [§. 130. Aelian. V. H. IV. 25.] 19) Athen.

πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε[20]) πολλοὺς συνοικῶν[21]) τῷ ἀῤῥωστήματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς[22]) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο[23]) τῆς νόσου οὕτως. Ἐμέμνητο[24]) δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι[25]) τοσοῦτον, ὅσον τότε ἥδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἄλλους[26]), ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εὖ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὔξῃ κακὸν ἅπασι τούτοις[27]).

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητής, ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ἐπὶ τῷ[28]) γονέων ἀσήμων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὤφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ[29]) ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, τὴν μέσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη· μὴ

---

20) διατελεῖν c. partic. gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch.-Gr. §. 145. Anm. 5. 21) i. e. ἔχων τὸ ἀῤῥώστημα oder ἀῤῥωστῶν. 22) ἀνάγω. 23) ὁ Θράσυλλος sc. 24) μιμνήσκω. 25) ἥδομαι. — [§. 131. Plutarch. V. Alcib. T. I. p. 199. C.] 26) παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν sc. 27) allen, die dich jetzt umringen und bewundern. — [§. 132. Stob. LXXXIV. p. 493.] 28) darüber, daſs er . . . — [§. 133. Aelian. V. H. IX. 36.] 29) dem

γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ[30]) ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

134. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — 135. Θεανώ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρέπον εἴη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε[31]) περὶ ταλάντου[32]), ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

B. Naturgeschichte.

Syrische Schafe.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος[1]) πήχεως, τὰ δὲ ὦτα αἱ αἶγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ ἔνιαι συμβάλλουσι τὰ ὦτα κάτω ἀλλήλοις.

Könige von Asien. 30) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch.-Gr. §. 132. 4. 4.

[§. 134. Stob. LXXII. S. 443. Vergl. Plut. Vit. Phoc. c. 19. — §. 135. Ibidem. — §. 136. Lucian. VI. p. 31.] 31) i. e. προέθηκε. 32) wobey der Preis ein Talent war.

[§. 1. Aristot. H. An. VIII. 28.] 1) gr. Gr. §. 118. 5. Sch.-Gr. §. 131. 6.

Der Elephant.

2. Ὀῤῥωδεῖ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοίρου βοήν. Οὕτω τοίνυν, φασί[2]), καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύῤῥῳ τῷ Ἠπειρώτῃ[3]) ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτὴρ ἐστι μακρὸς καὶ ἰσχυρός· καὶ χρῆται αὐτῷ ὥςπερ χερί· λαμβάνει γὰρ τούτῳ, καὶ εἰς τὸ στόμα προςφέρεται τὴν τροφήν. καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηράν, μόνον τῶν ζώων[4]). — 4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον[5]).

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων[6]). Τῶν δὲ Λιβυκῶν[6]) οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόῤῥιζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δέ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥςτε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. —

— [§. 2. Aelian. Hist. Anim. I. 38.] 2) wie man erzählt. 3) ὄντας sc. die bey der Armee des Königs v. Epirus waren. — [§. 3. Aristot. Hist. An. I. 11.] 4) er allein unter allen Thieren Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. a. — [§. 4. Ibid. IX. 1.] 5) zum Verwundern. gr. Gr. §. 137. Sch.-Gr. §. 153. p. 354. in ὅσος. — [§. 5. Strabo. XV. p. 705. B. C.] 6) gr. Gr. §. 119. 5. 4. Sch.-Gr. p. 132.

6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἵστασθαι[7]) παραβόλους, καὶ κινήσεις δυςελίκτους ἀνακυκλεῖν[8]), εἷς ὁ δυςμαθέστατος αὐτῶν ἀκούων κακῶς ἑκάστοτε[9]), καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὤφθη νυκτὸς[10]) αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἕνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν [11]) ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρείσατο, καὶ παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ[12]) περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν [13]) ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἑστῶτες ἀποθεωροῦσιν[14]), ὡς, ἂν [15]) ἐκεῖνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ ῥεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαῤῥεῖν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας [16]) οὖσαν.

---

4. 4. — [§. 6—8. Plut. T. II. p. 968.] 7) gr. Gr. §. 118. 2. Sch.-Gr. §. 131. 3. 8) schwere und verwickelte Figuren zu machen, indem sie eine Art von Tanz aufführten. 9) bey jeder Uebung. 10) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. b. 11) *videbatur*. gr. Gr. §. 138. 5. 12) ἄλλα τε . . καί. außer andern wunderbaren Dingen auch das . . . gr. Gr. §. 115. Anm. 2. 13) τῷ ποταμῷ sc. 14) vom Ufer her. 15) i. e. ἐάν. 16) einen großen Ueberfluß

9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν. Ἀναβάντες ἐπί τινας τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι [17]), καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προςτάττουσι τούτοις ἕως ἂν ἐκλύσωσι [18]). Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος [19]) μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πρᾳεῖς εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ, οἱ μέν [20]), οἱ δ' οὔ· ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἵν' ἡσυχάζωσιν [21]).

Das Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῶον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος [22]) ῥινόκερως, ἀλκῇ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὕψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χρόαν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρός τινα τῶν μειζόνων πετρῶν θήγει, συμπεσὸν δ' εἰς μάχην

---

von Sicherheit st. vollkommene Sicherheit. Ueber ὡς mit folgendem Participio. S. Sch.-Gr. §. 146. Anm. 5.

[§. 9. Aristot. H. An. IX. 1.] 17) τοὺς ἀγρίους sc. 18) S. gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. 19) ἐπιβαίνω. 20) πρᾳεῖς εἰσι sc. 21) gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 140. 2. — [§. 10. Diodor. Sic. III. 35.] 22) von seiner Eigenthümlichkeit.

τῷ προειρημένῳ θηρίῳ [23]), καὶ ὑποδῦνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναῤῥήττει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβηται [24]) τὸν ῥινόκερων, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῇ βίᾳ πλέον ἰσχύων.

Das Nilpferd.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος [25]) τῷ μεγέθει μέν ἐστιν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὑῶν, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ὦτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνὴν [26]) ἵππῳ παρεμφερῆ, τὸ δ' ὅλον κύτος [26]) τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν δὲ σῖτον καὶ τὸν χόρτον· ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν [27]) ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

---

23) τῷ ἐλέφαντι sc. 24) gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. [§. 11. Diodor. Sic. I. 35.] 25) ποτάμιος sc. das Nilpferd. 26) ἔχει sc. Die Dativen ἵππῳ und nachher ἐλέφαντι sind durch eine Abkürzung der Rede zu erklären, wo das Ganze statt der Theile, auf welche sich die Vergleichung bezieht, gesetzt wird. So steht hier ἐλέφαντι statt τῷ κύτει τοῦ ἐλέφαντος. 27) gr. Gr. §. 126. 9. 4. Sch.-Gr. §. 140. 8. 4.

Das Kameel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ· διαφέρουσι δὲ αἱ Βάκτριαι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἕνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἓν μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

Der hundsköpfige Affe.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυςειδέσι παρεμφερεῖς εἰσί, ταῖς δὲ φωναῖς [28]) μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

Der Krokottas.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὀδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὀστῶν μέγεθος [29]) συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν [30]) διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

Der Fuchs.

15. Οἱ Θρᾷκες ὅταν παγέντα [31]) ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν [32]), ἀλώπεκα ποιοῦνται

[§. 12. Aristot. Hist. An. II. 1.] [§. 13. Diod. Sic. III. 35.] 28) diese Worte sind bloſs um einen Gegensatz mit τοῖς μὲν σώμασι zu machen, hinzugefügt. — [§. 14. Diod. Sic. III. 35.] 29) s. v. a. πάντα καὶ τὰ μέγιστα ὀστᾶ. 30) καταπίνω. — [§. 15. Plut. T. II. p. 968. F.] 31) πήγνυμι. 32) Vergl. oben §. 10, 24.

γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στεῤῥότητος. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα [33]) παραβάλλει τὸ οὖς· κἂν μὲν αἴσθηται [34]) ψόφῳ τοῦ ῥεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου [35]), τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάθους [36]) τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτὴν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, κἂν ἐᾷ [34]) τις [37]), ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν [38]) θαῤῥοῦσα διῆλθεν. — 16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκοβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἄῤῥενες ὅταν αἴσθωνται [32]) βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες [35]) ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὑτοὺς τῷ λανθάνειν, ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

Der Igel.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἐχίνων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου [39]) γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥᾶγας ἀποσείσας τοῦ βότρυος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθείς, ἀναλαμβάνει [40]) ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδὺς εἰς τὸν φωλεόν,

---

33) ἡ ἀλώπηξ sc. 34) gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7. 35) st. τὸ ῥεῦμα ἐγγὺς ὑποφέρεσθαι. Auf die Verba des Wissens, Bemerkens, Erfahrens folgt gewöhnlich das Participium. gr. Gr. §. 131. 4. c. Sch.-Gr. §. 145. 4. c. 36) i. e. βαθεῖαν. 37) wenn ihn niemand daran hindert. 38) i. e. εἰ δὲ ὁ ποταμὸς τῷ μὴ ψοφεῖν θάρσος ἐμποεῖ αὐτῇ. statt εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός. — [§. 16. Plut. II. p. 971. E. — §. 17. Plut. T. II. p. 971. F.] 39) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch.-Gr. §. 132. 3. 2. b. 40) τὰς ῥᾶγας sc.

τοῖς σκύμνοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις [41]) παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὀπὰς ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βαρέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προαίσθωνται [32]) τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἄνεμον [42]), τὴν δὲ ἑτέραν ἀνοίγουσιν.

Der Hund.

18. Πύῤῥος, ὁ βασιλεύς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην [43]) ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος [44]) καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότου παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε [45]) μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύῤῥον· ὥςτε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι [46])· διὸ συλληφθέντες εὐθὺς

---

41) i. e. καὶ ταμιεύεσθαι. 42) οὖσαν ὀπὴν sc. — [§. 18. Plut. II. p. 969. C.] 43) schon in den dritten Tag; oder, daſs dieses schon der dritte Tag sey. 44) die Soldaten zogen bey der Musterung vor dem Könige vorüber. 45) ἐκτρέχω. 46) m. v. ὥςτε τοὺς ἀνθρώπους (ἐκείνους τοὺς στρατιώτας) μὴ μόνον ἐκείνῳ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὑποψ. (ὑπόπτους) γενέ-

καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προςγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν.

19. Λυσίμαχος*) κύνα εἶχεν Ὑρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέῤῥιψε[47]. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύῤῥος, οὐχ ὁ βασιλεύς, ἀλλ' ἕτερός τις ἰδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου[48], τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε[49]. — Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰςαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐθὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίεσθαι, καὶ φανερὸν εἶναι[50] αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων.

Der Rabe.

20. Ὁ κόραξ ὁ ἤδη γέρων, ὅταν μὴ δύνηται[51] τρέφειν τοὺς νεοττούς, ἑαυτὸν αὐτοῖς

σθαι. — [§. 19. Plut. T. II. p. 970. C. F.] *) **Lysimachus**, einer der Nachfolger Alexanders, welcher in einer Schlacht gegen den Seleukus sein Leben verlor. 47) τῇ πυρᾷ sc. 48) τοῦ νεκροῦ sc. 49) συγκατακαίω. 50) über φανερός, δῆλός εἰμι mit folgendem Participio. S. gr. Gr. §. 138. 5. — [§. 20. Aeliani Hist. Animal. L. III. 43.] 51) Vergl. §. 17, 32.

προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθέν φασι τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Der Pelikan.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πλῆθος εἰςφορήσωσιν [51]) αὐτῶν, ἐξεμεῖν, εἶθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἅπτεσθαι.

Der Straus.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικυίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χρόαν μέλανας. Μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον [52]), ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένον [53]). Ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξᾶραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ πρὸς τοὺς

[§. 21. Aristotel. de Mir. c. 13.] — [§. 22. Diod. Sic. II. 50.] 52) ζῶον sc. 53) spitzig zusammengedrängt.

διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

Die Elster.

23. Κουρεύς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, θαυμαστόν τι χρῆμα[54]) πολυφώνου κίττης ἔτρεφεν, ἣ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμουμένη μηδὲν ἄῤῥητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἔτυχε δέ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ[55]) σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὥσπερ εἴωθε[56]), κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπιγκταὶ καὶ κελευόμενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄφθογγος ἦν καὶ ἄναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἡ σιωπὴ παρεῖχεν· ὑποψίαι δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους ἦσαν[57])· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἴκαζον ἐκπλῆξαι τὴν ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὡς ἔοικεν· ἄφνω γὰρ αὖθις

[§. 23. Plutarch. T. II. p. 973. B. C.] 54) umschreibend statt κίτταν θαυμασίως πολύφωνον. 55) **unter Begleitung.** 56) die Leichenzüge hielten auf den Märkten still. 57) man glaubte, andre Barbiere hätten den Vogel aus Eifersucht durch Zaubermittel zum Schweigen gebracht.

ἀφῆκεν [58]), οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς [59]) περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιοῦσα.

Der Krokodil.

24. Ὁ Κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέγιστος, ὡς ἂν ᾠὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος [60]) τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἑκκαίδεκα. Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρον, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν [61]) ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προςπελάζοντα τῷ ποταμῷ. Πλῆθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὡς ἂν πολυγόνων τε ὄντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναι-

---

58) Man könnte φωνὴν aus dem Vorhergehenden hinzudenken; besser aber verbindet man das Verbum mit den nächsten Accusativen οὐδὲν und τὰ μέλη, so daſs dann zu φθεγγομένη wieder αὐτὰ hinzugedacht wird. 59) i. e. σὺν αὐταῖς. — [§. 24. Diodor. Sic. I. 35.] 60) m. v. τοῦ ζώου τίκτοντος ᾠὰ παραπλ. τοῖς χηνείοις, denen im zweyten Gliede die Genit. absol. τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου entsprechen. Ueber das den Genit. absolut. beygefügte ὡς S. gr. Gr. §. 132. Anm. 5. Sch.-Gr. §. 146. Anm. 5. 61) in beyden Kinnbacken, dem obern und untern.

ϱουμένων. Τοῖς μὲν γὰϱ ἐγχωϱίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὡς θεὸν σέβεσθαι τὸν κϱοκόδειλον· τοῖς δ' ἀλλοφύλοις ἀλυσιτελής ἐστιν ἡ θήϱα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδίμου τῆς σαϱκός. Ἀλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατὰ τῶν ἀνθϱώπων[62]), ἡ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰϱ καλούμενος Ἰχνεύμων παϱαπλήσιος ὢν μικϱῷ κυνί, πεϱιέϱχεται τὰ τῶν κϱοκοδείλων ὠὰ συντϱίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παϱὰ τὸν ποταμόν. — 25. Ὁ κϱοκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑός, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον[63]) τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηϱίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ τὴν κάτω[64]) κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω[64]) γνάθον πϱοσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καϱτεϱούς, καὶ δέϱμα λεπιδωτὸν ἄϱϱηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθϱίᾳ ὀξυδεϱκέστατον.

Das Ephemeron.

26. Πεϱὶ τὸν Ὕπανιν ποταμὸν τὸν πεϱὶ Βόσποϱον τὸν Κιμμέϱιον, γίγνεται ζῶον πτεϱωτόν, τετϱάπουν. Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἑωθινοῦ μέχϱι δείλης· καταφεϱομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαϱαίνεται, καὶ ἅμα δυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέϱαν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμεϱον.

---

62) den Menschen zum Schaden. — [§. 25. Herodot. II. 68.] 63) nach Verhältnifs. 64) gr. Gr. §. 112. 3. Sch.-Gr. §. 125. 5. — [§. 26. Aristot. Hist. An. V. 19.]

Bienen. Gänse.

27. Θαύματος ἄξια τὰ [65]) τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ [65]) τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἑρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ [66]) παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες [67]), ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον [68]), εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον [69]) ἐπιστομίζοντες αὑτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθωσι [70]) σιωπῇ παρελθόντες [71]).

Von einigen Seethieren.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας αὐτῆς ἐκπήγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης βαρύτητα ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. Ἔνιοι δὲ ἱστοροῦσι, πεῖραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβανόντες, ἂν ἐκπέσῃ [72]) ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους [73]) ἀνατρέχοντος [74]) ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἀφὴν ἀμβλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπομένου [75])

[§. 27. Plut. II. p. 967. B.] 65) das Verfahren. Sch.-Gr. §. 128. Anm. 66) um nicht. gr. Gr. §. 127. 5. Sch.-Gr. §. 141. Anm. 1. 67) δείδω. 68) e. Gebirg in Asien. 69) gleichsam. 70) gr. Gr. §. 126. 4. Sch.-Gr. §. 140. 2. 71) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch.-Gr. §. 145. Anm. 5. — [§. 28. Plutarch. T. II. p. 978. C.] 72) τοῦ ὕδατος sc. 73) die Erstarrung. 74) gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch.-Gr. §. 145. 4. c. 75) das Wasser

καὶ προπεπονθότος [76]). — 29. Ὁ πινοτήρας ζῶόν ἐστι καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος [77]), ἐῶν ἀνεῳγμένην [78]) καὶ διακεχηνυῖαν [79]) ἄχρι προςπέσῃ τι τῶν ἁλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυδίων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακὼν παρειςῆλθεν· ἡ δὲ συνέκλεισε τὴν κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἕρκους γενομένην κατεσθίουσιν.

Der Hegemon und der Wallfisch.

30. Ὁ καλούμενος Ἡγεμὼν ἀεὶ σύνεστιν ἑνὶ τῶν μεγάλων κητῶν, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύνων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται [80]), βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἤ τινα πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυςέξοδον. Ἕπεται γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥςπερ οἴακι ναῦς, παραγόμενον [81]) εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὅ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διέφθαρται [82]) καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεβυθισμένον· ἐκεῖνο δὲ [83]) γιγνῶσκον ἀναλαμβάνει τῷ στόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντός *). Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐ-

---

scheint durch die Berührung des Fisches seine Natur zu verändern u. die Eigenthümlichkeit desselben anzunehmen. 76) προπάσχω. — [§. 29 Plutarch. T. II. p. 980. B.] 77) er hält gleichsam Wache an der Muschel, indem er vor ihr sitzt. 78) ἀνοίγω. 79) διαχαίνω. — [§. 30. Plut. T. II. p. 980. F.] 80) ἐνέχω. gr. Gr. §. 126. 4. 81) καὶ παράγεται. 82) διαφθείρω. 83) τὸ ζῶον, τὸν ἡγεμόνα sc. *) wie der Anker, wenn er gelichtet worden, in dem Schiffe aufbewahrt wird.

τῷ, καὶ τὸ κῆτος ἕστηκεν ἀναπαυομένου[84]) καὶ ὁρμεῖ· προελθόντος[84]) δὲ αὖθις ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἢ[85]) ῥέμβεται καὶ πλανᾶται, καὶ πολλὰ[86]) διεφθάρη, καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα[87]).

Die Schildkröte.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίκτει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάζειν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ ψάμμῳ τὰ ᾠά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ καταστίζειν τὸν τόπον, εὔσημον ἑαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δέ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄῤῥενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ σφραγῖδας ἐναπολείπειν. Ὃ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις[88]) γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιῤῥήγνυται τὰ ᾠὰ) πρόσεισι, καὶ γνωρίσασα[89]) τὸν ἑαυτῆς ἑκάστη θησαυρόν, ὡς οὐδεὶς χρυσίου θήκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

---

84) τοῦ ἡγεμόνος sc. 85) oder, wenn er sich von ihm entfernt. 86) κήτη sc. 87) ἐκφέρω. — [§. 31. Plut. T. II. p. 982. B.] 88) ἡμέραις sc. 89) wie einer, der an deponirtem Gelde das Siegel oder ein andres Zeichen

Der Magnet. Nitrum.

32. Ἡ λίθος ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἡρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥστε δύνασθαι ταὐτὸν[90]) τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ' ἐνίοτε ὁρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται[91])· πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστι τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἑτέρου ῥύμματος προσδεῖσθαι· κἂν[92]) πλείω χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐάσῃ τις, διαπίπτει.

---

recognoscirt. — [§. 32. Plato. T. IV. p. 186. ed. Bip.] 90) i. e. τὸ αὐτό. gr. Gr. §. 69. 2. Sch.-Gr. §. 74. 2. 91) ἀρτάω. — [§. 33. Aristot. Mirab. Hist. c. 54.] 92) καὶ ἐάν. mit folgendem Conjunctivo.

C. Mythologie.

a) Mythologische Notizen.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστι τὰ ἔξω[1]). Ὑπερβάντι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δέ*), πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὧραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δέ, ἡ Ἶρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἑξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἁπάσης τέχνης[2])· μετὰ δέ[3]), αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται **), νέκταρ πίνοντες καὶ ἀμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνειστιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόῤῥητος ὁ οὐρανός.

[§. 1. Lucian de Sacrif. §. 8. T. III. p. 73. ed. Bip.]
1) S. gr. Gr. §. 112. 3. Sch.-Gr. §. 125. 5. und 118. 5. Sch.-Gr. §. 131. 6. *) wenn man hineintritt. 2) von allen Arten von Kunstwerken. 3) ferner, hierauf. **) diese Worte sind aus dem Homer entlehnt; daher die poetische Form Ζηνί.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται[4]), καὶ τοῦ νέκταρος[5]) μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ[6]) κνίσσῃ ἀνηνεγμένον[7]), καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας[8]) τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμήν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένον καλήν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα[9]) ἀνεζωσμένην[10]), κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἱδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα[11]) τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. — Ἕκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ Ἄρτεμις

[§. 2. Lucian. Icaromenipp. T. VII. p. 40.] 4) S. gr. Gr. §. 121. 7. Sch.-Gr. §. 134. 4. 5) gr. Gr. §. 119. 4. 2. d. Sch.-Gr. §. 132. 4. 6) st. σὺν τῇ κνίσσῃ. 7) ἀναφέρω. — [§. 3. Lucian. T. III. p. 77.] 8) die einen diese, die andern jene. — [§. 4. Lucian. T. III. p. 76.] 9) S. das Register in αἰγίς. 10) ἀναζώννυμι. über den Accus. αἰγίδα. S. Sch.-Gr. §. 134. 4. 11) διαβαίνω.

μαιεύεται· οἱ Διόςκουροι τοὺς ἐν θαλάσσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα [8]) τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μέν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἄρτεμιν, καὶ τὰς προςαγορευομένας Ὥρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην· θεοὺς δέ, Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἑκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὑρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὑρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τήν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γιγνομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ἃς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὄψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προςηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν [12]) τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν [13])· διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι

[§. 5 — 10. Diodor. Sic. V. 72. 73.] 12) μυθολογοῦσι sc. 13) γυναικῶν sc.

μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἄρτεμιν δέ φασιν εὑρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας ἁρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὡρῶν ἑκάστῃ δοθῆναι[12]) τὴν ἐπώνυμον τάξιν[14]) τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾷ δὲ προσάπτουσι τήν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευήν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν[15]) ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὑρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν[16]) Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι[12]) παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικήν. Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἁπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκόν, καὶ χρυσόν, καὶ ἄργυρον, καὶ

---

14) ein ihrem Namen entsprechendes Geschäft. 15) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch.-Gr. §. 128. Anm. 16) i. e. καὶ ἀπὸ τούτων.

τῶν ἄλλων ὅσα [17]) τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὑρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γιγνομένην [18]), δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν [19]) τοὺς ἀῤῥωστοῦντας· εὑρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν [20]). Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν [21]) μαθόντα, προσεξευρεῖν τήν τε χειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμά, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων [22])

---

17) st. ἁπάντων ἅ. 18) bey innern Krankheiten, die für eine Wirkung göttlichen Zorns galten, und also nur durch prophetische Gaben erkannt werden konnten. 19) συνέβαινε τυγχ. periphrastisch st. οἱ ἀῤῥωστοῦντες ἐτύγχανον θερ. 20) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch.-Gr. §. 125. 3. 21) S. oben 15. 22) i. e. τὰ ἀλλότρια.

σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν 23) ἐπινοῆσαι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιΐας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν 24).

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι λέγονται. Ἡσίοδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἥ σφεων 25) προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

* * *

12. Ὁ πολὺς ὅμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, Ὁμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ πειθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθὺν Ἅδην ὑπειλήφασι 26), μέγαν τε καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διός, Πλούτωνα κεκλημένον 27). Περιῤῥεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, καὶ 28) ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ, καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα 29) κέκληνται. Τὸ

23) S. unten bey nr. III. 24) m. v. τοῦ ἀποθησαυρίζειν. S. gr. Gr. §. 112. 5. 1. Sch.-Gr. §. 125. 6. — [§. 11. Diodor. Sic. IV. 7.] 25) st. αὐτῶν. — [§. 12. Lucian. T. VII. p. 207.] 26) ὑπολαμβάνω. 27) καλέω. 28) auch schon. 29) ὀνόματα so.

δὲ μέγιστον[30]), ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἔνι[31]) διαπλεῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ, καὶ πύλη, οὔση ἀδαμαντίνη, ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως[31]) Αἰακός ἐστι, τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος[32]), καὶ παρ' αὐτῷ κύων τρικέφαλος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμὼν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτόν, μνήμης πολέμιον. Λήθης γοῦν διὰ τοῦτο ὠνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἐριννύες, καὶ Φόβοι, καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς, Κρῆτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διός. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ πονηροὺς τοῖς Ἐριννύσι παραδόντες, ἐς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσιν.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ᾅδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων ὄφεων κεφαλάς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ᾅδου τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

---

30) *absolute.* was aber das wichtigste ist. Sch.-Gr. §. 131. Anm. 4. 31) i. e. ἔνεστι. Sch.-Gr. §. 151. p. 357. 31) Πλούτωνος sc. 32) ἐπιτρέπω. ᾧ ἡ φρουρὰ ἐπιτέτραπται. Ueber den bey dem Passivo stehenden Accusativus s. Sch.-Gr. §. 134. 5. — [§. 13. Apollodor. II. 5. 12.] — [§. 14. Ibid. I. 1. 13.]

b) Mythologische Erzählungen.

1. Apollo und Artemis.

1. Λητώ, ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ, συνελθοῦσα Διΐ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἥρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἄρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. — Ἄρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν [1]) ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἧκεν εἰς Δελφούς, χρησμῳδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφις ἐκώλυεν αὐτὸν προελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα [2]), τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσε, καὶ ᾐτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ [3]) τελευτᾷν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἑκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἕληται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρός, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἄλ-

---

[§. 1. Apollod. I. 4. 1.] 1) τὰ περὶ θ. die Jagd und was dazu gehört. Sch.-Gr. §. 125. Anm. 3. 2) zu dem Schlunde, über welchem der Dreyfuſs stand. — [§. 2. Apollod. I. 9. 15.] 3) *moriturus esset.* gr. Gr. §. 137. in μέλλειν.

κηστις, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανεν[4]). Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη [5])· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο[6]) ἐπὶ μισθῷ τειχιεῖν[7]) τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν κήτει, οὗτος προὔθηκε[8]) ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο[6]) σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται[9]), ἃς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου [10]) δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἷλεν.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατῴκει τῆς Ἀσίας*) περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν

---

4) ὑπεραποθνήσκω. 5) i. e. ἡ Περσεφόνη. — [§. 3. Apollod. II. 5. 9.] 6) ὑπισχνέομαι. 7) τειχίζω. 8) st. προέθηκε. 9) λαμβάνω. 10) αὐτοῦ sc. — [§. 4. Diod. Sic. IV. 74.] *) Der Genitivus hängt mit Παφλαγονίαν zusammen.

εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον[11]). Ὕστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παῤῥησίας[12]), ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόῤῥητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἠξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς[13]). — Τούτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας[14]), εὐπρεπείᾳ διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρυαττομένη, πλεονάκις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνωτέραν ἀπεφαίνετο. Εἶθ' ἡ μὲν Λητὼ χολωσαμένη, προςέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτεμίδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρί, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἕνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὔτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι[15]). — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἧκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· κἀκεῖ[16]) Διῒ εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

---

11) ganz vorzüglich. 12) Sch. - Gr. §. 132. 3. 2. c. 13) in den Aufenthalt der Verdammten. 14) τὰς ἴσας. eben so viele Töchter. (Ihr Gemahl war der Thebaner Amphion). 15) συνέβη γενέσθαι S. oben a) §. 9, 19. u. V. 6, 6. — [§. 5. Apollod. III. 5. 6.] 16) i. e. καὶ ἐκεῖ.

6. Ἀκταίων, Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς[17]) ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη[18]) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ φασί, τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον[19]) ἀλλάξαι, καὶ ταῖς ἑπομέναις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη[18])· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἴδωλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη[17]). Καὶ γενόμενος χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολύ[20]), οὐ μόνον ἐκώλυέ τινας ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθείς, μὴ[21]) λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶ-

---

— [§. 6. Apollod. III. 4. 4.] 17) τραφεὶς κυνηγός. st. τὴν κυνηγετικὴν διδαχθείς. gr. Gr. §. 121. 6. Sch.-Gr. §. 134. 4. Vergl. §. 7. 18) καταβρώσκω oder καταβιβρώσκω. 19) εἰς ἔλαφον. st. εἰς ἐλάφου μορφήν. Vergl. oben B. §. 11. not. 26. — [§. 7. Apollod. III. 10. 3.] 20) sehr eifrig. 21) gr. Gr. §. 135. 4. Sch.-Gr. §. 149. 4.

σιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διῒ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν [22]) αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν [23]) ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον, τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

II. Dionysos.

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς [1]) πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν [2]), οἷος ἦλθε [2]) μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ᾽ ἅρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἵησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης [1]), ὁ θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ [3]). Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεύς, λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ· ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον

---

22) *praecipitaturus erat.* S. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. 23) gr. Gr. §. 118. 7. Sch.-Gr. §. 131. 8. — [§. 1. 2. Apollod. III. 4. 3.]

1) gr. Gr. §. 132. 2. 2) ἔρχομαι. 3) ἑαυτοῦ sc.

παῖδα Λέαρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτεινεν· Ἰνὼ δέ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἥλατο[4]) κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος[1]).

3. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων, οἳ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνὼς[5]) Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτόν, ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης[1]), ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἠδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κἀκεῖ κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεὶς[6]) ἀπέθανεν.

4. Διελθὼν δὲ Θρᾴκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἧκεν εἰς Θήβας,

---

4) ἅλλομαι. — [§. 3. Apollod. III. 5. 1.] 5) μαίνω.
6) διαφθείρω. — [§. 4. Apollod. III. 5. 2.]

καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς[7]) τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελεΐσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

5. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυῤῥηνῶν λῃστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες[8]). Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ *) ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

6. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιΐαν[9]) μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρός τινας ποιμένας, οἳ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἑλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ

---

7) λαμβάνω. — [§. 5. Ebendas. III. 5. 3.] 8) Das Futurum zeigt die Absicht an. Sch. Gr. §. 145. 3. — [§. 6. Apollod. III. 14.7.] *) οἱ δέ, οἱ ναῦται sc. 9) die Bereitung des Weines. Vergl. oben b. I. 1. not. 1.

νοήσαντες [10]), ἔθαψαν αὐτόν. Ἠριγόνη δὲ τῇ θυγατρί, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύων συνήθης, ὄνομα Μαῖρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κἀκείνη [11]) ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

III. Hermes.

1. Ἑρμῆς, Μαίας καὶ Διὸς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὤν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἵνα δὴ μὴ φωραθείη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ [1]) περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾤχετο, καὶ εὑρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας [2]), εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας λύραν εὗρε καὶ πλῆκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν [3]), ποῖ ποτε ἠλάθησαν [4]), διὰ τὸ μὴ εὑρεῖν ἴχνος δύνασθαι [5]). Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα [6]), πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ᾐτιᾶτο· ἡ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων

---

10) τὸ πεπραγμένον sc. 11) i. e. καὶ ἐκείνη.

[§. 1. Apollod. III. 10. 2.] 1) τῶν βοῶν sc. 2) ἐκκαθαίρω. 3) sie könnten aber nicht sagen. 4) ἐλαύνω. 5) m. v. διὰ τὸ μὴ δύν. εὑρεῖν ἴχ. gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. Anm. 1. 6) κλέπτω.

δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἠρνεῖτο[7]). Μὴ πείθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας[8]) ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος[9]) ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν[10]). Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησιν.

IV. Athene.

1. Κέκρωψ αὐτοχθών, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτήν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου[1]), φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον[2]) ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἧκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν[3]), ἣν νῦν

---

7) ἔχειν αὐτὰς sc. 8) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch.-Gr. §. 132. 4. 3. 9) πήγνυμι. 10) gr. Gr. §. 118. 4. Sch.-Gr. §. 134. 4.

[§. 1. Apollod. III. 14. 1.] 1) unter seiner Regierung. 2) *habituri essent.* gr. Gr. §. 137. in μέλλειν. ἔμελλον . . ἕκαστος. ἕκαστος hat den Pluralis bey sich, weil in diesem Worte der Begriff einer Mehrheit enthalten ist (*collectivum*). 3) was hier ein

Ἐρεχθηΐδα καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἧκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ 4) δείκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος 5) ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεύς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων 5), ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος 5), ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας· Ποσειδῶν δέ, θυμῷ ὀργισθείς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς 6). Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον 7), ἐμήνυεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης 5) τὴν θεόν, ἦν δὲ προσφιλὴς τῇ Ἀθηνᾷ ἡ Χαρικλώ, ἀποκαταστῆσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς 8) διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φω-

---

Meer heiſst, war eigentlich ein Brunnen, welcher salziges Wasser enthielt. 4) einer Kapelle des Tempels der Athene auf der Akropolis. 5) gr. Gr. §. 132. 2. — [§. 2. Apollod. III. 6, 7.] 6) Sch.-Gr. §. 131. 6. 7) οἱ θεοὶ sc. 8) τοῦ Τειρεσίου sc.

νὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἐδωρήσατο, ὃ φέρων ὁμοίως 9) τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

V. Herakles.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς 1) Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
Πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε 2) ταῦρον.
Εἴνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν 2) ἐξ Ἐρυθείης.

---

9) so gut als die Sehenden. gr. Gr. §. 120. 2, 2. Sch. Gr. §. 132. 2.

[§. 1. Anal. Vet. Poet. II, p. 475.] 1) i. e. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἄθλοις. 2) ἐλαύνω.

Ἑνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Ἀΐδαο [3]).

Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν [4]) ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἁπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

3. Ἡρακλέος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἥρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα [5]), τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ,

3) st. ᾅδου. 4) φέρω. — [§. 2. Diod. Sic. V. 76. — §. 2. Apollod. II. 4. 8.] — [§. 4. Apollod. II. 5. 1.] 5) gr. Gr. §. 131. Sch.-Gr. §. 145. 4.

Ἡρακλῆς τὴν ἑτέραν ἀπῳκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. — 5. Ἕκτον ἐπέταξεν ἆθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφὴς ὕλῃ. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπί τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

6. Λιβύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὅς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῄρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίγνεσθαι[6]). Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα. — 7. Μετὰ Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξῄει[7]). Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διός, κατά τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία

[§. 5 Apollod. II. 5. 6.] — [§. 6. Ibid. II. 5. 11.] 6) S. oben §. 9. 19. und b. §. 4. 15. — [§. 7. Apollod. II 5. 11.] 7) διέξειμι.

τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην [8]), ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διῒ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαῤῥήξας, τόν τε Βούσιριν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.

8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους [4]) εἰς θεούς [9]), οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθέα, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες [10]) ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμόν, ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθέως [4]) δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος [11]), καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἅρματος κτείνει διώξας Ὕλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

VI. Argonautenzug.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς [1]) ἐπιβουλὰς ἀναλα-

---

8) gr. Gr. §. 118. 5. Sch.-Gr. §. 131. 6. — [§. 8. Apollod. II. 8. 1.] 9) Vergl. unten c. III. 10) καθέζω. 11) i. e. κελεύοντος.

[§. 1. Diod. Sic. IV. 47.] 1) der Ino. ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς. die Praeposition hebt den Begriff des Aus-

βόντα τὴν ἀδελφὴν Ἕλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν [2]) κατά τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν, ἣν [3]) ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήςποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι [4]) μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατά τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτῃ χρησμὸν ἐκπεσεῖν *), ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι [5]). Διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὠμότητα καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης [2]) εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι [6]) τῆς χώρας.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω [7]). Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ Ποσειδῶνι θυσίας, ἄλλους τε

---

gehens stärker hervor, als durch den nackten Genitivus geschehen wäre. 2) gr. Gr. §. 132. 2. 3) καὶ ταύτην. statt: ἣ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήςποντος ὀνομασθῆναι λέγεται. 4) καταφέρω. *) ἐκπίπτω. 5) ἀποφέρω. gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 10. 6) man unterscheide τολμήσαι und τολμῆσαι. gr. Gr. §. 126. 2. Sch.-Gr. §. 140. 2. — [§. 2. Apollod. I. 9. 16.] 7) γιγνώσκω.

πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτόν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλών, ἠρώτα προςελθών, τί ἂν ἐποίησεν [8]) ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρός τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προςέταττον ἂν [9]) φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀΰπνου. — Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κἀκεῖνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης [a]), πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προςαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρώραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ [10]) ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος [a]) ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος

---

8) was er thun würde. gr. Gr. §. 126, 9, 4. Sch.-Gr. §. 132. 8. 9) ich würde befehlen. 10) Ἰάσονι sc. — [§. 3. Apollod. I. 9. 21.]

εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε [11]) τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δέ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρυιᾷ [12]), τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Ἔπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἁρπυίας οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα [13]) ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥςτε μὴ δύνασθαι προςενέγκασθαι [14]). Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἁρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἅρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι [15]) τὴν τροφὴν ἥρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἁρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παισί, τότε τελευτήσειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι [16]). Διωκομένων δὲ τῶν Ἁρπυιῶν [a]), ἡ μὲν εἰς ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἳ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας,

---

11) προέλεγε. 12) von seiner zweiten Gattin Idäa, die hier, in Beziehung auf seine Kinder erster Ehe, μητρυιὰ heiſst. 13) gr. Gr. §. 137. Sch.-Gr. §. 151. p. 354. in ὅσος. 14) προςφέρειν. 15) καθίπταμαι. 16) τὸ διωκόμενον sc. S. gr. Gr. §. 126. 8. Sch.-Gr. §. 140. 7.

καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἠϊόνα ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος [17]) δὲ ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας *) ὅρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσειν.

4. Ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν Ἁρπυιῶν [18]) Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἴσοδον. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιᾶσιν ἐκ τῆς πρώρας πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας [2]), διῆλθον, τὰ ἄκρα [19]) τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπείσης [2]). Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης [2]), στῆναι παντελῶς.

---

17) Verfasser eines Gedichtes von dem Argonautenzuge. *) δίδωμι. — [§. 4. Apollod. I. 9. 22.] 18) gr. Gr. §. 119. 4. 1. Sch.-Gr. §. 132. 3. 1. 19) st. τῶν ἄκρων περικοπέντων. gr. Gr. §. 121. 7. Sch.-Gr. §. 134. 5.

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστι γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηός [2]), ἧκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα [20]) ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο [21]), ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς ἡμίσεις ὧν [22]) Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος [2]), πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεῦξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ [23]), κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν [24]), ἐὰν ὀμόσῃ αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος [2]), φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα [25]) τοὺς ταύρους ἐκέλευσε

— [§. 5. 6. Apollod. I. 9. 23.] 20) ἐπιτάττω. 21) ὑπισχνέομαι. 22) st. τούτων οὕς. gr. Gr. §. 130. 3. Sch. Gr. §. 144. 3. 23) gr. Gr. §. 135. 2. c. Sch. Gr. §. 149. 4. 24) ἐγχειρίζω. 25) *jugum tauris impositu-*

χρῖσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὰν ἀθρόους θεάσηται[26]), ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται[26]) πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος[27]) τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεὼ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ [2]) τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δέ, ὅπου πλείονας ἑώρα[28]), βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσιών, ἀνῄρει. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων[2]), οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τήν τε Ἀργὼ καταφλέξαι, καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσονα νυκτὸς[29]) ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμά-

---

rum. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν μέλλοντα κατ. τοὺς ταύρους τούτῳ χρῖσαι etc. 26) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. — [§. 7. Apollod. I. 9. 23.] 27) χρῖσαι. etwas salben. χρίσασθαι. sich selbst salben. gr. Gr. §. 122. 2. Sch. Gr. §. 135. 2. 28) gr. Gr. §. 77. Anm. Sch. Gr. §. 83. Anm. 8. 29) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132.

κοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργὼ παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς [29]) μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

8. Πελίας δέ, ἀπογνοὺς [30]) τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτεῖναι ἤθελεν· ὁ δέ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθών, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἠδικήθη [31]) μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο, καὶ τότε μὲν ἐς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. Αὖθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ [32]). Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καί, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. Ἄκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν

---

3. 2. b. — [§. 8. Apollod. I. 9. 27.] 30) ἀπογιγνώσκω. 31) i. e. περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἃ ἠδικήθη ὑπὸ τοῦ Πελίου. 32) ὑπέχω.

δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

VII. Gemischte Fabeln.

1. Ὀρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης [1]) ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς ᾅδου [2]), καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἡλίου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν [3]) ὄντα, πεῖσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν [4]), τοὺς δὲ ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς [4]) ἐξενεχθῆναι [5]) τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον [6]) κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν

[§. 1. Apollod. I. 3. 2.] 1) δάκνω. mit dem Passivo wird ὑπὸ regelmäſsig verbunden. Sch. Gr. §. 134. 2. 2) δῶμα sc. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. — [§. 2. Diodor. Sic. V. 23.] 3) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. 4) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 5) ἐκφέρω. 6) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5.

καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν 6) Ἠριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφιέναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

3. Προμηθεύς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ ᾔσθετο 7) Ζεύς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν 8) διετέλεσε 9). Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος 10) δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

— [§. 3. Apollod. I. 7. 1.] 7) αἰσθάνομαι. 8) gr. Gr. §. 118. 7. Sch.-Gr. §. 131. 8. 9) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch.-Gr. §. 145. Anm. 5. 10) κλέπτω.

4. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύῤῥαν, τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύῤῥας εἰςέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥςτε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρίς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον [11]) ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας [12]), τῷ Παρνασσῷ προςίσχει, κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς ἔθυσε Διῒ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἱρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύῤῥα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν [13]) ἀπὸ τοῦ λᾶας, ὁ λίθος.

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προςέτασσε

[§. 4. Apollod. I. 7. 2.] 11) ὄντα sc. Sch. Gr. §. 125. 5. 12) eben so viel, τοσαύτας. 13) οἱ οὕτως γεγενημένοι sc. — [§. 5. Apollod. I. 9. 7.]

θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας [14]) ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾷν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ᾽ αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεύς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ [15]) εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δέ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς

---

14) ξηραίνω. — [§. 6. Apollod. II. 1. 4.] 15) ebenfalls.

κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν *).

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἷλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίονος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νῖσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, (ἧς ἀφαιρεθείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾷν) ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δέ, Μεγάρων ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν 16) ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἴνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστι τὸ αὐτὸ 17) δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἀλλ' ὁπόταν βαίνῃ πλείστοισι πόδεσσι,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει
αὐτοῦ.

Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπεφήνατο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν 18)· νήπιον

---

§. 7. Apollod. III. 15. 8. *) Danaus stellte Wettspiele an, bey den seine Töchter. den Siegern als Preise zufielen. 16) gr. Gr. §. 119 4. 4. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. — [§. 8. Diodor. Sic. IV. 64.] 17) welches Geschöpf ist eben sowohl . . . 18) προβάλλω.

μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δέ, δίπουν· γηράσαντα δέ, τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα [19]), τῷ λύσαντι [20]) ἔπαθλον προτιθεμένην.

9. Ἑλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διός, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει [19]) μή, κριθέντος ἑνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδίκηται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἱρεῖται τὸν Μενέλαον νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα [21]) τῆς νυκτός [22]), ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον [23])· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα

---

19) die Iokasta, des Lajos Gattin. 20) τῷ λύσαντι. dem der das Räthsel aufgelöst haben würde. — [§. 9. Apollod. III. 18. 8.] 20) δέδοικα. hat die Kraft eines Praesens: daher ἐδεδοίκειν die eines Imperfecti. — [§. 10. Apollod. III. 13. 6.] 21) ἐγκρύπτω. 22) gr. Gr. §. 119. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 2. 3. b. 23) i. e. τὸ θνητὸν

τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρεΐδας ᾤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

11. Αἰακός, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν[24]), ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἱκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὑρέσθαι[25]) παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἁπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων[26]), οὗπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχήν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὢν διετέλεσεν[27])· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρῃ[28]) τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις. — Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμὼν καὶ Πηλεύς. Ὧν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμε-

---

αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός. — [§. 11. Isocr. Laud. Evag. c. 5. 7.] 24) διαφέρω. 25) gr. Gr. §. 126. 14. Sch. Gr. §. 140. Anm. 2. 26) in aller Hellenen Nahmen. 27) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 28) i. e. τῇ Περσεφόνῃ.

νος, τῶν ἀριστείων [29]) ἔτυχε. Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ [30]) πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρέως, θνητὸς ὢν ἀθανάτῳ, συνῴκησε· καὶ μόνου τούτου φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ᾀσθῆναι [31]). Τούτοιν δ' ἑκατέροιν, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἳ [32]) μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴκουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γιγνομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν [33]) ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἁπάντων διήνεγκεν [34]), Αἴας δὲ μετ' ἐκεῖνον ἠρίστευσε. Τεῦκρος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξεῖλεν [34]), ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνα κατῴκισεν.

12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἳ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ

---

29) die Hesione nämlich, Laomedons Tochter. 30) gr. Gr. §. 111. 3. Sch. Gr. §. 125. 3. 31) ᾄδειν. Alle Götter waren bey Peleus Hochzeit gegenwärtig. Vergl. unten die myth. Gespr. IX. 32) οἳ (st. οὗτοι) steht wie *qui* im Anfange eines Satzes statt des Pronom. demonstrativi. 33) von Seiten der Hellenen und Barbaren. 34) συνεξαιρέω. — [§. 12. Isocr. Encom. Helen.

διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὸ γένος[35]) ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. — Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ [29]) ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δὶς ἑπτὰ παῖδας, οὓς ἰδὼν ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥςθ' ἡγήσατο, κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως[36]) ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προςτάγματος ἠλευθέρωσεν.

c. Mythologische Gespräche.

I. Zeus und Hermes.

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλήν[1]), ὦ Ἑρμῆ; Ἑρμ. Ναί, τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἑ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ [2]) τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄρ-

---

c. 13.] 35) τῶν Κενταύρων sc. 36) Φύσις h. l. Geschöpf, Wesen.

[§. 1. Lucian. D. D. III.] 1) Sch. Gr. §. 125. 3. 2) τῷ st. τίνι. S. gr. Gr. §. 70. 3. Anm. 3. Sch. Gr. §.

γον τοὔνομα[3]) ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὤν. Ἑ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Z. Καταπτάμενος[4]) ἐς τὴν Νέμεαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἶσιν ποίησον. Καὶ τολοιπὸν[5]) ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ[6])· καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω[7]), καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

II. Hephaestos und Zeus.

Ἡφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἥκω[1]) γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον[2]), εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν. Z. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε. Ἀλλὰ δίελέ[3]) μου τὴν κεφαλὴν ἐς δύο κατενεγκών[4]). Ἡφ. Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα; Πρόσταττε δ' οὖν[5]) τἀληθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Z. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον[6])· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀρ-

---

77. Anm. 2. 3) st. τὸ ὄνομα. 4) καθίπταμαι. 5) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5. 6) i. e. τοῖς Αἰγυπτίοις. gr. Gr. §. 112. 3. Sch. Gr. §. 125. 5. 7) ἀναβαίνειν ποιείτω. Man schrieb der Isis das Aegypten befruchtende Uebertreten des Nils zu.

[§. II. Lucian. D. D. VIII.] 1) ἥκω. ich bin gekommen. Sch. Gr. §. 138. Anm. 4. 2) der folgende Satz ist so angefügt, als ob ἅλις ὀξὺν ὄντα stände: scharf genug, wenn es auch nöthig wäre . . . 3) διαιρέω. 4) καταφέρω. 5) οὖν läſst einen Satz hinzudenken: das kann dein Ernst nicht seyn. Gebiete also . . . 6) θέλω sc.

γιζομένου πειράσῃ μου [7]· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. ῞Η φ. ῞Ορα, ὦ Ζεῦ, μὴ [8]) κακόν τι ποιήσομεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμωτί, οὔτε κατὰ [9]) τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ. Κατένεγκε [3]) μόνον, ὦ ῞Ηφαιστε, θαῤῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. ῞Η φ. ῎Ακων μέν, κατοίσω [3]) δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; — [10]) Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα [11]) ἔνοπλον· ἦ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων [12])· ἡ δὲ πηδᾷ, καὶ πυῤῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον [13]), καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς [14]). ῞Ωστε, ὦ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ ῞Ηφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει μένειν.

---

7) gr. Gr. §. 131. 4. c. Sch. Gr. §. 145. 4. c. Vergl. Homer. Ιλ. α. 590. 8) μὴ, ὅπως und ὅπως μὴ haben das Futur. ind. nach sich. 9) nach Art. 10) Hephaestos hat hier sein Geschäft vollbracht, und Athene springt aus dem getheilten Haupte des Zeus. 11) *idque*. und noch dazu. gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S. 355. in καὶ ταῦτα. 12) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 13) gr. Gr. §. 138. 5. Sch. Gr. §. 131. Anm. 4. 14) blaugrünliche Augen, wie die des

'Εγὼ γοῦν τό γε ἐπ' ἐμοὶ [15]) οὐδὲν [16]) ἀντιλέγω. Ἡφ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά· καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

III. Zeus. Asklepios. Herakles.

Ζ. Παύσασθε, ὦ 'Ασκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες [1]) πρὸς ἀλλήλους ὥςπερ ἄνθρωποι. 'Απρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. Ἡρ. 'Αλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ [2]) τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου; 'Ασκ. Νὴ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ [3]) εἰμι. Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε [4]); ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα [5]), νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας [6]); 'Ασκ. 'Επιλέλησαι γάρ [7]) καὶ σύ, ὦ Ἥρακλες, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς [8]), ὅτι μοι ὀνειδίζεις

Löwen und der Katze, haben etwas furchtbares; passen aber gut zu einem kriegerischen Anzuge. 15) *quod quidem ad me attinet.* 16) οὐδέν, wie **nihil**, statt des einfachen οὔ.

[§. III. Lucian. D. D. XIII.] 1) gr. Gr. §. 131. Anm. 3. Sch. Gr. §. 145. Anm. 3. 2) gr. Gr. §. 73. 2. Sch. Gr. §. 80. 2. 3) καί . . γάρ. *etenim.* 4) das Wort ist doppelsinnig: der vom Blitz erschlagene. (Vergl. oben b. I. §. 7.) u. stupid, seines Verstandes nicht mächtig. 5) σὲ ποιοῦντα ἃ μὴ θέμις ἐστίν. indem er nemlich die Todten erweckte. 6) μεταλαμβάνω. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c. 7) γάρ verstärkt die Frage. 8) gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr.

τὸ πῦρ; Ἡρ. Οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς 9) Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν Φαρμάκων 10), ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος. Ἀσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα 11), τοῦ χιτῶνος 12), καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο 13), οὔτε ἐδούλευσα ὥςπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἡρ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός 1) μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ 14), ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥςτε μηδὲ τὸν Παιήονα 15) ἰάσασθαί σε, τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὔγνωμον, ὦ Ἥρακλες, προκατακλίνεσθαί σου τὸν

---

§. 145. 4. a. 9) i. e. ἐγὼ γάρ. 10) i. e. φάρμακά τινα. gr. Gr. §. 119. 4. 2. c. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. c. 11) st. διεφθαρμένον τὸ σῶμα ἔχων. 12) von dem mit Nessos Blute vergifteten Gewand. 13) ἐποίησα sc. gr. Gr. §. 137. in ἄλλο. 14) εἴδω. 15) Vergl. Homer. Ιλ. ε. 401.

Ἀσκληπιόν, ἅτε [16]) καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. Hera und Leto *).

Ἡρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Λητοῖ, καὶ [1]) τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διΐ. Λητ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἥρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν. Ἡρ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες [2]), ἡ μὲν αὐτῶν ἀῤῥενικὴ πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον [3]), ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει [4]), ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων προςποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ

---

16) ἅτε hebt den schon im Participio enthaltenen Begriff des Grundes stärker hervor.

[§. IV. Lucian. D. D. XVI.] *) Die Latona der Römer. 1) αὐτὴ καλὴ οὖσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτεκες. mit Ironie, γὰρ läſst einen Satz voraus denken, etwa, εἰκότως ὑπερήφανος εἶ. So fängt bisweilen auch *nempe* eine leidenschaftliche Rede an. 2) Der Nominativus steht häufig vor distributiven Sätzen. st. τῶν δὲ σῶν παιδῶν, ἡ μὲν ἀῤῥενική. 3) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. Sch. Gr. §. 125. Anm. 5. 4) *quali (quam nefando) victu utatur.* Hera will sagen ἐσθίει κρέα ἀνθρώπινα, drückt dieses aber, aus Abscheu, durch e.

ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ [5]) οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὑτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος [6])· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον [7]) τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα [8]) οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὥστε οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης [9]) ἔδοξας. Λητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων. Ἡρ. Ἐγέλασα [10]), ὦ Λητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἀθλίως ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἁλούς [11])· ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα [6]) ὑπὸ τοῦ

Umschreibung aus. 5) εἰσί. 6) i. e. οἱ συνετώτεροι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ τερατεύεται. gr. Gr. §. 131. 4. a. Sch. Gr. §. 145. 4. a. 7) den Hyakinthos. 8) *quamvis*. gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. nr. 355. in καὶ ταῦτα. 9) S. oben b. I. §. 4. 10) ich muſs lachen. Der Aoristus stellt die noch dauernde, aber schon früher angefangene Handlung in die Vergangenheit. 11) i. e. νικηθείς. Der Aoristus ἑάλων, und das Perfectum ἥλωκα hat passive Bedeutung.

Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ [12]) ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας [13]). Λητ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διΐ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

V. Hera und Zeus.

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν [1]) ᾐσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης· μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην [2]), τὰ πολλὰ [3]) δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικώς, ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾶκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ, τούς τε ἐλέφαντας εἷλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε·

---

12) gr. Gr. §. 135. 2. c. Sch. Gr. §. 149. 4. 13) S. oben b. I. §. 6.

[§. V. Lucian. D. D. XVIII.] 1) man denke als Gegensatz: σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ. 2) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 134. 4. 3) meistentheils.

καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φής, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν [4]), ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς [5]) ὥςπερ νεβρόν. Ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόςεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος [6])· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος [7]) ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. Hermes und Maja.

Ἑρμ. Ἔστι γάρ [1]) τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μαῖ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν [2]). Ἑρμ. Τί μὴ λέγω [3]), ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διΐ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ᾽ αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω

---

4) wie den Lycurgus in Thracien. Vergl. oben b. II. §. 3. 5) wie den Pentheus in Theben. S. Ebendas. §. 4. 6) so muſs man ihm das nicht miſsgönnen. 7) wie tapfer.

[§. VI. Lucian. D. D. XXIV.] 1) S. zu IV. 6. 2) μή . . μηδέν. gr. Gr. §. 135. 6. Sch. Gr. §. 149. 6. 3) gr. Gr. §. 126. Anm. 7. Sch. Gr. §. 140. Anm. 6.

ἡμεροδρομοῦντα [4]· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν [5]), καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον [6]), ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἂν [7]) ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα [8]) παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου εἰσίν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοί, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος [9]), διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρός [10]), ἐφ' ἣν πέπομφέ [11]) με ὀψόμενον [12]) ὅ τι

---

4) i. e. ὡς ἡμεροδρόμον τρέχοντα. 5) πρίν . . ἥκειν. gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 150. S. 350. in πρίν. der neue Weinschenk ist der vom Zeus aus Troja entführte Ganymedes. ἥκειν bezeichnet eine vergangene Zeit. 6) gr. Gr. §. 138. 5. Sch. Gr. §. 131. Anm. 4. 7) καὶ ἐν. 8) τὰ . . τέκνα. der Nominativus steht mit gewöhnlicher Nachlässigkeit statt des Genitivs vor ἑκάτερος, ἕκαστος und ähnlichen Wörtern. 9) Maia, die Tochter des Atlas, eines der ältesten Götter, wird mit Stolz den sterblichen und gemeinen Weibern entgegengesetzt. 10) Europa. 11) πέμπει. 12) das Partic. futuri zeigt die Absicht an.

πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθών, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι [13]), ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες [14]). Μαῖ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρί, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

VII. Zephyros und Notos.

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' οὗ γε [1]) εἰμί, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζέφ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης [2]), οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι. Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ [3]) θάλασσαν εἰργαζόμην· ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας [4])·

---

13) πιπράσκω. 14) Sklaven, die allzu sehr gemiſshandelt wurden, konnten fordern, an einen andern Herrn verkauft zu werden.

[§. VII. Lucian. D. Marin. XV.] 1) χρόνου sc. 2) Sch. Gr. §. 132. 3. 1. 3) γάρ läſst einen Satz hinzudenken; etwa: οὐκ ἐδυνάμην ἰδεῖν αὐτό. 4) i. e. τὰ παρά-

οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶσθα; Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μήν; Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ[5]) καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἠϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δέ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτόν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπής, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. Ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον, ὥςτε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος[6]) μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα[7]) τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος[8]), ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον συνεῖχεν. Νότ. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες, καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω[9]) παραπολύ, ὦ Νότε· ἥ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν

λια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας. 5) man denke voraus: dieses brauchst du mir nicht zu erzählen. 6) so viel als: δρόμῳ. 7) ἐκπλήττω. 8) gr. Gr. §. 119. 4. 4. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 9) i. e. ἡδίονα. gr. Gr. §. 50. Sch.

ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἔρωτες δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας[10]) τὰς δᾷδας φέροντες, ᾖδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηΐδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο[11]) μὴ φοβερὸν ἰδεῖν[12]) τῶν θαλασσίων, ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθώς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο[13])· ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς[8]) ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δίκταιον ἄντρον· ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο[14]) τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν.

Νότ. Ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας[15])! Ἐγὼ δὲ γρύπας[16]), καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

Gr. §. 55. 10) ἅπτω. 11) st. καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλ. ὅσα μὴ φοβερά ἐστιν. 12) ἰδεῖν. visu. gr. Gr. §. 127. 3. Sch. Gr. §. 141. 2. 13) i. e. ἠφανίσθη. 14) S. oben a. §. 3, 8. 15) der Genitivus vervollständigt den Begriff des vorhergehenden Beyworts durch Beyfügung der Ursache. gr. Gr. §. 119. Anm. 10. Sch. Gr. §. 132. 5. 1. 16) fabelhafte Thiere, die man nach Indien setzte.

VIII. Der Kyklope Polyphemos u. Poseidon.

Κυκ. Ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα [1]) ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὖτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει [2])· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν; Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλούς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἐστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα [3]), ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον [4]) ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὑτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥςπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, λῃστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὖτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι [5]) ἐγχέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὔοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ, καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ ἤμην [6])· τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάσθην. Ὁ δέ, ἀποξύσας τὸν μοχλόν [7]), καὶ πυρώσας γε προςέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου [8])

[§. VIII. Lucian. Dial. Mar. II.] 1) πάσχω. 2) Vergl. Odyss. IX. 365. 3) ἀνακαίω. 4) gr. Gr. §. 130. 2. Sch. Gr. §. 144. 4. 5) den dem Kyklopen vorher unbekannten Wein. 6) st. ἦν. 7) den Baumstamm. 8) χρόνου sc.

τυφλός εἰμί σοι [9]), ὦ Πόσειδον. Ποσ. Ὡς βαθὺν [10]) ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ [11]) τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη [12]) ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ [13]), ὁπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις [14]) ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπάς σ' ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἧκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο [15]) τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοὔνομα, κἀγὼ [16]) ἔφην, ὅτι Οὖτις ἐστί, μελαγχολᾷν οἰηθέντες *) με, ᾤχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὃ μάλιστα ἠνίασέ με [17]), ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, οὐδ' ὁ πατήρ, φησίν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεταί σε. Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὡς μάθῃ, ὅτι,

---

9) σοί steht häufig, wenn die Handlung in irgend einer Beziehung auf das Gefühl des Angeredeten gedacht werden kann. 10) ὕπνον sc. 11) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. in μεταξύ, welches mit dem Participio verbunden zu werden pflegt. 12) m. v. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἐδυνήθη ἂν ἀποκινῆσαι. 13) Vergl. Odyss. IX. 447. 14) τοῖς προβάτοις sc. m. v. ὅτι ἔλαθέν σε (gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.) ὑπεξ. ὑπ' ἐκείνοις, κεκρυμμένος sc. 15) ἔρομαι. 16) καὶ ἐγώ. *) οἴομαι. 17) ἔστι τοῦτο sc. gr. Gr. §. 138. 5.

εἰ καὶ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων [18]) ἐπ' ἐμοί ἐστί· πλεῖ δὲ ἔτι.

IX. Panope und Galene.

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; **Γαλ.** Οὐ συνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ [1]) φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; **Παν.** Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν [2]) ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσούτῳ [1]) λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥᾳδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ᾀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δέ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἧκεν ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο [3]). Κἀπειδὴ [4]) ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηΐδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων [5])

---

18) τὰ τῶν πλ. das Schicksal der Schiffenden. gr. Gr. §. 115. Anm. 2. Sch. Gr. §. 128. Anm.

[§. IX. Lucian. Dial. Mar. V.] 1) χρόνῳ sc. 2) ἀπέρχομαι. 3) nach altem Gebrauche, wo man bey Tische lag. 4) καὶ ἐπειδή. 5) die vorhin genannten Göttin-

παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη [6]), καὶ αὑτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν. Καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἀλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησί, περὶ τούτου, (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν), ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πάριν, τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς [7]) οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ κάλλιον, φιλόκαλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη [8]); Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἴδην. Γαλ. Καὶ τίς ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Παν. Ἤδη σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

X. Xanthos und das Meer.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα [1]), καὶ κατάσβεσόν [2]) μου τὰ τραύματα. Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν [3]); Ξάν. Ἥφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θάλ. Διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἱκέτευσα [4]), ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ'

---

nen. 6) gr. Gr. §. 138. II. 7. 7) statt οὗτος. 8) ἐποίησαν sc.

[§. X. Lucian. D. Mar. XI.] 1) πάσχω. 2) κατασβέννυμι. 3) κατακαίω. 4) Vergl. Il. XXI. 214. sqq.

ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο 5) τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτυχε γάρ που πλησίον, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Λήμνῳ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ 6), καὶ εἴποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι· καὶ κατέκαυσε 3) μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας· ὤπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλεις· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν 7) ὅλον ξηρὸν εἴργασται. Ὁρᾷς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων. Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός 8), ὡς εἰκός· τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θέρμη δέ, ὡς φής, ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ εἰκότως 9), ὦ Ξάνθε, ὃς 10) ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱωνὸν 11) ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν 12). Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; Θάλ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

---

5) ἀπέχω c. genit. gr. Gr. §. 119. 4. 1. Sch. Gr. §. 119. 3. 1. 6) Lemnos u. der Aetna, als Werkstätten Vulkans. 7) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S. 356. in πολλοῦ δεῖ. 8) εἶς sc. 9) οὕτω διακεῖσθαι sc. 10) da du. Das Pronom. relat., welches jede der grammatischen Personen bezeichnen kann, enthält oft den Begriff eines Grundes. 11) das Meer ist die Mutter der Thetis. 12) st. οὐκ αἰδεσθεὶς αὐτὸν Νηρηΐδος υἱὸν ὄντα.

XI. Aeakos. Protesilaos. Menelaos. Paris.

(In der Unterwelt.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προςπεσών; Πρωτ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακέ, ἀπέθανον, ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα [1]). Αἰ. Αἰτιῶ [2]) τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅςτις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον [3]). Μεν. Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου [4]) τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἁρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. Πρωτ. Ἄμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύςπαρι [5]), οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ. Ἄδικα ποιῶν [6]), ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα [7]) ὁμότεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ

[§. XI. Lucian. Dial. Mort. XIX.] 1) die Laodamia. 2) αἰτιάομαι. 3) oder ἐκεῖνός μοι αἰτιατέος. Ueber die Syntax der Verbalium S. gr. Gr. §. 121. Anm. 2. Sch. Gr. §. 134. Anm. 4. 4) Paris war beym Menelaus als Gastfreund aufgenommen worden. 5) Verderben bringender Paris; dem Homer entlehnt. Ιλ. γ. 39. 6) st. ποιεῖς. Das Participium muſs von dem vorhergehenden Satze abhängig gedacht werden. 7) und oben drein, gr. Gr. §. 137. in καὶ ταῦτα.

κατέσχημαι. Οἶσθα δέ, ὡς ἀκούσιόν τι ἐστί [8]), καὶ ὅτι ἡμᾶς ὁ δαίμων [9]) ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ. Πρωτ. Εὖ λέγεις· εἶθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Αἰ. Ἐγώ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαί σοι τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾷν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτόν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικός, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης ἐρασθείς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι [10]). Αἰ. Ὀρθῶς· τί [11]) οὖν τούτους αἰτιᾷ;

XII. Der Triton, Iphianassa u. Doris.

(Nereïden.)

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν [1]), ὦ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε *) τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς

---

8) τὸ ἐρᾷν sc. 9) ὁ Ἔρως. 10) ἐπικλώθω. S. gr. Gr. §. 127. 5. Sch. Gr. §. 141. 5. 11) st. διὰ τί;

[XII. Lucian. Dial. Mar. XIV.] 1) st. ὑμέτερον. *) οὔτε läſst ein zweytes οὔτε erwarten; statt dessen folgt ein bejahender Satz mit καί, wie in ähnlichen

οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν. Νηρ. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεὶς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν [2]) ἐπιών, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρ. Οὔκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, καὶ Δωρί, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος [3]), ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς [4]). Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν [5]). Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν. Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη [6]) μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ [7]) ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἦσαν [8]) . . . . Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύςπορος ἡ ὁδός. Τρίτ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν, ὅπου διῃτῶντο [8]), αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὁ δὲ ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ᾤχετ' ἀποπτάμενος [9]). Ἰφ. Πῶς ἰδών; ἀθέατοι γάρ εἰσιν [10])· ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν ἄλλο τι μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προ-

Fällen *et* nach *neque*. 2) αὐτό sc. 3) dem Akrisios. 4) τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον sc. 5) gr. Gr. §. 127. 3. Sch. Gr. §. 141. 3. 6) στέλλω. 7) dem Polydektes, Könige von Seriphos, wohin er gerettet worden war. 8) αἱ Γοργόνες sc. 9) Vergl. §. VIII. ᾤχοντο ἀπιόντες. §. XI. ᾤχετο ἁρπάσας. 10) i. e. οὐ θέμις αὐτὰς θεᾶσθαι.

φαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον)· ἡ Ἀθηνᾶ δὴ [11]) ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥςπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης [12]), ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν [13]) ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἤδη πρόςγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπί τινος πέτρας προβλῆτος, προςπεπατταλευμένην, καλλίστην, ὦ θεοί, καθειμένην [14]) τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Κἀπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῄει μάλα φοβερόν, ὡς καταπιόμενον [15]) τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην, τῇ μὲν *) καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα [16]) λίθον ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά [17]), ὅσα εἶδε τὴν Μέ-

---

11) Athene sage ich. Die vor der Parenthese abgebrochene Rede wird durch δὴ wieder aufgenommen, u. dann mit veränderter Construction fortgesetzt. 12) Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 13) gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 150. S. 350. in πρίν. 14) καθίημι. gr. Gr. §. 121. 6. Sch. Gr. §. 134. 4. 15) καταπίνω. das Futurum zeigt die Absicht an. *) τῇ μέν . . τῇ δέ, χειρί scil. 16) τὴν Μεδούσης κεφαλήν. 17) μέρη sc.

δουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως [18]), καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος· ὥςτε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα [19]) εὕρετο. Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ παῖς ἠδίκει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἠξίου καλλίων [20]) εἶναι; Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ [21]) μήτηρ γε οὖσα. Ἰφ. Μηκέτι μεμνήμεθα, ὦ Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι [22]) βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

---

18) οἴκῳ sc. 19) i. e. κάλλιστον, δοκιμώτατον. 20) ἡμῶν sc. 21) wenn diese dem Seethier zum Raube geworden wäre. 22) das unbestimmtere, statt des bestimmteren ἅτινα.

D. Länder- und Völkerkunde.

I. Europa.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαξικοῖς, τοῖς [1]) περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυςχείμερον καὶ τὸ ὀρεινὸν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθοὺς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ [2]) οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ᾤκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέρους [3]) πολιτικῶς ζῆν [4]) ἐδίδαξαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι [5]) τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θυώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν

[§. 1. 2. Strabo. L. II. p. 126. u. 127.] 2) οὖσιν sc. 2) wie zum Beyspiel. 3) das Masculin. steht in Beziehung auf den Begriff v. Menschen, der in ἔθνη enthalten ist. 4) in einer bürgerlichen und gesetzmäfsigen Verfassung leben. 5) auch darin, dafs . .

χείρων ὁ βίος ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις [6]· Ὡς δ' αὔτως [7]) βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλέον οἰκεῖται φαυλῶς· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὔυδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν [8])· ἡ δὲ πρόςβοῤῥος ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι [9]). Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν [10]). — 4 Τὴν Βαιτικὴν διαῤῥεῖ ὁ Βαῖτις ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὁλκάσι μεγάλαις, καί εἰσι περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων. Λυμαίνονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες. — 5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προςεχὴς αὐτῇ γῆ εὐκαρπώτατός ἐστι, καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσός, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς [11]) οὔτε τοσοῦτος,

---

6) st. ὧν εἴ τις σπανίζεται, οὐδὲν χείρων αὐτῷ ὁ βίος ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται. 7) st. ὡςαύτως δέ. — [§. 3. Ibid. L. III. p. 137.] 8) grofsentheils. 9) aufserdem dafs der Boden sehr rauh ist. 10) der am atlantischen Meere gelegne Theil. *αἱ στῆλαι.* die Meerenge von Gades. [§. 4. Epitome Strab. III. p. 25. u. 27. — §. 5. Strabo. L. III. p. 146.] 11) *nusquam terrarum*, der Genitivus dient zur Vervollständigung des im Ad-

οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν· ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαῤῥοι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὖσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανής ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψῆγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εὑρίσκεσθαί ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, ἃς καλοῦσι πάλας, μικρᾶς καθάρσεως δεομένας.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων ἀλκιμώτατοι μέν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαυνίοις ὁλοσιδήροις ἀγκιστρώδεσιν· ἀκοντίζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥᾳδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπό τινων νομέων, ἀφέν-

---

verbio enthaltenen Begriffes. — [§. 6. 7. Diodor. Sic. V. 34. 35.]

των πῦρ, κατακαῆναι[12]) παντελῶς ἅπασαν τὴν ὀρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ῥυῆναι πολλῷ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους[13]) καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως[14]) ἄλλων φορτίων. Διὸ δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων. — — Ὁπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσί. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, οὕτως εὐτόνως, ὥςτε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπό τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

---

12) κατακαίω. 13) i. e. ἐμπόρους ὄντας. 14) gr. Gr. §. 119. 6. 2. Sch. Gr. §. 135. 5. 2. — [§. 8. Diod. Sic. V.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερίνην ὥραν, ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίοις πληθύει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνυμένοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως[15]) γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῖται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν[16]), ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες[17]) μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥείθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιῤῥοίας· τὴν δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν[18]). Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος[18]) ῥεόντων ὁ Ῥοδανός, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπειίοις ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν[18]) καὶ ἔμπαλιν[19]) τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἐμ-

---

17. 18.] [§. 9. Ibid. V. 25.] 15) durch eigne Natur, ohne Beyhülfe der Kunst. 16) τοὺς ποταμοὺς sc. 17) st. ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν. 18) in das Mittelmeer. — [§. 10. Epitome Strabon. L. III. p. 33.] 19) i. e.

πορoι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δέ, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἡ φύσις ἄνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὑρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ᾿ ὅτε [20]) μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπόν, ψῆγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται [21]) κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. — 12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας κρίκους παχεῖς ὁλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοῦς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικόν ἐστι καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἱππικὸν [22]) οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἁπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόςεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ

ἐκ τῆς ἔσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὠκεανόν. — [§. 11. Diodor. V. 27. et Strabo IV. p. 190] 20) i. e. ἔστιν ὅτε. bisweilen. 21) die auch ebenfalls. — [§. 12. Diodor. ibid. — §. 13. Epit. Strabon. III. p. 35.] 22) den vorzüglichsten Theil der Reiterey. — [§. 14. Diodor. V.

σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὔξειν τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἰδιότητα [23]). Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς ὦσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥςτε τὴν πρόςοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἐοικυῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας [24]), ὥςτε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων χαίτης διαφέρειν. Τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἐῶσιν, ὥςτε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἅρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δέ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην [25]), τάς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιταττόμενον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς

28.] 23) τὸ ξανθὸν scil. 24) durch diese Behandlung. — [§. 15. Ibid. c. 29.] 25) wenn einer die Herausfor-

αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκύλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ᾑμαγμένα 26) λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προςηλοῦσιν, ὥςπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλάς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῖτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν 27) νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δέ φασι τὴν Βρεττανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἅρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχρῆσθαι παραδέδονται 28)· καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἤθεσιν ἁπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τάς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν,

---

derung annimmt. 26) αἱμάσσω. — [§. 16. Diodor. ibid. c. 21.] 27) Herkynische Wälder, ein unbestimmter Nahme einer grofsen Waldung nördlich über den Alpen. Hier sind die Gebirge und Wälder des nördlichen Germaniens zu verstehn. 28) i. e. λέγονται.

καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γιγνομένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας[29]), βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως εἰσί, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς[30]). Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι, φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ πλείστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστι καὶ κατάδρυμος, πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὀρεινά[31]). Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶν δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἤθη ἁπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἤπερ οἱ Κελτοί, ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων γεωργικῶν[32]). Πόλεις δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί. Φράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῆ κύκλον, καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθ-

---

29) Sch. Gr. §. 132. 3. 1. [§. 17. Diodor. V. 22.] 30) Sch. Gr. §. 134. 5. — [§. 18. Epit. Strab. p. 38. Strabo IV. p. 200.] 31) μέρη sc. 32) Sch. Gr. §. 132. 4. 1.

μεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἔπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥςτε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τάς [33]) περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος· τἄλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἁμαξόβιά ἐστι καὶ νομαδικά, καὶ ῥᾳδίως μεταναστεύειν ἕτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. — 20. Οἱ παρωκεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ἔθος δέ τι αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον [34]), ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντεις ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις· καταστέψασαι [35]) δὲ αὐτοὺς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναβάθραν,

---

33) gr. Gr. §. 118. 5. — [§. 19. Epit. Strab. VII. p. 81.] — [§. 20. Strabo VII. p. 294.] 34) st. τοιοῦτο, wie ταὐτὸν oft statt ταὐτό. 35) Schlachtopfer wurden b e k r ä n z t zum Altar geführt.

ἣν ἀναβᾶσα ἡ ἱέρεια ὑπερπετὴς τοῦ λέβητος ἐλαιοτόμει ἕκαστον [35]) μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας [36]) τοῖς γέῤῥοις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥςτε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἄλπεων ἀρχή ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν ἔστι πεδίον εὔδαιμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸ μέσον πως ὁ Πάδος. Ἅπασα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύει καὶ ἕλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμέναι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἥρας Ἀργείας δείκνυται, τὸ δ' Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Προςμυθεύουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάζεσθαι· προςιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταψαυόντων ἀνέχεσθαι [37])· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύγῃ δεῦρο [38]), μηκέτι διώκεσθαι.

---

35) τῶν αἰχμαλώτων sc. 36) περιτείνω. Die Wände der Wagen waren mit getrokneten Fellen bespannt. — [§. 21. Strabo V. 209. u. 212, 215.] 37) Sch. Gr. §. 145. 4. c. 38) εἰς τοῦτο τὸ ἄλσος sc.

22. Οἱ Λίγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἀτυχῆ ζῶσι. Καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὔσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι[39]) διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως[40])· καὶ πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρποὺς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν[41]) ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἔχουσας δεινότητας. Ἐμπορευόμενοι[42]) γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδῷον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἑτοίμως ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμε-

---

— [§. 22. Diodor. V. 39.] 39) die Arbeit der Ackerleute besteht mehr im Brechen und Zermalmen der Steine, als im Umgraben des Bodens. 40) i. e. νικῶσι τὴν φυσικὴν ἰδιότητα τῆς χώρας τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων i. e. πόνῳ συνεχεῖ. 41) gr. Gr. §. 120. 2. 2. Sch. Gr. §. 133. 2. 2. 42) i. e. ἐμπορίας χάριν.

νοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμώνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυῤῥηνοί, οἱ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι προςαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὀρῶν ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυῤῥηνίας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικήν, εἶτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυῤῥηνοὶ, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρείᾳ διενέγκαντες[43]), χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὁμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυῤῥηνικὸν προςαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τήν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολίτειαν. Γράμματά τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξειργάσαντο.

[§. 23. Strabo V. p. 218.] — [§. 24. Diodor. V. 40.]
43) διαφέρω.

Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλίσθησαν, καὶ ἐν πότοις τε καὶ ῥαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἀποβεβλήκασιν.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὀρῶν. — 26. Ἅπασα ἡ Λατίνη, οὗ Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἑλώδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα 44) ὀρεινὰ καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομὰς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινας ἑλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καίκουβον ἑλῶδες ὄν, εὐοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδρῖτιν.

27. Τὸ Καμπανίας πεδίον εὐδαιμονέστατον τῶν ἁπάντων ἐστί· περίκεινται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὔκαρποι, καὶ ὄρη τά τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὄσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδίον. Ἱστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους, δὶς μὲν τῇ ζέᾳ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχα-

---

[§. 25. Strabo V. p. 219. — §. 26. Ibid. p. 331.] 44) so viel als ἅτινα. S. oben c. §. XII. not. 22. gr. Gr. §. 136. Sch. Gr. §. 350. in εἰ. — [§. 27. Ibid. V. p. 242.]

νεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερνον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὔτως[45]) εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὅμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων[46]) ὄρος τὸ Οὐεσσούϊον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὡς τεκμαίροιτ' ἄν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης[47]).

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τά τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν. Ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιᾶται· ὥςτ' εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα διὰ τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ[48])

---

45) st. ὡςαύτως δέ. — [§. 28. Strabo V. p. 247.] 46) über Pompeji, Neapel und Herkulanum. 47) Der erste historisch bekannte Ausbruch des Vesuvs fällt in das Jahr nach Chr. 79. (unter Titus Regierung; Strabo lebte unter August) Zeichen alter Ausbrüche aber boten sich in der ganzen Gegend den Augen an. — [§. 29. Strabo VI. p. 262.] 48) am Flusse Sagra erlit-

πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προςέβαλε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητὴς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκός ἐστιν εὑρέσθαι τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας εὑρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον 49), ὥςτ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἶτ' εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα 50) δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις, δυοῖν ποταμῶν μεταξύ, Κράθιδος καὶ Συβάριδος. Τοσοῦτον *) δ' εὐτυχίᾳ διήνεγκεν ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες

---

ten die Krotaniaten e. groſse Niederlage von den Lokriern. 49) seine Kräfte reichten aber nur so weit. 50) ἀπολαμβάνω. — [§. 30. Strabo VI. p. 263.] *) τοσοῦτον, wie oben τοιοῦτον, st. τοσοῦτο.

ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφῃρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα· ἑλόντες [51]) γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον [52]) τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν.

31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρῖται, οἳ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν [53]) οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος [54]), ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν [55])· πρὸς ὃν [56]) ἀποκρίνασθαί τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν [57]), πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος [58]) ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν

---

51) οἱ Κροτωνιᾶται sc. 52) τῇ πόλει sc. Zu κατέκλυσαν aber denke man αὐτὴν hinzu. — [§. 31—33. Athenaeus XII. p. 518. sqq.] 53) gr. Gr. §. 126. 4. Sch. Gr. §. 140. 2. 54) Timaeos, der Verfasser einer Geschichte von Italien und Sicilien. 55) m. v. ἔφη λαβεῖν. *dixit se accepisse*. Sch. Gr. §. 143. 2. 56) i. e. καὶ πρὸς τοῦτον. 57) τῶν Λακεδαιμονίων sc. welches dem Begriffe nach in Λακεδαίμονα enthalten ist. 58) so lange er sie

ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἑλέσθαι[59]) ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξῦναι αὐτοὺς ἐκτρυφῆσαι[60]). Ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἕωθέν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον. Ὅθεν καὶ ῥηθῆναι, ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. — 33. Ἐς τηλικοῦτον δ᾽ ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες[61]), ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ᾽ οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιᾶται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδοσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα[62]) αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες[63]) ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστί, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρώτευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικα-

---

nur von Hörensagen gekannt. 59) ἑλέσθαι ἄν. *praeoptaturum esse.* Sch. Gr. §. 140. Anm. 2. 60) i. e. εἰς τρυφήν. 61) *eo luxuriae progressi erant.* gr. Gr. §. 119. Anm. 4. 62) gr. Gr. §. 137. in ἅμα. 63) i. e. σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις. — [§. 34. 35. Diodor. V. 2. 4.]

νῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τετρακοσίων ἑξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην[64]) πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. — 35. Καὶ τὴν ἁρπαγὴν τὴν κατὰ τὴν Κόρην[65]) ἐν ταύτῃ γενομένην, ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβὰς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἁρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἔνναν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἴοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπὴς καὶ θέας ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν[66]). Ἔστι δὲ ὁ προειρημένος λειμών, ἄνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὔυδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέ-

64) τὴν νῆσον sc. 65) periphrastisch st. τῆς Κόρης. 66) st. τῆς φυσικῆς αἰσθήσεως ἐμποδιζομένης.

σῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τινων ὀνομάζεται. Ἔχει δὲ καὶ πλησίον ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἕλη, καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἅρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἁρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλά ἐστι, καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται[67]) παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἕνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

37. Ἡ Κύρνος, νῆσος, ἢ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέ-

---

[§. 36. Strabo VI. p. 273.] 67) διαλαμβάνω. — [§. 37. Diodor. V. 13. 14.]

θης οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει[68]), πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαῤῥεομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους[69]) βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τά τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὑρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὑρισκόντων ἐστί, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα[66]), κἂν μηδεὶς φυλάττῃ[70]), σώζεται τοῖς κεκτημένοις· ἔν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Παραδοξότατον δ' ἔστι παρ' αὐτοῖς τὸ γιγνόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. Ὅταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκῃ[70]), ταύτης μὲν οὐδεμία γίγνεται περὶ τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια· ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἀναπεσὼν ὡς νοσῶν, λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους.

---

68) st. τὰ πολλὰ ὀρεινή ἐστίν. 69) st. πρὸς ἀλλήλους δέ. eigentlich: was ihr Verhältniſs zu einander betrifft, so . . . S. gr. Gr. §. 115. Anm. 1. Sch. Gr. §. 128. Anm. 70) gr. Gr. §. 126. 8. Sch. Gr. §. 140. 7. κἂν statt καὶ ἐάν.

38. Ἡ Πελοπόννησος ἐοικυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα[71]), ἴση δὲ σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατα πλάτος. Ἔχουσι δὲ τῆς Χερρονήσου ταύτης τὸ μὲν ἑσπέριον μέρος Ἠλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἠλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτή[72]). Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιῶσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια[73]), μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διός· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος[74]), οὐδὲν ἧττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὔξησιν, ὅσην ἴσμεν[75]), ἔλαβε διά τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, μεγίστον τῶν ἁπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς

[§. 38. Strabo VIII. p. 335.] 71) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. 72) ebenfalls. — [§. 39. Pausan. V. 10. Strabo VIII. p. 353.] 73) Sch. Gr. §. 141. 3. 74) da man hier aufhörte Orakel zu ertheilen. 75) das grofse und bekannte Ansehn.

σφυρήλατος Ζεύς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων [76]) ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθηναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ, χρυσοῦ [77]) πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειταί οἱ [78]) τῇ κεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χαρίεν ἐστι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ ἀετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ [79]) καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα [80]) ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾳδίαν· κοίλη γάρ, ὄρεσι περίδρομος, τραχεῖά τε, δυςείςβολός τε πολεμίοις· τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάῤῥυτον, καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην. — Εὔσειστος δὲ ἡ Λακωνική, καὶ δὴ τοῦ Ταϋγέ-

---

76) τῶν ἀναθημάτων sc. — [§. 40. Pausan. V. 11.] 77) gr. Gr. §. 119. 4. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 78) st. αὐτῷ. gewöhnlicher wäre τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ. 79) st. τοῦ θεοῦ. gr. Gr. §. 120. Anm. 3. 80) und auch Blumen, nämlich Lilien. — [§. 41. Strabo VIII. p. 366. 367.]

του κορυφάς τινας ἀποῤῥαγῆναί τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταϋγέτῳ μέταλλον ἀνέῳξάν [81]) τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν [82]).

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἑστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ· τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἧττον ἢ πατέρας· γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων. Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὑρεθῇ χρυσὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινοὺς αὑτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τὸν τῆς Ὀρθίας βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν δέ ἐστι δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστὴν ἢ φίλον γενέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βασιλεῖ πάντες, πλὴν Ἐφόρων. Ὀμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

---

81) ἀνοίγω. 82) die Prachtliebe der Römer kam diesen Unternehmen zu Hülfe, in sofern ihnen daran gelegen war, den sehr geschätzten laconischen Marmor zu gewinnen. — [§. 42. Stobae. Flor. XLII. p. 293.]

43. Ἱεροπρεπής ἐστι πᾶς ὁ Παρνασὸς ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἁγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἑσπέριον νέμονται Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι, καί τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ πρὸς ἕω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἑκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν· ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα [83]).

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἵα [84]) πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρᾳοτάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιτ' ἄν, ἐνθάδε καρποφορεῖ· ὥςπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα παμφορωτάτη ἐστί. Καὶ μὴν ὅσα περ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψι-

---

[§. 43. Strabo IX. p. 638. 639. 641.] 83) θεσπίσματα sc. in Prosa antworteten die Orakel nur erst zur Zeit ihres Verfalls. — [§. 44. Xenophon. de Vectigal. init.] 84) S. gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 131. S. 355. in οἷος.

αίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀΐδια ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος[85]) ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίγνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προςδέονται. Ἔστι δέ καὶ γῆ[86]), ἣ σπειρομένη οὐ φέρει καρπόν, ὀρυσσομένη δὲ πολλαπλασίους[87]) τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι θείᾳ μοίρᾳ. Πολλῶν γοῦν πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλὲψ ἀργυρίτιδος διήκει.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλευσὶς πόλις, ἐν ᾗ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει[88]) τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις[89]) καταριθμεῖται ἡ πόλις. — 46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χεῤῥονησίζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνῴκιστο ἡ Μουνυχία, προςειληφυῖα [90]) τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν ναύ-

85) Marmor. 86) μέρος τι τῆς χώρας. 87) i. e. πολλῷ πλείονας. — [§. 45. 46. Strabo IX. p. 395.] 88) zu Athen. 89) τῆς Ἀττικῆς sc. ganz Attica war in 174 δήμους oder Distrikte getheilt. ἡ πόλις, ἐλευσὶς scil. 90) προςλαμβάνω.

σταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθειλκυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τείχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τόν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μέν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ[91]) φερομένη[92]) τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῃρέθη. Ὕστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἱστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαί τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἴς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, κἀκεῖθεν ἀεί τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὅμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὀαριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο[93]), καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τρα-

---

[§. 47. Strabo X. p. 476. sq.] 91) χρόνου sc. 92) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5. 93) gr. Gr. §. 136. 3. Sch. Gr. §. 140. 3.

γῳδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ.

II. Asia.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχής ἐστιν ἡ 'Ασία κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἤπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βοῤῥᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μέν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοί, ὅσοι κατὰ τὴν 'Ασίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς[1]) ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ 'Ινδός τε καὶ ὁ Ὑδάσπης, καὶ 'Ακεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὕφασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐςβάλλουσιν, ἢ ἐς τενάγη ἀναχεύμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Καύκασος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἑκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμόν, τὸν διείρ-

---

[§. 1. Strabo XI. p. 490. u. Arrian. Exp. Alex. V. 6.] 1) gr. Gr. §. 136. in ὡς. — [§. 2. Strabo XI. p. 497. u. 499.]

γοντα αὐτά. Εὔδενδρον δ' ἐστὶν ὕλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. — Τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κράτιστοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάῤῥους[2]· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετριμμέναις, καὶ μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ[3]) δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, εὐδαίμονά τε χώραν ἔχει σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἥγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευήν, καὶ ἀγορὰς καὶ τἄλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν[4]) κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δέ ἐστι πεδίον ποταμοῖς διάῤῥυτον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστί τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ ὀρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧνπερ

---

2) so viel als οἱ χείμαῤῥοι λέγονται χρυσὸν καταφέρειν. 3) ἀφ' οὗ. st. καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβέσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρους. die Fabel vom goldnen Vliefs. — [§. 3. Ibid. IX. p. 499.] 4) ein Theil des Landes.

καὶ ὅμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσίν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ [5]) πολεμικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρουσαν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐερνῆ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τά τε ἥμερα καὶ τὰ ἄγρια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἁπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τἄλλα δὲ τὰ τοῦ βίου [6]) ῥαθύμως ἔχουσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβές [7]), καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διείληπται [8]). Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἕω μέρη κατοικοῦσιν Ἄραβες, οὓς ὀνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἔχουσι δὲ βίον λῃστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας κατατρέχοντες λῃστεύουσιν, ὄντες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὔ-

— [§. 4. Ibid. p. 501.] 5) und deſshalb auch. 6) in Rücksicht auf die andern Lebenseinrichtungen. 7) st. ἀκριβῶν. — [§. 5. Diodor. II. 48.] 8) διαλαμβάνω.

καιρα φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἄγνωστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαψιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἀλλοεθνεῖς[9]), σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δέ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκείαν σώζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἄραβες, ὄντες δυςκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι[10]).

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥςτε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προςαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρύων ὀσμαῖς ποικίλαις διείληπται [8]). Τήν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προςφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἴς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη φύεται δαψιλής, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλατος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλαὶ δὲ

---

9) nominativ. absolutus, der, statt des Genitivus, vor partitiven Sätzen sehr gewöhnlich ist. 10) ὄντες sc. — [§. 6. Ibid. c. 49.]

καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις[11]) καρποφοροῦσαι τὰς ἀποῤῥοίας καὶ προσπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσαγορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθὺς ὀρυττόμενος εὑρίσκεται, τὸ μέγεθος[12]) καρύοις κασταναϊκοῖς παραπλήσιος, τὴν δὲ χρόαν[12]) οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων[13]). Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος, ὥστε ἔθνη πολλά, νομάδα βίον ᾑρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεόμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται[8]) πεδίοις ἀμμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιούμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι[14]), πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται[15]). Τὸ δ' ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συ-

---

11) wohlriechende Gegenstände. — [§. 7. Ibid. c. 50.] 12) gr. Gr. §. 118. 5. Sch. Gr. §. 131. 6. 12) die Juwelirer fassen die Edelsteine mit arabischem Golde ein, und erhöhen dadurch ihre Schönheit.

[§. 8. Ibid. c. 54.] 14) st. οἱ πλέοντες. 15) um den Ausgang aus diesen Wüsten zu finden, muſs man, wie auf dem Meere, die Beobachtung der Sterne zu Hülfe nehmen.

ρίαν κεκλιμένον, πληθύει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη[8]) πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες[16]) πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρποὺς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρὰς ἐχόντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις δαψίλειαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἠσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι[17]) δρομάδες εἰσί, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μῆκος, χρήσιμαι μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

---

16) οἱ ἐγχώριοι sc. 17) die von einem kürzern und zärtern Bau sind.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἳ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληΐζεται [18]) ὁ μὲν Τίγρης πολύ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐςδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεὶς ἐςβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀέναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἑκάτερα ᾠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὁπότε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς [19]) ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἡ γῆ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ) καὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτούς, οἳ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλι-

---

[§. 9. Arrian. Exped. Alex. VII. 7.] 18) i. e. ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσ. καλεῖται. Der Accusativ. ὄνομα, welcher dem Verbo κληΐζεται beygegeben ist, könnte auch ohne Nachtheil des Sinnes ausgelassen seyn. 19) i. e. ὁπότε (so oft) σφ. ὕδατος ἔνδεια γίγνοιτο. — [§. 10. Diodor. II. 37.]

μένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγῃ ποταμός, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, εἰςβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτούς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὕπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον. Χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαῤῥεῖ, καὶ ποιεῖ κατάῤῥυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροί, κριθαί, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. — 12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ὑπανθεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ δένδρα παρ᾽ αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα

[§. 11. Strabo XV. p. 690.] — [§. 12. Ibid. p. 693. Vergl. Epit. Strab. p. 194.]

πήχεις κλάδους αὐξήσαντα, εἶτα τὴν λοιπὴν αὔξησιν κατωφερῆ λαμβάνουσιν[20]), ἕως ἂν ἅψωνται τῆς γῆς· εἶτα πάλιν ῥιζωθέντα αὖθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιοῦσιν[21]), εἶτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥςτ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γενέσθαι μακρόν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυςπερίληπτα.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, καὶ ποταμοῖς κατάῤῥυτος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ[22]) τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου Περσικοῦ κόλπου· πολλῷ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῆ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρά τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῦ ἐστὶ πλὴν Φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βοῤῥᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινή.

---

20) i. e. εἶτα πρὸς τὸ κάτω νεύοντα. 21) sie bilden gleichsam einen neuen Senker. — [§. 13. Strabo XV. p. 726. 727.] 22) i. e. ἧς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ κεῖται.

14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασιλείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὐκ ἀνοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχέα διελθεῖν. Οὔσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιείληφεν αὐτὴν τριπλοῦν τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἑκκαίδεκα ἐπάλξεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος διπλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μέν ἐστι τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἑξήκοντα, λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἑκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκὸς ὄρος ἐστί, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατεξαμμένη [23]) καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρόςβασιν μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δέ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς [24]). Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέ-

---

[§. 14. Diod. Sic. XVII. 71. und Strabo XV. p. 729.]
23) καταξαίνω. 24) die Särge wurden durch Maschinen von obenher in die Gräber gesenkt.

τως κατεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν[25]).

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥςπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες[26]) αὐτοῖς. Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥςπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἁρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἵων[27]) δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἂν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὑρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν

25) im zweyten persischen Kriege. — [§. 15. Epit. Strab. p. 202. — §. 16. 17. Xenoph. Cyrop. I. 2. 6.]
26) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. Sch. Gr. §. 145. Anm. 5.
27) i. e. ἄλλων τοιούτων, ἃ δὴ γίγνεσθαι εἰκός ἐστιν, oder ὥςπερ εἰκός.

γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γάρ, τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν [28]), καὶ περὶ γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μέν, ἄρτους, ὄψον δέ, κάρδαμον· πιεῖν [29]) δ', ἤν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

III. Afrika.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἶτα σχιζόμενος τριγώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νείλου, ὧν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικὸν καλεῖται καὶ Ἡρα-

---

28) st. τοῖς ἀχαρίστοις θεῶν οὐ μέλειν. 29) um zu trinken. [§. 1. Strabo XVII. p. 788.]

κλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους. — 2. Μέγιστος δ' ὢν τῶν ἁπάντων ποταμῶν καὶ πλείστην γῆν διεξιὼν, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρῶν μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστά πως μύρια καὶ δισχίλια, σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς[1]). Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις[2]), ἀεὶ μᾶλλον ἀποσπωμένου τοῦ ῥεύματος ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἠπείρους. Τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλῖνον ὑπ' ἄμμου καταπίνεται, τὸ βάθος ἐχούσης ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως εἰςχεόμενον, εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἵδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους[3]) διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ'

[§. 2. Diodor. I. 32.] 1) i. e. σὺν ταῖς καμπαῖς ἃς ποιεῖται. gr. Gr. §. 130. 5. Sch. Gr. §. 144. 4. 2) st. οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστέλλονται. — [§. 3. Strabo XVII. p. 788. sq.] 3) gr. Gr. §. 470. 6. 3. Sch. Gr. §. 132. 3. 2. b.

ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδίον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θερινῶν, τῆς Αἰθιόπης τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρίς.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, διά τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥᾳδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατά τινας καιροὺς τοσούτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾷν[4]), ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίους γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προελθόντι[5]), ὀρεινή τις ὀφρύς ἐστι, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσί, τάφοι τῶν βασιλέων·

[§. 4. Diodor. I. 10.] 4) i. e. ὅτι καὶ νῦν ἔτι ἡ ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα . . μῦς γεννᾷ. — [§. 5. Strabo XVII. p. 808. und Epitom. Strab. p. 220.] 5) προελθόντι hängt mit ἐστὶ zusammen: wenn man weiter geht.

τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. — Ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ ἀσπίσιν[6]). Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν κύνα, αἴλουρον, ἱέρακα καὶ ἶβιν· ἄλλα δ' ἔστιν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

6. Τὰς Θήβας Ὅμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἴχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περαίᾳ[7]) ἐστὶ τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας[8]), πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. Πεπίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμ-

---

6) S. oben B. §. 24. — [§. 6. Strabo XVII. p. 816.]
7) jenseit des Nils. 8) der ganze obere Theil bis zum Sitze.

νονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ἄξιαι.

7. Περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὔσης τῇ φύσει, καὶ διαφυὰς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι διαφερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμπομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κακουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκοις διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτούς[9]), ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόασι πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ᾽ ἡμέραν καὶ δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ καύσαντες[10]) καὶ ποιήσαντες χαύνην, προσάγουσι

[§. 7. Diodor. III. 12. 13.] 9) st. μόνους. 10) das Gestein der metallhaltigen Gänge wurde durch Feu-

τὴν διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληρούντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγεῖται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν[11]) πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες[12]). Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ πληγάς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰςδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ῥιπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὕπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὡρισμένον μέτρον λατομήματος, ἐν ὅλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἑξῆς πλειόνων ὄντων[13]), ἐπὶ τούτους ἐπι-

---

ersetzen gesprengt und gelockert. 11) die Erzadern in diesen Bergwerken hatten einen marmorartigen Glanz. 12) i. e. οὐ τέχνῃ τινί, ἀλλὰ βίᾳ μόνον χρώμενοι. 13) das zermalmte Gestein wird auf einer Reihe

βάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἶτα τὸ μὲν γεῶδες αὐτῆς ἐκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταῤῥεῖ κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον [14]) ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον, εἰς κεραμέους χύτρους ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἁρμοστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὀπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἀδιαλείπτως. Ἔπειτα ἐάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων [15]) οὐδὲν εὑρίσκουσιν ἐν

von Handmühlen klarer gemahlen. 14) das Goldhaltige. 15) von den übrigen Ingredienzien, die zur Beförderung des Flusses und Reinigung des Metalls

τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὕρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προςέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ῥυμοτομήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προςηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, εὐστοχίᾳ δὲ τῆς ῥυμοτομίας ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἀέρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὢν[16]) μεγάλης λίμνης[17]) καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ὁδοὺς στενὰς ἔχει καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παραπλήσιον, ἦγε πλατεῖαν μέσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλην διή-

---

zugesetzt werden. — [§. 8. Diodor. XVII. 52.] 16) ὁ περίβολος sc. 17) des mareotischen Sees.

κουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προςέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ηὔξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥςτε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην [18]). Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προςόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πλῆθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλά, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἁπαλούς, καὶ λωτόν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. — 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήχεσι ξυλίνοις, πε-

18) πόλεων sc. — [§. 9. 10. Strabo XVII. p. 821.

πυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆταί εἰσιν, ἢ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλούτου.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχῖσαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ Μαρμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας· οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπίᾳ τῶν ὁμοεθνῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημένων

822.] — [§. 11. Diodor. III. 49.]

Λιβύων γεωργοὶ μέν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν δαψιλῆ, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων. Ἀμφότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον οὐ παντελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἐξηλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ λῃστεύει· ἀπροσδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιούμενον, ἁρπάζει τὰ παρατυχόντα, καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ' οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχουσιν, ὑπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον 19) ἐζηλωκότες· οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὁπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμῶσι, λόγχας ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδ' ὅπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκινησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι. Διόπερ εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους

---

19) i. e. ἄγρια ἐπιτηδεύματα.

οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.

12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὅμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ τὴν ἀγρίαν ὕλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρηστίαν παρεχομένους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἄσπορος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῆ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρνεον ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ ζῷον, πλὴν δορκάδος καὶ βοός· οὐ μὴν οὔτε φυτόν, οὔτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὅρασιν, ὡς ἂν τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας [20]). Ἐφ' ὅσον [21]) δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἥμερον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον [21]) πληθύει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄφεων, μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων, οὓς προσαγορεύουσι κεράστας· οἳ τὰ μὲν δήγματα θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ χρόαν ἄμμῳ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν [22]), οἱ

[§. 12. Ibid. III. 50.] 20) das ganze, nach innen zu sich erstreckende Land ist eine unermeſsliche Masse von Sand. 21) quantum . . . tantum. 22) αὐτούς sc.

πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνοις περιπίπτουσιν ἀπροςδοκήτοις.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χεῤῥονήσου τινὸς ἵδρυται, ἐπιγραφούσης [23]) κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος [24]). Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀςδρούβα συνέπρησε αὐτῇ. Ὑπόκειται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵ τε τε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωςοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχὴς ἥ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν [25]), ὥςτε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον, καὶ τὰς προςεχεῖς νήσους· τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν [26]). Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς [27]) μεγάλους πολέμους.

[§. 13. 14. Strabo XVII. p. 832.] 23) i. e. ἐχούσης. 24) i. e. τετειχισμένον. 25) die Colonien, welche die Phönizier in Hispanien sowohl am Mittelmeer als am Ocean angelegt hatten. 26) den Theil v. Libyen, der eine andere als nomadische Lebensart erlaubte. οἷόν τ' ἦν i. e. ἐξῆν. gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. in οἷός τε. 27) τοὺς Ῥωμαίους, welches in Ῥώμῃ enthalten ist.

14. Γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν [28]) ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει [29]) μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι [30]). Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν [31]), ἐξαίφνης ὁπλοποιΐαν συνεστήσαντο, καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα [32]) δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες ἐς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαία, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδών, ὅμως ἑάλω [33]) καὶ κατεσκάφη.

---

28) τῶν Καρχηδονίων sc. 29) in der Hauptstadt. 30) in der Hoffnung, die Römer zu besänftigen, und den Krieg zu vermeiden. 31) ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων sc. 32) zur Verfertigung der Seile. 33) ἁλίσκω.

E. Anhang einiger Briefe.

I. Διογένης 1) Ἱππαρχίᾳ 2).

Ἄγαμαί σε τῆς ἐπιθυμίας 3), ὅτι τε φιλοσοφίας 4) ὠρέχθης γυνὴ οὖσα, καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἱρέσεως 5) ἐγενήθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν 6). Ἀλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ, σπούδασον. Ἐπιθήσεις δέ, εὖ οἶδα, εἰ Κράτητός τε τοῦ συνευνέτου μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν δὲ τοῖς ἀρχέταις τῆς φιλοσοφίας θαμινῶς ἐπιστέλλοις. Δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ἧττονα τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως 7).

II. Διογένης Ἱππίωνι.

Παρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαί σοι, ὅ τι ποτὲ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς, ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάθοις. Ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι, καὶ τοῦτ'

[I. Epistol. ed. Commel. p. 67.] 1) S. oben A. II. §. 16. sqq. Diese Briefe sind sämmtlich erdichtet und in dem Character der Personen, deren Nahmen sie führen, und ihren Lebensumständen gemäſs geschrieben. 2) εὖ πράττειν, oder χαίρειν λέγει sc. 3) gr. Gr. §. 119. 6. 1. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 4) gr. Gr. §. 119. 5. 3. Sch. Gr. §. 132. 4. 3. 5) der cynischen. 6) καταπλήσσω. 7) i. e. ἢ ἡ διάλεξις. — [II. Ibid. p. 80.]

ἐφ' ἡμῖν εἶναι [8]). Ὥςπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. Αὕτη γάρ, ὡς ἐγέννησε, καὶ διαλύσει [9]). Μηδὲν δὲ εὐλαβηθῇς, ὁποῖός ποτε ἀναίσθητος ὦ [10]). Ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθῆναι τὸ βάκτρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ἀπελαύνοιμι.

III. Κράτης Ἱππαρχίᾳ γυναικί.

Ἐπάνηκε ταχέως. Ἔτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον [11]) ἐξέπνευσεν)· ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα [12]), καὶ γνῷς [13]), ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις ἡ φιλοσοφία.

IV. Κράτης τοῖς νέοις.

Ἐθίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ, ὥςπερ τὰ

---

8) τὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντα sind die Dinge, die in unsrer Gewalt stehn und von dem freyen Willen abhängen; den Gaben des Glückes und dem Willen des Schicksals entgegengesetzt. 9) st. οὕτως καὶ διαλύσει ἡμᾶς. 10) i. e. ὁποῖος ὦ (was mein Zustand seyn wird), ἀναίσθητος ὢν (wenn ich in den Zustand der Gefühllosigkeit getreten bin.) — [III. Ibid. p. 89.] 11) beynah, um ein Haar. 12) gr. Gr. §. 118. 2. Sch. Gr. §. 131. 3. 13) γιγνώσκω. — [IV. Ibid. p. 93.]

περὶ τῆς Κίρκης φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

V. Κράτης Ὠριγένει.

Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. Ὥστε, εἰ βούλει[14]) ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαί σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ κατ' ἀγρόν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου[15]), ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἡ ἀρετή, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ἡ κακία.

VI. Διογένης Ἀντιπάτρῳ 16).

Μὴ μέμφου μοι, ὅτι σοὶ μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ Μακεδονίαν οὐκ ἐπείσθημεν, καὶ ὅτι τοὺς Ἀθήνῃσιν ἅλας[17]) προὐκρίναμεν τῆς παρὰ σοῦ τραπέζης. Οὐ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, οὐδὲ διὰ φιλοδοξίαν, δι' ἣν ἴσως ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τινὲς[18]) τοῖς πολλοῖς δόξωσιν, βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. Συγγίγνωσκε οὖν. Καὶ γάρ, εἰ πρόβατα ἦμεν, συνέγνως ἂν μὴ πεισθεῖσιν, ὅτι οὐκ ἦν προβάτῳ τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. Φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας[19]) μᾶλλον ἀντείπαμέν σοι,

[V. Ibid. p. 92.] 14) attische Form st. βούλῃ. 15) οἶκον scil. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. — [VI. ib. p. 68.] 16) dem Könige von Macedonien. 17) Salz, für einfache Kost. 18) i. e. μεγάλοι. (wie wir: um etwas vorzustellen.) 19) i. e. τῆς ἡμετέρας ἰδιότητος.

καὶ οὐχ ὑπεροψίαις. Ἔα οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν· βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ οὐ τὸ ἕτερον.

VII. Ἀμνίων Φιλομόσχῳ 20).

Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε [21]) διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δὲ σοί, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι [22]) σώζεσθαι αὐτός, καὶ ἡ γυνή, καὶ τὰ παιδία. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λώϊον, ἐάν τις εὐθηνία γένηται. Μὴ δὴ περιΐδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ [23]) φθειρομένους.

VIII. Ἀρτεπίθυμος Κνισοζώμῳ 24).

Ἀγχόνης μοι δεῖ, καὶ ὄψει [25]) με οὐ μετὰ μακρὸν ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχοντα. Οὔτε γὰρ ῥαπίσματα οἷός τε εἰμὶ [21]) φέρειν, καὶ τὴν ἄλλην παροινίαν τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἐρανιστῶν, οὔτε τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστρὸς κρατεῖν· ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ, καὶ οὐ πρὸς κόρον

— [VII. Alciphron. Epist. I. 24.] 20) Nahmen von Landleuten. 21) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S. 355. in οἷός τε. 22) i. e. δυναίμην. 23) i. e. εἰς στενὸν καιρόν, in bedrängte Umstände. — [VIII. Ibid. III. 6.] 24) Nahmen von Parasiten. 25) attische Form statt ὄψῃ.

μόνον, ἀλλ' εἰς τρυφήν· τὸ πρόςωπον δὲ τὰς ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται, καὶ κινδυνεύω τοῖν ὀφθαλμοῖν τὸν ἕτερον συσκλῆναι 26) ὑπὸ τῶν ῥαπισμάτων ἐνοχλούμενος. Ἰού, ἰοὺ τῶν κακῶν 27), οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ παμφάγος αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ. Ἔκρινα οὖν πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύσας ἀποπτύσαι τὸ ζῆν, ὀδυνηροῦ βίου κρείττω τὸν καθ' ἡδονὴν θάνατον 28) ἡγησάμενος.

IX. Ἰοφῶν Ἐράστονι.

Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο 29) ὁ κάκιστος ἀλεκτρυών, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν. Ἐδόκουν γάρ, ὦ φίλτατε γειτόνων, λαμπρός τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος· εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στῖφος, οὓς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν 30). Ἐῴκειν δὲ καὶ τὼ χεῖρε δακτυλίων πεπληρῶσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοί, καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο 31). Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ θέατρον 32) προ-

---

26) συσκελέω. 27) der Genitivus zeigt die Ursache der Ausrufung an. gr. Gr. §. 119. Anm. 10. 28) einen fröhlichen Tod. — [IX. Ibid. III. 10.] 29) gewöhnliche Verwünschungsformel, wie *male pereat!* 30) *quos me existimabam habere.* gr. Gr. §. 128. 3. Sch. Gr. §. 142. 3. 31) keine Schwielen erinnerten an die gewöhnliche Handthierung des Mannes. 32) wo sich oft das Volk bey Staatsgeschäften versammelte.

ελθόντες[33]), ἐβόων προχειρίσασθαί με στρατηγόν. Μεσούσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπονηρὸς ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περιχαρὴς ἦν[34]) ἐγώ· ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους ἑστάναι μῆνας[35]), ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

X. Φυλλὶς 36) Θρασωνίδῃ 37).

Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου, καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδη, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἂν καὶ σὺ[38]) τοῖς θεοῖς κιττόν, καὶ δάφνας, καὶ μυρίνην, καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα, ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας, καὶ οἶνον ἐκ βοτρύων ἀποθλίψας, καὶ βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρώσας γάλακτος. Νῦν δὲ ἀγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπαινεῖς τριλοφίαν, καὶ ἀσπίδος ἐρᾷς, ὥςπερ τις Ἀκαρνὰν ἢ Μηλιεὺς[39]) μισθοφόρος. Μὴ σύγε[40]), ὦ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς[41]) ἡμᾶς, καὶ τὸν ἐν ἡσυ-

---

33) προελθόντες u. ἐβόων, der Pluralis, wegen des in δῆμος enthaltenen Begriffs der Mehrheit. gr. Gr. §. 116. 2. 34) er glaubte noch einen Augenblick an die glückliche Bedeutung des Traums. 35) in den Herbstmonaten schienen die Träume am unzuverlässigsten. — [X. Ibid. III. 16.] 36) Nahme einer Bäuerin. 37) Nahme eines Soldaten. 38) wie deine Eltern und andere Landleute. 39) vielleicht fand man in den Heeren der Söldner öfters Leute aus Akarnanien und Melier (in Thessalien). 40) τοῦτο ποιήσῃς sc. 41) st. πρός. Sch. Gr. §. 148. Anm. 5.

χίᾳ βίον[42]) ἀσπάζου (καὶ γὰρ ἀσφαλὴς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ φάλαγγας ἔχουσα) ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἑλόμενος σωτηρίαν.

XI. Ἀμπελίων Εὐέργῳ 43).

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην[44]) παρανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων φερόμενον, καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπάσας ἰξόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους· καὶ ὅσον οὔπω[45]) τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων, καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδύ, πτερῶν[46]) ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν[46]) εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα[47]) πέντε εἴκοσι. Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων[48]) δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

---

42) i. e. βίον ἥσυχον. — [XI. Ibid. III. 30.] 43) Nahmen von Landleuten. 44) gr. Gr. §. 137. in φθάνειν. 45) gleich darauf. 46) gr. Gr. §. 119. 4. 4 Sch. Gr. §. 132. Anm. 5. 47) ἀποστέλλω. 48) st. φθονείτωσαν.

XII. Φιλόκωμος Θεστύλλῳ *).

Οὐπώποτε εἰς ἄστυ καταβάς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτέ ἐστιν ἡ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὑφ' ἑνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τἄλλα ὅσα 49) διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε 50) γένηται, ἧκε ἀπάξων νῦν κἀμέ· καιρὸν γὰρ ἔγωγε εἶναι οἶμαι τοῦ πλεῖόν τι μαθεῖν, ἤδη μοι βρύειν θριξὶ τῆς ὑπήνης ἀρχομένης. Τίς οὖν δή με κἀκεῖ μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος 51), ἢ σύ, ὁ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν 52) ἀλινδούμενος;

XIII. Γνάθων 53) Καλλικωμίδῃ 54).

Τίμωνα 55) οἶσθα, ὦ Καλλικωμίδη, τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυττέα, ὃς ἐκ πλουσίου 56), σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους, εἰς ἀπορίαν συνηλάθη 57)· εἶτ' ἐκ φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο. Καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιάν, ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει, προμηθούμενος, μηδένα αὐτῷ καθάπαξ ἀνθρώπων ἐντυγχάνειν· οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέ-

---

[XII. Ibid. III. 31.] *) Nahmen von Landleuten. 49) πάντα τὰ ἄλλα οἷς. 50) st. εἰς τὸ ἄστυ. gr. Gr. §. 103. 2. Sch. Gr. §. 116. 2. 51) man denke μᾶλλον hinzu, was bisweilen vor ἤ weggelassen wird. 52) i. e. ἐν τῷ ἄστει. [XIII. Ibid. III. 34.] 53) Nahme eines Parasiten. 54) N. eines Landmannes. 55) S. oben A. §. 131. 56) i. e. πλούσιος ὢν τὸ πρίν. 57) συνελαύνω.

στρέπται[58]). Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἀθήνησι νεοπλούτων Φείδωνός[59]) τε εἰσὶ καὶ Γνίφωνος[59]) μικροπρεπέστεροι. Ὥρα μοι μετανίστασθαι, καὶ πονοῦντι[60]) ζῆν. Δέχου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρόν, πάντα ὑπομένειν ἀνεχόμενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρωτον ἐμπλῆσαι γαστέρα.

XIV. Θαλλίσκος Πετραίῳ 43).

Αὐχμὸς τὰ νῦν· οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται· δεῖ δὲ ἐπομβρίας· διψῆν[61]) γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὰς τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι. Μάταια[62]) ἡμῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἀντήκοα[62]) τέθυται τῷ Ὑετίῳ[63]), καί τοί γε ἐξ ἁμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καὶ ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε[64]), συνεισενέγκατο, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ καπρόν, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας, ταῦρον δὲ οὐδείς· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν, τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς[65]) κατοικοῦσιν. Ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν[66]) τῶν τῇδε ἀμελεῖν.

---

58) ἀποστρέφω. 59) Nahmen von Geizigeu. 60) i.e. ἀπὸ πόνου.— [XIV. Ib. III. 35.] 61) nicht διψᾷν; so auch ζῆν, πεινῆν. gr. Gr. §. 94. 5. Sch. Gr. §. 105. 3. S. 188. 62) i. e. μάτην, τῶν θεῶν μὴ ἀκουσάντων. 63) Διΐ sc. 64) gr. Gr. §. 137. Sch. Gr. §. 151. S. 358. in ἔχειν. 65) in dem gebirgigen, unfruchtbaren Theile Attikas. 66) die Götter besuchen die Orte, wo man ihnen Feste feyert; daher wird ihr Nichthören von einer solchen

XV. Γαμοχαίρων Φαγοδαίτῃ 67).

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο 68) ὁ κατάρατος οὗτος κουρεύς, ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ 69)· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, τὸν τοὺς χειροήθεις κόρακας τιθασσεύοντα 70), τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὔρυθμον 71) ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμην ξυρεῖσθαι τὴν γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθείς, πράως εὖ μάλα κατέφερέ μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρόν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν. Ἔλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος 72) ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλαχοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Κἀγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν, ᾠχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκλητος εἰς Πασίωνος 73)· οἱ συμπόται δέ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι· ἕως ἀγνοοῦντά με ἐφ' ὅτῳ 74) γελῶσιν, εἷς τις εἰς μέσους παρελθών, τῶν ἀπολειφθεισῶν τριχῶν 75) ἐπιλαβό-

---

Reise in entfernte Gegenden abgeleitet. — [XV. Ibid. III. 66.] 67) Nahmen von Parasiten. 68) gr. Gr. §. 118. 4. Sch. Gr. §. 131. 4. 69) τὴν οἰκίαν ἔχων sc. 70) Vergl. oben B. §. 23. 71) es scheint, daſs die Barbierer durch mancherley Gaukeleyen und Belustigungen Kunden in ihre Buden lockten. 72) stellenweis. 73) οἶκον sc. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. Pasion ist der Patron des Parasiten. 73) gr. Gr. §. 70. 3. Sch. Gr. §. 77. 3. 74) gr. Gr. §. 119. 4. 4. Sch. Gr. §. 132. Anm. 3. 75) τὰς τρίχας sc.

μενος εἵλκυσεν. Ἐκείνας μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπεῤῥίζωσα, ἕτοιμος δέ εἰμι ξύλον εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον [76]). Ἃ γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουσι [77]), ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησεν [78]).

---

76) κουρέα sc. 77) i. e. παίζοντες ποιοῦσι. 78) παίζειν sc.

Erklärung aller im ersten und zweyten Cursus vorkommenden Wörter.

Gr. bedeutet Buttmanns griechische Grammatik, auf welche bey allen anomalen Verbis verwiesen wird, die in der ausführlichern §. 101. in der Schul Grammatik §. 114. in alphabetischer Ordnung verzeichnet stehn. Es versteht sich von selbst, daſs bey zusammengesetzten Zeitwörtern in der Grammatik das Stammwort aufgesucht werden muſs, welches in unserm Wortregister immer durch einen Strich von der ihm vorgesetzten Praeposition getrennt erscheint, und also sogleich erkannt werden kann. *n. pr.* nomen proprium. *N.* Nahmen. *St.* Stadt.

A.

ἄβατος, ὁ, ἡ. (βαίνω) unzugänglich.

ἀ-βέβαιος, ὁ, ἡ. unzuverlässig, unsicher.

ἀβοήθητος, ὁ, ἡ. (βοηθέω) hülflos, wo keine Hülfe statt findet.

ἁβρός, ά, όν. zart, weichlich.

ἄβροχος, ὁ, ἡ. (βρέχω) unbenetzt, wasserarm.

ἄβυσσος, ὁ, ἡ. unergründlich, sehr tief.

Ἀγαθοκλῆς, έους. n. pr.

ἀγαθός, ή, όν. gut, tapfer. τὸ ἀγαθόν. das Gut. compar. βελτίων, ἀμείνων, κρείττων u. κρείσσων, λωΐων superl. βέλτιστος, ἄριστος, κράτιστος, λῷστος.

Ἀγάθων, ωνος. n. pr.

ἄγαλμα, ατος, τό. das Bild.

ἄγαμαι, *c. genitivo.* ehren, bewundern. S. Buttm. Gr.

ἀγανακτέω. unwillig seyn, zürnen, sich betrüben.

ἀγαπάω. lieben, zufrieden seyn.

Ἀγαύη, ης. n. pr.

ἀγγεῖον, ου, τό. das Gefäſs.

ἀγγελία, ας, ἡ. die Bothschaft.

ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ. (φορέω) der Bothe.

ἄγγελος, ου, ὁ. der Bothe.

ἄγγος, εος, τό. d. Gefäſs.

ἀγείρω. sammeln, erwerben.

ἀγέλη, ης, ἡ. die Heerde.

ἀγέννητος, ὁ, ἡ. (γεννάω) nicht geboren.

Ἀγήνωρ, ορος. n. pr.

ἀγήρως, ὁ, ἡ. (γῆρας) nicht alternd.

'Αγησίλαος, ου. n. pr.
'Αγησίπολις, ιος, n. pr.
ἅγιος, ία, ιον. heilig.
"Αγις, ιδος. n. pr.
ἁγιστεύω, -ομαι. heilig seyn.
ἀγκιστρώδης, εος, ὁ, ἡ. (ἄγκιστρον) angelartig, gebogen.
ἄγκυρα, ας, ἡ. der Anker.
ἀγνοέω (νοέω) nicht wissen, nicht kennen, nicht verstehen u. einsehen.
ἄγνοια, ας, ἡ, die Unwissenheit, Unkenntnifs.
ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ. (γιγνώσκω) unbekannt.
ἄγνωστος, ὁ, ἡ. unbekannt, unberühmt.
ἀγορά, ᾶς, ἡ. der Markt.
ἀγοράζω. kaufen.
ἄγρα, ας, ἡ. der Fang, die Beute.
ἀγρεύω. fangen.
ἄγριος, ία, ιον. wild.
ἀγριότης, τητος, ἡ. die Wildheit, Rohheit.
ἀγροικία, ας, ἡ. das Leben auf dem Lande, Ungeschliffenheit.
ἀγρός, οῦ, ὁ. der Acker, das Land, Feld.
ἀγρυπνέω. wachen.
ἀγύρτης, ου, ὁ. der Marktschreyer, Quacksalber, Bettler.
ἀγχίνοια, ας, ἡ. die Schlauheit, Verschlagenheit.
ἀγχόνη, ης, ἡ. (ἄγχω) der Strick zum Hängen, das Aufhängen.
ἄγχω. würgen.
ἄγω — ομαι. *Gr*. führen, treiben. σχολὴν ἄγειν. Mufse haben.

ἀγωγή, ῆς, ἡ. die Lebensart.
ἀγών, ῶνος, ὁ. der Kampf, Wettstreit, Kampfspiel.
ἀγωνιάω. besorgt seyn, fürchten.
ἀγωνίζομαι. streiten, um den Preis kämpfen.
ἀδαμάντινος, η, ον. sehr hart, unbezwinglich.
ἀδάμαστος, ὁ, ἡ. (δαμάζω) ungebändigt. ἵππος. ein unzugerittenes Pferd.
ἀδδηφάγος, ὁ, ἡ. (ἄδδην. φάγω) gefräfsig, unersättlich.
ἀδεής, ὁ, ἡ. (δέος) furchtlos. *adverb*. ἀδεῶς.
ἀδελφή, ῆς, ἡ. die Schwester.
ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, der Brudersohn.
ἀδελφός, οῦ, ὁ. der Bruder.
ἄδηλος, ὁ, ἡ. unbekannt, ungewifs.
"Αιδης, ου, ὁ. der Gott der Unterwelt, die Unterwelt. εἰς ᾅδου. in den Hades.
ἀδιαλείπτως. (λείπω) unablässig.
ἀδιατύπωτος, ὁ, ἡ. (τυπόω) unausgebildet.
ἀδικέω. (δίκη) unrecht thun, beleidigen, kränken, beschädigen.
ἀδίκημα, ατος, τό. die Ungerechtigkeit, Vergehung.
ἀδικία, ας, ἡ. die Ungerechtigkeit.
ἄδικος, ὁ, ἡ. ungerecht.
ἀδίκως. ungerechter Weise.
"Αδμητος, ου. n. pr.
ἀδόλεσχος, ὁ, ἡ. ge-

schwätzig, der Schwätzer.

ἄδουλωτος, ὁ, ἡ. (δοῦλος) nicht unterjocht, frey.

ἀ-δύνατος, ὁ, ἡ. unmöglich, unvermögend.

ᾄδω und ἀείδω. singen.

Ἄδωνις, ιδος. n. pr.

ἀείρω. erheben, aufheben, nehmen.

ἀέναος, ὁ, ἡ. (νάω) immerfliesſend.

ἀεροειδής, έος, ὁ, ἡ. (ἀὴρ) luftähnlich.

ἀετός, οῦ, ὁ. der Adler.

ἀηδία, ας, ἡ. die Unlust.

ἀηδών, όνος, ἡ. die Nachtigall.

ἀήρ, έρος, ὁ. die Luft.

ἀήττητος, ὁ, ἡ. (ἡττάω) unbezwungen.

Ἀθάμας, αντος. n. pr.

ἀθανασία, ας, ἡ. die Unsterblichkeit.

ἀθάνατος, ὁ, ἡ. unsterblich.

ἀθέατος, ὁ, ἡ. (θέα) den man nicht sehn darf.

Ἀθηνᾶ, ᾶς. Athene, Minerva.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ. Athen, St. in Attika.

Ἀθήναζε. nach Athen.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, der Athenäer.

ἀθλητής, οῦ, ὁ. der Kämpfer, Ringer.

ἄθλησις, εως, ἡ. die Athletik, Leibesübungen.

ἄθλιος, ία, ιον. unglücklich, elend. ἀθλίως. auf eine elende Weise.

ἆθλον, ου, τό. der Kampfpreis, Belohnung.

ἆθλος, ου, ὁ. der Kampf.

ἀθόρυβος, ὁ, ἡ. (θόρυβος) ungestört, ohne Geräusch.

ἀθροίζω. versammeln.

ἀθρόος, όα, όον. häufig, in Menge, heftig.

ἀθυμέω. (θυμός) muthlos, niedergeschlagen seyn.

Ἀθώς, ω. e. Vorgebirge in Griechenland, Lemnos gegenüber.

Αἰακός, οῦ, n. pr.

Αἴας, αντος. n. pr.

αἴγειρος, ου, ἡ, die Pappel.

Αἰγεύς, έως, n. pr.

αἰγίδιον, ου, τό. (αἴξ) die kleine, liebe Ziege.

Αἴγινα, ης. Insel im saronischen Meerbusen. Αἰγινήτης, ου. Einwohner dieser Insel.

αἰγίς, ίδος, ἡ. die Aegide. (Waffe des Zeus u. der Athene) ursprünglich ein Ziegenfell, welches bald um den Arm gewickelt, als S c h i l d dient, (daher auch das wirkliche Schild Athenens *Aegis* heiſst) bald um die Brust geknüpft, die Stelle eines Panzers vertritt.

αἰγοτριχέω. (θρὶξ) Ziegenhaare haben.

Αἴγυπτος, ου, ἡ. Aegypten. 2) d. Nil. 3) n. pr. ὁ Αἰγύπτιος, d. Einwohner Aegyptens. αἰγύπτιος. aegyptisch.

αἰδέομαι. achten, sich scheuen, schämen.

αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ. sittsam.

Ἀΐδης, ου, ὁ. S. ᾅδης.

ἀΐδιος, ία, ιον. immerdauernd.

αἰδώς, οῦς, ἡ. die Sittsamkeit, Ehrfurcht, Achtung, Scheu.

Αἰήτης, ου. n. pr.
Αἰθιοπία, ας. Aethiopien. Αἴθιοψ, οπος. der Aethiopier.
αἰθρία, ας, ἡ. die reine Luft, der heitre Himmel.
αἰθαλώδης, εος, ὁ, ἡ. rusig, schwarz.
αἴθω. anbrennen, anzünden. —ομαι. im Brande seyn.
αἴλουρος, ου, ὁ. die Katze.
αἷμα, ατος, τό. das Blut.
αἱμάσσω. mit Blute beflecken.
Αἰνείας, ου. n. pr.
αἰνέω. loben.
αἴνιγμα, ατος, τό. das Räthsel.
αἴξ, γός, ἡ. die Ziege.
αἰπόλος, ου, ὁ. der Ziegenhirt.
αἵρεσις, εως, ἡ. die Lebensart, Sekte (der Philosophen).
αἱρετός, ή, όν. wünschenswerth, gut.
αἱρέω. *Gr.* fangen, nehmen, einnehmen. αἱρέομαι, wollen, wählen, übernehmen. μᾶλλον αἱρ. vorziehn.
αἴρω. S. ἀείρω. aufnehmen, aufheben, in die Höhe ziehn.
αἰσθάνομαι. *Gr.* merken, fühlen.
αἴσθησις, εως, ἡ. der Sinn, die Empfindung.
αἶσχος, εος, τό. die Häſslichkeit, Schande.
αἰσχρός, ά, όν. adv. αἰσχρῶς, schändlich, schimpflich, häſslich.
Αἰσχύλος, ου. n. pr.
αἰσχύνη, ης, ἡ. die Schande. αἰσχύνην φέρειν. Schande bringen, beschimpfen.
αἰσχύνομαι, sich schämen, scheuen, achten.
αἰτέω, -έομαι. (mit doppeltem accusativo) ersuchen, bitten, fordern.
αἰτία, ας, ἡ. d. Ursache, Beschuldigung.
αἰτιάομαι. anklagen, beschuldigen.
αἰτιατέος, έα, έον. einer der angeklagt werden muſs.
αἴτιος, ία, ιον. schuldig, schuld an etwas. ὁ αἴτιος. der Urheber.
Αἴτνη, ης, ἡ. der Aetna in Sicilien.
Αἰτωλία, ας, ἡ. Provinz in Griechenland. Αἰτωλίς, ίδος, ἡ. eine Aetolierin.
αἰφνιδίως. plötzlich.
αἰχμάλωτος, ὁ, ἡ. gefangen.
αἰών, ῶνος, ὁ. die Zeit.
αἰώνιος, ία, ιον. von langer Dauer, immerwährend.
αἰωρέω. in die Höhe heben. —ρέομαι. in Erwartung, in unruhiger Bewegung seyn.
ἄκαιρος, ὁ, ἡ. (καιρός) unzeitig, zur unrechten Zeit.
ἄκανθα, ης, ἡ. der Dorn, Stachel.
Ἀκαρνάν, ᾶνος. der Akarnanier (aus Akarnanien einer Provinz Griechenlands.)
ἀκαρπία, ας, ἡ. die Unfruchtbarkeit.

ἄκαρπος, ὁ, ἡ. (καρπός) unfruchtbar.
Ἄκαστος, ου. n. pr.
ἀκέραιος, ὁ, ἡ. unversehrt.
Ἀκεσίνης und Ἀκεσῖνος, ου. N. e. Flusses in Asien.
ἀ-κίνδυνος, ὁ, ἡ. adv. ἀκινδύνως, gefahrlos.
ἀκληρέω. (κλῆρος) arm, unglücklich seyn.
ἄκλητος, ὁ, ἡ. (καλέω) uneingeladen.
ἀκμάζω. (ἀκμή) blühen.
ἀκμαῖος, αία, αῖον. blühend, reif.
ἀκοή, ῆς, ἡ. das Gehör. αἱ ἀκοαί. die Ohren.
ἀκολουθέω. folgen.
ἀκοντίζω. schieſsen, schleudern.
ἀκόντιον, ου, τό. der Wurfspieſs.
ἀκούσιος, ὁ, ἡ. ungern, nicht frey.
ἀκούω. (pf. ἀκήκοα) *c. genit.* hören. κακῶς gescholten werden, in übelm Rufe stehn.
ἄκρα, ας, ἡ. das Vorgebirge.
Ἀκραγαντῖνος, ὁ, e. Agrigentiner, aus Agrigentum in Sicilien.
ἀκρασία, ας, ἡ. die Unmäſsigkeit.
ἄκρατος, ὁ, ἡ. (κεράννυμι) ungemischt.
ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ. adv. ἀκριβῶς. genau, bestimmt, vollkommen.
ἀκριβόω. genau kennen, prüfen.
Ἀκρίσιος, ου. n. pr.
ἀκρόασις, εως, ἡ. das Anhören, Vorlesung.
ἀκροβατέω. auf den Zehen laufen.
ἀκρόδρυον, ου, τό. der Fruchtbaum. ἀκρόδρυα, Früchte (mit harter Schale.)
ἀκροθίνιον, τό. und τὰ ἀκροθίνια. die Erstlinge, Opfer von der Ernte oder der Beute.
ἀκροποδητί. (ποῦς) auf den Fuſszehen.
ἀκρόπολις, εως, ἡ. die Burg, Festung.
ἄκρος, α, ον. d. äuſserste, höchste. ἄκροι δάκτυλοι. die Fingerspitzen. ἄκροις τοῖς ποσί. mit den Spitzen der Füſse.
ἀκρωτηριάζω. an den äuſsersten Theilen verstümmeln, verstümmeln überhaupt.
ἀκρωτήριον, ου, τό. das Vorgebirge.
Ἀκταίων, ωνος. n. pr.
ἀκτή, ῆς, ἡ. das Ufer. 2) Attika.
ἀκυβέρνητος, ὁ, ἡ. (κυβερνάω) ohne Steuermann, ungeleitet.
ἀκύμαντος, ὁ, ἡ. (κῦμα). ohne Wellen, ruhig.
ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ. ruhig.
ἄκων, ἄκουσα, ἆκον. mit Widerwillen, ungern.
ἀλαζονικός, ή, όν. prahlerisch, eitel.
ἀλαζών, όνος, ὁ, der Prahler.
Ἀλβανία, ας, ἡ. e. Land in Asien. Ἀλβανοί, ῶν, die Einwohner desselben.
ἀλγέω. Schmerzen fühlen, traurig seyn.

ἄλγος, εος, τό. der Schmerz.
ἀλείφω. salben.
ἀλεκτρυών, όνος, ὁ. der Hahn.
Ἀλεξάνδρεια, ας. St. in Aegypten. Ἀλεξανδρεύς, έως. Einw. derselben.
Ἀλέξανδρος, ου. n. pr.
ἀλήθεια, ας, ἡ. die Wahrheit.
ἀληθεύω. die Wahrheit sagen, aufrichtig seyn.
ἀληθής, έος, ὁ, ἡ. wahr. τἀληθές und τἀληθῆ. die Wahrheit. ἀληθῶς. wahrhaftig, aufrichtig. genau.
ἀλήθω. auf der Mühle mahlen.
ἀλινδέομαι. sich wälzen. umhertreiben.
ἁλίσκομαι. *Gr.* gefangen werden. aor. 2. ἑάλων. ich wurde gefangen. ἁλούς. gefangen.
ἀλιτήριος, ὁ, ἡ. mit Sünden beladen, verrucht.
ἀλκή, ῆς, ἡ. die Stärke.
Ἄλκηστις, ιδος. n. pr.
Ἀλκιβιάδης, ου. n. pr.
ἄλκιμος, ὁ, ἡ. stark, tapfer.
Ἀλκμήνη, ης. n. pr.
ἀλλά, aber, sondern. wohlan. ἀλλὰ μήν. aber doch.
ἀλλάγε. doch wenigstens.
ἀλλάσσω. verändern.
ἀλλαχόθεν. von einer andern Seite her. ἄλλοι ἀλλαχόθεν. die einen von dieser, die andern von jener Seite.
ἄλλῃ, anderswo. ἄλλος ἄλλῃ. der eine da, der andre dort.
ἀλλήλων. einer des andern. πρὸς ἀλλήλους. einer gegen den andern, unter einander.
ἀλλοεθνής, έος, ὁ, ἡ. von einem fremden Volke. οἱ ἀλλοεθνεῖς. die Fremden.
ἄλλοθι. anderswo.
ἅλλομαι. springen.
ἄλλος, η, ο. e. andrer.
ἄλλοτε. bisweilen, zu einer andern Zeit. ἄλλοτε -ἄλλοτε. bald . . . bald.
ἀλλότριος, ία, ιον. c. *genitiv.* fremd, unpassend.
ἀλλόφυλος, ὁ, ἡ. (φυλή) von einem andern Stamme, fremd, auswärtig.
ἄλλως. außerdem.
ἀλογίη. st. ἀλογία, ἡ. d. Unvernunft.
ἀλόγιστος, ὁ, ἡ. ohne Ueberlegung, vernunftlos.
ἄ-λογος, ὁ, ἡ. unvernünftig, vernunftlos.
ἁλουργής, έος, ὁ, ἡ. purpurn.
ἄλοχος, ου, ἡ. die Gattin.
Ἄλπεις, έων, αἱ. die Alpen. ἄλπειος, α, ον. zu den Alpen gehörig. τὰ Ἄλπεια ὄρη. das Alpengebirg.
ἅλς, ἁλός, ἡ. das Salz.
ἄλσος, εος, τό. d. Hayn.
ἀ-λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. unvortheilhaft, nachtheilig.
Ἀλωεύς, έως. n. pr.
ἀλώπηξ, εκος, ἡ. der Fuchs.
ἅλως, ω, ἡ. die Tenne.
ἁλώσιμος, ὁ, ἡ. (ἁλίσκομαι) leicht zu fangen.

ἅλωσις, εως, ἡ. die Einnahme, Eroberung.

ἅμα, zugleich, mit. ἅμα μὲν . . ἅμα δέ. so wohl . . . als auch.

Ἀμαζονίς, ίδος, ἡ. die Amazone.

ἀμαθής, έος, ὁ, ἡ. (μανθάνω) unwissend.

ἁμαξικός, ή, όν. was zum Wagen gehört. τὰ ἁμαξικά. die nördlichen Gegenden.

ἅμαξα, ης, ἡ. der Wagen. 2) d. Wagen am Himmel, der Bär.

ἁμαξόβιος, ὁ, ἡ. auf dem Wagen lebend. ἁμαξόβια ἔθνη. herumziehende Völker.

ἁμαρτάνω. *Gr.* fehlen, irren.

ἁμάρτημα, ατος, τό. das Vergehen, die Schuld.

ἀμαυρόω. verdunkeln, schwächen.

ἀμβλύνω. abstümpfen, betäuben.

ἀμβλύς, εῖα, ύ. stumpf, schwach.

ἀμβλυώττω. ein stumpfes Gesicht haben, blind seyn.

ἀμβροσία, ας, ἡ. Ambrosia, die Speise der Götter.

ἀμβρόσιος, ία, ιον. göttlich, ambrosisch.

ἀμείβομαι. erwiedern, vergelten.

Ἀμεινίας, ου. n. pr.

ἀμείνων, ονος, ὁ, ἡ. besser. S. ἀγαθός.

ἀμελέω. unbekümmert seyn, vernachlässigen.

ἀμελῶς. unbekümmert.

ἄμεμπτος, ὁ, ἡ. (μέμφομαι) untadelhaft.

ἄμετρος, ὁ, ἡ. (μέτρον) ohne Maas, nicht nach dem Sylbenmaase gemessen, prosaisch. ἀμέτρως. ohne Maas, unmäſsig.

ἀμηχανέω. (μηχανή) nicht wissen, was man thun soll, sich nicht zu helfen wissen.

ἅμιλλα, ης, ἡ. der Wettstreit. ἐξ ἁμίλλης. um die Wette.

ἀμίμητος, ὁ, ἡ. (μιμέομαι) unnachgeahmt, unnachahmlich.

ἄμισθος, ὁ, ἡ. (μισθός) unbelohnt.

Ἀμισώδαρας, ου. n. pr.

ἅμμα, ατος, τό. das Band, das Umschlingen der Arme beym Ringen.

ἄμμος, ου, ἡ. der Sand.

ἀμμώδης, εως, ὁ, ἡ. sandig.

ἀμνός, ου, ὁ. das Lamm.

ἀμοιβή, ῆς, ἡ. die Vergeltung, der Tausch.

ἄμπελος, ου, ἡ. der Weinstock.

ἀμπέχομαι. umthun, anziehn.

ἀμύθητος, ὁ, ἡ. (μῦθος) unaussprechlich.

ἄμυνα, ης, ἡ. die Vertheidigung.

ἀμύνω. abwehren. — ομαι. sich vertheidigen, rächen. τινά. bestrafen.

ἀμύττω u. ἀμύσσω. kratzen, zerreiſsen, zerkratzen.

ἀμφί. *c. dat.* um. *c. genit.* um, wegen.

Ἀμφιάραος, ου. n. pr.

ἀμφίβολος, ὁ, ἡ. schwankend, zweifelhaft, bedenklich.

Ἀμφίδαμας, αντος. n. propr.

ἀμφι-έννυμι. (Gr. §. 96. in ἕννυμι. Schul. Gr. §. 108.) anziehn.

Ἀμφίπολις. St. in Macedonien.

ἀμφισβητέω. streiten, bestreiten.

ἀμφίστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) was zwey Mündungen, Ausgänge hat.

Ἀμφιτρίτη, ης. n. pr.

Ἀμφιτρύων, ωνος. n. propr.

Ἀμφίων, ίονος. n. pr.

ἀμφορεύς, έως, ὁ. d. Eimer (als Gefäſs und als Maas.)

ἀμφότερος, έρα, ερον beyde. ἀμφότερα. beydes.

ἄμφω, οῖν. beyde.

ἄμωμος, ὁ, ἡ, (μῶμος) untadelhaft.

ἄν. st. ἐὰν oder ἤν. wenn.

ἄν. gibt der Rede den Ausdruck der Ungewiſsheit, und kann oft durch die Hülfswörter würde, möchte, könnte ausgedrückt werden. z. B. ἦλθον. ich kam. ἦλθον ἄν. ich würde gekommen seyn. τί λέγω; was soll ich sagen? τί λέγοιμι ἄν; was könnte ich wohl sagen?

ἀνά. c. accus. in, auf, über. ἀνὰ τρεῖς. je drey u. drey. ἀνὰ μέσον. mitten zwischen.

ἀναβάθρα, ας, ἡ. die Stiege, Leiter.

ἀνα-βαίνω. (Gr. in βαίνω.) c. accusat. hinaufsteigen, besteigen.

ἀνα-βάλλω. (Gr. in βάλλω.) auf- in die Höhe werfen.

ἀνά-βασις, εως, ἡ. das Aufsteigen.

ἀναβάτης, ου, ὁ. der auf etwas steigt, sitzt, der Reiter.

ἀνα-βλαστάνω. (Gr. βλαστάνω) herauf wachsen, entsprossen.

ἀνα-βλύζω. hervorsprudeln.

ἀνα-βοάω. laut schreyen, krähen.

ἀνα-γιγνώσκω. Gr. lesen, vorlesen.

ἀναγκάζω. zwingen.

ἀναγκαῖος, αία, αῖον. nothwendig, unvermeidlich. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων. zu einem nothwendigen Geschäft.

ἀνάγκη, ης, ἡ. die Nothwendigkeit.

ἀν-αγορεύω. erzählen.

ἀν-άγω. hinauf-, zurückführen, in die Höhe treiben. ἀνάγεσθαι. absegeln.

ἀνα-δέω. umbinden, bekränzen.

ἀνα-δίδωμι. geben, hingeben, hervorbringen.

ἀνα-δῦμι. herauftauchen, zum Vorschein kommen.

ἀνα-ζευγνύω. aufbrechen, abmarschiren.

ἀνα-ζώννυμι. umgürten.

ἀνάθημα, ατος, τό. (τίθημι) das Weihgeschenk, Schmuck.

ἀναθυμίασις, εως, ἡ. das Ausdünsten.

ἄναιμος, ὁ, ἡ. (αἷμα) blutlos.

ἀναιμωτί. ohne Blut.

ἀν-αιρέω. weg-übernehmen, aufheben, töden.

ἀναίσθητος, ὁ, ἡ. (αἰσθάνομαι) gefühllos.
ἀνα-καίω. *Gr.* anzünden.
ἀνα-καλέω. zurückrufen.
ἀνα-κάμπτω. zurückkehren.
ἀνακομιδή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.
ἀνα-κράζω. laut aufschreyen, ausrufen.
Ἀνακρέων, οντος. n. pr.
ἀνα-κρίνω. untersuchen, befragen.
ἀνα-κρούω. anschlagen, durch Anschlagen hervorbringen.
ἀνα-κυκλέω. in einander schlingen.
ἀνα-κύπτω. heraufkommen.
ἀνάκωλος, ὁ, ἡ. kurz, von kurzem Bau.
ἀνα λαμβάνω. *Gr* aufnehmen, einnehmen, wieder an - vor - nehmen, angreifen, nehmen.
ἀν-αλίσκω. *Gr.* verzehren, verschwenden.
ἀνάλογος, ὁ, ἡ. (λόγος) verhältnifsmäfsig, ähnlich.
ἀναμάρτητος, ὁ, ἡ. (ἁμαρτάνω) schuldlos, fehlerfrey.
ἀνα-μένω. erwarten.
ἀνά-μεστος, ὁ, ἡ. *c. genit.* angefüllt.
ἀνα-μίγνυμι. mischen.
ἄνανδρος, ὁ, ἡ. (ἀνήρ) unmännlich, feig.
ἀνα-νεύω. das Versprechen zurücknehmen, abschlagen.
Ἀναξαγόρας, ου. n. pr.
Ἀνάξαρχος, ου. n. pr.
ἀν-άξιος, ὁ, ἡ. unwerth.
ἀνα-παύω. zur Ruhe bringen, stillen. — ομαι. rasten.
ἀνάπαυσις, εως, ἡ. die Rast.
ἀνα-πείθω. überreden.
ἀνα-πέμπω. entlassen, heraufsenden, auswerfen.
ἀνα-πηδάω. aufspringen.
ἀνα-πίπτω. *Gr.* sich niederlegen.
ἀνα-πλάττω u. πλάσσω. bilden, vorstellen.
ἀνάπλεος, ὁ, ἡ. angefüllt.
ἀνα-πλέω. zurückschiffen, beschiffen.
ἀνα-πληρόω. anfüllen.
ἀνα-πνέω. ausathmen, aushauchen, zu Athem kommen.
ἀνα-πολεμέω. den Krieg erneuern.
ἀν-άπτω, — ομαι. anzünden.
ἀν-αρπάζω. wegraffen, entführen.
ἀναῤ-ῥήττω u. -ῥήσσω. zerreifsen, spalten.
ἀναῤ-ῥιπίζω. in die Höhe werfen.
ἀν-αρτάω. aufhängen, mit etwas verbinden.
ἀναρχία, ας, ἡ. (ἀρχή) die Gesetzlosigkeit, Anarchie.
ἀνα-σκιρτάω. in die Höhe springen.
ἀνα-σπάω. ziehen, herauf- zurück- heraus- ziehen.
ἀνά-στατος, ὁ, ἡ. (ἀνίστημι) zerstört, vertrieben.
ἀνα-στρέφω. umwenden, umstürzen, zurückkehren.

ἀνα-τείνω. ausstrecken, erheben.
ἀνα-τέλλω. herauswachsen, hervorkommen, aufgehn.
ἀνα-τίθημι. wohin legen, setzen, weihen.
ἀνατολή, ῆς, ἡ. Aufgang der Sonne, Morgen. ἀνατολικός, ή, όν. gegen Morgen gelegen.
ἀνα-τρέπω. umwerfen.
ἀνα-τρέφω. ernähren.
ἀνα-τρέχω. *Gr.* hinauf laufen, in die Höhe eilen, sich erheben.
ἄναυδος, ὁ, ἡ. (αὐδή) sprachlos.
Ἄναυρος, ου. N. e. Flusses.
ἀνα-φαίνω. zeigen, hervorbringen. — ομαι. erscheinen.
ἀνα-φέρω. wieder zu sich kommen, eintragen, rentiren. — ομαι. hinaufsteigen.
ἀνα-φθέγγομαι. verkündigen.
ἀνα-φύω. hervorbringen. — ομαι. wieder wachsen, hervorwachsen.
ἀνα-φυσάω. aushauchen. πῦρ. Feuer speyen.
ἀνα-φωνέω. ausrufen.
Ἀνάχαρσις. n. pr.
ἀνα-χέω. darauf giessen. — ομαι. sich ergiessen.
ἀνα-χωρέω. zurückweichen, sich entfernen.
ἀνδραγαθία, ας, ἡ. (ἀνήρ. ἀγαθός.) Tapferkeit.
ἀνδράποδον, ου, τό. der Sclav.
ἀνδρεία, ας, ἡ. die Tapferkeit.
ἀνδρεῖος, εία, εῖον. tapfer.

Ἀνδρομέδα, ης. n. pr.
ἀνδρώδης, εος, ὁ, ἡ. männlich.
ἀν-εγείρω. aufwecken, erwecken.
ἀν-έγρομαι. aufwachen.
ἀνεκτός, ή, όν. (ἀνέχω) erträglich.
ἀν-ελλιπής, έος, ὁ, ἡ. (ἐλλείπω) unablässig.
ἄνεμος, ου, ὁ. der Wind.
ἀνεμόω. mit Wind aufblasen. — όομαι. aufschwellen.
ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ. windig.
ἀν-έρχομαι. *Gr.* hinaufgehen, besteigen.
ἀν-ερωτάω. nach etwas fragen, abfragen.
ἄνευ. *cum gen.* ohne.
ἀν-ευρίσκω. *Gr.* finden, wieder finden.
ἀν-έχω. in die Höhe richten. — ομαι. *c. genitivo.* ertragen, sich etwas gefallen lassen.
ἄνηβος, ὁ, ἡ. (ἥβη) unerwachsen, unmündig.
ἀνήκοος, ὁ, ἡ. nicht hörend. ἀνήκοα εὔχεσθαι. unerhört beten.
ἀν-ήκω. hinzukommen, sich ausdehnen, erstrecken. τὰ ἀνήκοντα, das Betreffende, die Bedürfnisse.
ἀνήλιος, ὁ, ἡ. (ἥλιος) unbesonnt.
ἀν-ήμερος, ὁ, ἡ. uncultivirt.
ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ. d. Mann.
ἀνθίζω. (ἄνθος) bunt machen, mit Farben auslegen.
ἀνθ-ίστημι. entgegenstellen. ἀντιστῆναι. Widerstand thun.

ἄνθος, εος, τό. die Blume.
ἀνθρώπινος, ίνη, ινον. menschlich.
ἄνθρωπος, ου, ὁ. der Mensch.
ἀνθρωποφάγος. ὁ, ἡ. (φάγω) menschenfressend.
ἀνιάω. (ἀνία) Verdruſs machen. —ομαι. sich betrüben.
ἀν-ίημι. nach- los- lassen, aufgehen lassen, hervorbringen, auflösen. ἀνειμένος, locker, schlaff. ἀνειμένον ἐᾶν. sich selbst überlassen.
ἀν-ίπταμαι. (S. *Gr.* in πέτομαι) in die Höhe fliegen.
ἀν-ίστημι. aufstellen, errichten, aufrichten.
ἀνίσχω, aufgehn, entspringen.
Ἀννίβας, α. n. pr.
Ἄννων, ωνος. n. pr.
ἀνόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) unbesonnen, unverständig, sinnlos.
ἄνοια, ας, ἡ. die Unvernunft.
ἀν-οίγω. *Gr.* öffnen, eröffnen.
ἀνομία, ας, ἡ. (νόμος) die Gesetzlosigkeit, Laster.
ἀν-όμοιος, ὁ, ἡ. unähnlich, ungleich.
Ἄνουβις. n. pr. einer ägyptischen Gottheit.
ἀντ-αγωνιστής, οῦ, ὁ. der Gegner.
ἀντ-αγωνίζομαι. gegen einen kämpfen.
Ἀνταῖος, ου. n. pr.
Ἀνταλκίδας, α. n. pr.
ἀνταπο-δίδωμι. zurückgeben, vergelten.
ἀντ-είπω. widersprechen.
ἀντί. c. *genit.* gegen, statt, für. ἀνθ' ὧν. dafür daſs.
ἀντι-βροντάω. entgegen donnern, im Donnern wetteifern.
Ἀντίγονος, ου, n. pr.
ἀντι-γράφω. antworten (schriftlich.)
ἀντι-δίδωμι. gegen etwas geben, vergelten.
ἀντίδοσις, εως, ἡ. die Gegengabe, Vergeltung.
ἀντι-δωρέω. zur Vergeltung schenken.
ἀντι-κάθημαι. gegenübersitzen, entgegensitzen.
ἀντι-λαμβάνομαι. anfassen.
ἀντι-λέγω. widersprechen.
ἀντίνωτος, ὁ, ἡ. (ὁ νῶτος) mit entgegengekehrtem Rücken.
Ἀντιόπη, ης. n. pr.
Ἀντίοχος, ου. n. pr.
ἀντίπαλος, ου, ὁ. (πάλη) der Feind, Gegner. — ἀντίπαλος, ὁ, ἡ. gleich, einem gewachsen.
ἀντι-ποιέομαι. auf etwas Anspruch machen.
ἀντι-τάττω oder -τάσσω. gegenüber stellen, ein Heer gegen das andre. οἱ ἀντιτεταγμένοι. die Feinde. — ομαι. sich entgegenstellen, Widerstand leisten.
ἀντι-τίθημι. entgegensetzen.
ἀντλέω. schöpfen.
ἄντρον, ου, τό. d. Höhle, Grotte.
ἄνυδρος, ὁ, ἡ. (ὕδωρ) wasserlos, dürr.

ἀν-υμνέω. preisen, besingen.
ἀνυπόδητος, ὁ, ἡ. (ὑποδέω) unbeschuht.
ἀνύποιστος, ὁ, ἡ. (ὑποφέρω. unerträglich.
ἄνω) oben. ἐς τὸ ἄνω. oberhalb. ἄνω καὶ κάτω. auf- und abwärts.
ἄνωθεν. oberhalb.
ἀξία, ας, ἡ. der Werth.
ἀξιόλογος, ὁ, ἡ. der Rede werth, bemerkungswerth, bedeutend, ansehnlich.
ἄξιος, ία, ιον, würdig, werth, tüchtig, tauglich. πολλοῦ. viel werth. μηδενός. nichts werth.
ἀξιόω. würdigen, werth halten. verlangen, wollen.
ἀξίωμα, ατος, τό. die Würde, das Ansehn.
ἀοίκητος, ὁ, ἡ. (οἶκος) unbewohnt.
ἀόρατος, ὁ, ἡ. (ὁράω) unsichtbar.
ἀπ-αγγέλλω. verkündigen, Nachricht geben.
ἀπ-άγχομαι. sich aufhängen.
ἀπ-αγχονίζω. einen aufhängen.
ἀπ-αγορεύω. versagen, entsagen, ermatten.
ἀπ-άγω. weg-wohin-führen.
ἀπαίδευτος, ὁ, ἡ. (παιδεύω) unwissend, ungebildet.
ἀπ-αιτέω. fordern, zurückfordern. δίκην. zur Strafe ziehn wollen.
ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ. die Befreyung.
ἀπ-αλλάττω. entfernen, τινά τινος. einen von etwas befreyen. —τομαι. sich entfernen. ἐξ οἴκου. ausziehn.
ἀπ-αναίνομαι. durchaus verweigern, verleugnen, einer Sache entsagen.
ἀπ-ανθρακόω (ἄνθραξ). in Kohle verwandeln.
ἀπ-αντάω. begegnen, entgegenkommen.
ἅπαξ. einmal.
ἀ-παραίτητος, ὁ, ἡ. unerbittlich, unvermeidlich.
ἅπας, ασα, αν. alle, jeder.
ἀπάτη, ης, ἡ. der Betrug.
ἀπειθέω. ungehorsam seyn.
ἀπ-εικάζω. vergleichen.
ἀπειλέω. bedrohen, drohen.
ἄπ-ειμι. weg- hin- gehen. ἀπιὼν ᾤχετο. er ging davon.
ἄπ-ειμι. weg seyn. οἱ ἀπόντες. die Abwesenden. ἀπών. in der Abwesenheit.
ἀπ-είργω. abhalten, abtrennen, sondern.
ἀπειρία, ας, ἡ. (πέρας) die Unermeſslichkeit.
ἄπειρος, ὁ, ἡ. unermeſslich.
ἄπειρος, ὁ, ἡ. (πεῖρα) *c. genitivo*. unkundig, unerfahren.
ἀπ-ελαύνω. forttreiben.
ἀπ-εμπολάω. verkaufen.
Ἀπεννῖνα, ων, τά. auch τὸ Ἀπέννιον, das apenninische Gebirg.
ἀπ-ερείδω—ομαι. niedersetzen, ablegen.
ἀπ-ερύκω, vertreiben, verjagen.
ἀπ-έρχομαι. *Gr.* weg-wohin-gehn.

ἀπ-έχω. entfernt seyn. τοσοῦτον. so weit entfernt seyn. — ἀπέχομαι. *c. genitivo.* sich enthalten, ablassen.

*Απίκιος, ου. n. pr.

ἀπιστέω. nicht glauben, nicht gehorchen.

ἄπιστος, ὁ, ἡ. unglaublich, treulos.

ἄπλατος, ὁ, ἡ. sehr grofs, aufserordentlich.

ἀπλήρωτος, ὁ, ἡ. (πληρόω) unersättlich.

ἁπλόος, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν. einfach, aufrichtig, ehrlich.

ἀπό. *c. genit.* (zeigt das Ausgehn von etwas an.) von, aus. ἀφ' ἑαυτοῦ. von selbst. ἡ ἀπό τινος ἡδονή. die von etwas entspringende Lust.

ἀπο-βαίνω. *Gr.* absteigen. ἀποβαίνει. es ereignet sich, trägt sich zu. εὖ ἀποβαίνει, es fällt gut aus.

ἀπο-βάλλω. *Gr.* wegwerfen, verlieren.

ἀπό-βασις, εως, ἡ. das Aussteigen.

ἀπο-βλέπω. seine Aufmerksamkeit auf etwas richten, auf etwas Rücksicht nehmen.

ἀπο-γιγνώσκω. *c. accusat. Gr.* entsagen, etwas aufgeben, woran verzweifeln.

ἀπο-γράφω. ein- aufschreiben.

ἀπο-γυιόω. entkräften, lähmen.

ἀπο-δείκνυμι. zeigen, machen, wählen, für etwas erklären. πρός τι. zu etwas ersehn, bestimmen. τιμάς. Ehre erweisen.

ἀπόδειξις, εως, ἡ. der Beweis.

ἀπο-δέρω. die Haut abziehn.

ἀπο-δέχομαι. annehmen.

ἀπο-διδράσκω. *Gr.* entlaufen.

ἀπο-δίδωμι. wiedergeben, beylegen, vergelten, bezahlen, zutheilen. — δομαι. verkaufen.

ἀπ-όζω. nach etwas riechen.

ἄποθεν, aus der Ferne.

ἀπο-θερίζω. abschneiden, mähen.

ἀπο-θεσπίζω. Orakel ertheilen.

ἀπο-θεωρέω. von woher zusehen.

ἀπο-θηλύνω. verweichlichen.

ἀπο-θηριόω. wild, thierisch machen.

ἀπο-θησαυρίζω. aufscheuern, aufbewahren.

ἀπο-θλίβω. auspressen, keltern.

ἀπο-θνήσκω. *Gr.* sterben.

ἀπ-οικία, ας, ἡ. die Niederlassung, Colonie.

ἀπ-οικοδομέω. verbauen, vermauern.

ἀπο-κάθαρσις, εως, ἡ. die Reinigung.

ἀπο-καθ-ίστημι. wieder an den vorigen Ort stellen. wiederherstellen.

ἀπο-καλέω. nennen.

ἀπό-κειμαι. aufbewahrt seyn, liegen.

ἀπο-κείρω. mähen, abschneiden, verwüsten.

ἀπο-κινέω. wegbewegen.

ἀπο-κλείω. verschliefsen.
ἀπο-κομίζω. wohin tragen.
ἀπο-κόπτω. abhauen.
ἀπο-κρεμάω. an etwas hängen.
ἀπο-κρίνομαι. antworten.
ἀπο-κρύπτω. verstecken.
ἀπο-κτείνω. töden.
ἀποκυέω. gebären.
ἀπο-λαμβάνω. *Gr.* empfangen, anpacken.
ἀπο-λάμπω. strahlen.
ἀπόλαυσις, εως, ἡ. der Genufs.
ἀπολαύω. *c. genitivo.* geniefsen, Vortheil haben.
ἀπο-λειαίνω. abglätten.
ἀπο-λείπω. übrig lassen, verlassen, hinterlassen. —ομαι. *c. genit.* zurückbleiben, versäumen.
ἀπ-ολισθάνω und ἀπολισθαίνω. *Gr.* ausgleiten, herabgleiten.
ἀπ-όλλυμι. *Gr.* zu Grunde richten. —όλλυμαι. umkommen. κάκιστα ἀπολούμενος. einer der den schlimmsten Untergang verdient, ein verruchter Bösewicht. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο. eine Verwünschungsformel: *malus male pereat!*
Ἀπολλώνιος, ου. n. pr.
ἀπο-λογέομαι ὑπέρ τινος, einen vertheidigen, sich verantworten, rechtfertigen.
ἀπο-λύω. *c. genit.* freysprechen, befreyen.
ἀπο-μαίνομαι. ausrasen.
ἀπο-μανθάνω. verlernen, ablegen.
ἀπο-μαραίνομαι. sich abzehren, welken, dahinschwinden.
ἀπο-νέμω. zutheilen.
ἀπο-νενοημένως. (νοέω) unverständig.
ἀπο-ξύω. abschaben.
ἀπο-παύομαι. aufhören.
ἀπό-πειρα, ας, ἡ. der Versuch.
ἀπο-πέμπω. *c. genitivo.* fortschicken.
ἀπο-πίπτω. herabfallen.
ἀπο-πλέω. abseegeln.
ἀπόπλυμα, ατος, τό. (πλύνω) das Abgespülte, der Abgufs.
ἀπο-πνέω. (S. *Gr.* in πνέω.) den Geist aufgeben.
ἀπο-πνίγω. ersticken, erwürgen.
ἀπο-πτύω. ausspucken, von sich stofsen.
ἀ-πορέομαι. Mangel haben, in Verlegenheit seyn, nicht wissen, was man antworten soll.
ἀπορία, ας, ἡ. der Mangel, Verlegenheit, Unwissenheit.
ἀπο-ῤῥήγνυμι. *Gr.* losreifsen.
ἀπόῤ-ῥητος, ὁ, ἡ. untersagt, verboten. τὰ ἀπόῤῥητα. Geheimnisse.
ἀπο-ῤῥιζόω. auswurzeln.
ἀπόῤῥοια, ας, ἡ. (ῥέω) der Ausflufs, das Ausdünsten.
ἀπο-σβέννυμι. *Gr.* auslöschen.
ἀπο-σείω. abschütteln.
ἀπο-σιωπάω. schweigen.
ἀπο-σπάω. abziehn.
ἀπο-στάζω. herabträufeln.
ἀπο-στέλλω. ab- wegsenden, auftragen, einen

Befehl an jemanden schicken.

ἀπο-στεφανόω. den Kranz absetzen.

ἀπο-στιλβόω. zurückstrahlen, glänzen lassen.

ἀπο-στρέφω. abwenden, entfernen.

ἀπο-στροφή, ῆς, ἡ. die schiefe Richtung.

ἀπο-στυγέω. hassen.

ἀπο-σφάζω. abschlachten, ermorden, hinrichten.

ἀπο-σφενδονάω. wegschleudern.

ἀπο-σχίζω. abtrennen, absondern.

ἀπο-σώζω. retten.

ἀπο-τελέω. vollbringen, hervorbringen, machen, geben.

ἀπο-τέμνω. abschneiden, abhauen.

ἀπο-τίθημι. absetzen, ablegen.

ἀπότομος, ὁ, ἡ. (τέμνω) abgeschnitten, abschüssig, steil.

ἀπο-τυγχάνω. *Gr.* verfehlen, nicht erlangen.

ἀπο-τυμπανίζω. hinrichten.

ἀπουσία, ας, ἡ. die Abwesenheit, der Abgang.

ἀπο-φαίνω. zeigen, anzeigen, zu etwas machen.

ἀπο-φέρω. *Gr.* wegführen.

ἀπο-φράττω. verstopfen.

ἀπο-χέω. ausschütten, wegwerfen.

ἀπο-χώρησις, εως, ἡ. das Zurückweichen.

ἀπο-ψιλόω. entblöſsen.

ἄπρακτος, ὁ, ἡ. (πράσσω) unkräftig, kraftlos.

ἀπρεπής, έος, ὁ, ἡ. unziemlich.

ἀπρονοήτως. (νοέω) ohne Sorge, unbekümmert.

ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ. (προσδοκάω) adverb. ἀπροσδοκήτως. unerwartet, plötzlich.

ἄπτερος, ὁ, ἡ. (πτερόν) ungefiedert.

ἅπτω. anzünden. — ομαι. *c. genitivo.* berühren, genieſsen.

ἄπυρος, ὁ, ἡ. (πῦρ) ohne Feuer bereitet. χρυσός. gediegenes Gold.

ἆρα und ἄρα. folglich, also, denn wohl, denn doch. (wird in directer Frage meist nicht übersetzt.)

Ἀραβία, ας, ἡ. Arabien. ἀράβιος u. ἀραβικός, ή, όν. arabisch. κόλπος. das rothe Meer.

ἀραιός, αιά, αιόν. lokker, löcherig.

Ἀργανθώνιος, ου. n. pr.

Ἀργεία, ας, ἡ. Argolis.

ἀργεῖος, εία, εῖον. argivisch.

ἀργία, ας, ἡ. die Trägheit.

Ἀργιλεωνίς, ίδος. n. pr.

Ἀργοναῦται, ῶν. die Argonauten.

Ἄργος, ους. Stadt im Peloponnes.

Ἄργος, ου. n. pr.

ἀργός, ή, όν. (ἀεργός) unthätig, müssig, unfruchtbar.

ἀργυρέος, έα, έον. silbern.

ἀργύριον, ου, τό. das Silber.

ἀργυρῖτις, ιδος, (γῆ.) silberhaltige Erde.

ἄργυρος, ου, ὁ. das Silber.

Ἀργώ, οῦς, ἡ. die Argo,

das Schiff der Argonauten.
ἀρδεύω. wässern.
ἄρδην. von Grund aus, gänzlich.
Ἀρεια, ας. n. pr.
ἀρέσκω. gefallen.
ἀρετή, ῆς, ἡ. die Tüchtigkeit, Tugend, Tapferkeit. τῆς χώρας. Güte des Bodens.
Ἄρης, εος. n. pr.
Ἀριάδνη, ης. n. pr.
ἀριθμέω. zählen. *c. dativo.* nach etwas rechnen.
ἀριθμός, οῦ, ὁ. die Zahl.
Ἀρισταγόρας, ου. n. pr.
Ἀρισταῖος, ου. n. pr.
ἀριστάω. frühstücken.
Ἀριστείδης, ου, n. pr.
ἀριστεῖον, ου, τό. der Preis, Belohnung der Tapferkeit.
ἀριστερός, ά, όν. link. ἡ ἀριστερὰ (χείρ.) die linke Hand. ἐν ἀριστερᾷ. links.
ἀριστεύς, έως, ὁ. der Tapferste, Wackerste. οἱ ἀριστεῖς. die Helden.
ἀριστεύω. den Vorzug haben, sich auszeichnen.
Ἀρίστιππος, ου. n. pr.
ἀριστο-ποιέω. (τὸ ἄριστον) das Frühstück zubereiten. —οῦμαι. frühstücken.
Ἀριστοτέλης, εος. n. pr.
Ἀριστοφάνης, εος. n. pr.
Ἀρκαδία, ας, ἡ. e. Land im Peloponnes.
ἀρκεῖ. es ist genug, es genügt. ἀρκῶν. hinreichend.
ἄρκευθος, ου, ἡ. der Wachholderbaum.
ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ. der Bär. (αἱ ἄρκτοι.) der groſse u. kleine Bär (am Himmel.) der Norden.
ἅρμα, ατος, τό. der Wagen.
ἁρμάμαξα, ης, ἡ. der bedeckte Wagen.
ἁρματηλατέω. (ἐλάω) den Wagen führen, fahren.
Ἀρμενιστί. nach armenischer Weise.
ἁρμόζω. anpassen. —ζομαι. sich zu etwas passen, fügen.
Ἁρμονία, ας. n. pr.
ἁρμοστός, ή, όν. angefügt, passend.
ἀρνέομαι. leugnen, sagen, daſs etwas nicht sey.
ἀροτός, οῦ, ἡ. das Ackerland. sc. γῆ.
ἄρουρα, ας, ἡ. geackertes Land, Feld.
ἁρπαγή, ῆς, ἡ. der Raub.
ἁρπάζω. rauben.
ἅρπη, ης, ἡ. die Sichel, Hippe.
Ἅρπυια, ας, ἡ. die Harpyie.
ἀῤῥενικός, ή, όν. männlich.
ἀῤῥενωπός, ὁ, ἡ. (ὤψ.) männlich, muthig (von Ansehn.)
ἄῤῥηκτος, ὁ, ἡ. (ῥήγνυμι) undurchdringlich.
ἄῤῥην, ενος. männlich. ἄῤῥεν παιδίον. ein Sohn. οἱ ἄῤῥενες. die Männchen.
ἄῤῥητος, ὁ, ἡ. ungesagt.
ἀῤῥωστέω. krank seyn.
ἀῤῥώστημα, ατος, τό. die Krankheit.
ἄῤῥωστος, ὁ, ἡ. schwach, krank.
Ἀρσινόη, ης. n. pr. 2) Stadt in Aegypten.
ἀρτάω. anknüpfen, anhängen.

Ἄρτεμις, ιδος. n. pr.

Ἀρτεπίθυμος, n. pr. von ἄρτος u. ἐπιθυμέω.

ἄρτι. neulich, jüngst. ἄρτι . . . ἄρτι. bald . . . bald, jetzt . . jetzt.

ἄρτος, ου, ὁ. das Brod.

ἀρύομαι. schöpfen.

ἀρχαῖος, αία, αῖον. alt. οἱ ἀρχαῖοι. die Alten.

Ἀρχέλαος, ου. n. pr.

ἀρχέτας, ου, ὁ. d. Stifter, Urheber.

ἀρχή, ῆς, ἡ. der Anfang, Ursprung. der Antritt der Regierung. die Regierung. αἱ ἀρχαί. die Obrigkeiten. ἐξ ἀρχῆς. vom Anfang, zuerst.

ἀρχηγός, οῦ, ὁ. der Urheber.

Ἀρχίδαμος, ου. n. pr.

ἀρχι-τέκτων, ονος, ὁ. der Baumeister. ἀρχιτεκτονικός, ή, όν. zur Baukunst gehörig, architektonisch.

ἄρχω. anfangen etwas zu thun, der Erste seyn, herrschen. *c. genit.* beherrschen.

ἄρχων, οντος, ὁ. der Regent, obrigkeitliche Person.

ἀρωματίζω. (ἄρωμα) einen gewürzhaften Geruch haben.

ἀρωματοφόρος, ὁ, ἡ. Spezereyen hervorbringend.

ἀ-σαφής, έος, ὁ, ἡ. ungewiſs, unzuverlässig.

Ἀσδρούβας, α. n. pr.

ἀ-σεβεία, ας, ἡ. die Gottlosigkeit, Frevel.

ἀ-σεβής, έος, ὁ, ἡ. gottlos, verdammt.

ἄσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) unbedeutend, unberühmt.

ἀσθένεια, ας, ἡ. die Schwachheit, Entkräftung.

ἀσθενέω. krank-schwach seyn.

ἀσθενής, έος, ὁ, ἡ. schwach.

Ἀσία, ας, ἡ. Asien. 2) Klein-Asien. 3) Nom. pr.

ἄ-σιτος, ὁ, ἡ. ohne zu essen.

Ἀσκανία λίμνη. ein See in Klein-Asien.

Ἀσκάνιος, ου. n. pr.

ἀσκέω. üben, treiben.

ἄσκησις, εως, ἡ. die Uebung.

ἀσκητός, ή, όν. geübt, durch Uebung zu erlangen.

Ἀσκλήπιος, ου. Aeskulap. Ἀσκληπιεῖον. Tempel Aeskulaps.

ἄσμενος, η, ον, *adverb.* ἀσμένως, willig, gern.

ἀσπάζομαι. ergreifen, fassen, umarmen. βίον. eine Lebensart wählen.

ἀσπαίρω. zappeln.

ἄσπασμα, ατος, τό. die Umarmung.

ἀσπίς, ίδος, ἡ. der Schild. 2) eine giftige Schlangenart.

ἄσπορος, ὁ, ἡ. (σπείρω) uncultivirt, keine Cultur vertragend.

ἀστεροπή, ῆς, ἡ. der Blitz.

ἀστήρ, έρος, ὁ. der Stern.

Ἀστός, οῦ. N. e. Hundes.

ἀστραπή, ῆς, ἡ. der Blitz.

ἀστράπτω. blitzen.

ἀστρολογέω. Astronomie treiben.

ἄστρον, ου, τό. das Gestirn.

ἄστυ, εος, τό. die Stadt.

ἄστυδε. nach der Stadt.

ἀσυνεσία, ας, ἡ. der Unverstand.

ἀσφάλεια, ας, ἡ. die Sicherheit, Gefahrlosigkeit.

ἀσφαλής, έος, ὁ, ἡ. *adverb.* ἀσφαλῶς. mit Sicherheit.

ἀσχημοσύνη, ης, ἡ. die Unschicklichkeit, häſsliche Handlung.

ἀσώματος, ὁ, ἡ. unkörperlich.

ἄσωτος, ὁ, ἡ. ausschweifend, unmäſsig, verschwenderisch.

ἀτακτέω. unordentlich seyn.

Ἀταλάντη, ης. n. pr.

ἀτάρ. aber.

ἀτάσθαλος, ὁ, ἡ. frevelhaft, thöricht, gottlos.

ἄτεκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) kinderlos.

ἀτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τιθασσεύω) unbezähmbar, wild.

Ἀτλαντίς, ίδος. die Tochter des Atlas.

ἄτοπος, ὁ, ἡ. (τόπος) unschicklich, albern.

ἀτρέμα und ἀτρέμας. still, ruhig, sanft.

ἄτρωτος, ὁ, ἡ. (τιτρώσκω) unverwundet, unverwundbar.

Ἀττική, ῆς, ἡ. Attica in Griechenland. ἀττικός, ή, όν, attisch.

Ἄτυς, υος. n. pr.

ἀτυχέω, unglücklich seyn.

ἀτυχής, έος, ὁ, ἡ. unglücklich.

ἀτυχία, ας, ἡ. Unglück, widriges Geschick.

αὖ. wieder, wiederum.

Αὐγείας, ου. n. pr.

αὖθις. wieder, aufs neue, nachher.

αὐλέω, flöten.

αὐλή, ῆς, ἡ. der Hof (eines Fürsten.)

αὐλητής, οῦ, ὁ. der Flötenspieler.

αὐλός, οῦ, ὁ. die Flöte.

αὐξάνω und αὔξω. fut. αὐξήσω. vermehren, wachsen lassen. — ομαι. wachsen, zu Gröſse und Ansehn gelangen.

αὔξησις, εως, ἡ. der Zuwachs.

αὖος, η, ον. trocken, nüchtern.

ἄϋπνος, ὁ, ἡ. (ὕπνος) schlaflos.

αὔρα, ας, ἡ. die Luft, das Wehen.

αὔριον. morgen.

Αὔσονες, ων. Ausoner, ein Volk in Italien.

αὐστηρός, ὁ, ἡ. ernst, streng, herbe.

αὐταρκής, έος, ὁ, ἡ. hinlänglich.

αὖτε, ferner.

αὐτίκα. sogleich.

Αὐτόλυκος, ου. n. pr.

αὐτόματος, ὁ, ἡ. von selbst thuend, freywillig.

αὐτομολέω. übergehen, überlaufen.

Αὐτονόη, ης. n. pr.

αὐτόνομος, ὁ, ἡ. (νομή) freyweidend, sich selbst überlassen.

αὐτός, ή, ό. selbst. in den casibus obliqu. ihn. sie, es ὁ αὐτός. derselbe. ταὐτά st. τὰ αὐτά. dasselbe. S. Schul Gr. §. 127. i.

αὑτοῦ st. ἑαυτοῦ. τὰ αὑτοῦ πράγματα. seine eignen Geschäfte.

αὐτοφυής, έος, ὁ, ἡ. selbst gewachsen, natürlich.

τροφαὶ αὐτοφυεῖς. Nahrungsmittel, die wild und ohne Cultur aufwachsen.

αὐτό-χθων, ονος, ὁ, ἡ. eingeboren, im Lande erzeugt. (dem Eingewanderten entgegengesetzt.)

αὐχήν, ένος, ὁ. der Hals, Nacken.

Αὐχῖσαι, ῶν. Volk in Afrika.

αὐχμηρός, ά, όν. ausgetrocknet, schmutzig.

αὐχμός, οῦ, ὁ. die Dürrung.

ἀφ-αιρέω—ομαι. absondern, abschneiden, wegnehmen, rauben, aufheben.

ἀφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) unbekannt, unberühmt, nicht in die Augen fallend. ἐξ ἀφανοῦς. ungesehn.

ἀφανίζω. unsichtbar machen, verbergen, vernichten, zerstören.—ομαι. verschwinden.

ἀφαυρός, ά, όν. schwach.

ἀφειδῶς. (φειδώ) ohne Maaſs.

ἀφή, ῆς, ἡ. das Gefühl.

ἄφθογγος, ὁ, ἡ. (φθόγγος) stumm.

ἀφθονία, ας, ἡ. der Ueberfluſs.

ἄ-φθονος, ὁ, ἡ. reichlich.

ἀφ-ίημι. ablassen, loslassen, (freysprechen.) abschieſsen.

ἀφ-ικνέομαι. *Gr.* kommen.

ἀφ-ίπταμαι. *Gr.* wegfliegen.

ἀφ-ίστημι. entfernen. — ίσταμαι. sich entfernen. *cum genitivo.* von etwas ablassen.

ἄφλαστον, ου, τό. ein Zierrath am Hintertheil des Schiffs.

ἄφνω. plötzlich.

ἀφ-οράω. herabschauen.

ἀφορία, ας, ἡ. (φορέω) die Unfruchtbarkeit.

ἀφ-ορίζω. (ὅρος) absondern, begränzen.

Ἀφροδίτη, ης. n. pr.

ἄφροντις, ιδος, ὁ, ἡ. (φρόντις) sorglos.

ἀφρός, οῦ, ὁ. der Schaum.

ἀφροσύνη, ης, ἡ. (ἄφρων) Thorheit, Unverstand.

ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ. unverständig, thöricht.

ἀφυής, έος, ὁ, ἡ. (φυή) ungeschickt.

ἀφύλακτος, ὁ, ἡ. unbewacht, nicht auf der Huth.

Ἀχαία, ας, ἡ. eine Provinz im Peloponnes. Ἀχαιοί, ῶν. Einwohner derselben.

ἀχαριστία, ας, ἡ. die Undankbarkeit.

ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ. undankbar.

Ἀχερούσιος, ία, ιον. zum Acheron gehörig. λίμνη. die acherontische See.

ἄχθομαι. sich betrüben.

Ἀχιλλεύς, έως. n. pr.

ἀχλύς, ύος, ἡ. die Finsterniſs.

ἀχράς, άδος, ἡ. der wilde Birnbaum.

ἄ-χρηστος, ὁ, ἡ. unnütz, unbrauchbar.

ἄχρι und ἄχρις. c. *genitivo.* bis.

ἀψοφητί. (ψόφος) ohne Geräusch.

Ἄψυρτος, ου. n. pr.

B.

Βαβυλών, ῶνος. N. e. Stadt in Asien. Βαβυλωνία, ας. N. e. Landes. βαβυλώνιος, ία, ιον. babylonisch.

βαδίζω — ομαι. gehen.

βάθος, εος, τό. die Tiefe. διὰ βάθους εἶναι. tief seyn.

βαθύπλουτος, ὁ, ἡ. (πλοῦτος) sehr reich.

βαθύς, εῖα, ύ. tief, dicht. βαθὺν κοιμᾶσθαι. in tiefem Schlaf liegen.

βαίνω. Gr. geben.

Βαιτική, ῆς, ἡ. die Hispania Baetica.

Βαῖτις, ιος, ὁ. der Bätis in Hispanien; jetzt Guadalquivir.

βακτηρία, ας, ἡ. der Stab.

Βακτριανὴ χώρα. Bactriana, e. Provinz des persischen Reichs. βάκτριος, bactrianisch.

βάκτρον, ου, τό. der Stab.

βακχεύω. von bacchischer Begeisterung getrieben seyn, schwärmen.

βάκχη, ης, ἡ. die Bacchantin.

Βάκχος, ου. n. pr.

βαλανεῖον, ου, τό. das Bad.

Βαλλιαρεῖς νῆσοι. die balearischen Inseln.

βάλλω. Gr. werfen, schiessen. λίθοις. steinigen.

βάπτω. eintauchen.

βάραθρον, ου, τό. der Schlund, Abgrund, das Verderben.

βάρβαρος, ου, ὁ. der Nichtgrieche, Ausländer; vornemlich die Perser.

βαρέω. belasten.

βαρέως. schwer, hart, heftig.

Βάρκας, α. n. pr.

βάρος, εος, τό. die Last, Schwere, Schwerfälligkeit.

βαρύνω. beschweren, belästigen.

βαρύς, εῖα, ύ. schwer.

βαρύτης, ητος, ἡ. die Schwerfälligkeit, Härte.

βάσανος, ου, ἡ. der Probierstein.

βασιλεία, ας, ἡ. die königliche Würde.

βασίλειος, ὁ, ἡ. königlich. τὸ βασίλειον, ου. und τὰ βασίλεια, ων. die königliche Residenz.

βασιλεύς, έως, ὁ. der König, vorz. der K. von Persien.

βασιλεύω. c. *genit.* beherrschen, regieren.

βασιλικός, ή, όν. königlich.

βάσις, εως, ἡ. der Gang, das Piedestal.

βασκαίνω, beschreyen, behexen.

βάσκανος, ὁ, ἡ. neidisch.

βαστάζω. Gr. tragen, aufheben.

βαφή, ῆς, ἡ. die Farbe, das Färben.

βδάλλω und βδέλλω. melken.

βέβαιος, ὁ, ἡ. *adv.* βεβαίως. dauerhaft, fest, sicher.

βεβαιόω, bekräftigen.

Βελέριον, ου, τό. N. eines Vorgebirges von Britannien.

βέλος, εος, τό. das Geschoſs.

βελτίων, ίονος, ὁ, ἡ. bes-

ser. βέλτιστος, η, ον. der Beste. S. ἀγαθός.

Βῆλος, ου. n. pr.

βῆμα, ατος, τό. der Schritt, die Rednerbühne.

βία, ας, ἡ. die Gewalt, Kraft.

βιάζω — ομαι. Gewalt brauchen, etwas durchsetzen wollen, sich anstrengen. βιάζεσθαί τινα. einen bezwingen wollen. πλεῖν. die Durchfahrt erzwingen wollen.

βίαιος, αία, αιον. gewaltsam, heftig.

βιβλίον, ου, τό. das Buch.

βιβρώσκω. Gr. verzehren.

βίος, ου, ὁ. das Leben, die Lebensart.

βιόω. Gr. leben. aor. 2. ἐβίων. partic. βιούς.

Βίων, ωνος. n. pr.

βλάβη, ης, ἡ. der Schaden.

βλάπτω. Schaden zufügen.

βλασφημέω. lästern.

βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον. keimen, wachsen.

βλέμμα, ατος, τό. der Blick.

βλέπω. sehen, betrachten. πρός τι. nach einer Gegend gerichtet seyn.

βληχάομαι. blöcken.

βοάω. schreyen, rufen, brüllen.

βοή, ῆς, ἡ. Geschrey, Getöse.

βοηθέω. helfen, Beystand leisten.

βοήθημα, ατος, τό. die Hülfe.

βοηθός, οῦ, ὁ. der Gehülfe, Beystand.

βόθρος, ου, ὁ. die Grube.

Βοιωτία, ας, ἡ. Böotien in Griechenland.

βορά, ᾶς, ἡ. das Futter.

βόρατον, ου, τό. der Sevenbaum.

Βορέας, ου, ὁ. u. Βοῤῥᾶς, ᾶ. der Nordwind, Norden.

βόρειος, ὁ, ἡ. nördlich.

Βορυσθένης, ους, ὁ. N. e. Flusses, jetzt Dnjepr.

βόσκημα, ατος, τό. die Heerde.

βόσμορον, ου, τό. e. unbekanntes Gewächs.

Βόσπορος, ου, ὁ. 1) die Meerenge zwischen dem Propontis u. Pontus Euxinus. 2) eine andre zwischen dem Pontus Euxinus u. dem maeotischen See.

βόστρυχος, ου, ὁ. die Locke.

βότρυς, ος, ὁ. die Traube.

βουκολέω. Rinder weiden.

βουκόλος, ου, ὁ. der Rinderhirte.

βουλεύομαι. einen Entschluſs fassen.

βουλή, ῆς, ἡ. der Wille.

βούλησις, εως, ἡ. der Wille.

βούλομαι. Gr. wollen.

βοῦς, βοός, ὁ, ἡ. das Rind. der Ochse, die Kuh.

Βούσιρις, ιδος. n. pr.

βραδέως. langsam.

βραδύνω. zögern.

βραδύς, εῖα, ύ. langsam.

Βρασίδας, α. n. pr.

βραχίων, ονος, ὁ. der Arm.

βράχεα, ῶν, τά, die Untiefe, seichte Stelle.

βραχύς, εῖα, ύ. kurz, wenig, gering. ἐν βραχεῖ. in kurzem.

βρέγμα, ατος, τό. der Schädel.

Βρεττανία, ας, ἡ. Britannien. βρεττανικός, ή, όν. britannisch. βρεττανικὴ νῆσος. Britannien.

βρέφος, εος, τό. das Kind.

βρέχω. befeuchten, einweichen.

βριαρός, ά, όν. stark.

βροντάω. donnern.

βροντή, ῆς, ἡ. der Donner.

βροτός, οῦ, ὁ. der Sterbliche.

βρόχος, ου, ὁ. der Strick.

βρυχάομαι. brüllen.

βρυχηθμός, οῦ, ὁ. das Brüllen.

βρύω. hervorkeimen, aufblühen.

βύθιος, ία, ιον. untergetaucht.

βυθός, οῦ, ὁ. die Tiefe.

βύρσα, ης, ἡ. das Fell. 2) N. der Burg von Carthago.

βῶλος, ου, ἡ, die Erdscholle, Klumpen rohes Erzes.

βωμός, οῦ, ὁ. der Altar.

Γ.

Γάγγης, ου, ὁ. der Ganges, e. Fluſs in Indien.

γάλα, γάλακτος, τό. die Milch.

γαλαξίας, ου, ὁ. die Milchstraſse.

Γαλάται, ῶν, οἱ. Galater, ein Volk in Klein-Asien.

Γαλατία, ας, ἡ. Gallien. γαλατικός, ή, όν. gallisch.

γαλήνη, ης, ἡ. die Meeresstille. 2) n. pr. einer Nereïde.

Γαλλία, ας, ἡ. Gallien.

γαμέω. *Gr.* heyrathen. (vom Manne.) — ομαι. (von der Frau.)

γάμος, ου, ὁ. die Ehe, Hochzeit.

γάρ. denn, doch. (verstärkt bisweilen die Frage, wie d e n n. τίγὰρ ψέγει αὐτόν; wer tadelt ihn denn?)

γαστήρ, (έρος und γαστρός) ἡ. der Bauch. ἐγκρατὴς γαστέρος, mäſsig im Essen.

γαστρίμαργος, ου, ὁ. der Schlemmer.

γαυλός, ου, ὁ. das Milchgefäſs, der Eimer.

γαυριάω und γαυροῦμαι, stolz seyn, sich brüsten.

γέ. wenigstens, zwar, doch. (hebt bisweilen, wie *quidem*, das Wort, bey dem es steht, bedeutend heraus.)

γειτνιάω. an etwas gränzen.

γείτων, ονος, ὁ. der Nachbar.

γελάω. lachen, lächeln.

γελοῖος, οία, οῖον. lächerlich.

γέλως, ωτος, ὁ. das Lachen.

γέμω. voll, belastet seyn.

γενεά, ᾶς, ἡ. die Erzeugung, Geburt.

γενειάς, άδος, ἡ. das Kinn, der Bart.

γενειήτης, ου, ὁ, ἡ. bärtig.

γένειον, ου, τό. das Kinn, der Bart.

γένεσις, εως, ἡ. die Entstehung, Geburt.

γενετή, ῆς, ἡ. die Geburt.

γενναῖος, αία, αῖον. edel, trefflich. γενναίως. mit Muth, rühmlich.

γεννάω. gebähren, zeugen, hervorbringen. οἱ γεννήσαντες. die Eltern.

γένος, ους, τό. die Art, das Geschlecht, Abkunft. τὸ θνητὸν γένος. das sterbliche Geschlecht.

γέρανος, ου, ὁ. der Kranich.

γέρας, ατος, τό. Achtung, Ehrenbezeigung, Geschenk.

Γερμανία, ας, ἡ. Germanien. γερμανοί, ῶν. Germanier.

γέῤῥον, ου, τό. Geflecht, Flechtwerk.

γέρων, οντος, ὁ. der Greis. alt.

γεύομαι. c. *genitivo*. kosten, genieſsen.

γεφυρόω. (γέφυρα) eine Brücke schlagen.

γεωγραφέω. Geographie treiben.

γεώδης, εος, ὁ, ἡ. erdig, fruchtbar. τὸ γεῶδες, das Erdige.

γεωλοφία, ας, ἡ. der Erdhügel.

γεωργέω. das Land bauen.

γεωργία, ας, ἡ. der Landbau. γεωργικός, ή, όν. den Landbau treibend.

γεωργός, οῦ, ὁ. der Landmann.

γεωρύχος, ὁ, ἡ. (ὀρύσσω) der in der Erde wühlt.

γῆ, ῆς, ἡ. die Erde. das Land, Landgut. 2) n. pr.

γηγενής, έος, ὁ, ἡ. aus der Erde geboren.

γήθω und γηθέω. *Gr.* sich freuen. perf. γέγηθα.

γηραιός, ά, όν. alt.

γῆρας, ατος, τό. u. γήρως, τό. das Alter.

γηράσκω und γηράω. alt werden, altern.

Γηρυόνης, ου. n. pr.

γίγνομαι und γίνομαι. *Gr.* werden, abstammen. τὸ γεγονός. das Ereigniſs.

γιγνώσκω und γινώσκω. *Gr.* erkennen, verstehen, beschlieſsen. οὐκ ἔγνων. ich bemerkte nicht. ἡ ἐγνωσμένη. die bekannte Erde.

Γλαῦκος, ου. n. pr.

γλαυκῶπις, ιδος. blauäugig.

γλαύξ, κός, ἡ. die Eule.

γλαφυρός, ά, όν. glatt, zierlich, artig.

γλυκύς, εῖα, ύ. süſs, lieblich. *compar.* γλυκίων. *superl.* γλυκύτατος.

γλῶττα u. γλῶσσα, ης, ἡ. die Zunge.

γνάθος, ου, ἡ. die Kinnbacken, die Wange.

γναφεῖον, ου, τό. die Walkmühle.

γνήσιος, ία, ιον. ächt, zu einem Geschlecht gehörig.

Γνίφων, ωνος. n. pr. (Knicker.)

γνώμη, ης, ἡ. der Sinn, Verstand, Klugheit, Einsicht, Ueberlegung.

γνώμων, ονος, ὁ. der Kenner, Schiedsrichter, Untersucher.

γνωρίζω. erkennen.

γνώριμος, ὁ, ἡ. bekannt.

γονεύς, έως, ὁ. der Vater. οἱ γονεῖς, die Eltern.
γονή, ῆς, ἡ. die Entstehung, der Ursprung.
Γοργίας, α. n. pr.
Γοργώ, οῦς, und Γοργών, όνος. die Gorgone. αἱ γοργόνες. die drey Gorgonen.
Γόρτυνα, ας, und Γόρτυν, υνος. St. in Kreta.
γοῦν. also, folglich, wenigstens.
γραῖα, ας, ἡ. die Alte.
γράμμα, ατος, τό. der Buchstabe. τὰ γράμματα. d. Sprachen, Wissenschaften, Gelehrsamkeit.
γραῦς, αός, ἡ. die Alte.
γραφεῖον, ου, τό. der Griffel.
γράφω. schreiben, mahlen, vorstellen. γράφομαι. verklagen.
Γρύλλος, ου. n. pr.
γρύψ, πός, ὁ. der Greif.
γυῖον, ου, τό. das Glied.
γυμνάζω. üben.
γυμνάσιον, ου, τό. die Uebungsschule.
γυμνής, ῆτος, ὁ, ἡ. nackt. auch γυμνήτης, *fem.* γυμνῆτις.
Γυμνήσιαι νῆσοι. die balearischen Inseln.
γυμνικός, ή, όν. wo man nackt kämpft. ἀγών. der Wettkampf.
γυμνόπους, ποδος. barfüſsig.
γυμνός, ή, όν. nackt, entblöſst.
γυμνόω. entblöſsen.
γυναικεῖος, α, ον. weibisch.
γυνή, αικός, ἡ. das Weib.
γύψ, πός, ὁ. der Geyer.
γῶνος, ου, ὁ. u. ἡ γωνία, ας. der Winkel.

Δ.

Δαίδαλος, ου. n. pr.
δαίμων, ονος, ὁ. die Gottheit, das Schicksal. δαιμόνιος, ὁ, ἡ. göttlich.
δάκνω. *Gr.* beiſsen, (von Schlangen) stechen.
δάκρυον, ου, τό. die Thräne.
δακρύω. weinen.
δακτυλήθρα, ας, ἡ. Ueberzug über die Finger, der Handschuh.
δακτύλιος, ου, ὁ. der Fingerring.
δάκτυλος, ου, ὁ. d. Finger. ὁ μέγας δάκτυλος. der Daumen.
δαμάζω. bändigen. ἵππον. zureiten.
δάμαλις, εως, ἡ. die junge Kuh, Kalb.
Δανάη, ης. n. pr.
Δαναός, οῦ. n. pr.
δανείζω. ausleihen. -ομαι. Geld aufnehmen, auf Zinsen aufnehmen.
δαπάνη, ης, ἡ. und δαπάνημα, ατος, τό. der Aufwand.
δάπεδον, ου, τό. der Fuſsboden.
Δαρδανεῖς, ῶν, οἱ. die Einwohner von Dardanien in Ober-Mösien.
Δαρεῖος, ου. n. pr.
δᾴς, δᾳδός, ἡ. die Fackel.
δασμολόγος, ου, ὁ. einer welcher Tribut eintreibt, Contributionen ausschreibt.
δασμός, ου, ὁ. der Tribut.

δασύς, εῖα, ύ. mit Haaren bedeckt, struppig.
δάφνη, ης, ἡ. der Lorbeerbaum. 2) n. pr.
Δάφνις, ιδος. n. pr.
δαψίλεια, ας, ἡ. der Ueberfluſs.
δαψιλής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* δαψιλῶς. reichlich.
δέ aber, doch. Der Partikel μὲν entgegengesetzt, bezeichnet es die Beziehung des Vorder- und Nachsatzes.
δεῖ. *Gr.* man muſs. es ist nöthig. μικροῦ u ὀλίγου δεῖ. es fehlt wenig, beynah. πολλοῦ δεῖ. da fehlt viel.
δεῖγμα, ατος, τό. die Probe.
δείδω. *Gr.* fürchten, sich fürchten.
δείκνυμι. *Gr.* zeigen, sichtbar machen, darstellen.
δείλη, ης, ἡ. der Abend.
δειλιάω und δειλιάζω. sich feig betragen.
δειλός, ή, όν. feigherzig.
δεινός, ή, όν. stark, mächtig, schlimm, arg. τὸ δεινότατον. was das schlimmste ist. *adverbialiter.* δεινόν. arg, schrecklich.
δεινῶς. sehr, gewaltig.
δειπνέω. speisen, essen.
δεῖπνον, ου, τό. das Gastmahl, die Mahlzeit.
δειπνο-ποιέω. die Abendmahlzeit bereiten. -ομαι. zu Abend essen.
δέκα. zehn.
δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ. zehn Ellen lang.
δέκατος, η, ον. der zehnte. δέκατον. zehntens.
δέλεαρ, ατος, τό. der Köder, die Lockspeise.
δέλτα. N. eines Buchstabens. 2) der nördliche Theil von Aegypten.
δελφίν, ῖνος, ὁ. der Delphin.
Δελφοί, ῶν. Delphi, e. Stadt in Griechenland.
δενδρίτης. fem. δενδρῖτις. an Bäumen gezogen.
δένδρον, ου, τό. der Baum.
δεξιά, ᾶς, ἡ. die rechte Hand. ἐν δεξιᾷ. zur Rechten.
δεξιός, ά, όν. rechts, geschickt.
δεξιόω. bey der Hand fassen.
δέομαι. *c. genitivo.* nöthig haben, bedürfen. bitten.
δέος, ους, τό. die Furcht.
δέρας. ατος, τό. das Fell, Vlieſs, auch τὸ δέρος, εος.
δέρμα, ατος, τό. die Haut.
δέρω. die Haut abziehn, schinden, geiſseln.
δεσμεύω. binden, fesseln.
δεσμός, οῦ, ὁ. *plur.* τὰ δεσμά. das Band, die Fessel.
δεσπότης, ου, ὁ. der Herr.
Δευκαλίων, ωνος. n. pr.
δεῦρο. hierher.
δεύτερος, α, ον. der zweyte. δεύτερον. zweytens.
δέχομαι. annehmen, vernehmen, nachfolgen, auf etwas folgen.
δέω. fehlen, ermangeln. S. δεῖ und δέομαι. *Gr.*
δή. also, doch, freylich. καὶ δή. gesetzt auch, und sogar. καὶ δὴ καί. auch sogar, also auch. — Mit

Fragewörtern verbunden verstärkt δὴ die Frage.
δῆγμα, ατος, τό. der Biſs, Stich (einer Schlange).
δηλονότι. nemlich, ohne Zweifel.
Δῆλος, ου. eine der cycladischen Inseln.
δῆλος, η, ον. bekannt, offenbar, sichtbar.
δηλόω. kund thun, anzeigen.
Δημάδης, ου. n. pr.
Δημήτηρ, τερος u. Δήμητρα, ας. Ceres.
Δημήτριος, ου. n. pr.
δημιουργέω. verfertigen.
δῆμος, ου, ὁ. das Volk, Stamm eines Volks. δῆμοι, die Ortschaften in Attica. δῆμος ὀργέων. eine Schaar von Vögeln (wie ein Volk Rebhühner).
Δημοσθένης, ους, n. pr.
δημόσιος, ία, ιον. öffentlich. δημοσίᾳ. auf öffentliche Kosten.
δημοτικός, ή, όν. populär, was einem Bürger ziemt.
Δημῶναξ, ακτος. n. pr.
δῆτα. also, nun sogar.
διά. c. *genit.* durch, vermittelst, von. διὰ νυκτός. des Nachts. διὰ παντός, δι' αἰῶνος. beständig. δι' ἔτους. jährlich. διὰ πέντε ἐτῶν. alle fünf Jahre. διὰ βάθους st. βαθύ. δι' ὑποψίας st. ὕποπτον. *c. accus.* wegen. διὰ τοῦτο. deswegen. διὰ τί; warum?
δια-βαίνω. *Gr.* übergehn, auseinandergehn. διαβεβηκὼς τοῖς ποσίν. mit ausgespreitzten Beinen.
δια-βάλλω. *Gr.* verdächtig machen, anklagen.
διά-βασις, εως, ἡ. das Durchgehn.
διαβατός, ή, όν. wodurch man gehen kann.
δια-βιβάζω. durchführen, fortschaffen.
δια-βοάω. berühmt machen. — άομαι. berühmt werden.
διαβόητος, ὁ, ἡ. verschrien.
διαβολή, ῆς, ἡ. die Verläumdung.
δια-γιγνώσκω. *Gr.* genau erkennen, beschlieſsen.
δια-γράφω. beschreiben.
δι-άγω. seine Zeit zubringen.
διάδημα, ατος, τό. (δέω) die königliche Kopfbinde; das Diadem.
δια-δίδωμι. vertheilen, verbreiten.
δια-ζώννυμι. trennen, theilen.
διά-θεσις, εως, ἡ. die Beschaffenheit.
διαθήκη, ης, ἡ. das Testament.
δι-αιρέω. — ομαι. theilen, durchschneiden.
δίαιτα, ης, ἡ. die Lebensart, Kost, Aufenthalt.
διαιτάομαι. leben, wohnen.
διαιτητής, οῦ, ὁ. der Richter.
δια-καθαίρω. reinigen.
δια-καλύπτω. aufdecken.
διά-κειμαι. (mit einem *adverbio*) in einem gewissen Zustande, in einer gewissen Verfassung seyn. εὖ. sich wohl befinden. εἰρηνικῶς διάκει-

σθαι, friedlich gestimmt seyn, in Frieden leben.
δια-κληρόω. verloosen.
δια-κομίζω. hinüberbringen.
διακονέω und διακονέομαι. bedienen, aufwarten.
διάκονος, ὁ, ἡ. Diener, Bote.
δια-κονίομαι. sich mit Staub bestreun (wie die Kämpfer vor dem Anfange des Kampfes thaten), sich zum Kampfe bereiten.
διακόσιοι, αι, α. zweyhundert.
δια-κόσμησις, εως, ἡ. die Anordnung, Verwaltung.
δια-κρίνω. unterscheiden, absondern, beurtheilen.
δια-κυμαίνω. unruhig machen, aufwühlen.
δια-κωλύω. hindern, abhalten.
δια-λαμβάνω. *Gr.* auf- ein- nehmen, theilen, abtheilen. διειλημμένος. vertheilt, durchschnitten. σημείοις διειλημμένα. durch Zeichen unterschieden. χώρα ὀσμαῖς διειλημμένη. ein mit Wohlgerüchen angefülltes Land.
δια-λέγω. auslesen. -ομαι. sich unterreden, mit einem sprechen.
δια-λείπω. unterlassen.
διάλεκτος, ου, ἡ. die Mundart, Sprache.
διάλεξις, εως, ἡ. die Unterredung.
διά-λιθος, ὁ, ἡ. mit Edelsteinen verziert.
διαλλαγή, ῆς, ἡ. der Friedensschluſs.
δι-αλλάσσω u. -αλλάττω. verändern. *c. genitivo.* sich entfernen, unterscheiden. —ομαι. sich aussöhnen.
διάλυσις, εως, ἡ. die Versöhnung.
δια-λύω. auflösen, scheiden.
δια-μένω. bleiben, verbleiben, zubringen.
δια-μετρέω. abmessen.
δίαμμος, ὁ, ἡ. sandig.
διαμονή, ῆς, ἡ. die Dauer.
διαν-ίστημι. aufstellen. διαναστάς. aufstehend. —ίσταμαι. in die Höhe stehen, sich aufrichten.
δια-παντός. immer.
δια-πίπτω. durch- aus einander fallen- zerfallen.
δια-πλέκω. flechten, durchflechten.
δια-πλέω. *Gr.* durchschiffen.
δια-πνέω. *Gr.* durchwehen.
διαπόμπιμος, ὁ, ἡ. versendet.
δια-πονέω. ausarbeiten, ausbilden.
δι-απορέομαι. in Verlegenheit seyn.
δια-πορθέω. verwüsten, zerstören.
δια-πράττω und πράσσω. etwas ausrichten. zu Stande bringen.
διαπρεπής, έος, ὁ, ἡ. ausgezeichnet, vortrefflich.
διάπυρος, ὁ, ἡ. (πῦρ) glühend, feurig.
διαρκής, έος, ὁ, ἡ. (ἀρκέω) hinreichend, stark.

διαῤ-ῥέω. *Gr.* durchfliessen.
διάῤῥυτος, ὁ, ἡ. durchwässert.
διαῤ-ῥήγνυμι. *Gr.* zerreissen.
δια-σκάπτω. durchgraben.
δια-σπάω. von einander ziehn, theilen.
δια-σπείρω. zerstreuen.
διά-στασις, εως, ἡ. der Zwischenraum, Spalt, die Uneinigkeit.
διάστημα, ατος, τό. die Entfernung.
δια-στρώννυμι. *Gr.* mit Decken belegen.
δια-σχίζω. zerspalten, aufschniden, trennen.
δια-σώζω. retten.
δια-ταράττω u. -ταράσσω. in Verwirrung und Verlegenheit setzen.
δια-τείνω. ausstrecken, wohin abzielen, zu etwas gehören. διατείνειν ὁδόν. e. Weg machen.
δια-τειχίζω. vermauern.
δια-τελέω. vollenden. (mit e. *participio* verbunden drückt es die Dauer eines Zustandes aus: διετέλεσεν ὤν. er war immer, hielt sich wo auf.) τὸν βίον, das Leben zubringen διατελεῖν ἀδούλωτον. frey bleiben.
δια-τέμνω. *Gr.* spalten.
δια-τηρέω. beobachten, beybehalten.
διατι. S. διά. warum?
δια-τίθημι. anordnen, in einen gewissen Zustand setzen. αἰσχρῶς διατεθῆναι. in einen schimpflichen Zustand versetzt worden seyn. ἐμπαθέστερον διατίθεσθαι. zum Mitleiden gestimmt werden.
δια-τρέφω. *Gr.* ernähren.
διατριβή, ῆς, ἡ. der Aufenthalt, (τὴν διατριβὴν ποιεῖσθαι. sich wo aufhalten.) die Lebensart, ein Platz zum Vergnügen, Unterhaltung.
δια-τρίβω. sich wo aufhalten, verweilen, die Zeit hinbringen, leben.
δια-τυπόω. ausbilden.
διαυγής, εος, ὁ, ἡ. (αὐγή) hell strahlend.
διαφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) durchsichtig, hell.
διαφερόντως. ausgezeichnet, vorzüglich.
δια-φέρω. *Gr.* hin- u. hertragen. *c. genit.* sich unterscheiden, verschieden seyn, sich auszeichnen. —ομαι. uneinig seyn.
δια-φεύγω. *Gr.* entfliehn.
δια-φθείρω. zu Grunde richten. διεφθαρμένος. verderbt.
διαφορά, ᾶς, ἡ. die Verschiedenheit, Abwechslung.
διάφορος, ὁ, ἡ. verschieden, ausgezeichnet.
διαφυή, ῆς, ἡ. der Spalt, Zwischenraum, was zwischen einer Sache wächst.
δια-φυλάττω. bewahren, beobachten.
δια-χαίνω. den Mund öffnen.
διάχρυσος, ὁ, ἡ. vergoldet.
διδασκαλεῖον, ου, τό. die Schule.
διδασκάλιον, ου, τό. das Lehrgeld.

διδάσκαλος, ου, ὁ. der Lehrer.

διδάσκω, τινά τι, lehren, unterrichten. ἐδιδάχθη ῥήτωρ, κυνηγός, er wurde in der Rhetorik, Jägerey unterwiesen.

διδυματόκος, ὁ, ἡ. (τίκτω) zwey Junge werfend.

δίδυμος, ὁ, ἡ. doppelt. δίδυμοι. Zwillinge.

Δίδυμοι, ων. ein Orakel Apolls in Argolis.

Διδώ, οῦς. n. pr.

δίδωμι. geben, gestatten, ausliefern. διδόναι ὅρκον. sich eidlich verpflichten. σοὶ δέδοται. dir ist verliehen.

δι-είργω trennen.

διέξ-ειμι. durch-gehn, wandern, durchlaufen.

διέξ-οδος, ου, ἡ. der Ausweg.

δι-έρχομαι. *Gr.* durchgehen, hinübergehen, einen Auftrag ausrichten, erzählen.

διευκρινέω. aufs Reine bringen, abhandeln.

διηγέομαι. erzählen.

διήγημα, ατος, τό. die Erzählung.

δι-ήκω. durch etwas hingehn, sich erstrecken.

διηνεκής, έος, ὁ, ἡ. an einem fortgehend, anhaltend.

δι-ίστημι. auseinanderbringen- stellen. διεστηκός. entfernt.

δικάζω. Recht sprechen, ein Urtheil fällen, entscheiden. —ομαι. einen Procefs führen.

δικαιοπραγέω. gerecht handeln.

δίκαιος, αία, ον. gerecht. παρὰ τὸ δίκαιον. dem Rechte zuwider. adv. δικαίως. auf eine gerechte Weise.

δικαιοσύνη, ης, ἡ. die Gerechtigkeit.

δικαστήριον, ου, τό. der Richterstuhl, Gerichtshof.

δικαστής, οῦ, ὁ. der Richter.

δίκελλα, ης, ἡ. die Hacke.

δίκη, ης, ἡ. die Gerechtigkeit, Procefs, Strafe. δίκας τίνειν. büfsen. — δίκην c. *genit.* nach Art, *instar.* 2) n. pr. die Göttin der Gerechtigkeit.

Δίκταιος, α, ον. diktäisch, in Dikte einem Gebirge in Kreta.

δίμηνος, ὁ, ἡ. (μὴν) zweymonatlich. ἐν διμήνῳ. in einer Zeit von zwey Monaten.

δίμορφος, ὁ, ἡ. (μορφή) zweygestaltet, aus zwey Naturen gemischt.

διό. weshalb, wodurch.

Διογένης, εος. n. pr.

δι-οικέω. anordnen.

διοικητής, οῦ, ὁ. der Verwalter.

Διομήδης, εος. n. pr. eines der griechischen Helden im trojanischen Kriege.

Διονύσιος, ου. n. pr. eines Tyrannen von Syracus.

Διόνυσος, ου. Bacchus.

δι-όπερ. deshalb, weshalb.

δι-ορθόω. aufrichten, gut machen, ersetzen.

δι-ορίζω. Grenzen ziehn, absondern, trennen.

δι-ορύσσω. durchgraben, durchstechen.

Διόςκουροι, ων, οἱ. die Söhne des Zeus, Kastor und Pollux.

διότι. weil, daſs.

Διοφῶν, ῶντος. n. pr.

διπλάσιος, ία, ιον. doppelt.

διπλόος, όη, όον. u. διπλοῦς, ῆ, οῦν. doppelt.

δίπους, ποδος, ὁ, ἡ. zweyfüſsig.

δίς. zweymal.

δίσκος, ου, ὁ. die Wurfscheibe.

δισσός u. διττός, ή, όν. doppelt.

δις-χίλιοι, αι, α. zweytausend.

διφυής, έος, ὁ, ἡ. der eine doppelte, zwiefache Natur hat.

δίχηλος, ὁ, ἡ. (χηλὴ) mit gespaltenen Klauen.

δίψα, ης, ἡ. der Durst.

διψάω. dursten.

διωγμός, οῦ, ὁ. das Verfolgen, Nachsetzen.

διώκω. verfolgen, nachlaufen, heftig nach etwas streben.

διώρυξ, υχος, ἡ. der Canal.

δοκέω. glauben, scheinen. δοκέω ἰδεῖν. ich glaube zu sehn. δοκεῖ εἶναί τι. er bildet sich ein, etwas zu seyn. δοκεῖ. es beliebt.

δοκός, οῦ, ἡ. der Balken.

δόμος, ου, ὁ. das Haus.

δόξα, ης, ἡ. der Ruhm, die Meinung.

δορά, ᾶς, ἡ. die Haut, das Fell.

δορκάς, άδος, ἡ. die Gazelle.

δόρυ, δόρατος, τό. der Spieſs.

δόσις, εως, ἡ. die Gabe, das Geschenk.

δουλεύω. Sclav seyn. κακῶς. einen schlimmen Dienst haben.

δοῦλος, ου, ὁ. der Sclav.

δουλόω. unterjochen, zum Sclaven machen.

δοῦπος, ου, ὁ. das Geräusch.

Δοῦρις, ιδος, n. pr.

δράκων, οντος, ὁ. der Drache. 2) n. pr.

δρᾶμα, ατος, τό. das Schauspiel.

δραπέτης, ου, ὁ. ein entlaufener Sclav, Flüchtling.

δρασμός, οῦ, ὁ. das Entlaufen.

δραχμή, ῆς, ἡ. die Drachme, ein Geldstück, etwa $5\frac{1}{3}$ gute Groschen werth.

δράω-άομαι. thun. δρᾶν τινά τι. einem etwas anthun, mit einem auf eine gewisse Weise umgehn.

δρέπανον, ου, τό. die Sichel, Hippe.

δρομαῖος, αία, αῖον. laufend, im Lauf.

δρομάς, άδος, ὁ, ἡ. zum Laufen tauglich.

δρόμος, ου, ὁ. der Lauf, Wettlauf.

δρόσος, ου, ἡ. der Thau.

Δρύας, αντος. n. pr.

δρυμός, οῦ, ὁ. der Wald.

δρῦς, ός, ἡ. die Eiche, der Baum.

δύναμαι. *Gr.* können, vermögen, Kraft haben, gelten, werth seyn, etwas bedeuten.

δύναμις, εως, ἡ. das Ver-

mögen, die Macht, Geschicklichkeit.
δυναστεία, ας, ἡ. die Herrschaft.
δυναστεύω. herrschen.
δυνάστης, ου, ὁ. der Herr, Herrscher.
δυνατός, ἡ, όν. mächtig, vermögend. εἰ δυνατόν. wenn es möglich ist.
δύο, οῖν, δυσί, zwey. εἰς δύω. in zwey Theile.
δύομαι. *Gr.* untergehn.
δυςειδεία, ας, ἡ. (εἶδος) die Ungestalt, Häſslichkeit.
δυςειδής, έος, ὁ, ἡ. ungestalt, häſslich.
δυςείςβολος, ὁ, ἡ. (βάλλω) wo man nicht leicht einen Angriff, Einfall thun kann.
δυςέλικτος, ὁ, ἡ. (ἑλίσσω) verwickelt.
δυςέξοδος, ὁ, ἡ. (ὁδός) woraus man mit Noth und Mühe kömmt.
δύσις, εως, ἡ. der Untergang der Sonne, der Abend.
δυςκατανόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) schwer zu verstehn, unverständlich.
δυςκαταπολέμητος, ὁ, ἡ. (πολεμέω) schwer zu besiegen.
δυςμαθής, έος, ὁ, ἡ. (μανθάνω) ungelehrig.
δυσμαί, ῶν, αἱ. Sonnenuntergang, Abend.
δύςμαχος, ὁ, ἡ. (μάχομαι) schwer zu bekämpfen.
δυςοίκητος, ὁ, ἡ. (οἰκέω) nicht gut zu bewohnen, unwohnlich.
Δύςπαρις. n. pr.
δυςπερίληπτος, ὁ, ἡ. (λαμβάνω) kaum zu umfassen.
δύςπορος, ὁ, ἡ. schwierig, bedenklich.
δύστηνος, ὁ, ἡ. unglücklich, elend.
δυςτυχέω. (τύχη.) unglücklich seyn.
δυς-Φορέω. betrübt, verdrieſslich seyn.
δυςχείμερος, ὁ, ἡ. χεῖμα) sehr kalt.
δώδεκα. zwölf.
δωδέκατος, η, ον. der zwölfte. δωδέκατον, zwölftens.
Δωδωνίς, ίδος. dodonisch. von, aus Dodona.
δῶμα, ατος, τό. das Haus.
δωρεά, ᾶς, ἡ. das Geschenk. δωρεάν. als Geschenk. zum Geschenk.
δωρέομαι. schenken.
Δωριεύς, έως. ein Dorier.
Δωρίς, ίδος. n. pr.
δῶρον, ου, τό. das Geschenk.

E.

ἐάν. wenn.
ἔαρ, ος, τό. der Frühling.
ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ. seiner, ihrer selbst.
ἐάω. lassen, verstatten.
ἑβδομήκοντα. siebzig.
ἕβδομος, η, ον. der siebente. ἕβδομον. siebentens.
ἔβενος, ου, ἡ. das Ebenholz.
ἐγγίζω. sich nähern.
ἔγγονος, ου, ὁ. der Nachkomme.
ἐγγυάω. übergeben, zusagen, versprechen.
ἐγγύθεν. in der Nähe.

ἐγγύς. *c. genit.* nahe. *comp.* ἐγγυτέρω. *superl.* ἐγγυτάτω u. ἐγγύτατα.
ἐγείρω. *Gr.* erwecken. ἐγρήγορα. ich bin wach.
ἐγ-καθεύδω. in etwas schlafen.
ἐγ-καλέω. beschuldigen, tadeln.
ἐγ-καρτερέω. bey etwas ausdauern, aushalten, ertragen.
ἔγκαυμα, ατος, τό. das Brandmal.
ἐγκέφαλος, ου, ὁ. das Gehirn.
ἔγκλημα, ατος, τό. die Beschuldigung.
ἐγ-κλίνω. eine Neigung, Richtung geben.
ἔγκλισις, εως, ἡ. die Neigung.
ἐγκράτεια, ας, ἡ. (κρατέω) die Enthaltsamkeit, Mäſsigung.
ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ. enthaltsam. γαστρὸς καὶ ποτοῦ. mäſsig im Essen und Trinken.
ἐγ-κρύπτω. in etwas verbergen.
ἐγ-κωμιάζω. preisen.
ἐγκώμιον, ου, τό. das Lob, die Lobrede.
ἐγχειρίδιον, ου, τό. der Dolch.
ἐγχειρίζω. einhändigen.
ἔγχελυς, υος, ἡ. der Aal.
ἐγχέω. *Gr.* einschenken.
ἐγχώριος, ὁ, ἡ. (χώρα) einheimisch. οἱ ἐγχώριοι. die Einwohner eines Landes.
ἐγώ. ich. ἔγωγε. ich für meine Person.
ἔδαφος, εος, τό. der Boden.

ἔδεσμα, ατος, τό. die Speise.
ἔδω. *Gr.* essen.
ἐδώδιμος, ὁ, ἡ. eſsbar.
ἐθέλω. u. θέλω. *Gr.* wollen.
ἐθίζω. gewöhnen. —ομαι. gewohnt seyn, pflegen.
ἔθνος, εος, τό. das Volk.
ἔθος, εος, τό. die Sitte.
ἔθω. *Gr.* gewohnt seyn. κατὰ τὸ εἰωθός. der Gewohnheit nach.
εἰ. wenn, ob. (nach verbis, die einen Affect ausdrücken, d a ſ s, d a r ü b e r d a ſ s.) εἴθε, wenn doch. εἰ καί. obgleich. εἴπερ. wenn auch, wenn anders. εἴποτε. wenn etwa. εἰ μή. auſser. εἴτις. *siquis*, statt ὅστις.
εἶδος, εος, τό. die Gestalt.
εἴδω u. εἰδέω. *Gr.* perf. οἶδα. ich weiſs. εὖ οἶδα. ich bin überzeugt. plsqp. ᾔδειν. εἰδώς. wissend. einer, welcher weiſs. aor. 2. εἶδον. ich sah. ἰδών. einer, welcher sah. fut. med. εἴσομαι. ich werde wissen, erfahren.
εἴδωλον, ου, τό. das Bild. Ebenbild.
εἴθε u. εἴθε γάρ. wenn doch, o daſs doch.
εἰκάζω. vergleichen, gleich machen, vermuthen. —ομαι. eine Gestalt annehmen.
εἰκός, ότος, τό. das Wahrscheinliche. ὡς εἰκός. wie natürlich.
εἴκοσι. zwanzig. εἰκοστός, ή, όν. der zwanzigste.
εἰκοσιτέσσαρες. vier u. zwanzig.
εἰκότως. mit Recht.

εἴκω. *Gr.* ähnlich seyn, scheinen. ἔοικε. es scheint. ἐοικώς, υῖα, ός. ähnlich.

εἰκών, όνος, ἡ. das Bild. Ebenbild.

Εἰλείθυια, ας, ἡ. die Göttin der Geburtshülfe, Lucina.

Εἱλώτης, ου, ὁ. der Helot, Leibeigner der Spartaner.

εἱμαρμένον, τό. [μείρομαι. *Gr.*] und ἡ εἱμαρμένη. das Schicksal, Verhängnifs.

εἰμί. seyn. οὐκ ἔστιν. es ist nicht möglich. ἔσθ' ὅτε. bisweilen. τὰ ὄντα. die Dinge, Wesen, das was man hat.

εἶμι. *Gr.* gehen.

εἴνατος st. ἔννατος, η, ον. der neunte.

εἰπεῖν. *Gr.* sagen. κακῶς. Worte von übler Vorbedeutung sagen.

εἴργω. *c. genitivo.* zurückhalten, abhalten.

εἴποθι. wenn irgendwo.

εἰρεσία, ας, ἡ. das Rudern.

εἰρήνη, ης, ἡ. der Friede.

εἰρηνικῶς. friedlich.

εἰς. *c. accus.* in, nach, gegen, zu, auf, in Rücksicht auf. εἰς τὰ ὀπίσω. rückwärts. εἰς πολὺν χρόνον. auf lange Zeit. εἰς τοῦτο *c. genitivo.* so weit in etwas. — εἰς τὸ ἐπάρδειν. um zu bewässern.

εἷς, μία, ἕν. einer, eine, eines.

εἰς-άγω. hineinführen.

εἰς-βαίνω. *Gr.* hineingehen.

εἰς-βάλλω. *Gr.* einen Einfall thun, (von Flüssen) sich ergiefsen.

εἰς-δύομαι. *Gr.* hineinkriechen.

εἴς-ειμι. hineingehn, einlaufen (von Schiffen).

εἰς-έρχομαι. *Gr.* hineingehn - treten.

εἰς-ηγέομαι. in Vorschlag bringen, einführen.

εἰςηγητής, οῦ, ὁ. der Veranlasser, Erfinder.

εἴςοδος, ου, ἡ. der Eingang.

εἰς-φέρω. hineinbringen.

εἰς-φορέω. eintragen, zu sich nehmen.

εἰς-χέω. ergiefsen. —ομαι. sich ergiefsen.

εἶτα. darauf, dann, ferner.

εἴτε. . .εἴτε. es sey dafs.. oder. entweder. . oder.

ἐκ und ἐξ. *c. genit.* aus, von, durch. ἐξ οὗ. von der Zeit an. ἐκ πολλοῦ. seit langer Zeit.

Ἑκάβη, ης. n. pr.

ἕκαστος, η, ον. ein jeder.

ἑκάστοτε. jedesmal.

ἑκάτερος, α, ον. einer von beyden, jeder von beyden, alle beyde.

ἑκατέρωθεν. von beyden Seiten.

ἑκατόμβη, ης, ἡ. ein Opfer von hundert Stieren, ein grofses Opfer.

ἑκατόμπυλος, ὁ, ἡ. (πύλη) was hundert Thore hat.

ἑκατόν. hundert. ἑκατοστός, ή, όν. der hundertste.

ἐκ-βαίνω. *Gr.* herausgehn.

ἐκ-βάλλω. *Gr.* herauswerfen, verbannen.

ἐκ-βιβρώσκω. *Gr.* ausfressen.
ἐκβολή, ῆς, ἡ. die Mündung, der Ausfluſs.
ἔκγονος, ου, ὁ. der Abkömmling, Sohn.
ἐκ-δέχομαι. aufnehmen, erwarten, auf etwas folgen.
ἐκ-δέω. *c. genitivo.* an etwas binden.
ἐκ-διδάσκω. unterrichten.
ἐκ-δίδωμι. herausgeben.
ἐκ-διώκω. herausjagen, verfolgen.
ἐκ-δύνω. hervorkommen, herausschlüpfen.
ἐκεῖ. dort.
ἐκεῖθεν. von da, von an.
ἐκεῖνος, η, ο. jener, e, es.
ἐκθερίζω. abmähen.
ἐκ-θνήσκω. *Gr.* wie todt (in Ohnmacht) liegen. τῷ γέλωτι. sich halb todt lachen.
ἐκ-θορέω. heraus- aufspringen.
ἑκκαίδεκα. sechzehn.
ἐκ-καθαίρω. reinigen, ausfegen.
ἐκ-καλύπτω. enthüllen, aufdecken.
ἔκ-κειμαι. ausgestellt seyn.
ἐκκλησία, ας, ἡ. die Volksversammlung.
ἐκ-κλίνω. ausweichen, vom Wege abgehn.
ἐκ-κομίζω. hinaustragen, beerdigen.
ἐκ-λείπω. unterlassen, verlassen, sterben. —ομαι. aufhören, sterben.
ἐκ-λήθομαι. *c. genitivo.* vergessen.
ἐκ-λύω. auflösen, entkräften, abmatten.
ἑκούσιος, ὁ, ἡ. *adverb.* ἑκουσίως. freywillig.
ἐκ-πέμπω. absenden.
ἐκ-πετάζω. ausbreiten.
ἐκ-πέττω und πέσσω. auskochen, ausbrüten.
ἐκ-πήγνυμι. *Gr.* erstarren machen.
ἐκ-πίπτω. *Gr.* herausfallen, vertrieben werden, zum Vorschein kommen. (von einem Orakel) einem zu Theil werden.
ἐκ-πλέω. *Gr.* wegschiffen.
ἔκπληξις, εως, ἡ. die Bestürzung, das Schrecken.
ἐκ-πλήττω u. πλήσσω. *Gr.* einen erschrecken, betäuben, in Verwunderung setzen. —ομαι. in Schrecken gerathen.
ἐκ-πονέω. bearbeiten, ausarbeiten, schmücken.
ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ. ausgezeichnet.
ἐκ-πυρόω. in Flammen setzen.
ἐκ-ρίπτω. hinauswerfen.
ἐκ-τείνω. ausdehnen.
ἐκ-τήκω. ausschmelzen, ausschwemmen, absondern.
ἐκ-τίθημι. aussetzen.
ἐκ-τίνω. bezahlen, entrichten, ersetzen.
ἐκτοπίζω. (τόπος) von einem Orte entfernen.
ἐκτός. auſserhalb. ἡ ἐκτὸς θάλασσα. das atlantische Meer.
ἕκτος, η, ον. der sechste. ἕκτον. sechstens.
ἔκτοτε. von der Zeit an. seitdem.

ἐκ-τρέπω. abwenden. —ομαι. sich in etwas verwandeln.

ἐκτρέχω. *Gr.* hervor-laufen- springen.

ἐκ-τρυφάω. üppig seyn.

ἐκ-τυφλόω. blenden.

ἐκ-φαυλίζω. verachten, verspotten.

ἐκ-φέρω. *Gr.* hinaustragen, (begraben) hervorbringen, entdecken. —ομαι. *c. genitivo.* hinausgeworfen werden.

ἐκ-φυλάττω. beobachten. bewachen.

ἐκ-χέω. *Gr.* ausschütten.

ἐλαία, ας, ἡ. der Oelbaum.

ἐλάτη, ης, ἡ. die Tanne.

ἐλάττωμα, ατος, τό. der Verlust.

ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ. weniger, kleiner.

ἐλαύνω. *Gr.* treiben, in die Flucht schlagen, ziehen, reisen. ἵππον. reiten. κώπην. rudern.

ἔλαφος, ου, ὁ. der Hirsch.

ἐλαφρῶς. leicht, leise.

ἐλάχιστος, η, ον. der kleinste.

ἔλεγχος, ου, ὁ. der Beweis.

ἐλέγχω. tadeln, überführen.

ἐλεέω. Mitleiden fühlen, sich erbarmen.

ἐλεημοσύνη, ης, ἡ. das Almosen.

ἕλειος, ὁ, ἡ. sumpfig, was in den Sümpfen wächst.

Ἑλένη, ης. n. pr.

ἔλεος, ου, ὁ. das Mitleiden.

ἐλευθερία, ας, ἡ. die Freyheit.

ἐλεύθερος, ρα, ρον. frey.

ἐλευθερόω. freylassen. *c. genit.* befreyen.

Ἐλευσίς, ῖνος. St. in Attika. Ἐλευσίνιος, ία, ιον. eleusinisch.

ἐλεφαντιστής, οῦ, ὁ. der Elephantenwärter, oder Jäger.

ἐλέφας, αντος, ὁ. der Elephant, das Elfenbein.

Ἑλικών, ῶνος, ὁ. e. Berg in Böotien.

ἑλκύω und ἕλκω. ziehen, trinken, saugen.

Ἑλλάς, άδος, ἡ. Griechenland.

Ἕλλη, ης. n. pr.

Ἕλλην, ηνος. n. pr. 2) der Grieche.

Ἑλλήςποντος, ου. der Hellespont, eine Meerenge zwischen dem aegeischen Meere u. dem Propontis.

ἐλλιπής, ὁ, ἡ. mangelhaft.

ἐλ-λοχάω. belauschen, nachstellen.

ἕλος, εος, τό. der Sumpf.

ἐλπίζω. hoffen.

ἐλπίς, ίδος, ἡ. die Hoffnung.

ἔλυμος, ου, ὁ. die italienische Hirse.

ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ. sumpfig.

ἐμαυτοῦ, ῆς, meiner. ἐμαυτῷ, ῇ. mir. ἐμαυτόν, ήν. mich.

ἐμ-βαίνω. hineingehn, einherschreiten.

ἐμ-βάλλω. hinein-werfen- stecken, mit etwas anfüllen, sich ergieſsen.

ἐμ-βιόω. *Gr.* wo leben.

ἐμβολή, ῆς, ἡ. der Einfall.

ἐμβρόντητος, ου, ὁ, ἡ. vom Donner getroffen. betäubt, stupid.

ἐμ-βροχίζω. in das Netz treiben, verstricken.

ἐμ-βυθίζω. in die Tiefe, in den Schlund versenken.

ἐμμανής, έος, ὁ, ἡ. rasend.

ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ, (μέλος) melodisch. *adv.* ἐμμελῶς. artig, sinnreich.

ἔμμετρος, ὁ, ἡ. (μέτρον) metrisch abgemessen, in Versen.

ἐμός, ή, όν. meiner, e, es. τὰ ἐμά. das Meinige.

ἐμπαθής, έος, ὁ, ἡ. bewegt, gerührt. ἐμπαθέστερον διατίθεσθαι. gerührt werden.

ἔμ-παλιν. rückwärts, umgekehrt.

Ἐμπεδοκλῆς, έος. n. pr.

ἐμ-πίμπλημι. *Gr. c. genit.* anfüllen.

ἐμ-πίπτω. *Gr.* hineinfallen, hineingerathen.

ἐμ-πλέω. *Gr.* auf etwas schiffen.

ἐμ-πλήθω. anfüllen.

ἐμ-ποδίζω. die Füſse verwickeln, hindern.

ἐμ-ποιέω. hineinthun, einflöſsen, auf etwas anbringen. νάρκην. Erstarrung verursachen.

ἐμπορεύομαι. Handelsreisen thun.

ἐμπορία, ας, ἡ. der Handel, Kaufmannschaft.

ἐμπόριον, ου, τό. der Handelsplatz.

ἔμπορος, ου, ὁ. der Kaufmann.

ἐμ-πρήθω. anzünden.

ἔμπροσθεν. vorn auf der Brust.

ἐμπρόσθιος, ὁ, ἡ. der vordere. πόδες ἐμπρόσθιοι. die Vorderfüſse.

ἐμ-πτύω. auf etwas spucken.

ἐμ-φράττω. versperren.

ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ. (φρὴν) bey Verstand, verständig.

ἔμφυτος, ὁ, ἡ. (φύω) angeboren, eingeimpft, was einem zur andern Natur geworden ist.

ἐν c. *dat.* in, bey, auf. ἐν ᾅδου (οἴκῳ). in der Unterwelt.

ἐναγώνιος, ὁ, ἡ. (ἀγὼν) zum Kampfe gehörig, kriegerisch.

ἐν-αλλάττω. verwandeln.

ἐν-άλλομαι. *Gr.* hineinspringen.

ἐν-αντίος, ία, ίον. entgegengesetzt, auf der vordern Seite. ὁ ἐναντίος, der Gegner, Feind. *adv.* ἐναντίως. auf der andern Seite.

ἐναπο-λείπω. in etwas zurücklassen.

ἐν-άπτω. anfügen.

ἐν-αρμόζω. einsetzen, einfügen.

ἐν-αύω. anzünden.

ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ. bedürftig.

ἐν-δείκνυμι. *Gr.* darthun, beweisen.

ἑν-δέκατος, η, ον. der eilfte. ἑνδέκατον. eilftens.

ἐν-δέω. in-an etwas binden, fesseln, einfassen.

ἐνδεῶς. mangelhaft. ἐνδεῶς ἔχει. es ist Mangel da.

ἐν-διατρίβω. an einem Orte verweilen.

ἐν-δίδωμι. einen Ton angeben, anstimmen.
ἔνδοξος, ὁ, ἡ. (δόξα) berühmt.
ἔνδοσις, εως, ἡ. die Einhändigung, Uebergabe.
ἐν-δύω-δύνω. *Gr.* anziehn.
ἐν-έδρα, ας, ἡ. der Hinterhalt.
ἔν-ειμι. darinne seyn. ἔνι st. ἔνεστι. es ist möglich. ὡς ἔνι μάλιστα. so viel möglich.
ἕνεκα. *c. genitivo.* wegen.
ἐνέργεια, ας, ἡ. die Thätigkeit, Wirksamkeit.
ἐνεργέω. betreiben, thun.
Ἔνετοι, ων. Veneter, ein Volk des obern Italiens.
ἐν-έχω. *Gr.* in etwas festhalten.
ἔνθα. wo. da. (in Beziehung auf Orts- und Zeitbestimmungen.)
ἐνθεάζω-ομαι. schwärmen, in Begeisterung rasen.
ἐνθουσιαστικός, ή, όν. begeisternd.
ἐνθουσιάω. schwärmen, begeistert seyn.
ἐνθυμέομαι.(θυμὸς) überlegen, beherzigen.
ἐνθύμιος, ὁ, ἡ. was man bedenkt, überlegt. ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. überlegen.
ἔνι st. ἔνεστι. S. ἔνειμι.
ἐνιαυτός, οῦ, ὁ. das Jahr. ἐπί, κατ' ἐνιαυτόν. jährlich.
ἔνιοι, ιαι, ια. einige.
ἐνίοτε. bisweilen.
Ἔννα, ης. St. in Sicilien.
ἔνατος, η, ον. der neunte.
ἐννέα. neun.
ἐννενήκοντα. neunzig.
ἔννοια, ας, ἡ. der Gedanke.
ἐν-οικέω. bewohnen.
ἔνοπλος. bewaffnet.
ἐν-οράω. in - auf etwas sehen.
ἐν-οχλέω. belästigen, beängstigen.
ἐν-ράπτω. einnähen.
ἐν-σείω. gegen etwas stoſsen.
ἐνταῦθα. daselbst, da.
ἐν-τείνω. *Gr.* ausspannen. χορδάς. Saiten aufziehn. πληγάς. Schläge geben, zuzählen.
ἐν-τέλλω. — ομαι. auftragen, befehlen.
ἐντεῦθεν. von da, daher.
ἐν-τίθημι. hinein-legen -setzen, mittheilen, einschiffen.
ἔντιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) geehrt, geschätzt.
ἐντολή, ῆς, ἡ. der Auftrag.
ἔντονος, ὁ, ἡ, (τείνω) angespannt, angestrengt, kräftig.
ἐντός. innerhalb. ἡ ἐντὸς θάλασσα. das Mittelmeer.
ἐν-τρέχω. *Gr.* hineinlaufen.
ἐν-τρίβω. einreiben, schminken.
ἐν-τυγχάνω. (τεύχω) *Gr.* auf etwas stoſsen, begegnen.
ἐνύπνιον, ου, τό. (ὕπνος) der Traum.
ἐξ. S. ἐκ.
ἐξ-αγορεύω. ausschwatzen, bekannt machen.
ἐξ-αγριόω. wild machen, reizen. —ομαι. wild seyn.
ἐξ-αιρέω. *Gr.* heraus-weg nehmen, (der Gefahr entziehen, retten.) zerstören.

ἐξ-αίρω. in die Höhe heben.
ἐξ-αίσιος, ὁ, ἡ. sehr groſs, übermäſsig.
ἐξ-αιτέω. — ομαι. fordern, verlangen.
ἐξαίφνης. plötzlich, in der Geschwindigkeit.
ἐξακις-χίλιοι, αι, α. sechstausend.
ἐξ-αλλάττω. — ομαι. c. *genitivo*. verändern, abweichen. ἐξηλλαγμένος. sonderbar.
ἐξ-αμαρτάνω. *Gr.* fehlen. περί τινα. sich an einem vergehen, ihn beleidigen.
ἐξ-ανθέω. hervorblühn, sich auf der Oberfläche zeigen.
ἐξαν-ίστημι. aufstellen. ἐξανέστην. ich stand auf.
ἐξ-απατάω, hintergehen, betrügen.
ἐξαπιναίως. plötzlich.
ἐξάπους, ποδος, ὁ, ἡ. (ἕξ, πούς) sechsfüſsig.
ἐξ-άπτω. anbinden, fügen, anzünden.
ἐξ-αρτάω. aufhängen. — άομαι. herab an etwas hängen.
ἐξαρχῆς. anfänglich.
ἐξ-εγείρω. *Gr.* aufwecken.
ἔξ-ειμι. herausgehen.
ἐξ-εμέω. ausspeyen.
ἐξεπίτηδες. absichtlich, mit Fleiſs.
ἐξ-εργάζομαι. bearbeiten, ausbilden, vollenden.
ἐξ-ερεύγω. ausspeyen, ausgieſsen. —ομαι. sich ergieſsen.
ἐξ-έρχομαι. *Gr.* herausgehen-kommen, aus einem Zustande heraustreten.
ἔξεστι. es ist erlaubt, man kann. οὐκ ἐξῆν. es war nicht erlaubt.
ἐξ-ετάζω. prüfen. —ομαι. sich zeigen.
ἐξέτασις, εως, ἡ. die Prüfung, Musterung.
ἑξήκοντα. sechzig.
ἐξηγέομαι. erzählen, erklären.
ἐξ-ημερόω. der Wildheit entreiſsen, cultiviren.
ἑξῆς. hernach, nach der Reihe. ἡ ἑξῆς ἡμέρα. der folgende Tag. ἑξῆς κεῖσθαι. zunächst an etwas gränzen.
ἐξ-ίπταμαι. (S. *Gr.* in πέτομαι) davon fliegen.
ἐξιτητόν. wo man ausgehn kann. οὐδενί. niemand kann ausgehn.
ἐξ-οκέλλω. in etwas gerathen, verfallen.
ἐξ-ομοιόω. gleichmachen. —ομαι. gleich seyn.
ἐξ-ονειδίζω. schmähen, verspotten.
ἐξ-ορθόω. aufrichten. πόλιν. den Staat verbessern.
ἐξ-ορκίζω. durch einen Eid verpflichten.
ἐξ-ορύττω. ausgraben.
ἐξ-ορχέομαι. sich zum Tanzen erheben.
ἐξ-οστρακίζω. durch das Scherbengericht verbannen, verstoſsen.
ἐξουσία, ας, ἡ. die Macht.
ἐξ-υμνέω. preisen, besingen.
ἔξω. auſserhalb. ἔξω βέλους. auſser dem Bereiche der Geschosse. τὰ ἔξω. von auſsen.

ἔξωθεν. aufserhalb, auswendig, von aufsen her.

ἑορτή, ῆς, ἡ. das Fest.

ἐπ-αγγέλλω. melden, verkündigen. —ομαι. versprechen.

ἐπάγγελμα, ατος, τό. das Versprechen.

ἐπ-άγω. herbeyführen, herzuleiten.

ἆπ-αθλον, ου, τό. der Preis.

ἐπ-αινέω. loben, billigen.

ἐπ-αίρω. hinaufziehn, erheben, stolz machen. —ομαι. stolz seyn.

ἐπ-ακολουθέω. nachfolgen.

ἔπακτος, ου, ὁ, ἡ. (ἄγω) herbeygeführt, fremd.

ἐπ-αλείφω. einsalben, bestreichen.

ἐπάλληλος, ὁ, ἡ. gedrängt, häufig.

ἔπαλξις, εως, ἡ. die Schutzwehr, Zinne der Mauer.

ἐπ-αμάομαι, darauf sammeln, aufschütten.

Ἐπαμεινώνδας, ου. n. pr.

ἐπανα-βαίνω. *Gr.* besteigen.

ἐπάν-ειμι. zurückkehren.

ἐπαν-έρχομαι. (S. *Gr.* in ἔρχομαι.) um-zurückkehren.

ἐπαν-ήκω. zurückkehren.

ἐπ-ανθέω. auf etwas blühen, wachsen.

ἐπ-αράομαι. *c. dativo.* Verwünschungen gegen einen ausstofsen.

ἐπ-άρδω u. -αρδεύω. bewässern.

ἐπ-αρκέω. helfen.

ἐπ-άρχω. *c. genitivo.* beherrschen.

ἐπ-αφίημι. *Gr.* auf einen loslassen, hetzen.

ἐπεί. als, nachdem.

ἐπείγω. antreiben. —ομαι. eilen.

ἐπειδάν. wenn, so bald als.

ἐπειδή. als, nachdem, wann.

ἔπ-ειμι. *c. dativo.* auf einen zugehn, anrücken, herankommen, nahen.

ἐπεις-έρχομαι. *Gr. c. dativo.* auf etwas eindringen.

ἔπειτα. hernach, darauf.

ἐπεν-δύνω. darüber anziehn.

ἔπειτα. hernach, darauf.

ἐπ-έραστος. liebenswürdig.

ἐπ-ερείδω. auf etwas stützen.

ἐπ-έρχομαι. *Gr.* anrücken, eindringen, auf einen losgehn. ἐπί τι, besuchen, durchwandern.

ἐπ-ευθύνω. lenken.

ἐπί. *c. genit.* vor, in Gegenwart, auf (bey der Frage wo?), zur Zeit. ἐπὶ Ἄτυος. unter der Regierung des Atys. *c. dativ.* wegen, auf, bey, über, für. ἐπὶ τέλει τοῦ βίου. gegen das Ende des Lebens. ἐπ' ὠφελείᾳ. zum Nutzen. ἐπὶ μισθῷ. für Lohn. ἐπ' ἐμοί, ἐφ' ἡμῖν ἐστί. es steht in meiner, unserer Gewalt. ἐπὶ πᾶσι. nach, aufser allem. — *c. accus.* gegen, über, zu, auf (bey der Frage wohin?), für. ἐπὶ σκοπόν. nach einem Ziel. ἐπὶ κε-

φαλήν. über Hals über Kopf. ἐπὶ πολὺ u. πλεῖον. vorzüglich. ἐπὶ μικρὸν u. ὀλίγον. ein wenig. ἐπ' ἐνιαυτόν. jährlich. ἐπὶ τρεῖς ὥρας. drey Stunden lang. ἐπὶ τοῦτο. in dieser Absicht.

ἐπι-βαίνω. *c. genitivo. Gr.* besteigen, betreten.

ἐπι-βάλλω. *Gr.* auf etwas werfen.

ἐπι-βοάω. um Hülfe rufen.

ἐπι-βουλεύω. Ränke schmieden, betrügen, nachstellen.

ἐπιβουλή, ῆς, ἡ. die List, Nachstellung.

ἐπίβουλος, ὁ, ἡ. heimtückisch, hinterlistig.

ἐπι-γελάω. *c. dativo.* verlachen, spotten.

ἐπι-γιγνώσκω. *Gr.* erkennen.

ἐπι-γράφω. darauf schreiben, eine Aufschrift machen, umschreiben, umfassen.

ἐπι-δακρύω. über etwas weinen.

ἐπι-δείκνυμι. *Gr.* zeigen, machen (*reddere*), seine Probe ablegen. —υμαι. (von Virtuosen) sich hören lassen, von sich geben.

ἐπι-δέχομαι. aufnehmen, zulassen.

ἐπιδημέω. als ein Fremder an einem Orte ankommen, wohnen.

ἐπι-δίδωμι. geben, überlassen.

ἐπι-διώκω. verfolgen.

ἐπίδοξος, ὁ, ἡ. (δόξα) *cum infinit.* einer der die Meinung erregt, daſs er etwas thun werde. ἐπίδοξος ἦν τύψειν. er schien schlagen zu wollen.

ἐπίδοσις, εως, ἡ. der Zuwachs, die Zugabe.

ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ. mäſsig, vernünftig.

ἐπιεικῶς. nachgebend, willig.

ἐπι-ζητέω. aufsuchen.

ἐπίθεμα, ατος, τό. (θέω, τίθημι.) der Deckel.

ἐπι-θλίβω. auf etwas drücken.

ἐπιθυμέω. (θυμός) Neigung zu etwas haben, wünschen.

ἐπιθυμία, ας, ἡ. der Wunsch, die Sehnsucht, Begierde.

ἐπι-καλέω. einen Beynahmen geben. —ομαι. zu Hülfe rufen.

ἐπι-καλύπτω. bedecken.

ἐπί-κειμαι. *Gr.* darauf- daneben- liegen, angränzen.

ἐπικηρυκεία, ας, ἡ. die Unterhandlung.

ἐπι-κίνδυνος, ὁ, ἡ. gefahrvoll.

ἐπι-κλύζω. überschwemmen.

ἐπίκλυστος, ὁ, ἡ. befeuchtet, bespült.

ἐπι-κλώθω. spinnen, zutheilen (von den Parzen).

ἐπι-κοσμέω. schmücken.

Ἐπίκουρος, ου. n. pr.

ἐπι-κροτέω. Geräusch zu etwas machen, klatschen.

ἐπι-λαμβάνω. *Gr.* noch dazu nehmen, bey etwas fassen.

ἐπιλάμπω. leuchten, scheinen.

ἐπι-λανθάνομαι. und —λήθομαι, c. genit. vergessen.

ἐπι-λέγομαι. lesen.

ἐπιμέλεια, ας, ἡ. die Sorge, Sorgfalt. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι und ἔχειν. Sorge tragen.

ἐπι-μελέομαι. sorgen.

ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ. adv. ἐπιμελῶς. sorgfältig.

ἐπιμελητής, οῦ, ὁ. der Besorger, Verwalter.

ἐπι-μέμφομαι. tadeln, Vorwürfe machen.

ἐπι-μηχανάομαι. c. dativo. einen Anschlag gegen einen im Sinne haben, auf etwas sinnen.

ἐπιμιξία, ας, ἡ. der Verkehr.

ἐπι-νεύω. herabsinken, sich neigen.

ἐπινίκιος, ὁ, ἡ. (νίκη) zum Siege gehörig. ὕμνος. ein Siegeslied.

ἐπι-νοέω. auf etwas verfallen, aussinnen.

ἐπί-ορκος, ὁ, ἡ. meineidig. ἐπίορκον ὀμόσαι einen Meineid schwören.

ἐπι-πάττω und -πάσσω. ausstreuen.

ἐπίπεδος, ὁ, ἡ. eben.

ἐπι-πέμπω. hinzusenden.

ἐπι-πηδάω. darauf springen.

ἐπιπλέον, noch weiter, genauer.

ἐπι-πλήσσω. Gr. tadeln, schelten.

ἐπι-πνέω. Gr. über etwas hinwehen.

ἐπί-πονος, ὁ, ἡ. adv. ἐπιπόνως. mühselig, mit Arbeit.

ἐπι-πορπάω. mit einer Schnalle befestigen, umhängen.

ἐπιῤ-ῥέω. Gr. hinzuströmen.

ἐπιῤ-ῥίπτω. hineinwerfen.

ἐπίῤ-ῥοια, ας, ἡ. der Zufluſs.

ἐπίσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) ausgezeichnet.

ἐπίσης. zu gleichen Theilen, eben so wie. c. dativo.

ἐπι-σκέπτομαι. betrachten, besuchen.

ἐπι-σκιάζω. beschatten, verdunkeln.

ἐπι-σκοπέω. besehen.

ἐπίσταμαι. Gr. wissen.

ἐπί-στασις, εως, ἡ. das Verweilen, Stillestehn.

ἐπιστατέω. Vorsteher seyn, einem Geschäfte vorstehn, es leiten.

ἐπιστάτης, ου, ὁ. der Vorsteher, Aufseher.

ἐπι-στέλλω. Briefe schreiben, einem etwas auftragen.

ἐπιστήμη, ης, ἡ. die Wissenschaft.

ἐπιστολή, ῆς, ἡ. der Brief.

ἐπι-στομίζω. Zaum und Gebiſs anlegen, bändigen.

ἐπι-στρέφω. umwenden. —ομαι. sich umwenden.

ἐπι-σφάζω. u. -σφάττω. schlachten, töden.

ἐπι-σφίγγω. die Saiten eines Instruments scharf anziehn.

ἐπι-σφραγίζω —ομαι. besiegeln, bekräftigen.

ἐπι-ταράττω. stören, beunruhigen.

ἐπι-τάττω und -τάσσω. befehlen.

ἐπι-τελέω. vollbringen.

ἐπιτερπής, έος, ὁ, ἡ. erfreuend.

ἐπιτήδειος, εία, ειον. auch ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ. nöthig, erforderlich. ὁ ἐπιτήδειος. der Bekannte, Freund. τὰ ἐπιτήδεια. die Bedürfnisse des Lebens.

ἐπιτήδευμα, ατος, τό. die Lebensordnung, Lebensweise.

ἐπιτηδεύω. etwas treiben, üben, sich bemühen.

ἐπι-τηρέω. beobachten, abpassen.

ἐπι-τίθημι. auf etwas setzen, aufsetzen, vorsetzen. τέλος ἐπιτιθέναι τῇ ἀρχῇ. den gemachten Anfang glücklich vollenden. —εμαι. angreifen.

ἐπι-τιμάω. *cum dativo*. Vorwürfe machen, schelten, tadeln.

ἐπίτιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) geehrt, ehrenvoll.

ἐπιτόπολυ. meistentheils.

ἐπιτρεπτέον. zu überlassen. ἐστί. man muſs überlassen.

ἐπι-τρέπω. anvertrauen, befehlen.

ἐπι-τρέχω. *Gr.* herbeylaufen, angreifen. (von Truppen) überziehn.

ἐπι-τρίβω. zu Grunde richten, vernichten.

ἐπιφάνεια, ας, ἡ. (φαίνω) die Oberfläche, Ansehn, Ruhm.

ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ. *adverb.* ἐπιφανῶς. ausgezeichnet, glorreich, herrlich.

ἐπι-φλέγω. anbrennen.

ἐπι-φορέω. zutragen.

ἐπιφωνέω. anrufen.

ἐπιχειρέω. (χεὶρ) Hand anlegen, unternehmen.

ἐπιχέω. *Gr.* auf etwas gieſsen.

ἐπιχώριος, ία, ιον. (χώρα) einheimisch.

ἐπι-ψαύω. *cum genit.* berühren.

ἐποίκιον, ου, τό. das Landhaus. ἐποίκια. Dörfer.

ἕπομαι. *Gr.* folgen.

ἔπ-ομβρος, ὁ, ἡ. regnig, zum Regnen geneigt.

ἐπ-όμνυμι. *Gr.* zu etwas schwören.

ἐπ-ονείδιστος, ὁ, ἡ. (ὄνειδος) tadelnswerth. ἐπονειδίστως. auf eine schimpfliche Weise.

ἔπος, εος, τό. das Wort.

ἔποψ, οπος, ὁ. der Wiedehopf.

ἑπτά. sieben.

ἑπτακαίδεκα. siebzehn.

ἑπτακαιδεκάπηχυς. siebzehn Ellen lang.

ἐπ-ωάζω. brüten.

ἐπώνυμος, ὁ, ἡ. (ὄνομα) demNahmen angemessen.

ἐρανιστής, οῦ, ὁ. der seinen Theil zu einem Pikenik gibt.

ἐραστής, οῦ, ὁ. der Liebhaber.

Ἐρατώ, οῦς. n. pr. einer Muse.

ἐράω —ομαι. c. *genit.* lieben. ἀδυνάτων ἐρᾶν. nach etwas unmöglichem trachten.

ἐργάζομαι. bewirken, thun, machen, beschäftigt seyn.

ἐργαλεῖον, ου, τό. das Werkzeug.
Ἐργάνη, ης, ἡ. Beynahme der Minerva, die Künstlerin.
ἐργασία, ας, ἡ. die Arbeit, Handthierung.
ἐργαστήριον, ου, τό. die Werkstätte.
ἐργάτης, ου, ὁ. der Arbeiter.
ἔργον, ου, τό. das Werk, Geschäft, die Wirkung.
ἐργώδης, εος, ὁ, ἡ. mühselig, beschwerlich.
ἐρέα, ας, ἡ. die Wolle.
ἐρεβώδης, εος, ὁ, ἡ. finster.
Ἐρεχθηΐς, ΐδος. erechtheïsch, vom Erechtheus.
ἐρέω. *Gr.* sagen. τὰ εἰρημένα. das obengesagte.
ἐρετμός, οῦ, ὁ. das Ruder.
ἐρευνάω. durchsuchen.
ἔρημος, ὁ, ἡ. wüst, beraubt. ἡ ἔρημος. die Wüste.
ἐρίζω. streiten. τινὶ περί τινος, mit jemand über etwas wetteifern.
Ἐριννύς, ύος, ἡ. die Furie.
ἔριον, ου, τό. die Wolle.
ἔρις, ιδος, ἡ. der Zwist.
ἔριφος, ου, ὁ. das Böckchen.
Ἐριχθόνιος, ου. n. pr.
ἕρκος, εος, τό. der Verschluſs, ein verzäunter Ort, das Netz.
Ἑρκύνιοι δρυμοί. der hercynische Wald in Deutschland.
ἐρματίζω. belasten, mit einem Ballast versehen.
Ἑρμῆς, οῦ. Mercur. eine Herme.
ἔρομαι. *Gr.* fragen.
ἑρπύζω. schleichen.
Ἐρυθεία, ης. Erythia, eine Insel im gaditanischen Meerbusen.
ἐρυθριάω. erröthen.
ἐρυθρός, ά, όν. roth.
Ἔρυξ, κος, n. pr. St. in Sicilien.
ἔρυμα, ατος, τό. der Schutz, Befestigung.
Ἐρυμάνθιος, ου. vom Erymanthos, einem Gebirge in Arkadien.
ἔρχομαι. *Gr.* gehen, kommen. εἰς ἔριν. einen Wettstreit anfangen.
ἐρωδιός, οῦ, ὁ. d. Reiher.
ἔρως, ωτος, ὁ. die Liebe.
ἐρωτάω. fragen.
ἐρώτημα, ατος, τό. die Frage.
ἐρωτικός, ή, όν. verliebt.
ἐς. S. εἰς.
ἔς τε. bis.
ἐς-βάλλω *Gr.* hineinwerfen, sich ergieſsen.
ἐς-δέχομαι. aufnehmen.
ἐσθέω. bekleiden.
ἐσθής, ῆτος, ἡ. die Kleidung.
ἐσθίω. *Gr.* essen.
ἐσθλός, ή, όν. gut, brav.
ἑσπέρα, ας, ἡ. der Abend.
ἑσπέριος, ία, ιον. abendlich, gegen Abend gelegen. ἡ ἑσπερία, ας. der Abend.
ἑστιάω. speisen, bewirthen. γάμους. eine Hochzeit ausrichten. — ομαι. essen, schmausen.
ἐσχατιά, ᾶς, ἡ. ein Stück Land an der Grenze, Gegend an Bergen, ein Landgut.
ἔσχατος, η, ον. das letzte, äuſserste.

ἔσω. innerhalb.
ἑταῖρος, ου, ὁ. der Freund.
ἕτερος, α, ον. der eine (von zweyen), der andre.
ἑτέρως. auf eine andre, entgegengesetzte Weise.
ἐτήσιος, ὁ, ἡ. jährlich. οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι, und οἱ ἐτησίαι, ὧν. die Etesien, erfrischende Nordwinde auf dem Archipelagus.
ἔτι. noch. überdiefs. οὐκ ἔτι. nicht mehr.
ἕτοιμος, ὁ, ἡ. bereit, fertig.
ἔτος, εος, τό. das Jahr. κατ' ἔτος. jährlich.
Ἐτροῦσκοι, ων. ein Volk in Italien.
εὖ. wohl, gut. εὖ φορεῖν. mit Anstand tragen. εὖ μάλα. gar sehr. εὖγε. schön! εὖ γε ποιεῖς. du thust wohl.
Εὐαγόρας, ου. n. pr.
εὐγένεια, ας, ἡ. edle Abkunft, edler Sinn.
εὐγενής, έος, ὁ, ἡ. von edler Abkunft, edel.
εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ. wohlgesinnt, billig.
εὐδαιμονέω. glücklich seyn.
εὐδαιμονία, ας, ἡ. die Glückseligkeit.
εὐδαιμονίζω. glücklich preisen.
εὐδαιμόνως. glückselig.
εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ. glücklich.
εὔδενδρος, ὁ, ἡ. reich an Bäumen.
εὔδηλος, ὁ, ἡ. offenbar.
εὐδία, ας, ἡ. der reine, heitre Himmel, gutes Wetter, Meeresstille, Ruhe.
εὐδοκιμέω. Beyfall finden, Ruhm einernten.
εὐδόκιμος, ὁ, ἡ. gelobt, berühmt, angesehen.
εὐείμων, ονος, ὁ, ἡ. (εἷμα) wohlgekleidet.
εὐέλαιος, ὁ, ἡ. (ἐλαία) reich an Oelbäumen u. Oel.
εὔελπις, ὁ, ἡ. hoffnungsvoll.
εὐεργεσία, ας, ἡ. die Wohlthätigkeit.
εὐεργετέω. Wohlthaten erzeigen.
εὐεργέτης, ου, ὁ. der Wohlthäter.
εὐερνής, έος, ὁ, ἡ. blühend, wohlgenährt.
εὐετηρία, ας, ἡ. das gesegnete Jahr, die gute Ernte.
εὐήθης, εος, ὁ, ἡ. (ἦθος) einfältig.
εὐημερέω. (ἡμέρα) einen glücklichen, glorreichen Tag haben, Beyfall einernten, gefeyert werden.
Εὐήρης, εος. n. pr.
εὐθαρσής, έος, ὁ, ἡ. (θάρσος) kühn.
εὐθεῖα, ας, ἡ. die gerade Linie. ἐπ' εὐθείας. gerade aus.
εὐθετέω. in Ordnung setzen.
εὔθετος, ὁ, ἡ. passend, geschickt. εὐθέτως. wohlangelegt.
εὐθέως. sogleich, auf der Stelle.
εὐθηνία, ας, ἡ. die Fruchtbarkeit, Ueberflufs.
εὔθυμος, ὁ, ἡ. (θυμός) wohlgesinnt, heiter.
εὐθύς. sogleich.
εὔκαιρος, ὁ, ἡ. (καιρός) passend. wohlgelegen.

εὐκαιρότατα. auf das günstigste.
εὐκαμπής, έος, ὁ, ἡ. (κάμπτω) schön gekrümmt, gebogen.
εὐκαρπία, ας, ἡ. (καρπός) die Fruchtbarkeit.
εὔκαρπος, ὁ, ἡ. fruchtbar.
εὐκινησία, ας, ἡ. (κινέω) die Leichtigkeit, Behendigkeit.
εὐκίνητος, ὁ, ἡ. leicht, beweglich.
εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ. (κλέος) ruhmvoll.
εὔκλεια, ας, ἡ. der Ruhm.
Εὐκλείδης, ου. n. pr.
εὔκολος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐκόλως. leicht, bequem.
εὐκρασία, ας, ἡ. gute Temperatur der Luft, gutes Clima.
εὐλαβέομαι. scheuen, in Sorgen seyn.
εὐμεγέθης, εος, ὁ, ἡ. (μέγεθος) grofs, ansehnlich.
εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ. (μῆκος) lang.
εὐμορφία, ας, ἡ. (μορφή) die Wohlgestalt.
εὐνή, ῆς, ἡ. das Lager, Bett.
εὔνοια, ας, ἡ. das Wohlwollen.
εὐνομία, ας, ἡ. die gute, gesetzmäfsige Verfassung. 2) N. einer Hore.
εὔνοος und εὔνους, ὁ, ἡ. wohlgesinnt. τὸ εὖνουν. das Wohlwollen.
Εὔξεινος πόντος. das schwarze Meer.
εὔοινος, ὁ, ἡ. was guten Wein trägt.
εὔοσμος, ὁ, ἡ. (ὀσμή) wohlriechend.
εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐπειθῶς. gehorsam, folgsam.
εὐποιέω. wohlthun.
εὐπορέω. —ομαι. *c. genitivo.* in Ueberflusse haben.
εὐπορία, ας, ἡ. der Reichthum, Ueberflufs.
εὔπορος, ὁ, ἡ. wohlhabend.
εὐπραγία, ας, ἡ. (πράττω) das Glück, der glückliche Erfolg.
εὐπρέπεια, ας, ἡ. der gute Anstand, Schönheit.
εὐπρεπής, έος, ὁ, ἡ. wohlanständig, geschmückt.
εὕρεσις, εως, ἡ. die Erfindung.
εὑρετής, οῦ, ὁ. der Erfinder.
εὕρημα, ατος, τό. die Erfindung.
Εὐριβιάδης, ου. n. pr.
Εὐριδίκη, ης. n. pr.
Εὐριπίδης, ου. n pr.
εὔριπος, ου, ὁ. der Euripus, eine Meerenge bey Euböa. 2) ein Canal, der um etwas hergeht.
εὑρίσκω. *Gr.* finden, erfinden.
εὔρυθμος, ὁ, ἡ. harmonisch, schicklich.
εὐρύς, εῖα, ύ. weit.
Εὐρυσθεύς, έως. n. pr.
εὐρύστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) mit weiter Oeffnung, Mündung.
Εὔρυτος, ου. n. pr.
εὐρυχωρής, έος, ὁ, ἡ. viel umfassend, geräumig.
Εὐρώπη, ης. n. pr.
εὐρωτιάω. (εὐρώς) verschimmelt, mit Schimmel überzogen seyn.
Εὐρώτας, α. Flufs in Laconien.

εὔσαρκος, ὁ, ἡ. (σάρξ) fleischig.
εὐσέβεια, ας, ἡ. die Gottesfurcht.
εὐσεβής, έος, ὁ, ἡ. gottesfürchtig, fromm.
εὔσειστος, ὁ, ἡ. (σείω) leicht zu erschüttern, Erdbeben ausgesetzt.
εὔσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) gut bezeichnet, kenntlich.
εὐστοχία, ας, ἡ. die Geschicklichkeit (im Treffen), Klugheit.
εὐστόχως. glücklich, treffend.
εὔτεκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) fruchtbar, glückliche Kinder habend.
εὐτελεία, ας, ἡ. die Sparsamkeit, Einfachheit der Lebensart.
εὐτελής, έος, ὁ, ἡ. frugal, ärmlich.
Εὐτέρπη, ης. n. pr. einer Muse.
εὐτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τιθασσεύω) leicht zu zähmen.
εὐτονία, ας, ἡ. die Anstrengung, Festigkeit.
εὐτόνως. mit Kraft.
εὐτυχέω. glücklich seyn.
εὐτύχημα, ατος, τό. der Glücksfall.
εὐτυχής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐτυχῶς. glücklich, von gutem Erfolg.
εὐτυχία, ἡ. das Glück.
εὔϋδρος, ὁ, ἡ. wasserreich, gut gewässert.
εὐϋφής, έος, ὁ, ἡ. gut gewebt.
εὐφορία, ας, ἡ. die Fruchtbarkeit.
εὔφορος, ὁ, ἡ. fruchtbar.
Εὐφράτης, ου, ὁ. Fluſs in Asien.
εὐφύλακτος, ὁ, ἡ. (φυλάττω) wohlbewacht.
εὐφυῶς. gut, bequem.
εὔφωνος, ὁ, ἡ. (φωνή) der eine gute Stimme hat.
εὐχή, ῆς, ἡ. das Gelübde, Gebet.
εὔχομαι. wünschen, beten.
εὐχρηστία, ας, ἡ. der Nutzen, Vortheil.
εὐωδία, ας, ἡ. der Wohlgeruch.
εὐῶπις, ιδος. schön blikkend, mit schönen Augen.
εὐωχέω. sättigen. εὐωχέομαι. sich sättigen. schmausen.
εὐωχία, ας, ἡ. der Schmaus.
ἐφαπτίς, ίδος. ἡ. das Oberkleid.
ἐφεξῆς. in der Reihe, nachher, weiterfort. τὸ ἐφεξῆς, weiterhin.
ἐφ-έπομαι. nachfolgen.
ἔφ-ηβος, ου, ὁ. der mannbare Jüngling.
ἐφ-ήμερος, ὁ, ἡ. (ἡμέρα) was einen Tag währt, für einen Tag ist.
ἐφικτός, ὁ, ἡ. erreichbar.
ἔφ-ιππος, ὁ, ἡ. zu Pferde.
ἐφ-ίπταμαι. (S. *Gr.* in πέτομαι) herbeyfliegen.
ἐφ-ίστημι. hinzustellen. ἐπέστην. ich trat hinzu, stand dabey.
ἐφ-οράω. auf etwas herabschauen.
ἔφορος, ὁ. der Aufseher. ἔφοροι. Ephoren. eine obrigkeitliche Würde zu Sparta.
ἔχθρα, ας, ἡ. die Feindschaft.
ἐχθρός, ά, όν. feindlich. ὁ ἐχθρός. der Feind.

ἔχιδνα, ης, ἡ. die Natter. 2) n. pr.

Ἐχινάδες, ων. Inseln im ägeïschen Meere.

ἐχῖνος, ου, ὁ. der Igel.

Ἐχίων, ονος. n. pr.

ἔχω. haben. *c. infinit.* können, wissen. *c. adverb.* eine gewisse Beschaffenheit haben. εὖ, ὀρθῶς, ἔχει. es ist gut, recht so. συμφώνως ἔχει. es stimmt zusammen. ἡδέως ἔχειν πρός τι. freundlich seyn. ἀπρονοήτως ἔχειν τινός. unbekümmert um etwas seyn. mit ὡς u. dem *genitiv.* (S. ὡς.) ἔχεσθαί τινος. sich an jemanden, an etwas halten, angrenzen. (Das partic. ἔχων kann oft durch mit ausgedrückt werden.)

ἕωθεν. von früh an, frühmorgens.

ἑωθινός. morgentlich. ἐξ ἑωθινοῦ. vom Morgen an.

ἕως, ω, ἡ. die Morgenröthe, der Morgen, Orient.

ἕως. bis.

Z.

ζάω. *Gr.* leben. οἱ ζῶντες. die Lebenden.

ζέα, ας, ἡ. der Dinkel, Spelt.

ζεύγνυμι. *Gr.* durch das Joch verbinden. anspannen. τὸν Ἑλλήσποντον. überbrücken. eine Brücke über den Hellespont schlagen.

ζεῦγος, εος, τό. das Joch. Gespann.

Ζεῦξις, ιδος. N. eines Mahlers.

Ζεύς, Διός, u. Ζηνός. Jupiter.

Ζέφυρος, ου, ὁ. der Westwind.

ζέω. kochen, sieden.

ζηλοτυπέω. eifersüchtig seyn.

ζηλόω. nachahmen, etwas treiben, bewundern.

ζημία, ας, ἡ. der Schaden. eine Strafe.

ζημιόω. züchtigen, strafen.

Ζήνων, ωνος. n. pr.

ζητέω. suchen, fragen.

ζήτησις, εως, ἡ. das Suchen.

Ζήτης, ου. n. pr.

ζοφερός, ά, όν. finster.

ζυγόω. bejochen.

ζωγραφέω. mahlen.

ζώδιον, ου, τό. ein kleines Thier.

ζωή, ῆς, ἡ. das Leben.

ζωογονέω. lebendige Geschöpfe hervorbringen, zeugen. τὰ ζωογονηθέντα. lebendig geborne (den Pflanzen entgegengesetzt.)

ζωογονία, ας, ἡ. das Erzeugen lebendiger Wesen.

ζῶον, ου, τό. das lebende Wesen, Thier.

ζῶσμα, ατος, τό. und ζωστήρ, ῆρος, ὁ. der Gürtel.

H.

ἤ. oder. (nach dem compar.) als. ἤ . . . . ἤ. entweder. . . . . oder.

Ἥβη, ης. n. pr.

ἡγεμών, όνος, ὁ. der Führer, Anführer. 2) N. eines Fisches.

ἡγέομαι. anführen, die

erste Stelle behaupten, dafür halten, glauben.
Ἡγησίλαος, ου. n. pr.
ἠδέ. und.
ἡδέως. gern.
ἤδη. schon, endlich.
ἥδομαι. an etwas Vergnügen finden, sich freuen. ἥδονται σιτούμενοι. sie essen gern.
ἡδονή, ῆς, ἡ. jede Art sinnlicher Lust, Wollust.
ἡδύς, εῖα, ύ. süſs, angenehm, freundlich.
ἡδύφωνος, ὁ, ἡ (φωνή) süſstönend.
Ἠδωνοί, ῶν. ein Volk in Thrazien.
ἦθος, εος, τό. die Sitte, Handlungsweise, Charakter, Aufenthaltsort.
ἠϊών, όνος, ἡ. das Ufer.
ἥκιστα. sehr wenig, gar nicht.
ἥκω. kommen. (im *praes.* ich bin gekommen.)
Ἦλεια, ας. Provinz im Peloponnes. Ἠλεῖοι, ων. Einwohner derselben.
ἤλεκτρον, ου, τό. der Bernstein.
ἡλικία, ας, ἡ. das Alter.
ἡλικιῶτις, τιδος, ἡ. die Gespielin.
ἡλίκος, η, ον. was für einer, wie groſs, wie arg.
ἥλιος, ου, ὁ. die Sonne, der Tag.
ἧλος, ου, ὁ. der Nagel.
Ἠλύσιον πεδίον. das Elysium.
ἡμέρα, ας, ἡ. der Tag. μεθ' ἡμέραν. am Tage.
ἡμεροδρομέω. den Tag über laufen, Dienste eines Eilboten thun.
ἥμερος, ὁ, ἡ. zahm, mild.
ἡμερότης, τητος, ἡ. Sanftheit, Cultur.
ἡμερόω. cultiviren, zahm machen.
ἡμέρωσις, εως, ἡ. das Zähmen, Veredlung der Obstbäume.
ἡμέτερος, α, ον. unser.
ἡμίγυμνος, ὁ, ἡ. halbnackt.
ἡμιλιτριαῖος, α, ον. ein halbes Pfund schwer.
ἥμισυς, εια, υ. halb, zur Hälfte.
ἡμιτελής, έος, ὁ, ἡ. halb vollendet.
ἡμίφλεκτος, ὁ, ἡ. halb verbrannt.
ἤν. st. ἐάν. wenn.
ἡνία, ας, ἡ. der Zügel.
ἡνίκα. als.
ἡνίοχος, ου, ὁ. der Wagenführer. ἡνιοχέω. lenken.
ἧπαρ, ατος, τό. die Leber.
ἤπειρος, ου, ἡ. das feste Land, ein Welttheil. 2) die Landschaft Epirus in Griechenland. ἠπειρώτης, ου. ein Einwohner derselben.
Ἥρα, ας. n. pr.
Ἡρακλέης, έους. n. pr.
Ἡρακλέους πόλις. Herakleopolis in Aegypten. ἡρακλειωτικός, ή, όν. was bey dieser Stadt ist.
ἡρακλεία λίθος. der Magnet.
Ἡράκλειτος, ου. n. pr.
ἠρεμέω. ruhig seyn, ausruhn.
Ἠριγόνη, ης. n. pr.
Ἠριδανός, οῦ. der Fluſs Eridanus, oder Padus, Po.
ἠρίον, ου, τό. das Grabmal.

Ἡρόδοτος, ου. n. pr.
ἥρως, ωος, ὁ. der Heros, (Abkömmling eines Gottes).
Ἡσιόνη, ης. n. pr.
ἡσυχάζω. Ruhe halten.
ἥσυχῆ. ruhig, leise.
ἡσυχία, ας, ἡ. die Ruhe. ἡσυχίαν ἔχειν. sich ruhig verhalten.
ἡττάω. besiegen.
ἥττων, ονος, ὁ, ἡ. kleiner, geringer, weniger. *cum genit.* unterworfen. ἥττων νόσου. der Krankheit ausgesetzt. οὐχ ἥττονα. eben soviel. οὐδὲν ἧττον. nichts desto weniger.
Ἥφαιστος, ου. Vulcan.

Θ.

θάλαμος, ου, ὁ. das Gemach, Frauenzimmerwohnung.
θάλασσα, ης, ἡ. das Meer.
θαλάσσιος, ὁ, ἡ. u. θαλάττιος. auf - im - Meere wohnend.
θαλασσοκρατέω. (κρατέω) auf dem Meere herrschen.
Θάλεια, ας. n. pr.
Θαλῆς, οῦ. n. pr.
θαλλός, οῦ, ὁ. der Zweig.
θάλλω. grünen, blühen.
θαμίζω. häufig wohin gehn. ἄστυδε. oft in die Stadt gehn.
θαμινῶς. häufig.
Θάμυρις, ιδος. n. pr.
θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ. den Tod bringend, tödlich.
θάνατος, ου, ὁ. der Tod. οἱ θάνατοι. die Todesfälle.
θανατόω. tödern.
θάπτω. begraben, (von jeder Art der Leichenbestattung, es mag durch Beerdigung, oder Verbrennung, oder auf eine andre Weise geschehn.)
θαῤῥέω. Muth haben. θάῤῥει. sey gutes Muthes, getrost. bisweilen kann θάῤῥει, wie *macte virtute tua*, durch, schön! trefflich! ausgedrückt werden.
θαῤῥούντως. muthig, ohne Scheu.
θάρσος, εος, τό. der Muth.
θάσσων u. θάττων, ὁ, ἡ. (*comparat.* von ταχύς.) schneller.
θαῦμα, ατος, τό. die Bewunderung. θαύματος ἄξιον. bewundernswerth.
θαυμάζω. sich verwundern, bewundern.
θαυμάσιος, ία, ιον. bewunderswürdig.
θαυμαστῶς. bewunderswürdig.
θέα, ας, ἡ. der Anblick, das Anschaun.
θεά, ᾶς, ἡ. die Göttin.
θέαμα, ατος, τό. der Anblick, das Schauspiel. τὰ ἑπτὰ θεάματα. die sieben Wunder der Welt.
Θεανώ, οῦς. n. pr.
θεάομαι. sehen, schauen.
θεατροειδής, έος, ὁ, ἡ. wie ein Theater gestaltet.
θέατρον, ου, τό. der Schauplatz, das Schauspielhaus.
Θειοδάμας, αντος. n. pr.
θεῖος, εία, εῖον. göttlich.
θέλω. S. ἐθέλω.

θεμέλιον, ου, τό. die Grundlage.
θέμις, ιδος, ἡ. das Recht.
Θεμιστοκλῆς, έους. n. pr.
Θεόκριτος, ου. n. pr.
θεολογία, ας, ἡ. die Kenntniſs von Gott und göttlichen Dingen.
Θεόπομπος, ου. n. pr.
θεός, οῦ, ὁ. der Gott. ἡ θεός. die Göttin.
θεράπαινα, ης, ἡ. die Magd, Sclavin.
θεραπεία, ας, ἡ. die Heilung, Kur, Besorgung.
θεραπεύω. bedienen, aufwarten. τὰς αὐλάς. an den Höfen aufwarten.
θεράπων, οντος, ὁ. der Diener.
θερινός, ή, όν. was im Sommer ist. ὄμβροι θερινοί. Sommerregen.
θερμαίνω. wärmen.
θέρμη, ης, ἡ. die Hitze.
θερμός, ή, όν. warm, heiſs. τὰ θερμότερα. die wärmern Gegenden.
θερμότης, τητος, ἡ. die Hitze.
Θερμώδων, οντος. ein Fluſs in Kleinasien.
θέρος, εος, τό. der Sommer. τοῦ θέρους. im Sommer.
Θεσμοφόρια, ίων, τά. ein Fest der Ceres, welches nur von Weibern gefeyert wurde.
θεσπίζω. verkündigen. weissagen.
Θεσσαλία, ας, ἡ. und Θετταλία. Thessalien, in Griechenland.
Θέτις, ιδος, ἡ. n. pr.
θέω. *Gr.* laufen.
θεωρέω. sehen, betrachten.
θεωρία, ας, ἡ. die Betrachtung.
Θῆβαι, ῶν. Theben in Böotien. 2) in Aegypten. θηβαϊκός, ή, όν. thebanisch. Θηβαῖος, ὁ. der Thebaner.
θήγω. schärfen, wetzen.
θήκη, ης, ἡ. ein Behältniſs, Kasten, Grabmal.
θηλυμίτρης, ου, ὁ. der eine Mitra, weibliche Kopfbinde trägt.
θῆλυς, εια, υ. weiblich. αἱ θήλειαι. die Weibchen.
θήρ, ηρός, ὁ. das Thier, Wild.
θήρα, ας, ἡ. die Jagd.
θηράω — άομαι. jagen, nach etwas trachten, nachstellen.
θήρειος, ὁ, ἡ. thierisch. von Thieren.
θηρευτικός, ή, όν. zur Jagd gehörig. κύων. der Jagdhund.
θηρεύω. jagen.
θηρίον, ου, τό. das Thier.
θηριώδης, εος, ὁ, ἡ. thierisch, von Thieren.
θηρόβρωτος, ου, ὁ, ἡ. (βιβρώσκω) von Thieren gefressen.
θησαυρίζω. aufbewahren.
θησαυρός, οῦ, ὁ. der Schatz.
Θησεύς, έως. n. pr.
θητεύω. um Lohn dienen.
θιγγάνω. *c. genitivo. Gr.* berühren.
θίν, ῖνος, ὁ, ἡ. das Ufer, Sand, Sandwüste.
θνήσκω. *Gr.* sterben.
θνητός, ή, όν. sterblich.
θοίνη, ης, ἡ. die Mahlzeit.

θολερός, ά, όν. trübe, schmutzig.
θόρυβος, ου, ὁ. der Lärm.
Θούδιππος, ου. n. pr.
Θούριοι, ων. Thurium in Unteritalien.
Θράκη, ης, ἡ. Thrazien.
θρασέω st. θαρσέω u. θαῤῥέω. Muth haben.
Θράσις, ιος. n. pr.
Θράσυλλος, ου. n. pr.
θρασύνομαι. sich übermüthig, trotzig betragen.
θρασύς, εῖα, ύ. kühn, übermüthig.
Θράττη, ης, ἡ. die Thrazierin.
θραῦσμα, ατος, τό. das Bruchstück.
θρέμμα, ατος, τό. (τρέφω) das Zuchtvieh.
θρεπτικός, ή, όν. nahrhaft.
Θρῄκη, ης, ἡ. Thrazien.
θρηνέω. beweinen.
Θριάσιον πεδίον, τό. das thriasische Gefild, eine Gegend in Attika.
θρίξ, τριχός, ἡ. das Haar.
θρόνος, ου, ὁ. der Thron, hohe Sitz.
θυγάτηρ, έρος, ἡ. die Tochter.
θυμιατήριον, ου, τό. das Rauchfaſs.
θυμίαμα, ατος, τό. das Räucherwerk.
θυμιάω. räuchern.
θυμικός, ή, όν. zornig, jähzornig.
θυμός, οῦ, ὁ. das Gemüth. der Zorn. παντὶ τῷ θυμῷ herzhaft, aus allen Kräften.
θυμόσοφος, ου, ὁ, ἡ. klug von Natur.
θύρα, ας, ἡ. die Thür.
θυρεός, οῦ, ὁ. das lange Schild.
θύριον, ου, τό. die kleine Thür.
θυρίς, ίδος, ἡ. das Fenster.
θύρσος, ου, ὁ. der Thyrsusstab.
θυσία, ας, ἡ. das Opfer.
θυσιάζω. opfern.
θύω. opfern.
θύωμα, ατος, τό. Räucherwerk, Spezereien.
θώραξ, ακος, ὁ. der Panzer, Brustharnisch.

I.

ἰάομαι. heilen.
Ἰάπετος, ου. n. pr.
Ἰάσων, ονος. n. pr.
ἰατρική, ῆς, ἡ. (τέχνη sc.) die Arzneykunst.
ἰατρός, οῦ, ὁ. der Arzt.
Ἰβηρία, ας, ἡ. Hispanien. 2) Iberien in Klein-Asien. Ἴβηρες, ων. Einwohner dieses Landes.
ἶβις, ιδος, ἡ. der Ibis, ägyptische Storch.
ἰδέα, ας, ἡ. die Gestalt.
Ἴδη, ης, ἡ. Gebirg in Troas.
ἴδιος, ία, ιον. eigen, eigenthümlich. ἰδίᾳ. abgesondert. οἶκοι ἴδιοι. Privatwohnungen.
ἰδιότης, ητος, ἡ. die Eigenthümlichkeit.
ἰδιώτης, ου, ὁ. der Privatmann, ein ununterrichteter Mensch.
ἰδού. siehe!
ἱδρύω, erbauen, errichten, aufstellen. ἱδρύομαι. sitzen, liegen.
Ἴδυια, ας. n. pr.
ἱέραξ, ακος, ὁ. der Habicht.

ἱέρεια, ας, ἡ. die Priesterin.
ἱερεῖον, ου, τό. das Opferthier.
ἱερεύς, έως, ὁ. der Priester.
ἱερός, ά, όν. heilig. τὸ ἱερόν, οῦ. der Tempel. τὰ ἱερά. die Opferthiere, Opfer.
ἱεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ. ehrwürdig.
ἱεροσύλος, ου, ὁ. (συλάω) der Tempelräuber.
ἵημι. *Gr.* schicken, senden, schleudern. ἵεμαι. eilen.
Ἰθακήσιος, ία, ιον. aus Ithaka (einer Insel im Ionischen Meere) gebürtig.
ἱκανός, ή, όν. geschickt, zureichend, hinlänglich. ἱκανῶς. ziemlich, ansehnlich.
Ἰκαρία, ας, ἡ. eine Insel im ägeïschen Meere. Ἰκάριον πέλαγος. das ikarische Meer.
Ἴκαρος, ου. n. pr.
ἱκέτης, ου, ὁ. der Flehende.
ἱκετεύω. bitten, flehen.
Ἰκτῖνος, ου. n. pr.
ἱλάσκομαι und ἱλάομαι. versöhnen.
Ἴλιον, ου. Ilium, Troja.
ἱμάτιον, ίου, τό. der Mantel, das Kleid.
ἱματισμός, οῦ, ὁ. die Kleidung.
ἵνα. daſs, damit. 2) wo.
Ἴναχος, ου. n. pr.
Ἰνδικός, ή, όν. indisch. ἡ Ἰνδική. Indien. Ἰνδός, οῦ. der Inder. 2) der Fluſs Indus.
Ἰνώ, οῦς. n. pr.
Ἰξίων, ονος. n. pr.
ἰξός, οῦ, ὁ. der Vogelleim.
ἴον, ου, τό. das Veilchen.
ἰός, οῦ, ὁ. das Gift.
ἰοῦ! wehe!
Ἰοφῶν, ῶντος. n. pr.
ἵππειος, εία, ειον. und ἱππικός, ή, όν. zur Reiterey gehörig, ritterlich. τὸ ἱππικόν. die Reiterey. ἱππικὴ μάχη. ein Kampf zu Pferde.
ἱππεύς, έως, ὁ. der Reiter.
Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, ἡ. der Centaur u. die Centaurin.
ἱπποκόμος, ου, ὁ. der Pferdeknecht.
Ἱππόλυτος, ου. n. pr.
ἵππος, ου, ὁ. das Pferd, Nilpferd.
ἵπταμαι. S. πέτομαι. *Gr.* fliegen.
ἴσημι. *Gr.* wissen, kennen.
Ἰσθμός, οῦ, ὁ. die Landenge, vorzüglich die Landenge von Korinth. τὰ Ἴσθμια, ων. die Kampfspiele auf diesem Isthmos.
Ἶσις, ιδος. n. pr.
Ἰσοκράτης, εος. n. pr.
Ἶρις, ιδος, ἡ. n. pr.
ἰσόκωλος, ου, ὁ, ἡ. (κῶλον) gleichschenklich.
ἴσος, η, ον. gleich. gleichviel. ἴσα. auf gleiche Weise.
ἰσοχειλής, έος, ὁ, ἡ. u. ἰσόχειλος, ου. dem Rande gleich.
ἵστημι. aufrichten, aufstellen. ἕστηκα u. ἕστην. ich stand. ἑστάναι. seyn. (von einer dauernden

Zeit.) μὴν ἱστάμενος, der laufende Monat.
ἱστορέω. erzählen.
ἱστός, οῦ, ὁ. der Mastbaum.
ἰσχάς, άδος, ἡ. die getrocknete Feige.
ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, ἡ. der eine schwache Stimme hat.
ἰσχυρός, ά, όν. stark. *adv.* ἰσχυρῶς. mit Anstrengung, mit Kraft.
ἰσχύς, ύος, ἡ. die Stärke.
ἰσχύω. stark seyn, vermögen.
ἴσχω st. ἔχω haben.
ἴσως. vielleicht, ungefähr.
Ἰταλίη, ης, ἡ. Italien. Ἰταλικός, ή, όν. italisch.
Ἰφιάνασσα, ης. n. pr.
Ἰφικράτης, εος. n. pr.
ἰχθύδιον, ίου, τό. der kleine Fisch.
ἰχθύς, ύος, ὁ. der Fisch.
ἰχνεύμων, ονος, ὁ. der Ichneumon, eine Art von Wiesel.
ἴχνος, εος, τό. die Spur.
Ἰώ, οῦς. n. pr.
Ἰωλκός, οῦ. ein Ort in Thessalien.
Ἰωνία, ας, ἡ. Ionien in Klein-Asien. Ἴωνες, ων. die Einwohner desselben. Ἰωνικός, ή, όν. ionisch.

K.

Κάδμεια, ας, ἡ. die Burg von Theben.
Κάδμος, ου. n. pr.
καθ-αιρέω. *Gr.* hinunterwerfen, herabziehn-locken.
καθαίρω. reinigen. entsöhnen.
καθάπαξ. überhaupt. μηδένα καθάπαξ. durchaus niemanden.
καθάπερ. wie.
καθαρός, ά, όν. rein.
κάθαρσις, εως, ἡ. die Reinigung.
καθέδρα, ας, ἡ. der Sitz.
καθ-έζομαι. *Gr.* sitzen.
καθ-είργω. einsperren.
καθ-ελκύω. hinab-ziehn. führen.
καθ-εύδω. *Gr.* schlafen.
καθ-εψέω. kochen, auskochen, schmelzen.
καθ-ηγέομαι. der Anführer seyn, leiten.
καθήκων. passend, angemessen. χρόνος ὁ καθήκων. die rechte Zeit. τὸ καθῆκον, das Schickliche, Passende.
κάθ-ημαι. (S. *Gr.* in ἧμαι.) sitzen.
καθ-ιδρύω. aufstellen.
καθ-ίζω. setzen, sich niedersetzen. -sitzen.
καθ-ίημι. (S. *Gr.* §. 96. in ἕω. Schul-Gr. §. 108) herablassen. θρὶξ καθειμένη. herabhängendes, aufgelöstes Haar.
καθ-ίστημι. einsetzen, in einen gewissen Zustand setzen, zu etwas machen, gründen, errichten.
καθ-ικνέομαι. *Gr.* schlagen, hauen.
καθ-ίπταμαι. S. πέτομαι. *Gr.* hinabfliegen.
κάθ-οδος, ου, ἡ. der Weg hinab, das Hinabsteigen.
καθόλου. überhaupt.
καθ-οπλίζω. bewaffnen.
καθ-ορμίζομαι. anlanden.
καθ-όσον. in so fern.

καθ-ότι. in welcher Rücksicht, weil, sintemal.

καθ-υγρος, ὁ, ἡ. schwammig, weichlich.

καθ-υλακτέω. anbellen.

καί, und, auch, sogar. καί . . . καί. sowohl . . . als auch. καὶ μήν. gleichwohl καί τοι u. καί τοί γε. obgleich.

Καίκουβον, ου, τό. Caecubum, Ort auf der Grenze von Latium u. Campanien.

καινός, ή, όν. neu.

καίπερ. obgleich.

καιρός, οῦ, ὁ. die Zeit. πρὸς καιρόν. auf einige Zeit, für den Augenblick. καιροί. Zeitumstände.

Καῖσαρ, αρος. n. pr.

καίω. *Gr.* brennen.

κἀκεῖ. st. καὶ ἐκεῖ. und daselbst. κἀκεῖθεν st. καὶ ἐκεῖθεν. und von dorther. κἀκεῖνο st. καὶ ἐκεῖνο. auch das.

κακία, ας, ἡ. die Schlechtigkeit, Bosheit.

κακό-βιος, ὁ, ἡ. einer der schlecht u. ärmlich lebt.

κακο-δαίμων, ονος, ὁ, ἡ. unglücklich.

κακο-ήθης, εος, ὁ, ἡ. boshaft, tückisch.

κακο-λογέω. *c. dativo.* lästern.

κακολογία, ας, ἡ. die Lästerung.

κακοπάθεια, ας, ἡ. die Mühseligkeit.

κακοπαθέω. (πάθος) Ungemach erdulden, in einer übeln Lage seyn, krank seyn.

κακός, ή, όν. schlecht, fehlerhaft, feigherzig. τὸ κακόν. das Uebel.

κακουργία, ας, ἡ. die Bosheit, Uebelthat.

κακῶς. schlimm, schlecht. λέγειν. lästern. εἰπεῖν. unglückbedeutende Worte sagen. ποιεῖν. einem Uebel zufügen, κακῶς γένοιτό σοι. es möge dir unglücklich gehn.

Κάλαϊς, ιδος. n. pr.

κάλαμος, ου, ὁ. das Rohr, der Halm.

καλέω. *Gr.* rufen, nennen, einladen.

Κάληνος οἶνος. Calener Wein, von Cales in Campanien.

καλλιερέω. opfern.

καλλίκαρπος, ὁ, ἡ. (καρπός) schöne Früchte tragend, fruchtbar.

Καλλιόπη, ης. n. pr.

καλλίτεκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) der schöne Kinder hat, glücklich mit seinen Kindern ist.

κάλλος, εος, τό. die Schönheit.

καλός, ή, όν. schön, liebenswürdig. καλὸς κἀγαθός. liebenswürdig und edel.

καλῶς. schön, rühmlich.

καλύβη, ης, ἡ. die Hütte.

καλυβοποιέομαι. Hütten bauen.

καλύπτω. bedecken, verbergen.

Καλυψώ, οῦς. n. pr.

κάματος, ου, ὁ. die Mühe.

καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ. der Camelopard, Giraffe.

κάμηλος, ου, ὁ, ἡ. das Camel.

κάμινος, ου, ἡ. der Ofen.
κάμνω. *Gr.* arbeiten.
Καμπανία, ας, ἡ. ein Land in Italien.
καμπή, ῆς, ἡ. die Biegung, Krümmung, Schwenkung.
κάμπτω. beugen. ἀκρωτήριον. ein Vorgebirge umfahren, umfliegen.
κἂν st. καὶ ἐάν. und wenn, wenn gleich. auch statt καὶ ἐν. und in.
καπηλικός, ή, όν. betrügerisch.
καπνός, οῦ, ὁ. der Rauch.
κάπρος, ου, ὁ. der Eber.
καραδοκέω. erwarten.
Κάρανος, ου. n. pr.
κάρδαμον, ου, τό. die Kresse.
καρδία, ας, ἡ. das Herz.
Καρία, ας, ἡ. Landschaft in Klein-Asien.
καρκινώδης, εος, ὁ, ἡ. (καρκίνος) krebsartig.
Καρμανία, ας, ἡ. eine Provinz des persischen Reiches, am persischen Meerbusen.
καρπάσινος, η, ον. (κάρπασος) linnen.
καρπο-φορέω. Früchte tragen.
καρποφόρος, ὁ, ἡ. fruchtbar.
καρπός, οῦ, ὁ. die Frucht. 2) der untere Theil des Armes, die Wurzel der Hand.
καρτερέω. aushalten.
καρτερός, ά, όν. (κάρτος) stark, ansehnlich.
κάρυον, ου, τό. die Nuſs. καστανάϊκον. die Castanie.
Καρχηδών, όνος, ἡ. Carthago.

κασιγνήτη, ης, ἡ. die Schwester.
Κασπία, ας, ἡ. (θαλάσσα sc.) und τὸ Κάσπιον. das caspische Meer.
κασσίτερος, ου, ὁ. das Zinn.
κασταναϊκός, ή, ον. was von Castanien ist. S. κάρυον.
Κάστωρ, ορος. n. pr.
κατά. c. *genit.* auf, gegen, hinab, in. κατὰ βυθῶν. in die Tiefen hinab. — c. *accus.* in, nach Art, nach, zu, in der Gegend, gegenüber, gemäſs, zufolge, in Ansehung, in Rücksicht auf καθ' ὑπερβολήν. übermäſsig. κατ' ἐνιαυτόν, jährlich. καθ' ἑκάστην ἡμέραν alle Tage. καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. alle Jahre. κατὰ μικρόν. allmählig. κατ' εἰρήνην. in Friedenszeiten. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν. um dieselbe Zeit. οἱ κατ' ἐμέ. die zu meiner Zeit lebenden. κατ' ἔλεον. aus Mitleiden. κατ' ὀλίγους. wenige auf einmal. κατὰ τὸ πλεῖστον. gröſstentheils. κατὰ πρόσωπον. von vorn. ὁ καθ' ἡδονὴν θάνατος. ein angenehmer Tod.
κατα-βαίνω. *Gr.* hinabsteigen, hinabwärts reisen, (von Sachen) an jemanden kommen.
κατα-βάλλω. *Gr.* hinabwerfen, hinwerfen.
κατά-βασις, εως, ἡ. der Weg hinab, das Hinabsteigen.
κατα-βιβρώσκω. *Gr.* verzehren.

κατά-γειος, ὁ, ἡ. unterirdisch.

κατα-γιγνώσκω. *Gr.* kennen lernen.

κατ-άγνυμι. *Gr.* zerbrechen.

κατα-γοητεύω. täuschen, bethören.

κατ-άγω. hinab-führen, -stoſsen, einführen.

κατ-αγωνίζομαι. bekämpfen, besiegen.

κατα-δείκνυμι. *Gr* einen Gebrauch einführen, anzeigen.

κατά-δενδρος, ὁ, ἡ. baumreich.

κατα-δέω. *Gr.* binden.

κατα-δικάζω. verurtheilen.

κατα-δίκη, ἡ. die Verurtheilung.

κατα-διώκω. verfolgen.

κατά-δρυμος, ὁ, ἡ. (δρυμὸς) waldig.

κατα-δύω-δύνω. *Gr.* versenken, eintauchen, unter-in etwas hineinkriechen.

κατα-ζεύγνυμι. *Gr.* bejochen.

κατάζευξις, εως, ἡ. das Anspannen.

κατ-αίρω. einlaufen, (von Schiffen)

κατ-αισχύνω. beschimpfen, Schande machen.

κατα-καίω. *Gr.* verbrennen.

κατα-κάμπτω. herabbeugen.

κατά-κειμαι. *Gr.* liegen.

κατα-κλείω. einschlieſsen.

κατα-κλίνομαι. sich nieder-legen-setzen.

κατα-κλύζω. überschwemmen.

κατα-κοιμίζω. einschläfern.

κατα-κόπτω. zusammenhauen-schlagen.

κατα-κοσμέω. ausschmücken.

κατα-κρημνίζω. vom Felsen herabstürzen.

κατα-κρύπτω. verbergen.

κατα-κτάομαι. in Besitz nehmen, einnehmen.

κατα-λαμβάνω. *Gr.* einnehmen, ergreifen, einholen, antreffen, finden.

κατα-λείπω. —ομαι. verlassen, zurücklassen.

κατά-λυσις, εως, ἡ. die Herberge.

κατα-λύω. auflösen, zerstören, vernichten. τοὺς νόμους. die Gesetze abschaffen.

κατα-μαρτυρέω. Zeugniſs gegen einen ablegen.

κατα-μηνύω. anzeigen, darstellen.

κατα-μύω. die Augen schlieſsen. καταμύοντα. blindlings.

κατ-αναγκάζω. nöthigen.

κατ-αναλίσκω. *Gr.* verzehren, verschwenden.

κατα-νέμομαι. abweiden.

κατανεύω. zunicken, versprechen.

κατα-νοέω. betrachten, bemerken.

κατ-αντάω. ankommen.

κατ-αντικρύ. *c. genit.* gegenüber.

κατα-ξαίνω. zerhauen. πέτρα κατεξαμμένη, behauener Stein.

καταξηρος, ὁ, ἡ. dürr. τὸ κατάξηρον. die Trockenheit.

καταπέλτης, ου, ὁ. die Wurfmaschine, Katapulte. καταπελτικός, ή, όν. schleudernd. βέλος, ὄργανον. ein Geschoſs, das man von der Katapulte schleudert.

κατα-πέμπω. hinabschicken.

κατα-πέφνω. töden.

κατα-πίνω. *Gr.* hinabschlucken, verschlingen.

κατα-πλέω. *Gr.* herbeyschiffen.

καταπληκτικῶς. erstaunlich, Schrecken erregend, auf eine erstaunenswürdige Weise.

κατα-πλήσσω. in Erstaunen setzen, erschrecken, abschrecken. καταπλήσσεσθαί τι. sich vor etwas fürchten.

κατα-πλουτίζω. bereichern.

κατα-πνέω. *Gr.* wehen.

κατα-πονέω. bearbeiten.

κατάρατος, ου, ὁ, ἡ. verflucht, verrucht.

κατ-αριθμέω. zu etwas zählen.

καταῤ-ῥέω. *Gr.* abströmen.

κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ. bewässert, reichlich begabt.

κατ-άρχω. *c. genitivo.* anfangen, der erste seyn.

κατα-σβέννυμι. *Gr* auslöschen, stillen.

κατα-σείω. erschüttern.

κατα-σκάπτω. zerstören.

κατα-σκεδάννυμι. *Gr.* verbreiten, ausschütten.

κατα-σκευάζω —ομαι. anordnen, ausrichten, einrichten, erbauen.

κατασκευή, ῆς, ἡ. die Einrichtung, Zubereitung, künstliches Mittel.

κατάσκιος, ὁ, ἡ. (σκιὰ) beschattet, schattig.

κατάσκοπος, ου, ὁ. der Beobachter, Spion.

κατασοφίζω. täuschen, überlisten.

κατα-σπάω. hinunter- hinein-ziehn.

κατα-σταθμεύω. einstallen.

κατα-στέφω. bekränzen.

κατα-στίζω. (durch Punktiren) bezeichnen.

κατα στρεβλόω. foltern, martern

κατα-στρέφω. umwenden, zurückkehren. τὸν βίον. sterben.

κατα-στροφή, ῆς, ἡ. das Ende.

κατα-τίθημι. hineinlegen.

κατα-τοξεύω. mit dem Bogen erschieſsen.

κατα-τρέχω. *Gr.* durchstreifen, überziehn.

κατα-τρίβω. zerreiben, durchbohren.

κατα-τυγχάνω. *Gr.* erreichen, in etwas glücklich seyn.

κατα-φάγω. fressen.

κατα-φέρω *Gr.* herabbewegen, hinabführen, einen Schlag thun. —ομαι. sich herab senken, einstürzen.

κατα-φεύγω. *Gr.* seine Zuflucht zu etwas nehmen, wohin fliehen.

κατα-φλέγω. verbrennen.

κατα-φθείρω. verderben, zu Grunde richten.
κατάφρακτος, ὁ, ἡ. bedeckt, gepanzert.
κατα-φρονέω. *cum genitivo.* verachten, unbesorgt seyn.
κατα-φυγή, ῆς, ἡ. die Zuflucht.
κατα-χράομαι. *Gr. c. dativo.* benutzen.
κατα-χώννυμι. f. χώσω. verschütten.
κατα-ψαύω. berühren.
κατα-ψηφίζομαι. (mit dem Genitiv der Person) verurtheilen, für schuldig erklären. καταψηφίζεσθαί τινος μανίαν. einen für wahnsinnig erklären.
κατα-ψύχω. abkühlen.
κατ-έδω. *Gr.* (ἐσθίω) aufzehren.
κάτ-ειμι. hinabsteigen, abwärts gehn, aus dem Exil zurückkehren, ankommen.
κατ-εργάζομαι. bearbeiten.
κατ-εργασία, ας, ἡ. die Bearbeitung, Behandlung.
κατ-ερείπω. niederwerfen, einstürzen.
κατ-έρχομαι *Gr.* hinab- zurückkehren.
κατ-εσθίω. *Gr.* verzehren, aufessen.
κατ-ευθύνω. lenken.
κατ-έχω. *Gr.* festhalten, besitzen, inne haben, behalten, zurückhalten. μεταβολὴ κατέσχε τὴν πόλιν. eine Veränderung hat die Stadt betroffen.
κατηγορέω. beschuldigen, anklagen.
κατήγορος, ου, ὁ. der Ankläger.
κατήκοος, ου, ὁ, ἡ. gehorsam.
κατ-οικέω. bewohnen.
κατ-οικία, ας, ἡ. die Wohnung, Anbauung, Flecken.
κατοικίζω. anpflanzen, bebauen, gründen.
κατ-οκνέω. unterlassen, verabsäumen.
κατοπτρίζομαι. sich im Spiegel besehen.
κάτοπτρον, ου, τό. der Spiegel.
κατ-ορθόω. aufstellen, aufrichten.
κατ-ορύσσω — ορύττω. begraben, verschütten, verbergen.
κάτω. unter, nach unten, abwärts. ἄνω καὶ κάτω. auf und ab.
Κάτων, ωνος. n. pr.
κατώρυξ, υχος, ἡ. das Senkreis, der Absenker.
κατωρύομαι. brüllen, heulen.
κατωφερής, έος, ὁ, ἡ. sich hinabsenkend.
Καύκασος, ου, ὁ. Gebirg in Asien.
καῦμα, ατος, τό. die Hitze.
καυματηρός, ά, όν. heiſs.
Καυσιανοί, ῶν. N. eines sonst unbekannten Volks.
καυχάομαι. prahlen.
κέγχρος, ου, ὁ, ἡ. die Hirse.
κέδρος, ου, ἡ. der Cedernbaum. 2) eine Art wohlriechender Wachholder.
κεδρόω. einbalsamiren.
κεῖμαι. *Gr.* liegen.

κειμήλιον, ου, τό. der Besitzthum.
κεῖνος, η, ο. jener, e, es.
Κεῖος, ου, ὁ. Einwohner der Insel Ceos.
κείρω, abscheeren, rasiren. χώραν. ein Land verwüsten.
Κεκροπία, ας, ἡ. alter Nahme von Attika.
Κέκρωψ, οπος, n. pr.
κελεύω. befehlen.
κελτικός, ή, όν. celtisch.
κενός, ή, όν. eitel, leer.
κενόω. ausleeren.
Κένταυρος, ου, ὁ. der Centaur.
κεντέω. stechen, durchbohren.
κέντρον, ου, τό. der Stachel.
κεράμεος und κεράμιος, ία, ιον. irden.
κεραμωτός, ή, όν. von gebrannten Ziegeln gebaut.
κεράννυμι. *Gr.* mischen.
κέρας, ατος, τό. das Horn.
κέρασος, ου, ὁ. der Kirschbaum.
κεράστης, ου, ὁ, ἡ. gehörnt, 2) die Hornschlange.
κεραυνός, οῦ, ὁ. der Blitz mit Donner verbunden.
κεραυνοσκοπία, ας, ἡ. die Beobachtung des Blizzes u. andrer Meteore, aus denen man das Künftige deutet.
κεραυνόω. mit dem Blitze töden, erschlagen.
κερδαλέος, έα, έον. nützlich, vortheilhaft.
κέρδος, εος, τό. der Gewinn.
κερκίς, ίδος, ἡ. das Weberschiff.
κέρκος, ου, ἡ. der Schwanz.
κέρμα, ατος, τό. das Geld.
κεφαλαῖος, αία, αῖον. hauptsächlich.
κεφαλή, ῆς, ἡ. der Kopf. ἐπὶ κεφαλήν. Hals über Kopf. κακὴ κεφαλή. o du Thor!
κηδεύω. zur Erde bestatten.
κηπεία, ας, ἡ. die Gärtnerey.
κήπευμα, ατος, τό. das Gartengewächs, der Gartenbau.
κῆπος, ου, ὁ. der Garten.
κηρίον, ου, τό. die Honigscheibe.
κηρός, οῦ, ὁ. das Wachs.
κήρυξ, υκος, ὁ. der Herold. 2) eine Art von gewundner Schnecke.
κηρύσσω. den Dienst eines Herolds versehn, ausrufen.
κῆτος, εος, τό. das Seethier, jede Art von grossem Seefisch.
κητώδης, εος, ὁ, ἡ. von sehr grosser Art.
Κηφισσός, οῦ. ein Fluss in Attika.
Κηφεύς, έως. n. pr.
κιβωτός, οῦ, ἡ. der Kasten.
Κιθαιρών, ῶνος, ὁ. ein Berg in Böotien.
κιθάρα, ας, ἡ. die Cithar.
κιθαρίζω. die Cithar spielen.
κιθαρῳδέω. zur Cithar singen.
κιθαρῳδία, ας, ἡ. die

Kunst zur Cithar zu singen.
κιθαρῳδός, οῦ, ὁ. der Citharspieler und Sänger.
Κικέρων, ωνος. n. pr.
Κιλικία, ας, ἡ. eine Provinz in Klein-Asien.
Κίμβροι, ων. Cimbern, im heutigen Jütland u. Schleswig einheimisch.
κιμμέριος, ία, ιον. cimmerisch, aus dem taurischen Chersones.
Κίμων, ωνος. n. pr.
κινδυνεύω. Gefahr laufen, in Gefahr seyn.
κίνδυνος, ου, ὁ. die Gefahr.
Κινέας, ου. n. pr.
κινέω. bewegen.
κίνησις, εως, ἡ. die Bewegung.
Κίρκη, ης. n. pr.
κίσσα, ης. und κίττα. die Elster.
κισσός, οῦ. und κιττός. Epheu. κίσσινος, η, ον. von Epheu, mit Epheu geschmückt.
κίχλη, ης, ἡ. die Drossel.
κίων, ονος, ὁ, ἡ. die Säule.
κλάδος, ου, ὁ. der Zweig.
Κλαζομένιος, ου, ὁ. Einwohner von Clazomene in Klein-Asien.
κλαίω. *Gr.* weinen.
Κλάρος, ου. Ort in Lycien mit einem Orakel Apolls.
Κλεάνθης, ου. n. pr.
κλεινός, ή, όν. berühmt.
κλεῖς, κλειδός, ἡ. der Schlüssel.
Κλειώ, οῦς. n. pr. einer Muse.
Κλεόμβροτος, ου. n. pr.
Κλεομένης, ους. n. pr.
κλέος, ους, τό. der Ruhm.
κλέπτης, ου, ὁ. der Dieb.
κλέπτω. (*pf.* κέκλοφα. *aor. pass.* ἐκλάπην.) stehlen.
κληΐζω und κλῄζω. nennen.
κλῆμα, ατος, τό. die Weinrebe.
κληρόω. loosen. —οῦμαι. durch das Loos erhalten.
κλίμαξ, ακος, ἡ. die Treppe.
κλίνη, ης, ἡ. das Bett, das Lager, der Sitz bey Tische.
κλινίδιον, ίου, τό. das kleine Bett, die Bahre.
κλίνω. neigen.
κλισία, ας, ἡ. das Ruhebett.
κλοπή, ῆς, ἡ. der Diebstahl.
κλύζω. bespülen, benetzen.
κλών, ῶνος, ὁ. der Zweig.
Κνίδος, ου. Stadt in Carien.
κνίσσα, ης, ἡ. der Fettdampf.
Κνισσόζωμος, ου. n. pr. (einer der den Geruch der Brühe wittert.)
Κνωσσός, οῦ. St. in Creta.
κόγχη, ης, ἡ. die Muschel.
κοιλαίνω. aushöhlen.
κοιλάς, άδος, ἡ. die Höhle, Vertiefung.
κοιλία, ας, ἡ. der Unterleib, Bauch.
κοῖλος, η, ον. hohl, ausgehöhlt, tiefliegend. τὰ κοῖλα. Vertiefungen.
κοιλόω. aushöhlen.
κοιμάω. zur Ruhe bringen. —άομαι. ruhen, schlafen.
κοινῇ. gemeinschaftlich, zusammen.

κοινός, ή, όν. gemeinschaftlich. κοινὴ τύχη. gemeinsames Schicksal (das allen begegnen kann.) ἡ κοινὴ φύσις der gesellige Charakter. τὸ κοινὸν und τὰ κοινά. das gemeine Wesen, der Staat, öffentliche Angelegenheiten.

κοινωνέω. theilnehmen.

κοινῶς. gemeinschaftlich.

Κοῖος, ου. n. pr.

κοίρανος, ου, ὁ. der Herr.

κοιταῖον, ου, τό. das Lager.

κοίτη, ης, ἡ. das Bett, Lager.

κολάζω strafen, züchtigen, zügeln.

κολακεία, ας, ἡ. die Schmeicheley.

κόλαξ, ακος, ὁ. der Schmeichler.

κόλασις, εως, ἡ. die Bestrafung.

κολλάω. fest anheften, anleimen.

κολοιός, οῦ, ὁ. die Dohle.

κολοσσός, οῦ, ὁ. eine Bildsäule in übermenschlicher Gröſse.

κολούω. beschädigen, verstümmeln.

κόλπος, ου, ὁ. der Busen. Meerbusen.

κολυμβάω. schwimmen.

Κολυττεύς, έως. ein Einwohner des attischen Demos Colyttus.

Κολχική, ῆς, ἡ. das colchische Land am Pontus Euxinus.

Κολχίς, ίδος. N. einer Stadt. Κόλχοι, ων. Einwohner von Colchis.

κολωνός, οῦ, ὁ. der Hügel. 2) ein District von Attica.

κόμη, ης, ἡ. das Haar.

κομήτης, ου, ὁ. der lange Haare hat.

κομιδῆ. sehr.

κομίζω. tragen, bringen.

κονίω. mit Staub bedekken.

Κόνων, ωνος. n. pr.

κοπίς, ίδος, ἡ. das Schlachtmesser.

κοπρία, ας, ἡ. der Misthaufen.

κόπρος, ου, ἡ. der Mist.

κόπτω. schlagen, hauen, behauen, mit Reden beschweren.

κόραξ, ακος, ὁ. der Rabe.

κόρη, ης, ἡ. das Mädchen. 2) die Proserpina.

Κόρινθος, ου, ἡ. Corinth. κορινθιακὸς κόλπος. der corinthische Meerbusen.

κόρος, ου, ὁ. die Sättigung, der Ueberdruſs. πρὸς κόρον. um satt zu werden.

κόρυς, υθος, ἡ. der Helm.

κορυφή, ῆς, ἡ. der Gipfel, Scheitel.

κορώνη, ης, ἡ. die Krähe

Κορωνίς, ίδος, n. pr.

κοσμέω. schmücken, zieren.

κόσμησις, εως, ἡ. der Schmuck.

κόσμιος, ία, ιον. geschmückt, anständig, gesittet.

κοσμιότης, ητος, ἡ. der Anstand, Sittsamkeit.

κόσμος, ου, ὁ. der Schmuck, die Zierde, Anstand, die Welt.

κοτύλη, ης, ἡ. ein Gefäſs zum Schöpfen, das Becken.

κουρεύς, έως, ὁ. der Barbier.

κουροτρόφος, ὁ, ἡ. Kindernährend, Pfleger, Pflegerin.

κοῦφος, η, ον. und κούφως. *adv.* leicht, sanft.

κόψιχος, ου, ὁ. die Amsel.

Κρᾶθις, ιδος ein Fluſs im untern Italien.

κρανίον, ου, τό. der Schädel.

κράνος, εος, τό. der Helm.

κράσις, εως, ἡ. die Mischung. τῶν ἀέρων. Clima.

κρατέω. *c. genitivo.* den Vorzug behaupten, siegen, beherrschen. κρατεῖν τῶν ἡνιῶν. die Zügel erhalten können.

κρατήρ, ῆρος, ὁ. der Crater (ein Gefäſs zum Mischen des Weines.) der Kessel, die Mündung der feuerspeyenden Berge.

Κράτης, ητος. n. pr.

κράτιστος, η, ον. der beste, geschickteste, vorzüglichste.

κραυγή, ῆς, ἡ. das Geschrey.

κρέας, ατος, τό. das Fleisch.

κρείσσων, ονος, und κρείττων, ὁ, ἡ. besser, stärker.

κρεμάω und κρεμάννυμι. *Gr.* hängen, aufhängen.

κρεουργέω. zerstückeln.

κρεωφαγέω. Fleisch essen. —ομαι. eſsbares Fleisch haben.

κρημνός, οῦ, ὁ der steile Rand eines Berges.

κρήνη, ης, ἡ. die Quelle.

κρηπίς, ίδος, ἡ. die Grundlage, der Schuh.

Κρής, ητός, ὁ. der Creter. Κρήτη, ης, ἡ. die Insel Creta. κρητικός, ἡ, όν. cretisch.

κριθή, ῆς, ἡ. die Gerste.

κρίθινος, ίνη, ινον. von Gerste.

κρίκος, ου, ὁ. der Ring.

κρικόω. mit einem Ringe durchziehn.

κρίνον, ου, τό. die Lilie.

κρίνω. beurtheilen; richten, beschlieſsen, auswählen, zuerkennen. *c. genitivo.* beschuldigen, vor Gericht fordern, verurtheilen.

κριός, ου, ὁ. der Widder.

κρίσις, εως, ἡ. der Richterspruch.

κριτής, οῦ, ὁ. der Richter.

Κροῖσος, ου. n. pr.

κροκόδειλος, ου, ὁ. das Crocodil.

κροκόττας, ου, ὁ. ein reiſsendes Thier, vielleicht die Hyäne.

Κρόνος, ου, ὁ. Saturn.

κρόταλον, ου, τό. die Klapper.

κρόταφος, ου, ὁ. der Schlaf (am Kopfe).

κροτέω. Geräusch machen, klappern, zusammenschlagen.

κρότος, ου, ὁ. das Geräusch, Beyfallklatschen.

Κρότων, ωνος. Stadt im untern Italien. Κροτωνιάτης, ου. der Einwohner derselben.

κρούω. anschlagen.

κρύος, εος, τό. die Kälte, der Frost.

κρύπτω. verstecken, verbergen.

κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ. das Eis.

κρύφα. c. *genitivo*. heimlich, ohne Wissen.

κρωσσός, οῦ, ὁ. der Krug.

κτάομαι. erwerben, im Aor. u. Perf. besitzen. ὁ κεκτημένος. der Herr.

κτείνω. töden.

κτῆμα, ατος, τό. der Besitz, Eigenthum.

κτῆνος, εος, τό. das Vieh.

κτηνοτροφία, ας, ἡ. die Viehzucht.

Κτησίβιος, ου. n. pr.

κτῆσις, εως, ἡ. der Besitz.

κτίζω. gründen, bauen.

κτίσμα, ατος, τό. die Niederlassung, Colonie.

κτίστης, ου, ὁ. der Stifter, Urheber.

κτύπος, ου, ὁ. das Getös, Geräusch.

κυανοχαίτης, ου, ὁ. der dunkles Haar hat.

κυβερνάω. ein Schiff regieren.

κυβερνήτης, ου, ὁ. der Steuermann.

Κυδωνία, ας. Stadt in Creta.

κυέω. schwanger seyn.

Κυζικηνοί, ῶν. Einwohner von Cyzicus, einer Stadt am Propontis.

κύκλος, ου, ὁ. der Kreis, der Umfang.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. der Cyclope.

κύκνος, ου, ὁ. der Schwan. 2) n. pr.

κυλινδέω wälzen. —ομαι. sich umhertreiben.

κυλίω. wälzen.

Κυλλήνη, ης. e. Berg in Arkadien.

κῦμα, ατος, τό. die Welle.

κυμβαλισμός, οῦ, ὁ. Musik von Cymbeln und andern zusammengeschlagenen Instrumenten.

κύμβαλον, ου, τό. das Becken, Cymbel.

κυνηγετέω. jagen.

κυνηγετικός, ἡ, όν. zur Jagd tauglich - gehörig. κύων. der Jagdhund. ἡ κυνηγετική. die Kunst zu jagen, Jägerey.

κυνηγός, οῦ, ὁ der Jäger.

κυνοκέφαλος, ου, ὁ. der hundsköpfige Affe.

Κυνόπολις, εως, Stadt in Aegypten. κυνοπολίτης νομός. ein District in Aegypten.

Κύπρος, ου, ἡ. die Insel Cyprus. κύπριος, ια, ιον. cyprisch.

κύπτω. sich bücken.

κυρέω. seyn.

Κυρήνη, ης. St. in Afrika. Κυρηναική, ῆς. das Königreich Cyrenaïca.

κύριος, ίου, ὁ. der Herr. der, in dessen Macht etwas steht.

Κύρνος, ου, ἡ. Corsica.

Κῦρος, ου. n. pr.

κύρτωμα, ατος, τό. der Höcker, Krümmung.

κύτος, εος, τό. die Höhlung, der Umfang.

Κύψελος, ου. n. pr.

κύω und κυέω. schwanger seyn, trächtig gehn.

κύων, κυνός, ὁ, ἡ. der Hund.

κώδιον, ου, τό. das Schaffell.

κωδιοφόρος, ου, ὁ, ἡ.

in einen Schafpelz gekleidet.

κώθων, ωνος, ὁ. der Becher. 2) Nahme eines Hafens von Carthago.

κωκυτός, οῦ, ὁ. die Wehklage. 2) Nahme eines Flusses im Hades.

κωλύω. zurückhalten, hindern.

κώμη, ης, ἡ. das Dorf.

κωμηδόν nach Art eines Dorfes, als ein Dorf.

κωμικός, οῦ, ὁ. der comische Dichter.

κωμῳδοποιός, οῦ, ὁ. der comische Dichter.

κώνωψ, ωπος, ὁ. die Mücke.

Κῷος, ου, ὁ. Einwohner der Insel Cos.

κώπη, ης, ἡ. das Ruder, der Griff an der Handmühle.

Κωρύκιον ἄντρον, τό. eine Grotte im Parnaſs.

Λ.

λᾶος, λάαος, ὁ. und λᾶς, λαός. der Stein.

λαβύρινθος, ου, ὁ. das Labyrinth.

λαγαρός, ά, όν. dünn, zart.

λαγίδιον, ου, τό. der kleine Haase, Kaninchen.

Λάγος, ου. n. pr.

λαγχάνω. *Gr.* loosen, durch das Loos erhalten.

λαγώς, ώ, ὁ. der Haase.

λάθρα. heimlich, unbemerkt. λάθρα Διός. ohne daſs es Zeus bemerkte.

λαιμοτομέω. die Kehle abschneiden.

λαιός, ά, όν. link.

Λάκαινα, ης, ἡ. die Lacedämonierinn.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ. Lacedämon. Λακεδαιμόνιος, ου. der Lacedämonier. auch Λάκων, ονος.

Λακωνική, ῆς, ἡ. Laconien. λακωνικῶς. nach laconischer Weise.

λαλέω. plaudern.

λάλος, ὁ, ἡ. geschwätzig.

Λάμαχος, ου. n. pr.

λαμβάνω *Gr.* nehmen, zu sich nehmen, empfangen. τινός. bey etwas ergreifen.

λαμπάς, άδος, ἡ. die Fackel.

λαμπρός, ά, όν. glänzend, angesehen. λαμπρῶς. auf eine glänzende, entschiedene Weise.

λαμπρότης, ητος, ἡ. der Glanz.

λανθάνω. *Gr.* verborgen, unbekannt seyn. ἔλαθε ταῦτα παρὰ μέρος ποιῶν. er that dieſs, ohne daſs ich es merkte, nur stellenweis.

Λαομέδων, οντος. n. pr.

λαός, οῦ, ὁ. der Stein, das Volk.

Λάπιθαι, ῶν. ein Volk in Thessalien.

λάρναξ, ακος, ἡ. die Kiste, der Kasten.

λάσιος, ὁ, ἡ. rauch. borstig.

Λατίνη, ης. Latium. Λάτινοι, ων, οἱ. die Einwohner dieses Landes.

Λάτμος, ου, ὁ. ein Berg in Carien.

λατομέω. (τέμνω) Steine brechen, ausbauen.

λατόμημα, ατος, τό. ausgehauenes Gestein.

λατομητός, ή, όν. in Stein gehauen.

λατομία, ας, ή. der Steinbruch. αἱ λατόμιαι. ein Gefängniſs in den Steinbrüchen von Syrakus.

λατομικός, ή, όν. zum Brechen der Steine erforderlich.

λατρεύω. dienen.

λαφυραγωγέω. als Beute davonführen.

λαχανεύομαι. Kohl hervorbringen, mit Kohl bepflanzt werden.

λάχανον, ου, τό. der Kohl, Gemüse.

λάχος, εος, τό. das Loos, der Antheil.

λέαινα, ης, ή. die Löwinn.

Λέαρχος, ου. n. pr.

λέβης, ητος, ό. der Kessel.

λέγω. sagen, sprechen. befehlen. λέγονται. *dicuntur* man sagt von ihnen. ὁ λεγόμενος. der sogenannte.

ληλατέω. Beute wegtreiben, plündern.

λειμών, ῶνος, ό. die Wiese.

λεῖος, α, ον. glatt, eben, abgerieben, dünn.

λείπω. lassen, verlassen. —ομαι. Mangel haben.

λειτουργία, ας, ή. ein öffentliches Amt, Geschäft, Arbeit.

λείψανον, ου, τό. der Ueberbleibsel, der Rest.

λεκάνη, ης, ή. die Schüssel.

Λεοντῖνος, ου. Einwohner der Stadt Leontium in Sicilien.

λεοντώδης, εος, ό, ή. löwenmüthig.

λεπιδωτός, ή, όν. (λεπὶς) schuppig.

λεπτόγεως, εω, ό, ή. was einen magern, schlechten Boden hat.

λεπτός, ή, όν. dünn, schwach, mager.

Λερναῖος, ου. lernäisch. Λέρνη, ης, ή. See in Argolis.

λευκανθίζω. weiſs seyn.

Λευκοθέα, ας. n. pr.

λευκός, ή, όν. weiſs.

λευκότης, ητος, ή. die Weiſse.

Λεύκουλλος, ου. n. pr.

λευκώλενος, ου, ό, ή. weiſsarmig.

λευχείμων, ό, ή. (εἶμα) weiſs gekleidet.

λέων, οντος, ό. der Löwe.

Λεωνίδας u. Λεωνίδης, ου. n. pr.

λήγω aufhören.

Λήδα, ης. n. pr.

λήϊον, ου, τό. das Saatfeld, die Saat.

Λῆμνος, ου, ή. Insel im ägeïschen Meere.

Ληναῖος, ου. Beynahme des Bacchus.

ληνός, οῦ, ό. die Kelter.

ληστεύω. Räuberey treiben.

λῃστής, οῦ, ό. der Räuber.

λῃστρικός, ή, όν. räuberisch. βίος. Räuber-Leben. λῃστρικὴ τριήρης. das Raubschiff.

Λητώ, ους. n. pr.

λίαν. sehr, auſserordentlich.

λιβανωτός, οῦ, ό. der Weihrauch.

Λίβυες, ων. Libyer. Λιβύη, ης, ἡ. Libyen. λιβυκός, ή, όν. libysch.

λιγνύς, ύος, ὁ. der Dampf, Qualm.

Λιγυστική, ῆς, ἡ. Ligurien im obern Italien. Λίγυες, ων. Einwohner dieses Landes.

λιθάζω. Steine schleudern.

λιθίδιον, ου, τό. das Steinchen.

λίθινος, η, ον. von Stein.

λιθοβολία, ας, ἡ. das Werfen mit Steinen.

λιθοποιέω. in Stein verwandeln, versteinern.

λίθος, ου, ὁ, ἡ. der Stein. πολυτελής. der Edelstein.

λιμήν, ένος, ὁ. der Hafen.

λιμνάζω. unter Wasser stehn, sumpfiges Wasser haben. τόπος λιμνάζων. ein sumpfiger Ort.

λίμνη, ης, ἡ. der See.

λιμός, οῦ, ὁ. der Hunger.

λίνον, ου, τό. der Lein, das Netz.

Λῖνος, ου. n. pr.

λιτότης, ητος, ἡ. die Einfachheit, Frugalität.

λογίζομαι. bedenken, überlegen, überrechnen.

λογικός, ή, όν. vernünftig, mit Sprache begabt.

λόγιον, ου, τό. das Orakel.

λογισμός, οῦ, ὁ. die Vernunft.

λόγος, ου, ὁ. das Wort, Rede, Sage, Vernunft. λόγον ἔχειν τινός. auf etwas Rücksicht nehmen, sich um etwas bekümmern. ἐν λόγῳ und λόγοις εἶναι. in Ansehn stehn. κατὰ λόγον. nach Verhältniſs, nach Erwartung. εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι. mit einem ins Gespräch kommen, sich unterhalten.

λόγχη, ης, ἡ. der Speer.

λοιδορέω. —έομαι. c. *dativo.* lästern, schelten.

λοιμός, οῦ, ὁ. die Pest.

λοιπός, ή, όν. übrig. τὰ λοιπά. das übrige. καὶ τὰ λοιπά. und so weiter. τοῦ λοιποῦ. künftig.

Λοκροὶ Ὀζόλαι. die ozolischen Lokrier in Griechenland.

λοξός, ή, όν. schief, zweydeutig, dunkel.

Λουσιτανοί, ῶν. Lusitanier in Hispanien.

λουτρόν, οῦ, τό. das Bad.

λούω. *Gr.* waschen. —ομαι. sich baden, sich waschen.

λόφος, ου, ὁ. der Gipfel, die Höhe.

λοχαγός, οῦ, ὁ. der Anführer einer Abtheilung von Soldaten, der Offizier.

λοχάω. einen Hinterhalt legen, auflauern.

λοχεία, ας, ἡ. die Geburt, das Wochenbett.

λοχεύομαι. im Kindbette seyn.

λόχος, ου, ὁ. der Hinterhalt, eine Abtheilung von Soldaten.

Λυγκεύς, έως. n. pr.

Λυδία, ας, ἡ. Lydien in Kl. Asien. Λυδός, οῦ. Einwohner dieses Landes.

λύκος, ου, ὁ. der Wolf.

Λυκοῦργος, ου. n. pr.

λυμαίνω — ομαι. Schaden thun, verderben.

λύμη, ης, ἡ. der Schade, Nachtheil.

λυπέω. kränken, betrüben, schaden. —ομαι. betrübt seyn.

λύπη, ης, ἡ. die Traurigkeit, Verdrufs.

λυπηρός, ά, όν. und λυπρός, ά, όν. mühselig, verdriefslich, traurig, dürftig.

λύρα, ας, ἡ. die Leyer.

Λυσίας, ου. n. pr. Lysias (ein berühmter atheniensischer Redner.)

Λυσίμαχος, ου. n. pr.

Λύσιππος, ου. n. pr.

Λυσιτανία, ας, ἡ. Provinz in Hispanien, jetzt Portugall. Λυσιτανοί, ῶν. Einwohner derselben.

λυσιτελέω. Nutzen schaffen.

λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. nützlich.

λύσσα, ης, ἡ. der Wahnsinn, Raserey.

λύχνος, ου, ὁ. die Leuchte.

λύω. losbinden, auflösen, befreyen, aufheben.

λωΐων, ονος, ὁ, ἡ. besser, reichlicher. λώϊστος und λῷστος. der beste. ὦ λῷστε. *o bone!*

λωτός, οῦ, ὁ. der Lotos, ein Baum, der süfse Früchte trägt. 2) die Wasserlilie.

M.

μά. eine verneinende Betheuerungspartikel. μὰ Δία und οὐ μὰ τὸν Δία. nein, beym Zeus!

μαγνῆτις, ιδος, ἡ. der Magnet.

μάζα, ης, ἡ. das Gerstenbrod, Kuchen.

μαζός, οῦ, ὁ. die Brust.

μάθημα, ατος, τό. der Unterricht.

μάθησις, εως, ἡ. der Unterricht, das Lernen.

μαθητής, οῦ, ὁ. der Schüler.

μαιεύομαι. Hebammendienste thun.

Μαῖα, ας, n. pr.

μαινάς, άδος, ἡ. die Mänade, Bacchantinn.

μαίνω. rasend machen. — μαίνομαι. rasen.

μαιόω. (als Hebamme) entbinden. μαιωθῆναι. bey der Geburt unterstützt, entbunden werden.

μαιῶτις, ιδος, ἡ. der mäotische See. (jetzt, assowische Meer.)

μαίωτρον, ου, τό. der Hebammenlohn.

Μάκαι, ῶν, οἱ. ein Volk in Afrika.

μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ. selig. οἱ μάκαρες. die Seligen, die Götter.

μακαρίζω. glücklich preisen.

μακάριος, ία, ιον. glücklich, selig.

Μακεδονία, ας, ἡ. Macedonien. Μακεδονικός, ή, όν. macedonisch. Μακεδών, όνος, ὁ. der Macedonier.

μακρόβιος, ὁ, ἡ. lange lebend.

μακρός, ά, όν. lang. μακράν. weit. οὐ μετὰ μακρόν. in kurzem.

μακροτράχηλος, ὁ, ἡ. langhälsig.

μάλα. viel, sehr. εὖ μάλα. gar sehr. *compar.* μᾶλ-

λον. mehr, lieber. *superl.* μάλιστα. am meisten, vorzüglich.

μαλακός, ή, όν. weich.

μαλάσσω. erweichen.

μαλλωτός, ή, όν. (μαλλός) mit langer Wolle behangen.

μανθάνω. *Gr.* lernen, erfahren.

Μάνης, εος. n. pr.

μανία, ας, ἡ. der Wahnsinn.

μανικός, ή, όν. rasend.

μαντεία, ας, ἡ. die Weissagung.

μαντεῖον, ου, τό. das Orakel.

μαντεύομαι. weissagen.

μαντική, ῆς, ἡ. die Gabe der Weissagung.

Μαντινεία, ας, ἡ. Stadt in Arkadien.

μάντις, εως, ὁ. der Wahrsager.

Μαραθών, ῶνος. Distrikt in Attika.

μαραίνω. verwelken machen.

Μάριος, ίου. n. pr.

Μαρμαρίδαι, ῶν, οἱ. Volk in Afrika.

μαρμαρίζω. einen marmorartigen Glanz und Härte haben.

μάρμαρος, ου, ἡ. hartes, glänzendes Gestein.

Μυρσύας, ου. n. pr.

μαρτυρέω. bezeugen.

μαρτυρία, ας, ἡ. das Zeugniſs.

μαστεύω. suchen.

μαστιγόω. geiſseln.

μάταιος, α, ον. eitel, nichtig, unnütz. μάταια. unnützer Weise.

μάτην. ohne Grund, umsonst.

μάχαιρα, ας, ἡ. das Schwerd, Messer.

μάχη, ης, ἡ. die Schlacht.

μαχητικός, ή, όν. streitbar.

μάχιμος, η, ον. streitbar.

μάχομαι. *Gr.* streiten.

μεγαλ-αυχέω—ομαι. groſsprahlen.

μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ἡ. *adverb.* μεγαλοπρεπῶς. herrlich, mit Würde.

μεγαλύνω. erheben.

Μέγαρα, ων, τά. Stadt in Griechenland.

μέγας, άλη, α. groſs. *comp.* μείζων, ονος. *superl.* μέγιστος, η, ον. καὶ τὸ μέγιστον. und was das wichtigste ist.

μέγεθος, εος, τό. die Gröſse.

Μέδουσα, ης. n. pr.

μέδιμνος, οῦ, ὁ. ein Getreidemaas, Scheffel.

μεθ-αρμόζω. verändern.

μέθη, ης, ἡ. die Trunkenheit.

μεθ-ίστημι. umstellen, verändern. μεταστῆσαι εἰς ἄλλον βίον. aus der gewohnten Lebensart zu einer andern anführen. μεταστῆναι εἰς θεούς. unter die Götter versetzt werden. μετέστην. ich ging weg.

μεθύσκομαι. *c. genit.* sich berauschen, berauscht seyn.

μεθύω. berauschen, berauscht seyn.

μειδιάω. lächeln.

μείζων, ονος. S. μέγας.

μειράκιον, ου, τό. ein junger Mensch, Knabe.

μείρομαι. *Gr.* e. Theil bekommen. εἵμαρται. es

ist bestimmt. τὸ εἱμαρμένον. das Schicksal.

μελαγχολάω. an der schwarzen Galle krank seyn; wahnsinnig seyn.

μέλας, αινα, αν. schwarz.

μέλει μοι. es liegt mir am Herzen, kümmert mich.

μελεΐζω u. μελίζω. zerstückeln.

μελετάω. treiben, üben, sich üben.

μελέτη, ης, ἡ. die Uebung, Vorbereitung.

μέλι, ιτος, τό. der Honig.

Μελικέρτης, ου. n. pr.

μέλισσα, ης, ἡ. u. μέλιττα, ης, ἡ. die Biene.

μελλησμός, οῦ, ὁ. das Thunwollen, Zaudern, Zögern.

μέλλω. *Gr.* zaudern, säumen, mit einem *Infinitivo* verbunden, im Begriff seyn etwas zu thun. wie μέλλω ἰέναι. *iturus sum.* τὸ μέλλον und τὰ μέλλοντα. das Zukünftige.

μέλος, εος, τό. das Lied. μελῶν ποιητής. der lyrische Dichter.

Μελπομένη, ης. N. einer Muse.

μελῳδέω. musiciren.

μελῳδία, ας, ἡ. die Melodie.

Μεμνόνιον, ου, τό. ein dem Memnon geweihter Platz bey Thebä.

Μέμφις, ιδος, ἡ. Stadt in Aegypten.

μέμφομαι. zürnen, schmähen, schelten.

μέν. zwar, wohl; bezieht sich auf δέ, und bezeichnet eine Beziehung der Sätze auf einander.

Μενεκράτης, εος. n. pr.

μένος, εος, τό. die Kraft.

μέντοι. aber, doch.

μένω. *Gr.* bleiben.

μερίζω. — ομαι. theilen, sich zueignen.

μέρος, εος, τό. der Theil. παρὰ μέρος. der Reihe nach. πολὺ μέρος. grofsen Theils. πλεῖστον μέρος κάλλους. vorzüglich viel Schönheit.

μεσημβρία, ας, ἡ. der Mittag. μεσημβρικός, ή, όν. u. μεσημβρινός, ή, όν. mittäglich.

μεσογαία, ας, ἡ. und ἡ μεσόγειος, ου. das innre Land.

μεσολαβέω. auffangen.

Μεσοποταμία, ας, ἡ. N. eines Landes in Asien.

μέσος, η, ον. was in der Mitte ist. ἐν μέσῳ. in der Mitte.

μεσόω. in der Mitte seyn.

Μεσσήνη u. Μεσσηνία, ας, ἡ. Land im Peloponnes. auch ἡ Μεσσηνιακή. Μεσσήνιοι, ων. Einwohner desselben.

μεστός, ή, όν. c. *genit.* voll.

μετά. *c. genit.* mit, unter. *c. accus.* nach. μεθ' ἡμέρας und ἡμέραν. am Tage. μετὰ μικρόν. in Kurzem. μετὰ δέ. ferner, hierauf. τὰ μετὰ ταῦτα. das Weitere. (in der Zusammensetzung zeigt es eine Veränderung an.)

μετα-βάλλω. *Gr.* verändern, sich verwandeln.

μετά-βασις, εως, ἡ. das Uebergehn, Fortgehn,

Veränderung des Aufenthaltes.

μεταβολή, ῆς, ἡ. die Veränderung.

μετα-δίδωμι. (mit dem Dativ der Person und dem Genitiv der Sache) mittheilen.

μετα-λαμβάνω. c. genitivo. Gr. theilnehmen.

μετ-αλλάσσω. u. -αλλάττω. vertauschen. ομαι. vorübergehn. μεταλλάσσειν τὸν βίον. sterben.

μεταλλεία, ας, ἡ. die Arbeit in den Bergwerken, das Nachgraben.

μεταλλεύω. graben.

μεταλλικός, ή, όν. zum Bergwerk gehörig.

μέταλλον, ου, τό. das Metall. τὰ μέταλλα. Bergwerke.

μετα-μορφόω. verwandeln.

μετανάστεύω. einen Wohnplatz verändern.

μεταν-ίσταμαι. wegziehn, eine andre Lebensart ergreifen.

μετα-νοέω. seine Meinung ändern, bereuen.

μεταξύ. zwischen, während, im.

μετα-πέμπομαι. nach einem schicken, ihn berufen, kommen lassen.

Μεταπόντιον, ου, τό. Stadt in Unter-Italien.

μετα-σκευάζω. verändern.

μετα-στρέφω. abwenden, von einer geraden Richtung abbringen. — ομαι. sich umkehren.

μετα-σχηματίζω. verändern.

μετα-τίθημι. versetzen, verändern.

μετα-φέρω. Gr. übertragen.

μεταφορικῶς. durch eine Uebertragung.

μέτ-ειμι. c. accusat. nachgehn, hohlen.

μετέρχομαι. nach etwas gehen. hohlen. bestrafen. rächen.

μετ-έχω. Gr. c. genitivo. Theil an etwas nehmen, etwas auch mit haben.

μετεωρίζω. in die Höhe heben, schweben lassen.

μετέωρος, ὁ, ἡ. in die Höhe gehoben, hoch.

μετόπωρον, ου, τό. der Herbst.

μέτριος, ία, ιον. adv. μετρίως. mäſsig.

μέτρον, ου, τό. das Maas.

μέτωπον, ου, τό. die Stirn.

μέχρι. und μέχρις. bis. μέχρι τινος. eine Weile. μέχρις ὅτου. so lange bis. μέχρι πολλοῦ. lange Zeit.

μή. nicht, daſs nicht. (wird wie *ne* gebraucht mit dem Imperativo praesentis und dem Conjunctivo aoristi: μὴ λέγε und μὴ λέξῃς.) μή σύ γε. thue das nicht.

μηδέ. auch nicht, nicht einmal, noch auch.

Μήδεια, ας. n. pr.

μηδείς, εμία, έν. keiner, e, es. μηδέν. nichts.

μηδέποτε. niemals.

Μηδία, ας, ἡ. Medien, in Asien.

μηδιστί. nach medischer Art.

μηκέτι. nicht mehr, nicht weiter, nicht wieder.

μῆκος, εος, τό. die Länge.

Μηλιεύς, έως, ὁ. e. Melienser. (am maliacischen Meerbusen in Thessalien.)

μήλινος, ὁ, ἡ. gelb.

μῆλον, ου, τό. der Apfel.

μήν. aber, jedoch, nun aber. ἀλλὰ μήν. aber doch. οὐ μήν. jedoch nicht, aber nicht. τί μήν; nun was weiter?

μήν, νός, ὁ. der Monat.

μῆνιγξ, γγος, ἡ. die Hirnhaut.

μηνύω. anzeigen.

μηρός, οῦ, ὁ. die Hüfte.

μήτε... μήτε. weder... noch.

μήτηρ, μητέρος, u. μητρός, ἡ. die Mutter.

μητροπάτωρ, ορος, ὁ. der Groſsvater von mütterlicher Seite.

μητρόπολις, εως, ἡ. die Mutterstadt, Hauptstadt, der Ursprung.

μητρυιά, ᾶς, ἡ. die Stiefmutter.

μιαρός, ά, όν. häſslich.

μίγνυμι. *Gr.* mischen, vermischen.

Μιθριδάτης, ου. n. pr.

μικροπρεπής, έος, ὁ, ἡ. karg.

μικρός, ά, όν. klein. μικροῦ δεῖν. wenig fehlt, beynahe. κατὰ μικρόν. allmählig. παρὰ μικρόν. beynahe.

μικρόχωρος, ὁ, ἡ. (χώρα) der ein kleines Land hat, wenigen Boden besitzt.

Μίλητος, ου, ἡ. Stadt in Ionien. Μιλήσιος, ία, ιον. milesisch.

Μιλτιάδης, ου. n. pr.

Μίλων, ωνος. n. pr.

μιμέομαι. *c. accusat.* nachahmen.

μίμημα, ατος, τό. die Nachahmung.

μιμνήσκω. (von μνάω) *c. genit. Gr.* erinnern, eingedenk seyn. μέμνημαι. *memini.* μέμνησο. gedenke.

Μίνως, ωος. u. ω. n. pr.

Μινώταυρος, ου. n. pr.

μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ. menschenfeindlich.

μισέω. hassen.

μισθός, οῦ, ὁ. der Lohn.

μισθοφόρος, ου, ὁ. der Söldner.

μισθόω. verdingen, vermiethen. —όομαι. etwas miethen.

μισθωτός, οῦ, ὁ. der Lohnarbeiter, Taglöhner.

μίτρα, ας, ἡ. die Kopfbinde.

μνᾶ, ᾶς, ἡ. eine Mine. (ein Gewicht von 100 Drachmen. Die attische betrug zwischen 21—22 Thaler.)

μνῆμα, ατος, τό. das Denkmal, der Grabstein.

μνήμη, ης, ἡ. das Gedächtniſs.

μνημονεύω. sich erinnern, erwähnen.

Μνημοσύνη, ης. n. pr.

μνησικακέω. Groll hegen.

μνηστεύω —ομαι. um jemanden freyen.

μνηστήρ, ῆρος, ὁ. der Freyer.

μοῖρα, ας, ἡ. das Verhängniſs, die Parze. μοῖρά ἐστί μοι. es ist mir be-

stimmt. πρὸ μοίρας. vor der bestimmten Zeit.
μόλιβδος, ου, ὁ. das Bley.
μόλις. kaum, mit Noth.
μόνιμος, ὁ, ἡ. bleibend, dauernd.
μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ. aus Einem Steine verfertigt.
μονομαχία, ας, ἡ. der Zweykampf.
μόνος, η, ον. allein.
μονοσάνδαλος, ου, ὁ, ἡ. der nur einen Schuh hat.
μον-όφθαλμος, ου, ὁ, ἡ. einäugig.
μορφή, ῆς, ἡ. die Gestalt.
μόσχος, ου, ὁ, ἡ. das Kalb.
Μουνυχία, ας, ἡ. ein Hafen von Athen.
Μοῦσα, ης, ἡ. die Muse.
μουσική, ῆς, ἡ. die Musik.
μοχθέω. arbeiten.
μοχθηρός, ά, όν schlecht. μοχθηρῶς. mit Mühe, dürftig.
μόχθος, ου, ὁ. die Mühe.
μοχλός, οῦ, ὁ. der Hebebaum, Riegel.
μυγμός, οῦ, ὁ. das Stöhnen.
μύδρος, ου, ὁ. die Stein-Eisen-masse.
μυελός, οῦ, ὁ. das Mark.
μυθεύω. erzählen, fabeln.
μυθολογέω. erzählen.
μύθος, ου, ὁ. die Rede, Sage, Fabel.
μυῖα, ας, ἡ. die Fliege.
μυκάω —ομαι. brüllen.
Μυκῆναι, ῶν, αἱ. Stadt im Peloponnes.
μυκτήρ, ῆρος, ὁ. die Nase. der Rüssel.
μύλος, ου, ὁ. der Mühlstein, die Mühle.
μυριάς, άδος, ἡ. die Myriade, Zahl von 10000.
μυρίκη, ης, ἡ. Myrica, ein Strauchgewächs.
μυρίνη, ης, ἡ. die Myrthe.
μυρίος, ία, ιον. zehntausend-viel-fältig.
μύρμηξ, ηκος, ὁ. die Ameise.
Μυρμιδόνες, όνων. Volk in Thessalien.
μῦρον, ου, τό die Salbe.
μυῤῥίνη ης, ἡ. S. μυρίνη.
μῦς, μυός ὁ. die Maus.
Μυσία, ας, ἡ. eine Provinz in Klein-Asien.
Μύσκελλος, ου. n. pr.
μυσταγωγέω. in die Mysterien einweihen, mit etwas bekannt machen.
μυστικός, ή, όν. geheim, mystisch.
μυχός, οῦ, ὁ. der Winkel.
μύω. die Augen verschliefsen.
μῶν; wird wie *num* bey Fragen gebraucht.
μωρός, ά, όν. thöricht, ein Narr.

N.

Ναβαταῖοι, ων. Volk in Arabien.
ναί. ja, allerdings.
νᾶμα, ατος, τό. das Wasser.
ναματιαῖος, αία, αῖον. fliefsend.
Νάξος, ου, ἡ. eine der cycladischen Inseln νάξιοι, ων. Einwohner derselben.
ναός, οῦ, ὁ. der Tempel.

νάρθηξ, ηκος, ὁ. ein hohles Rohr.

νάρκη, ης, ἡ. der Zitterrochen. 2) die Lähmung, Betäubung.

ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ. betäubt.

Νασαμῶνης, ων. ein Volk in Afrika.

ναυαγέω. Schiffbruch leiden.

ναυαρχέω. einSchiff commandiren.

Ναυκλείδης, ου. n. pr

ναύκληρος, ου, ὁ. der Schiffspatron.

ναυμαχία, ας, ἡ. die Seeschlacht.

ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ. zum Schiffbau dienlich. ὕλη. Bauholz.

ναῦς, ναός, (νεὼς) ἡ. u. νηῦς, νηός. das Schiff.

ναύσταθμον, ου, τό der Hafen.

ναύτης, ου, ὁ. der Schiffer.

ναυτικός, ή, όν. zum Seewesen gehörig. ναυτικαὶ δυνάμεις. Seemacht

νεανίας, ου, ὁ. und νεανίσκος, ου. der Jüngling.

νεαρός, ά, όν. neu, frisch.

νεβρός, οῦ, ὁ. das Wildkalb.

Νεῖλος, ου, ὁ. der Nil.

νεκρικός, ή, όν. was auf Todte Beziehung hat.

νεκροπομπός, οῦ, ὁ. der Führer der Todten.

νεκρός, οῦ, ὁ. der Todte

έκταρ, αρος, τό. der Nektar.

Νεμέα, ας, ἡ. Ort in Argolis.

νέμω. auf die Weide führen, weiden, zutheilen.

—ομαι. weiden, abfressen, verzehren, bewohnen

νεό-γαμος, ὁ, ἡ. jüngst verheirathet.

νεογενής, έος, ὁ, ἡ. neugeboren

νεό-πλουτος, ὁ, ἡ. jüngst reich geworden.

νέος, νέα, νέον. jung, neu. ὁ νέος. der Jüngling.

νεοττεία, ας, ἡ. das Brüten.

νεοττός, οῦ, ὁ. das Junge.

Νέρων, ωνος. n. pr.

Νέστωρ, ορος. n. pr.

νευρά, ᾶς, ἡ. und νεῦρον, ου, τό. die Sehne, Saite

νεύω. nicken. πρός τι nach etwas hin liegen.

νεφέλη, ης, ἡ. die Wolke, das Netz.

νέφος, εος, τό. die Wolke, der Schwarm.

νέω. fut. νεύσω. schwimmen.

νεώνητος, ὁ, ἡ. (ὠνέομαι) neu gekauft.

νεώριον, ου, τό. Arsenal für Schiffe.

νεώς, ώ, ὁ. der Tempel.

νεώς-οικοι, ων, οἱ. Niederlagen, Arsenale am Strande.

νεωστί neuerlich.

νή. νὴ Δία. beym Zeus! bey Gott!

νήπιος, ὁ, ἡ. jung, klein.

Νηρεύς, έως. n pr.

Νηρηΐς, ΐδος, ἡ die Nereïde, Nereus Tochter.

νησίζω einer Insel ähnlich seyn.

νησίον, ου, τό. das Inselchen.

νησιώτης, ου, ὁ. femin.

νησιῶτις, ιδος, ἡ. Insel-bewohner-bewohnerinn.
νῆσος, ου, ἡ. die Insel.
νήτη, ης, ἡ. die unterste Saite der Leyer.
νηῦς, νηός, ἡ. das Schiff.
νήφω. nüchtern seyn.
νήχομαι. schwimmen.
νικάω. siegen.
νίκη, ης, ἡ. der Sieg. 2) die Göttinn des Siegs.
Νικίας, ου. n. pr.
Νικοκρέων, οντος. n. pr.
Νῖνος, ου. n. pr.
Νιόβη, ης. n. pr.
Νῖσος, ου. n. pr.
νιτρώδης, εος, ὁ, ἡ. mit Natrum erfüllt.
νιφετός, οῦ, ὁ. das Schneegestöber.
νιφετώδης, εος, ὁ, ἡ. voll von Schnee.
νίφω — ομαι. schneyen.
νοέω. bemerken, denken, erkennen.
νομάς, άδος. weidend, umherziehend. βίος. umherziehende Lebensart. νομάδες. umherziehende Völker, Nomaden. νομαδικός, ή, όν. nomadisch. νομαδικῶς. nach nomadischer Art.
νομεύς, έως, ὁ. der Hirt.
νομή, ῆς, ἡ. die Weide. νομὴ τοῦ πυρός. das Umsichfressen des Feuers.
νομίζω. glauben.
νόμιμος, η, ον. *adv.* νομίμως. gesetzmäſsig, einem Gebrauch u. Gesetze gemäſs. τὰ νόμιμα. Gesetze, Gebräuche.
νόμισμα, ατος, τό. die Münze. Geldstück.
νομοθέτης, ου, ὁ. der Gesetzgeber.
νόμος, ου, ὁ. das Gesetz.
νόος u. νοῦς, ὁ. der Verstand, Sinn. νοῦν ἔχων. ein verständiger Mensch.
νοσερός, ά, όν. ungesund.
νοσέω. krank seyn. νόσον νοσεῖν. eine Krankheit haben. παράδοξον μανίαν. einen sonderbaren Wahnsinn haben.
νόσος, ου, ἡ. die Krankheit.
νότιος, α, ον. südlich. τὰ νοτιώτατα. die südlichsten Gegenden.
νότος, ου, ὁ. der Südwind. Süden.
Νουμᾶς, ᾶ. n. pr.
νύκτωρ. Nachts.
νύμφη, ης, ἡ. die Nymphe, die Braut.
νύμφιος, ου, ὁ. der Bräutigam.
νῦν. jetzt, nun. τὰ νῦν. gegenwärtig. οἱ νῦν ἄνθρωποι. die jetzt lebenden Menschen.
νύξ, κτός, ἡ. die Nacht. νυκτός. bey Nacht.
νῶτον, ου, τό. der Rücken.
νωτο-φορέω. auf dem Rücken tragen.
νωτοφορία, ας, ἡ. das Tragen auf dem Rücken.

Ξ.

ξαίνω. Wolle krempeln.
Ξανθίππη, ης, ἡ. n. pr.
ξανθός, ή, όν. blond.
Ξάνθος. n. pr. eines Flusses bey Troja.
ξανθότης, ητος, ἡ. die gelbe, blonde Farbe.
ξένη, ης. die Fremde, das fremde Land.

Ξενιάδης, ου. n. pr.
ξενιτεύω. in fremde Länder reisen.
Ξενοκράτης, ους. n. pr.
ξενοκτονέω. Fremde opfern.
ξενοκτόνος, ου, ὁ. der Fremde tödet.
ξένος, ου, ὁ. der Fremdling. ἡ ξένη, ης. die Fremde.
Ξενοφῶν, ῶντος. n. pr.
ξενύλλιον, ου, τό. *diminutiv.* v. ξένος.
Ξέρξης, ου. n. pr.
ξηραίνω trocknen.
ξηρός, ά, όν. trocken.
ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ. mit dem Schwerde bewaffnet.
ξίφος, εος, τό. das Schwerd.
ξόανον, ου, τό. das Bild.
ξυγ-κυκάω. zusammenmischen. verwirren.
ξύλινος, η, ον. hölzern.
ξύλον, ου, τό. das Holz, Bret, Keule. ἐπὶ τῶν ξύλων. auf hölzernen Bänken.
ξυμ-βαίνω. zusammenkommen. —βαίνει, es trägt sich zu.
ξυράω und ξυρέω. den Bart scheeren.
ξυρόν, οῦ, τό. das Scheermesser.

O.

Ὁ, ἡ, τό. der, die, das. — ὁ μὲν . . . ὁ δέ. der eine. . . der andre. τὸ μὲν . . τὸ δέ. u. τὸ μὲν . . . ἕτερον δέ. das eine . . das andre.
ὀαριστής, οῦ, ὁ. der Gesellschafter, Genosse.
ὀβολός, οῦ, ὁ. Obolus, eine kleine Münze, deren 6 auf eine Drachme gehn, gegen 10 — 11 Pfennige werth.
ὀγδοήκοντα. achtzig.
ὄγδοος, όη, οον. der achte. ὄγδοον. achtens.
ὀγκάομαι. brüllen, schreyen wie ein Esel.
ὄγκος, ου, ὁ. die Schwulst, die Gröſse.
ὁδεύω. gehen, reisen.
ὁδηγέω. den Weg zeigen, leiten.
ὁδίτης, ου, ὁ. der Wanderer.
ὁδοιπορέω. reisen, wandern.
ὁδοιπορία, ας, ἡ. die Reise.
ὁδός, οῦ, ἡ. der Weg. ἐν ὁδῷ. auf der Reise.
ὀδούς, όντος, ὁ. der Zahn.
ὀδύνη, ης, ἡ. der Schmerz.
ὀδυνηρός, ά, όν. schmerzhaft, traurig.
ὀδύρομαι. beweinen, beklagen.
Ὀδυσσεύς, έως. n. pr.
ὅθεν, woher, wovon, daher.
Οἴαγρος, ου. n. pr.
οἴαξ, ακος, ὁ. das Steuerruder.
οἶδα. ich weiſs. ᾔδειν. ich wuſste. εἰδέναι. wissen. *partic.* εἰδώς.
Οἰδίπους, οδος. n. pr.
οἰκεία, ας, ἡ. die Heimath.
οἰκεῖος, εία, εῖον. eigenthümlich, zweckmäſsig. οἱ οἰκεῖοι. die Angehörigen, Verwandten, Landsleute.
οἰκέτης, ου, ὁ. der Hausgenosse, Sclav.

οἰκέω. bebauen, bewohnen. —ομαι. eine gewisse Beschaffenheit, Einrichtung haben. οἱ οἰκοῦντες. die Einwohner. ἡ οἰκουμένη. die bewohnte Erde.

οἰκήσιμος, ὁ, ἡ. bewohnbar.

οἴκησις, εως, ἡ. die Wohnung.

οἰκήτωρ, ορος, ὁ. der Bewohner.

οἰκία, ας, ἡ. das Haus.

οἰκίδιον, ου, τό. das kleine Haus, Häuschen.

οἰκίζομαι. wohnen.

οἰκοδομέω. ein Haus bauen, bauen.

οἴκοθεν. vom Hause.

οἰκονομία, ας, ἡ. die Wirthschaft, Wirthschaftlichkeit.

οἰκονόμος, ου, ὁ. der Hausverwalter.

οἶκος, ου, ὁ. das Haus. οἴκοι. zu - im - Hause.

οἰκτείρω. Mitleiden haben.

οἰκτιρμός, οῦ, ὁ. das Mitleiden.

οἶκτος, ὁ. das Mitleiden.

οἰκτρός, ά, όν. kläglich, mitleidenswerth.

οἶμαι. u. οἴομαι. *Gr.* glauben.

οἰνοποιΐα, ας, ἡ. die Weinbereitung.

οἶνος, ου, ὁ. der Wein.

οἰνόφλυξ, γος, ὁ, ἡ. dem Wein ergeben, ein Trunkenbold.

οἴομαι. *Gr.* glauben. *aor.* I. *pass.* ᾠήθην. *part.* οἰηθείς.

οἷος, οἷα, οἷον, (correlativum von τοῖος und τοιοῦτος.) von welcher Art, *qualis*, welcher, wie. οἷον. wie schön, wie wichtig, wie häſslich etc. οἷός τε εἰμί. ich bin im Stande. οἷόν τε ἐστί. es geht an, ist möglich.

οἴστευμα, ατος, τό. das Pfeilschieſsen.

οἰστός, οῦ, ὁ. der Pfeil.

Οἴτη, ης, ἡ. Gebirg in Thessalien.

οἴχομαι. *Gr.* fortgehn, sterben. ᾤχοντο ἀπιόντες. sie gingen fort (eigentlich sie machten sich auf und gingen davon). ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενος. er flog auf und davon.

ὀκταμηνιαῖος, α, ον. achtmonatlich.

ὀκτώ. acht.

ὀλέθριος, ὁ, ἡ. verderblich.

ὄλεθρος, ου, ὁ. das Verderben.

ὀλίγος, η, ον. wenig, gering. ὀλίγου und ὀλίγου δεῖν. beynah. μετ᾽ ὀλίγον. in kurzer Zeit. πρὸς ὀλίγον. ein wenig. κατ᾽ ὀλίγον. allmählig.

ὀλισθέω — ὀλισθαίνω — ὀλισθάνω. *Gr.* gleiten, in etwas verfallen.

ὀλισθηρός, ά, όν. schlüpfrig.

ὁλκάς, άδος, ἡ. das Lastschiff.

ὄλλυμι. *Gr.* zu Grunde richten. ὄλλυμαι. zu Grunde gehn, umkommen.

ὅλμος, ου, ὁ. der Mörser.

ὀλολύζω. jauchzen, heulen, wehklagen.

ὅλος, η, ον. ganz. τὰ ὅλα. das Ganze.

ὁλο-σίδηρος, ου, ὁ, ἡ. ganz von Eisen.
ὁλοσχερῶς. gänzlich.
ὁλό-χρυσος, ὁ, ἡ. ganz von Gold.
Ὀλυμπία, ίας, ἡ. Stadt in Elis. Ὀλύμπιος, α, ον. olympisch. τὰ Ὀλύμπια. die olympischen Spiele. Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ. eine Olympiade. (Zeitraum von 4 Jahren.)
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ. Sieger in den olympischen Spielen.
Ὄλυμπος, ου, ὁ. Berg in Thessalien.
Ὄλυνθος, ου, ἡ. Stadt auf der Halbinsel Pallene.
ὅλως. ganz und gar, überhaupt. οὐκέτι ὅλως. durchaus nicht mehr.
ὁμαλός, ή, όν. eben, gleich. *adv.* ὁμαλῶς. auf eine gleichförmige Weise.
Ὀμβρική, ῆς, ἡ. Umbrien in Italien.
ὄμβρος, ου, ὁ. der Regen.
Ὅμηρος, ου. n. pr.
ὁμιλέω. mit einem umgehn, Gemeinschaft haben.
ὁμιλητής, οῦ, ὁ. der Gesellschafter, Freund, Schüler.
ὁμιλία, ας, ἡ. der Umgang, die Unterhaltung.
ὅμιλος, ου, ὁ. der Haufe.
ὀμίχλη und ὁμίχλη, ης, ἡ. der Nebel.
ὄμμα, ατος, τό. das Auge.
ὄμνυμι. *Gr.* schwören.
ὁμοεθνής, έος, ὁ, ἡ. von derselben Nation.
ὅμοιος, α, ον. ähnlich, gleich. ὅμοια und ὁμοίως. auf gleiche Art, eben so.
ὁμοιότης, ητος, ἡ. die Aehnlichkeit.
ὁμοιόω. gleich machen.
ὁμολογέω. bejahen, zugeben, bekennen, eingestehn. ὁμολογούμενος. anerkannt, ausgemacht, übereinstimmend.
ὁμονοέω. eines Sinnes, einträchtig seyn.
ὁμορέω. *c. dativo.* angrenzen.
ὅμ-ορος, ὁ, ἡ. benachbart. der Nachbar.
ὁμότεχνος, ὁ, ἡ. (τέχνη.) der dieselbe Kunst treibt, der Handwerksgenosse.
ὁμοῦ. zugleich.
Ὀμφάλη, ης. n. pr.
ὀμφαλός, οῦ, ὁ. der Nabel.
ὄμφαξ, ακος, ὁ, ἡ. die unreife Traube.
ὅμως. dennoch, gleichwohl.
ὄναρ, τό. der Traum.
ὀνειδίζω. schmähen, zum Vorwurf machen. —ομαι. es wird mir zum Vorwurf gemacht.
ὄνειδος, εος, τό. die Schande.
ὄνειρος, ου, ὁ. der Traum.
ὄνθος, ου, ὁ. der Koth.
ὀνίνημι. *Gr.* helfen, nützen.
ὄνομα, ατος, τό. der Nahme.
ὀνομάζω. nennen. ὁ ὀνομαζόμενος. der sogenannte.
ὀνομαστός, ή, όν. berühmt, nahmhaft.
ὄνος, ου, ὁ. der Esel.

ὄνυξ, υχος, ὁ. der Nagel, die Klaue.
ὀξυδερκής, έος, ὁ, ἡ. scharfsichtig.
ὀξύς, εῖα, ύ. scharf, spizig. ὀξέως. schnell.
ὀξύ-θυμος, ὁ, ἡ. jähzornig.
ὀξύ-χολος, ὁ, ἡ. jähzornig.
ὀπάζω. geben, mittheilen.
ὅπῃ. wie.
ὀπή, ῆς, ἡ die Oeffnung.
ὄπισθεν. auf dem Rücken.
ὀπίσθιος, ία, ιον. was hinten ist. πόδες ὀπίσθιοι. Hinterfüſse.
ὀπίσω. rückwärts, hinten. εἰς τοὐπίσω und εἰς τὰ ὀπίσω zurück.
ὁπλίζω. bewaffnen.
ὁπλισμός, οῦ, ὁ. die Bewaffnung.
ὁπλομαχέω. mit Waffen streiten.
ὅπλον, ου, τό. die Waffe.
ὁπλοποιΐα, ας, ἡ. die Waffenschmiede.
ὁποῖος, α, ον. (correlativum von ποῖος.) wie, von welcher Art.
ὁπόσος, η, ον. wie groſs (der Zahl nach,) wie viel. ὁπόσα st. ἅ.
ὁπόταν und ὁπότε. wann, so oft als.
ὅπου. wo, da, *ubi.* (zur Bezeichnung eines Ortes und Grundes.)
ὁποτέρως. auf welche von beiden Arten.
ὀπτάω. sieden, braten, kochen.
ὄπτω. *Gr.* sehen.
ὀπώρα, ας, ἡ. der Herbst.
ὅπως. daſs, wie.
ὅρασις, εως, ἡ. der Blick, das Auge.
ὁράω. *Gr.* sehen.
ὄργανον, ου, τό. das Instrument.
ὀργή, ῆς, ἡ. der Zorn.
ὀργίζομαι. zürnen.
ὀρέγομαι. *c. genitivo.* nach etwas streben.
ὀρεινός, ή, όν. gebirgig. ἡ ὀρεινή. der gebirgige Theil des Landes.
ὄρειος, ὁ, ἡ. bergbewohnend.
Ὀρθία, ας, ἡ. Beynahme der Diana.
ὄρθιος, ία, ιον (auch ὁ, ἡ, ὄρθιος) aufrecht, steil.
ὀρθός, ή, όν. gerade, recht. ὀρθῶς. richtig. λέγειν. recht haben.
ὁρίζω. begrenzen, bestimmen, festsetzen. — ομαι. definiren.
ὅρκος, ου, ὁ. der Eid.
ὁρμαθός, οῦ, ὁ. die Reihe.
ὁρμάω. antreiben, sich in Bewegung setzen, eilen. εἰς, ἐπί τι in etwas verfallen, gerathen. — ομαι. entspringen (von Flüssen.)
ὁρμέω. im Hafen liegen.
ὄρνεον, ου, τό. der Vogel.
ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ. der Vogel, die Henne.
ὀροβίτης, ου. erbsenähnlich.
ὄροβος, ου, ὁ. die Erbse.
ὀρόδαμνος, ου, ὁ. der Zweig.
ὄρος, εος, τό. der Berg.
ὅρος, ου, ὁ. die Grenze.
ὄροφος, ου, ὁ. das Dach.
ὀῤῥωδέω. fürchten.
ὄρυζα, ης, ἡ. der Reis.
ὀρύσσω u. ὀρύττω. aus- auf-graben.

ὄρτυξ, υγος, ὁ. die Wachtel.
Ὀρφεύς, έως. n. pr.
ὀρχέομαι. tanzen.
ὄρχησις, εως, ἡ. der Tanz.
ὀρχηστικός, ή, όν. zum Tanze gehörig. —κὸν μέλος. Tanzmusik.
ὅς, ἥ, ὅ, u. ὅστις, ἥτις, ὅ τι. welcher, welche, welches.
Ὄσκοι, ων. Volk in Campanien.
ὀσμή, ῆς, ἡ. der Geruch, Gestank.
ὅσος, η, ον. (correlativ von τόσος u. τοσοῦτος) so groſs, als. ὅσον δύνασαι. so viel du kannst. ὅσοι, αι, α. alle, welche. ὅσῳ. c. *comparat.* je mehr. ὅσον . . τοσοῦτον. *quantum . . tantum.* θαυμαστὸν ὅσον. ganz bewundernswürdig. ὀλίγον ὅσον. nur wenig. — bey einem Zahlworte: ungefähr, etwa.
ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ. welcher, welche, welches.
ὄσπριον, ου, τό. die Hülsenfrucht.
Ὄσσα, ης, ἡ. Berg in Thessalien.
ὀστέον, έου, τό. der Knochen.
ὄστρακον, ου, τό. die Scherbe, Schale.
ὅταν. wann.
ὅτε. als, da. ἔσθ' ὅτε. bisweilen.
ὅτι. daſs.
ὅτου st. οὗτινος. μέχρις ὅτου. bis daſs. ὅτῳ st. ᾧτινι. ἐφ' ὅτῳ. worüber.
οὐ, οὐκ, οὐχ. nicht.
οὗ. wo.
οὐδαμοῦ. nirgends. τῆς γῆς. nirgends auf der Erde.
οὐδέ. und nicht, auch nicht, nicht einmal.
οὐδείς, μία, έν. keiner. οὐδέν. nichts. οὐδὲν ἧττον. eben so sehr.
οὐδέποτε. niemals.
οὐδέτερος, α, ον. keiner von beyden.
Οὐένα‌φρον, ου, τό. N. einer Stadt in Campanien.
Οὐεσσούϊον ὄρος. der Vesuv.
οὖν. also, nun.
οὐκέτι. nicht mehr.
οὐκοῦν. also, nun. οὔκουν. also nicht, auch nicht.
οὗπερ. wo.
οὔπω. noch nicht. ὅσον οὔπω. nicht lange darauf, sogleich.
οὐπώποτε. noch niemals.
οὐρά, ᾶς, ἡ. der Schwanz.
Οὐρανία, ας. n. pr.
οὐράνιος, ία, ιον. himmlisch. τὰ οὐράνια. die Himmelskörper.
οὐρανός, οῦ, ὁ. der Himmel.
οὖς, ὠτός, τό. das Ohr.
οὐσία, ας, ἡ. das Eigenthum, der Besitz.
οὔτε. und nicht. οὔτε . . . οὔτε. weder . . noch.
οὔτις, τινος. niemand.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο. dieser, diese, dieses. καὶ τοῦτο und καὶ ταῦτα. und sogar, obgleich. ὦ οὗτος. o du! (*heus tu!*)
οὕτω und οὕτως. so, also, auf solche Bedingung, in einem solchen Grade.
οὐχί. nicht.

ὀφείλω. schuldig seyn, sollen, müssen.
ὄφελος, εος, τό. der Nutzen.
ὀφθαλμός, οῦ, ὁ. das Auge.
ὄφις, εως, ὁ. die Schlange.
ὄφρυς, υος, ἡ. die Augenbraune. ein hoch gelegner Ort, Anhöhe.
ὄχθη, ης, ἡ. das Ufer.
ὄχλος, ου, ὁ. das Volk, die Menge.
ὀχυρότης, τητος, ἡ. die Festigkeit.
ὀχυρόω. befestigen.
ὀψέ. spät.
ὄψιος, ία, ιον. *comp.* ὀψιαίτερος. *superl.* ὀψιαίτατος. spät.
ὄψις, ιος, ἡ. das Gesicht, äuſsere Ansehn. αἱ ὄψεις. die Augen. εἰς ὄψιν. vor die Augen.
ὄψον, ου, τό. die Zukost, das Fleischwerk.

Π.

Παγγαῖον, ου, τό. Gebirg in Thrazien.
πάγη, ης, ἡ. die Falle, Schlinge.
παγίς, ίδος, ἡ. das Netz.
πάγ-καλος, ὁ, ἡ. sehr schön.
πάγος, ου, ὁ. das Eis, der Frost. 2) die Anhöhe.
Πάδος, ου, ὁ. Fl. im obern Italien, jetzt Po.
πάθος, εος, τό. das Gefühl, Empfindung, Leidenschaft, Unglück.
παιάν, ᾶνος, ὁ. der Schlacht-Siegs-gesang.
παιανίζω. Schlacht-Siegsgesänge anstimmen.
παιδαγωγός, οῦ, ὁ. der Führer eines Knaben.
παιδάριον, ου, τό. das Knäblein, der kleine Junge.
παιδεία, ας, ἡ. der Unterricht, Bildung, Wissenschaft.
παιδεύω. bilden.
παιδιά, ᾶς, ἡ. Scherz, Spiel, Kurzweil.
παιδίον, ου, τό. das Kindchen, Kind.
παίζω. scherzen, spielen, etwas im Scherze thun.
Παιήων, ονος. n. pr.
παῖς, παιδός, ὁ. der Knabe, Sohn, Sclav. ἡ παῖς. das Mädchen.
παίω. schlagen, stechen, verwunden.
πάλα, ης, ἡ. s. v. a. βῶλος.
πάλαι. vormals. vor Zeiten. οἱ πάλαι. die Alten.
Παλαίμων, ονος. n. pr.
παλαιός, ά, όν. alt. τὸ παλαιόν. vor Alters.
παλαιότης, ητος, ἡ. das Alterthum.
παλαιστή, ῆς, ἡ. ein Maas 4 Finger breit.
παλαίστρα, ας, ἡ. die Ring-Fecht-Schule.
παλαίω. kämpfen, ringen.
παλίμ-παις, παιδος, ὁ. zum zweytenmal Kind.
πάλλω. schwingen.
πάμ-βορος, ὁ, ἡ. gefräſsig.
παμ-μεγέθης, εος, ὁ, ἡ. sehr groſs.
παμ-πόνηρος, ὁ, ἡ. durchaus schlimm.
παμφάγος, ὁ, ἡ. (φάγω) gefräſsig.
παμφόρος, ὁ, ἡ. alles

hervorbringend, fruchtbar.

Πάν, νός. n. pr.

πανδημεί. (δῆμος) mit dem ganzen Volke, in Masse.

Πανδίων, ονος. n. pr.

Πανδρόσιον, ου, τό. der Tempel der Pandrosus.

Πάνδωρα, ας, ἡ. n. pr.

πανήγυρις, εως, ἡ. festliche Versammlung, Fest.

Πανόπη, ης. N. einer Nereide.

πανοπλία, ας, ἡ. (ὅπλον) die volle Rüstung.

πανόπτης, ου, ὁ. der alles sehende.

πανουργία, ας, ἡ. die Schelmerey.

πανοῦργος, ὁ, ἡ. schelmisch, tückisch.

παντακόθεν. überall her, von allen Gegenden.

παντελῶς. gänzlich, durchaus, sehr.

παντοδαπός, ή, όν. mannichfaltig.

παντοῖος, οία, οῖον. mannichfaltig.

πάντως. durchaus.

πάνυ. sehr, gar sehr.

παρά. *c. genit.* von, durch. αὐτοὶ παρ' αὐτῶν. wir selbst, durch uns selbst. *cum dat.* bey, neben. *c. accus.* zu, bey, gegen, wider, neben, an. παρὰ μέλος. gegen die Melodie. τὰ δίκαια. gegen das Recht. παρὰ μικρὸν und ὀλίγον. beynah. παρὰ τοσοῦτον. es fehlt nur so viel. παρὰ μέρος. einer um den andern. παρ' ἡμέραν. einen Tag um den andern. παρὰ τὰ ἄλλα. vor den andern. παρὰ πάντας. vor allen ausgezeichnet.

παρα-βάλλω. *Gr.* vorwerfen, an- gegen- neben etwas halten, vergleichen.

παραβάτης, ου, ὁ. der neben einem auf dem Streitwagen steht.

παράβολος, ὁ, ἡ. gefährlich.

παρ-αγγέλλω. ankündigen.

παρα-γίγνομαι. *Gr.* anwohin-kommen.

παρ-άγω. hereinführen, leiten.

παρα-δίδωμι. übergeben, überliefern, erzählen.

παράδοξος, ὁ, ἡ. *adv.* παραδόξως. unerwartet, sonderbar, auffallend.

παρ-αιτέομαι. verbitten, ablehnen, abschlagen.

παρα-καλέω. *Gr.* ermahnen, auffordern, zu Hülfe nehmen.

παρακατα-τίθημι. niederlegen. —εμαι. übergeben.

παρά-κειμαι. *Gr.* darneben liegen, vor etwas hingestellt seyn.

παρ-ακολουθέω. folgen, begleiten.

παρα-λαμβάνω. *Gr.* übernehmen, in Besitz nehmen, ausgeliefert erhalten, aufnehmen, mit dazu nehmen, vernehmen.

παραλία, ας, ἡ. die Seeküste.

παράλιος, ία, ιον. am Meere gelegen.

παρα-μένω. neben etwas-zurück-bleiben.

παρα-μυθέομαι. zureden, mindern.

παραμυθία, ας, ἡ. der Trost, Linderung.

παράνοια, ας, ἡ. der Aberwitz.

παρ-αν-οίγω. *Gr.* ein wenig öffnen.

παράπαν. durchaus, überhaupt.

παρα-πέμπω. geleiten.

παρα-πετάομαι und πέτομαι. *Gr.* nebenher fliegen.

παρα-πλέω. *Gr.* vorüberschiffen.

παρα-πλήσιος, ὁ, ἡ. nahe kommend, ähnlich.

παρα-πολύ. um vieles, bey weitem.

παρ-απ-όλλυμι. *Gr.* verloren gehn.

παράσιτος, ου, ὁ. der Parasit, Schmarotzer.

παρα-σκευάζω —ομαι. einrichten, vor-zu-bereiten.

παρά-ταξις, εως, ἡ. die Schlachtordnung, Schlacht.

παρα-τείνω. ausdehnen, sich an etwas hinziehn.

παρα-τίθημι. vor-aufsetzen, daneben legen.

παρα-τυγχάνω. *Gr.* in den Weg kommen, aufstofsen.

παρ-αυτίκα u. τὸ παραυτίκα. sogleich, für den Augenblick.

παρα-φέρομαι. *Gr.* von etwas abgeführt, verschlagen werden.

παρα-φυλακή, ῆς, ἡ. die Aufbewahrung.

παραχρῆμα. augenblicklich.

παραχωρέω. überlassen, in jemandes Gewalt und Willen lassen.

πάρδαλις, εως, ἡ. der Panther.

παρ-εγγυάω. einhändigen, überliefern, befehlen.

παρ-εδρεύω. c. *dativo.* neben jemanden sitzen, Beysitzer seyn.

παρειά, ᾶς, ἡ. die Wange.

πάρ-ειμι. gegenwärtig seyn. οἱ παρόντες. die Gegenwärtigen. τὰ παρόντα. das Gegenwärtige.

πάρ-ειμι. vorübergehn. οἱ παριόντες. die Vorübergehenden.

παρ-εις-έρχομαι. hineinschlüpfen.

παρ-εμφερής, έος, ὁ, ἡ. ähnlich.

παρ-έρχομαι. *Gr.* vorübergehn, öffentlich aufhervortreten. τὰ παρεληλυθότα. das Vergangene.

παρ-έχω —ομαι. darreichen, gewähren, verschaffen, verursachen. παρέχειν ἑαυτόν. sich darbieten, Preis geben.

παρθένος, ου, ἡ. die Jungfrau.

Παρθενών, ῶνος, ὁ. Tempel der Athene zu Athen.

παρ-ίημι. *Gr.* vorbeylassen, abspannen. —ίεμαι. erschlaffen.

παρ-ιππεύω. nebenherreiten.

παρ-ίστημι. darnebenstellen. παρίστην. bey-

zur Seite- stehn. παρεστάναι. aufwarten.

Παρμενίων, ωνος. n. pr.

Παρνασσός, οῦ, ὁ. Berg in Phocis.

παροδίτης, ου, ὁ. der Vorübergehende.

πάροδος, ου, ἡ. das Vorüberziehn, die Parade. ἐν παρόδῳ. im Vorbeygehn.

παρ-οικέω. in der Nähe wohnen.

παροιμία, ας, ἡ. das Sprichwort.

παροινία, ας, ἡ. wildes Betragen in der Trunkenheit, Mifshandlung.

παρ-οξύνω. reizen, spornen.

παρουσία, ας, ἡ. die Gegenwart.

παροχέομαι. darneben fahren.

παῤῥησία, ας, ἡ. die Freymüthigkeit. παῤῥησίαν δίδου. verstatte frey zu sprechen.

παρωκεανίτης, ου, ὁ. der am Ocean wohnt.

πᾶς, ᾶσα, ᾶν. ganz, jeder, alle. πάντες. jedermann. διὰ παντός. alles in allem.

Πασίων, ωνος. n. pr.

πάσχω. *Gr.* leiden, in einem gewissen Zustande seyn. δεινά. schreckliches dulden. αἰσχρά. schändliche Dinge erfahren.

πάταγος, ου, ὁ. das Getöse.

πατάσσω. schlagen.

πατέω. auf etwas treten, betreten.

πατήρ, έρος u. τρός, ὁ. der Vater.

πάτριος, ὁ, ἡ. angeerbt.

πατρίς, ίδος, ἡ. das Vaterland.

πατρῷος, ὁ, ἡ. väterlich, vom Vater geerbt.

παῦλα, ης, ἡ. die Rast, das Aufhören.

Παυσανίας, ου. n. pr.

παύω. etwas aufhören machen, endigen, zurückhalten. —ομαι. aufhören.

Παφλαγονία, ας, ἡ. ein Land in Klein-Asien.

παχύνω. fest, dick machen.

παχύς, εῖα, ύ. dick.

πεδάω. fesseln.

πέδη, ης, ἡ. die Fessel.

πεδιάς, άδος, ἡ. eben, das ebne Land.

πέδιλον, ου, τό. der Schuh.

πεδινός, ἡ, όν. eben.

πεδίον, ου, τό. das Feld, die Ebne.

πεζεύω. zu Land reisen, marschiren.

πεζικός, ἡ, όν. was zu Fufs, zu Land ist. πεζικαὶ δυνάμεις. die Landarmee.

πεζός, ἡ, όν. *adv.* πεζῇ. zu Fufs, zu Lande. οἱ πεζοί. Fufs- und Landtruppen.

πειθαρχέω. gehorchen.

πείθω. überreden, bewegen. πεποιθέναι. vertrauen. —ομαι. folgen, gehorchen.

πεῖρα, ας, ἡ. der Versuch.

Πειραιεύς, έως, ὁ. der Hafen Piräeus bey Athen.

πειράω—άομαι. c. *genitivo.* auf die Probe stellen, sich üben, versuchen.

Πειρίθοος, όου. n. pr.

πελαγίζω. einem Meere ähnlich seyn.
πέλαγος, εος, τό. das Meer.
πελειάς, άδος, ἡ. die Taube.
πελεκάν, ᾶνος, ὁ. der Pelikan.
πέλεκυς, εως, ὁ. das Beil.
Πελίας, ου. n. pr.
πέλμα, ατος, τό. die Sohle.
Πελοπίδας, ου. n. pr.
Πελοπόννησος, ου, ἡ. der Peloponnes. Πελοποννήσιοι, ων. die Einwohner dieses Landes. Πελοποννησιακός, ή, όν. peloponnesisch.
Πέλοψ, οπος. n. pr.
πέλτη, ης, ἡ. der leichte Schild.
πέλω. seyn.
πέμπτος, η, ον. der fünfte. πέμπτον. fünftens.
πέμπω. schicken, werfen. πέμπειν πομπήν. einen Aufzug machen.
πένης, ητος, ὁ. arm.
Πενθεύς, έως. n. pr.
πενθέω. betrauern.
πενία, ας, ἡ. die Armuth.
πενιχρός, ά, ον. ärmlich, dürftig.
πένομαι. arm seyn.
πεντακις-χίλιοι. fünftausend.
πεντακόσιοι. fünfhundert.
πέντε. fünf.
πεντήκοντα. funfzig.
πεντηκόντορος, ου, ἡ. ein mit 50 Rudern versehenes Schiff.
πέπειρος, ὁ, ἡ. reif.
πέπλος, ου, ὁ. das Gewand.
περ. in Verbindung mit ὅς, ἥ, ὅ, mit ὅσα, οἷα u. d. drückt das latein. *cunque* aus.
πέρα. c. *genit.* jenseits, über etwas hinaus. πέρα τοῦ μέτρου. übermäſsig.
περαία, ας, ἡ. das jenseits gelegne Land.
περαιόω. — όομαι. übersetzen.
περάω. über - gehen - fahren - setzen.
Πέργαμον, ου, τό. und τὰ Πέργαμα, ων. die Burg von Troja.
πέρδιξ, κος, ὁ. das Rebhuhn.
περί. c. *genit.* über, wegen, von. c. *dativ.* um. c. *accus.* um, gegen, was anbetrifft. οἱ περί τινα. diejenigen, welche einen umgeben. 2) umschreibend, die im accusativo stehende Person selbst.
περι-αιρέω. *Gr.* abnehmen.
Περίανδρος, ου. n. pr.
περι-άπτω. anknüpfen, anhängen, um etwas her hängen.
περι-βάλλω. *Gr.* herumlegen, umstricken. — ομαι. bekleidet seyn.
περιβόητος, ὁ, ἡ. berühmt.
περιβολή, ῆς, ἡ. das Umnehmen des Mantels, die Kleidung.
περίβολος, ου, ὁ. der Umfang, Umgebung, Mauer.
περι-γίγνομαι. *Gr.* übrig seyn. τῆς Φύσεως. die Natur überwinden. — περιγίγνεταί μοί τι. ich habe einen Vortheil.
περι-δέω. *Gr.* umbinden, verbinden.

περίδρομος, ὁ, ἡ. umgebend, herumgehend.

περι-είδω. Gr. übersehn, vernachlässigen.

περι-έρχομαι. Gr. herumgehn, umgehen. — περιέρχεται ἐμοί. es kömmt mich an.

περι-έχω. umfassen, umgeben, verlangen.

περι-ζώννυμι. Gr. umgürten.

περι-ίστημι. um etwas herstellen. οἱ περιεστηκότες. die Umstehenden.

περικαλλής, έος, ὁ, ἡ. sehr schön.

Περικλῆς, έους. n. pr.

περι-κόπτω. abhauen, abschlagen.

περι-κυλίομαι. sich auf etwas herumwälzen.

περι-λάμπω. strahlen, glänzen.

περι-λείπομαι. übrig bleiben.

περι-μάχητος, ὁ, ἡ. bestritten, sehr gewünscht.

περί-μετρος, ου, ἡ. der Umfang.

περί-οδος, ου, ἡ. der Umlauf, Umschweif. φωνῆς. Modulation der Stimme.

περι-οικέω. umher bebauen, bewohnen.

περίοικος, ὁ, ἡ. umherwohnend.

περι-οράω. Gr. übersehn, vernachlässigen, gleichgültig gegen etwas seyn.

περιουσία, ας, ἡ. Vermögen, Fülle, Ueberfluſs.

περιπαθῶς. aufgebracht, im Zorn.

περίπατος, ου, ὁ. der Spatziergang.

περι-πέτομαι. Gr. umherfliegen.

περι-πίπτω. Gr. in etwas fallen, gerathen, sich zuziehn. πληγαῖς. Wunden bekommen. νόσῳ. in eine Krankheit verfallen.

περι-πλέκω. umbinden, umwickeln.

περι-ποιέω. verschaffen. — ποιέομαι. sich erwerben.

περιῤ-ῥέω. Gr. umflieſsen, rund herum abflieſsen, schmelzen.

περιῤ-ῥήγνυμι. Gr. zerbrechen.

περι-σκοπέω. nach etwas umherschauen.

περίστασις, εως, ἡ. der Vorfall, Gefahr.

περι-στέλλω. bedecken, verbergen.

περιστερά, ᾶς, ἡ. die Taube.

περι-συλάω. berauben.

περι-σώζω. retten.

περι-τείνω. umher aufspannen.

περι-τέμνω. Gr. abschneiden.

περι-τίθημι. um etwas stellen, legen, bekleiden, (ὑποδήματα τοῖς ποσί. Schuh anziehn.) ausstellen.

περιττός u. περισσός, ή, όν. überflüssig, übermäſsig, sehr groſs.

περιφερής, έος, ὁ, ἡ. rund.

περι-φέρω. Gr. herumtragen. — ομαι. sich umdrehn.

περιχαρής, έος, ὁ, ἡ. sehr erfreut.

περι-χέω. *Gr.* um etwas her giefsen, ausgiefsen, begiefsen.

περι-χορεύω. *c. accusat.* umtanzen.

περι-χρίω. rund umher bestreichen.

περι-χρυσόω. vergolden.

Περσέπολις, εως, ἡ. Stadt in Persien.

Περσεύς, έως. n. pr.

Περσεφόνη, ης. u. Περσεφάττα, ης. Proserpina.

Πέρσης, ου, ὁ. der Perser.

Περσίς, ίδος, ἡ. Persien. περσικός, ή, όν. persisch. κόλπος der persische Meerbusen.

πέρυσι. vor dem Jahre.

πετεινός, ή, όν. geflügelt τό πετεινόν. ein Vogel. τὰ πετεινά. geflügelte Geschöpfe.

πέτομαι. *Gr.* fliegen.

πέτρα, ας, ἡ. der Stein, der Fels.

πετραῖος, αία, αῖον. felsig, was auf Felsen wächst.

πετρώδης, εος, ὁ, ἡ. steinig.

πέττω und πέσσω. verdauen.

πεύκη, ης, ἡ. die Fichte.

Πήγασος, ου, ὁ. der Pegasus.

πηγή, ῆς, ἡ. die Quelle.

πήγνυμι. zusammenfügen. erstarren machen. —υμαι. erstarren, fest werden, gefrieren.

πηδάω. springen.

πηκτίς, ίδος, ἡ. die Leyer.

Πηλεύς, έως. n. pr.

πηλός, οῦ, ὁ. der Koth, Thon.

Πηλουσιακός, ή, όν. was bey Pelusium in Aegypten ist.

πηνίκα. wann.

πῆξις, εως, ἡ. das Gefrieren, das Eis.

πήρα, ας, ἡ. der Ranzen.

πηρόω. verstümmeln, berauben. πεπηρωμένος τὰς ὄψεις. geblendet, der Augen beraubt.

πήρωσις, εως, ἡ. die Beraubung. τῶν ὀφθαλμῶν, Blindheit.

πῆχυς, εως, ὁ. der Ellenbogen, die Elle.

Πιερία, ας, ἡ. eine Landschaft in Thracien.

πίθηκος, ου, ὁ. der Affe.

πίθος, ου, ὁ. das Fafs.

πικρός ά, όν. bitter.

πιμελή, ῆς, ἡ. das Fett.

πιμελής, έος, ὁ, ἡ. fett.

πῖνα u. πίνη, ης, ἡ. die Steckmuschel.

πινακίς, ίδος, ἡ. ein Täfelchen zum Schreiben.

Πίνδαρος, ου. n. pr.

πινοτήρας, ου, ὁ. der Pinoteras, Wächter der Steckmuschel.

πίνω. *Gr.* trinken.

πιπράσκω. *Gr.* verkaufen.

πίπτω. *Gr.* fallen.

πιστεύω. glauben, vertrauen.

πίστις, εως, ἡ. der Glaube, die Treue.

πιστός, ή, όν. treu, zuverlässig.

Πιττακός, οῦ. n. pr.

πίτυρον, ου, τό. die Kleye.

πίων, ονος, ὁ, ἡ. fett.

πλακόεις, εντος, ὁ. der Kuchen.

πλανάομαι. umherirren.

πλάξ, ακός, ἡ. die Tafel, Scheibe.

πλάστης, ου, ὁ. der Bildner, Künstler.

πλαστική, ῆς, ἡ. die bildende Kunst.

πλάτανος, ου, ἡ. der Platanos.

πλάτος, εος, τό. die Breite.

πλάττω u. πλάσσω. bilden.

πλατύνω. ausbreiten.

πλατύς, εῖα, ύ. breit. ἡ πλατεῖα, ας. die Strafse.

Πλάτων, ωνος. n. pr.

πλέγμα, ατος, τό. das Flechtwerk.

πλέθρον, ου, τό. ein Längenmaas von 100 Fuſs.

πλεῖστος, η, ον. S. πολύς.

Πλειστῶναξ, ακτος. n. propr.

πλείων, ονος, ὁ, ἡ. *neutr.* πλεῖον und πλέον. mehr. πλέον ἔχειν. Vortheil haben. ἐπὶ πλεῖον. ganz vorzüglich. τὸ πλεῖστον. gröſstentheils. — πλείους. s. v. a. πλείονας. πλείω. s. v. a. πλείονα.

πλεκτάνη, ης, ἡ. der Arm des Meerpolypen.

πλεονάκις. öfters.

πλεονασμός, οῦ, ὁ. das Uebermaas.

πλεονεκτέω. habsüchtig seyn.

πλεονεξία, ας, ἡ. die Habsucht.

πλευρά, ᾶς, ἡ. und τὸ πλευρόν, οῦ. die Seite.

πλέω. *Gr.* schiffen. zur See seyn.

πληγή, ῆς, ἡ. der Schlag.

πλῆθος, εος, τό. die Menge, Fülle. (steht pleonastisch bey Adjectiven, welche eine Mehrheit bezeichnen, als πολλοί, πλεῖστοι τὸ πλῆθος.)

πληθύω und πληθύνω. c. *genitivo et dativo.* angefüllt seyn.

πλήθω. c. *genitivo.* anfüllen, voll seyn.

πλῆκτρον, ου, τό. ein Instrument, die Cithar zu schlagen, das Plectrum.

πλημμυρίς, ίδος, ἡ. die Ueberschwemmung.

πλήν. auſser, aber. πλὴν ἀλλά. dennoch.

πληρόω. anfüllen, erfüllen.

πλήρης, εος, ὁ, ἡ. voll, vollständig.

πλησίον. nahe. ὁ πλησίον. der Nachbar, der Nächste. τὰ πλησίον ὄρη. die nächsten Berge.

πλήσσω und πλήττω. verwunden, schlagen.

πλίνθος, ου, ἡ. der Ziegelstein.

πλοῖον, ου, τό. das Schiff.

πλόκαμος, ου, ὁ. das geflochtene Haar; die Arme der Meerpolypen.

πλόος u. πλοῦς, ὁ. die Schiffahrt.

πλούσιος, ία, ιον. reich.

πλουτέω. zu Reichthum kommen, reich seyn.

πλουτίζω. bereichern.

πλοῦτος, ου, ὁ. der Reichthum.

Πλούτων, ωνος. n. pr.

πλύνω. spülen, abwaschen.

πλωτός, ή, όν. schiffbar.

πνεῦμα, ατος, τό. der Athem, Wind.
πνέω G. wehen.
πνίγω. ersticken, ertränken.
πόα, ας, ἡ. das Gras.
ποδώκης, εος, ὁ, ἡ. schnell. ἡ ποδώκεια, ας. die Schnellfüſsigkeit
ποθέω. wünschen, lieben.
πόθος, ου, ὁ. die Neigung, Verlangen.
ποῖ; wohin? ποῖ δή; wohin nur?
ποιέω. machen, verfertigen ὕδωρ ποιεῖν. regnen. εὖ ποιεῖν gut handeln. ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν. Sorge tragen.
ποίημα, ατος, τό. das Werk, Gedicht.
ποιητής, οῦ, ὁ. der Dichter.
ποιητικός, ἡ, όν. der etwas verschafft, bewirkt. ἡ ποιητική. die Dichtkunst.
ποικιλία, ας, ἡ. die Mannichfaltigkeit, Buntheit.
ποίκιλμα, ατος, τό. die Verzierung.
ποικίλος, η, ον. buntfarbig, geschmückt. ποικίλως auf mannichfaltige Weise.
ποικίλλω. bunt machen, schmücken.
ποιμαίνω. die Heerden weiden.
ποιμενικός, ή, όν. Viehzucht treibend.
ποιμήν, ένος, ὁ. der Hirt.
ποίμνη, ης, ἡ. die Heerde.
ποίμνιον, ου, τό. die Heerde.
ποινή, ῆς, ἡ. die Strafe, Buſse, Vergeltung.
ποῖος, α, ον. von welcher Art? wie groſs, wie schön etc.
πολεμέω. Krieg führen.
πολεμικός, ή, όν. und πολέμιος, ία, ιον. kriegrisch, feindlich, zuwider. οἱ πολέμιοι. die Feinde.
πόλεμος, ου, ὁ. der Krieg.
πολιόθριξ. πολιότριχος, ὁ, ἡ. von grauen Haaren.
πολιός, ά, όν. grau.
πολιορκέω. belagern.
πολιορκήτης, ου, ὁ. der Städteeroberer.
πόλις, εως, ἡ. die Stadt.
πολιτεία, ας, ἡ. die Staatsverfassung, Regierungsform, Staat.
πολιτεύομαι. Staatsgeschäfte treiben.
πολίτης, ου, ὁ. der Bürger, Einheimische.
πολιτικός, ή, όν. zu einem Staatsmanne gehörig. τὰ πολιτικά Staatsgeschäfte. πολιτικῶς ζῆν. sich einer bürgerlichen Verfassung unterwerfen.
πολλάκις. oft.
πολλαπλάσιος, ία, ιον. u. πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ. vielfaltig, um vieles mehr.
πολλαχοῦ. an vielen Stellen, Orten.
πολυάνδριον, ου, τό. der allgemeine Begräbniſsplatz.
πολυανθρωπία, ας, ἡ. die Menschenmenge, Bevölkerung.
πολυάνθρωπος, ὁ, ἡ. bevölkert.

πολυαύχενος, ὁ, ἡ. viele Hälse habend.

Πολυβιάδης, ου. n. pr.

πολύγονος, ὁ, ἡ viel erzeugend, fruchtbar.

πολυκοιρανίη, ης, ἡ. die Vielherrschaft.

Πολυκράτης εος. n. pr. eines Tyrannen von Samos.

πολυμαθής, έος, ὁ, ἡ. gelehrt.

πολιμαθία, ας, ἡ. die Vielwisserey.

Πολύμνια, ας. N. einer Muse.

πολυόμματος, ου, ὁ, ἡ. vieläugig.

πολύπους, ποδος, ὁ. der Polype.

πολύς, πολλή, πολύ. viel, groſs, heftig. χιὼν πολλή. tiefer Schnee. οἱ πολλοί. der groſse Haufe. ἐκ πολλοῦ seit langer Zeit. τὰ πολλά und τὸ πολύ. meistentheils. ἐπὶ πολύ. viel, lange Zeit. *compar.* πλείων. ἐπὶ πλεῖον. mehr als gewöhnlich, vorzüglich. *superl.* πλεῖστος, η, ον.

πολυσαρκία, ας, ἡ. die Menge des Fleisches.

Πολυσπέρχων, οντος. n. pr.

πολύστεγος, ὁ, ἡ. was viele Zimmer hat.

πολύστυλος, ὁ, ἡ. was viele Säulen hat.

πολυτάλαντος, ὁ, ἡ. viele Talente werth.

πολύτεκνος, ὁ, ἡ. viele Junge, Kinder habend.

πολυτέλεια, ας, ἡ. der Reichthum, Herrlichkeit, Prachtliebe.

πολυτελής, έος, ὁ, ἡ. kostbar.

πολύφωνος, ὁ, ἡ. vielstimmig, redselig.

πολύχωρος, ὁ, ἡ. geräumig.

πόμα, ατος, τό. das Getränk.

πομπεύω. einen feyerlichen Aufzug halten.

πομπή, ῆς, ἡ. der Aufzug, die Procession. πομπὴν πέμπειν. einen Aufzug machen.

Πομπήϊος, ου. n. pr.

πονέω. arbeiten, streben, krank - schadhaft - wankend seyn.

πονηρία, ας, ἡ. die Schlechtigkeit, Tücke.

πονηρός, ά, όν. schlimm, böse.

πόνος, ου, ὁ. die Arbeit.

ποντικόν, οῦ, τό. (πέλαγος *sc.*) der Pontus Euxinus.

πόντος, ου, ὁ. das Meer, der Pontus Euxinus.

πόπανον, ου, τό. der Opferkuchen.

πορεία, ας, ἡ. der Gang, Weg.

πορεύομαι. gehen, reisen.

πορθέω. plündern, verheeren.

πορθμεύς, έως, ὁ. der Fährmann.

πορθμός, οῦ, ὁ. die Meerenge.

πόρος, ου, ὁ. der Durchgang.

πόῤῥωθεν. in der Ferne, von fernher.

πορφύρεος, έα, εον. purpurn.

πορφυρίς, ίδος, ἡ. das Purpurgewand.

Ποσειδών, ῶνος. Neptun.
πόσος, η, ον. wie viel. πόσῳ. um wie viel.
ποταμός, οῦ, ὁ. der Fluſs. ποτάμιος, ία, ιον. in Flüssen wohnend.
ποτέ. einst, einstmals. ποῖ ποτε. wohin denn?
πότε. wann?
πότερον. ob.
ποτόν, οῦ, τό. der Trank.
πότος, ου, ὁ. der Trunk, das Trinkgelag.
ποτός, ή, όν. trinkbar. φάρμακον. Arzneytrank.
ποῦ; wo? — als *part. enclitica*. πού. irgendwo.
ποῦς, ποδός, ὁ. der Fuſs.
πρᾶγμα, ατος, τό, und πραγματεία, ας, ἡ. das Geschäft, Sache.
πρακτικός, ή, όν. zu Geschäften geschickt, wirksam.
πρᾶξις, εως, ἡ. die That, das Handeln.
πρᾶος, ου, ὁ, ἡ. *adv*. πρᾴως. sanft, mild.
πράττω. und πράσσω. thun, handeln. κακῶς. sich übel befinden.
πραΰς, εῖα, ύ. zahm, mild.
πρέπει. es schickt sich, ziemt sich, steht gut.
πρέσβυς, υος. *fem*. πρέσβεια. alt. ὁ πρέσβυς. der Gesandte.
πρίαμαι. *Gr*. kaufen.
πρὶν und πρὶν ἤ. bevor, ehe. τὸ πρίν. vormals.
πρό. *c. genit*. vor. πρὸ πολλοῦ. lange vorher. πρὸ μοίρας. vor der bestimmten Zeit.
προ-άγω. hinführen, ausrücken, aufbrechen, vorausfahren.
προ-αίρεσις, εως, ἡ. der Vorsatz.
προ-αιρέω. *Gr*. vornehmen, wegnehmen. —ομαι. sich vornehmen.
προαισθάνομαι. vorherspüren, ahnden.
προανα-σείω. vorher in die Höhe schwingen.
προάστειον, ου, τό. ein Haus in der Vorstadt. τὰ προάστεια, ων. die Vorstadt.
προ-βάλλω. *Gr*. vorlegen, aufgeben. τὸ προβληθέν. die Aufgabe.
πρόβατον, ου, τό. das Schaf.
προ-βιβάζω. weiter fortbringen. τέχνην. eine Kunst vervollkommnen.
προβλής, ῆτος, ὁ, ἡ. vorspringend.
προβοσκίς, ίδος, ἡ. der Rüssel.
προ-γίγνομαι. *Gr*. vorher seyn. οἱ προγεγενημένοι. die ehemaligen Menschen.
πρόγονος, ου, ὁ. der Ahnherr, Vorfahr.
προ-δείκνυμι. *Gr*. hinhalten, zeigen.
προδια-βαίνω. *Gr*. vorher durchgehn.
προ-διδάσκω. *Gr*. zum voraus lehren.
προ-δίδωμι. verrathen.
προδοσία, ας, ἡ. der Verrath.
προδότης, ου, ὁ. der Verräther.
πρό-ειμι. vorwärts gehn, -flieſsen, ausgehn.
προ-ερέω. *Gr*. vorhersa-

gen. ὁ προειρημένος. der vorhergenannte.

προ-έρχομαι. *Gr.* vorwärts gehn, heraustreten, zum Vorschein kommen. εἰς τοσοῦτον. so weit in etwas gehn.

προ-έχω *Gr. c. genitivo.* einen Vorzug-Vorsprung haben.

προ-ήκω. fortrücken.

προθυμία, ας, ἡ. die Bereitwilligkeit, der Eifer, das Streben.

προθύμως. gern, begierig.

προ-ίημι. *Gr.* vorwärts schicken, von sich geben.

προ-ΐστημι. vor etwas stellen ὁ προεστώς. der Vorsteher.

προ-κάθημαι. *Gr.* vor etwas sitzen.

προ-καλέομαι. auf-heraus-fordern.

προ-κάλυμμα, ατος, τό. die Hülle.

προκατα-κλίνομαι. bey Tische den Rang vor einem haben.

προκατα-λαμβάνω. *Gr.* zum voraus nehmen, zuvorkommen, vorher ergreifen.

πρό κειμαι. *Gr.* vor etwas liegen, ausgestellt seyn.

Πρόκνη, ης. n. pr.

προ-κόπτω. Fortschritte machen.

προ-κρίνω. vorziehn, den Vorzug geben.

προ-κύπτω. *c. genitivo.* heraussehn.

πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ. am Griff gehalten, zum Angriff bereit.

προ-λέγω. vorhersagen.

προ-μαντεύομαι. vorher-weissagen.

πρό-μαντις, εως, ὁ, ἡ. Wahrsager, Wahrsagerinn.

Πρόμαχος, ου. n. pr.

προμηθέομαι. für etwas sorgen.

προμήθεια, ας, ἡ. die Vorsorge, Vorsehung.

Προμηθεύς, έως. n. pr.

προ-νήχομαι. vorausschwimmen.

προ-νοέομαι. für einen sorgen, besorgen.

πρόνοια, ας, ἡ. die Vorsicht, Vorsehung, Klugheit.

προ-οδοιπορέω. *c. dativo.* vorhergehn.

προοίμιον, ου, τό. der Eingang zu einer Rede.

προ-πάσχω. *Gr.* zuvorleiden, empfinden, afficirt werden.

προ-πέμπω. begleiten.

προ-πηδάω. vorausspringen.

προ-πηλακίζω. mifshandeln.

πρόῤῥιζος, ὁ, ἡ. (ῥίζα) mit der Wurzel.

πρός. *c. genit.* von *c. dat.* über, zu, bey, an. πρὸς τούτοις. außer diesen. — *c. accus.* zu, gegen, an, wegen, in Vergleichung mit, in Rücksicht auf, um .. willen. πρὸς μίαν ἡμέραν. auf Einen Tag. πρὸς ὑπερβολήν. in Uebermaas. πρὸς τὴν σελήνην. bey Mondenschein. πρὸς τὴν γῆν. auf die Erde. πρὸς πολὺν χρόνον. auf lange Zeit. πρὸς καιρόν. für einige Zeit, für den Augenblick.

προς-αγγέλλω. melden.
προς-αγορεύω. nennen.
προς-άγω. *Gr.* zuführen, hinzubewegen, darbringen.
προς-άπτω. beylegen.
προς-αρτάω. an etwas anfügen, befestigen.
προς-βάλλω. *Gr.* zu etwas beytragen.
πρός-βασις, εως, ἡ. der Zugang.
πρόσ-βοῤῥος, ὁ, ἡ. nördlich.
πρός-γειος, ὁ, ἡ. nah an der Erde.
προς-γίγνομαι. *Gr.* noch hinzukommen.
προς-δέομαι. *Gr. c. genitivo.* Mangel spüren, bedürfen.
προς-δέχομαι. aufnehmen.
προς-δίδωμι. hinzugeben.
προς-δοκάω. erwarten, hoffen.
προς-εδρεύω. eine Sache betreiben, bey etwas beschäftigt seyn.
πρόσ-ειμι. drinne-dabey seyn.
πρός-ειμι. heran treten, sich nähern.
προς-εξ-ευρίσκω. *Gr.* darzu erfinden.
προς-εμ-βάλλω. *Gr.* mit dazu hineinwerfen.
προς-έρχομαι. *Gr.* hinzukommen. ἐγγύς. sich nähern.
προς-έτι. noch überdiefs.
προςεχής, έος, ὁ, ἡ. *c. dativo.* angrenzend, benachbart.
προς-έχω. *Gr.* daran halten. τὸν νοῦν. auf etwas achten, merken.
προςηγορία, ας, ἡ. der Nahme, Beynahme.
προςήκει. es ziemt sich, paſst. αὐτῷ. es geht ihn an. οἱ προςήκοντες. die Anverwandten.
προς-ηλόω. annageln.
προς-ηνής, έος, ὁ, ἡ. angenehm.
πρόςθετος, ὁ, ἡ. angesetzt.
πρόσθιος, ία, ιον. vorn. τὰ πρόσθια σκέλη und οἱ πρόσθιοι πόδες. die Vorderfüſse.
προς-ίσχω. *Gr.* landen, anlegen.
προς-καλέομαι. *Gr.* zuan-rufen.
προς-καρτερέω. bey etwas aushalten.
προς-κομίζω. herbeybringen.
προς-λαμβάνω. *Gr.* zu etwas nehmen.
προς-μυθεύω. —ομαι. überdieſs erzählen, hinzusetzen.
προς-νέω. fut. νεύσω. hinzuschwimmen.
πρόσ-οδος, ου, ἡ. das Einkommen, Einkünfte.
προς-ομιλέω. *c. dativo.* Umgang pflegen.
πρόσ-οψις, εως, ἡ. der Anblick.
προςπαρα-τίθημι. hinzusetzen.
προς-παττταλεύω. und -πασσαλεύω. annageln, anschmieden.
προς-πελάζω. sich nähern.
προς-πίπτω. *Gr.* zufallen, begegnen, über einen herfallen.
προς-πλάττω und πλάσσω. anbilden, anfügen.

προς-πνευσις, εως, ἡ. der Duft.

προς-ποιέομαι. vorgeben.

προς-πορίζω. herbeyschaffen, hinzufügen, verursachen.

πρός-ταγμα, ατος, τό. der Befehl.

προςτάττω. befehlen.

προς-τίθημι. hinzusetzen, zulegen, andichten.

προς-τίμησις, εος, ἡ. die Strafe.

προς-φέρω. *Gr.* herzuführen, wohinbringen —ομαι. wohinkommen, gelangen, einen auf eine gewisse Art behandeln, zu sich nehmen (essen).

προςφιλής, έος, ὁ, ἡ. lieb, werth.

πρόσω. c. *genitivo.* fern. οὐ πρόσω. nicht weit.

προςωνυμία, ας, ἡ. der Beynahme.

πρόςωπον, ου, τό. das Gesicht.

προ-τείνω. dar-bieten-reichen.

προτερέω. siegen, die Oberhand behalten.

προτέρημα, ατος, τό. der Vorzug.

πρότερος, α, ον. der erstere. πρότερον, zuerst.

προ-τίθημι. vorsetzen, aussetzen. αἴνιγμα. ein Räthsel aufgeben. ἀγῶνα. einen Wettstreit anstellen.

προ-τιμάω. vorziehn, hochschätzen.

προ-τρέπω. antreiben, ermahnen.

προ-τρέχω. c. *genitivo.* *Gr.* vorauslaufen.

προὔργου. (s. v. a. πρὸ ἔργου.) erforderlich, nützlich. προὔργου τι ποιεῖν. etwas gewinnen.

προφαίνω. vorhalten.

πρόφασις, εως, ἡ. die Veranlassung, der Vorwand.

προφερής, έος, ὁ, ἡ. vorzüglich.

προ-φέρομαι. zum Vorschein bringen, rühmen.

προ-χειρίζομαι. wählen.

προ-χέω. *Gr.* herausgiessen. —ομαι. sich ergiessen.

προ-χωρέω. vorwärts gehn, wachsen, zunehmen.

πρύμνη, ης, ἡ. das Hintertheil des Schiffs.

Πρυτανεῖον, ου, τό. das Prytaneum, Versammlungshaus der Prytanen, (d. h. der jedesmaligen Vorsteher des Senats) wo diese und auch andre um das gemeine Wesen verdiente Männer auf öffentliche Kosten speisten.

πρωΐ. früh. πρώϊος. frühzeitig.

πρώην. neulich.

πρώρα, ας, ἡ. das Vordertheil des Schiffs.

πρῶτα. zuerst, erstens.

Πρωτεσίλαος, ου. n. pr.

πρωτεύω. den Vorzug behaupten, der erste seyn.

πρῶτος, η, ον. der erste. πρῶτον und πρώτως. zuerst, zum erstenmal. τὸ μὲν πρῶτον und τὰ πρῶτα. anfänglich. τὰ πρῶτα φέρεσθαι. den ersten Rang

behaupten, den Preis in einer Sache erhalten.

πταίρω. niesen.

πτελέα, ας, ἡ. die Ulme.

πτερόν, οῦ, τό. der Flügel.

πτερόω. beflügeln, zum Vogel machen.

πτέρυξ, υγος, ἡ. der Flügel.

πτερωτός, ή, όν. geflügelt.

πτηνός, ή, όν. geflügelt.

Πτολεμαῖος, ου. Nahme mehrerer Könige von Aegypten.

πτωχός, ή, όν. arm. ὁ πτωχός. der Bettler.

Πυγμαῖοι, ων. Pygmäen, ein Volk kleiner Menschen am Ocean.

Πυθαγόρας, α n. pr. Πυθαγόρειος und Πυθαγορικὸς ein Schüler des Pythagoras.

Πύθαρχος, ου. n. pr.

Πυθία, ας, ἡ. die Pythia, (Priesterinn Apolls zu Delphi.)

Πύθων, ωνος, ὁ. der Drache Pytho.

πυκνός, ή, όν dicht, gedrängt, zahlreich.

πύκνωμα, ατος, τό die Dichtigkeit. τῶν τριχῶν. die Menge der Haare.

πύλη, ης, ἡ. das Thor.

Πύλαι, ῶν. eine Stadt in Locrien.

Πύλος, ου. eine Stadt im Peloponnes.

πυλωρέω. am Thore wachen.

πυνθάνομαι. *Gr.* forschen, fragen, erfahren, hören.

πυξοειδής, έος, ὁ, ἡ. dem Buchsbaum an Farbe ähnlich.

πῦρ, πυρός, τό. das Feuer.

πυρά, ᾶς, ἡ. der Scheiterhaufe.

πυρακτόω. im Feuer härten, heiſs machen.

πυραμίς, ίδος, ἡ. die Pyramide.

Πυρηναῖα, ων, τά. die Pyrenäen.

πύρινος, ίνη, ινον. von Waizen. σῖτος πύρινος. Waizen.

πυρίπνοος, ὁ, ἡ. feuerschnaubend.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ. ein Fluſs in der Unterwelt.

πυρός, οῦ, ὁ. der Waizen.

πυρόω. heiſs machen. πεπυρωμένος λέβης. ein Kessel mit siedendem Wasser.

πυρπολέω. in Brand stekken, verheeren.

Πύῤῥα, ας. n. pr.

πυῤῥιχίζω. den Waffentanz tanzen.

Πύῤῥος, ου. n. pr.

πωλέω. verkaufen.

πῶμα, ατος, τό. der Dekkel.

πῶς; wie? auf welche Weise? πως (enclitisch) auf irgend eine Art. ὧδέ πως. etwa so.

P.

ῥάβδος, ου, ἡ. der Stab.

Ῥαδάμανθυς, υος. N. eines der Richter in der Unterwelt.

ῥάδιος, ία, ιον. leicht. ἀνατραπῆναι. leicht um-

zuwerfen. εἴσοι ῥᾴδιον. wenn du es vermagst. *comp.* ῥᾴων. *superl.* ῥᾴδιστος u. ῥᾷστος. *adv.* ῥᾳδίως.

ῥαθυμέω. nachlässig, sorglos seyn.

ῥαθυμία, ας, ἡ. die Sorglosigkeit, Erheiterung.

ῥαθύμως. leichtsinnig, unbekümmert.

ῥάκος, εος, τό. die Lumpen, abgetragenes Kleid.

ῥάξ, ῥαγός, ἡ. die Weinbeere.

ῥάμμα, ατος, τό. die Naht.

ῥάπισμα, ατος, τό. der Streich, Schlag.

ῥάχις, εως, ἡ. das Rückgrath, Rücken.

ῥεῖθρον, ου, τό. der Strom.

ῥέμβομαι. sich umhertreiben, umherschweifen.

ῥεῦμα, ατος, τό. der Strom.

ῥέω. *Gr.* fliefsen, zusammensinken. ῥυῆναι ἀργύρῳ. *argento manare.* fliefsende Silberadern haben.

ῥῆγμα, ατος, τό. der Bruch.

ῥήγνυμι. *Gr.* zerreifsen, ausschütten, bersten lassen.

ῥῆμα, ατος, τό. das Wort.

Ῥῆνος, ου, ὁ. der Rheinstrom.

ῥητέον. was gesagt werden mufs.

ῥήτωρ, ορος, ὁ. der Redner, Lehrer der Beredsamkeit.

ῥίζα, ης, ἡ. die Wurzel.

ῥιζόομαι. einwurzeln.

ῥιζοτόμος, ου, ὁ, ἡ. (τέμνω) der Wurzeln abschneidet, sammelt, wie Aerzte und Zaubrer thun. Daher ein Spottnahme für einen Arzt.

ῥιζοφαγέω. (φάγω) Wurzeln fressen.

ῥινόκερως, ωτος, ὁ. (ῥίς. κέρας.) das Nashorn.

ῥιπίζω. mit dem Wedel anfachen.

ῥίπτω. u. ῥιπτέω. *Gr.* werfen, hinwerfen, stürzen.

Ῥοδανός, οῦ, ὁ. N. eines Flusses, Rhodan, Rhone.

Ῥόδος, ου, ἡ. N. einer Insel, Carien gegenüber. Ῥόδιος. ein Einwohner derselben.

ῥόος u. ῥοῦς, ὁ. der Fluſs.

ῥόπαλον, ου, τό. die Keule.

ῥοφέω. schlürfen.

ῥύαξ, ακός, ὁ. der Strom, Lavastrom.

ῥύγχος, εος, τό. der Rüssel, Schnabel.

ῥυθμός, οῦ, ὁ. der Rhythmus, Takt.

ῥύμμα, ατος, τό. das Reinigungsmittel.

ῥυμοτομέω. eine Stadt eintheilen.

ῥυμοτομία, ας, ἡ. die Eintheilung und Anlage der Strafsen.

ῥύομαι. retten, entreifsen.

ῥωμαλέος, α, ον. stark.

ῥώμη, ης, ἡ. die Stärke. 2) die Stadt Rom. Ῥωμαῖος, ου, ὁ. der Römer.

ῥώννυμι. *Gr.* stärken.

ῥῶσις, εως, ἡ. die Stärkung.

Σ.

Σαβίνη, ης, ἡ. Sabinerland in Italien. Σαβῖνοι, ων. Einwohner desselben.

σαγήνη, ης, ἡ. das Netz.

Σάγρα, ας. Fluſs in Unter-Italien.

σαίνω. schmeicheln.

σαίρω. fegen, kehren.

σαλαμάνδρα, ας, ἡ. der Salamander.

Σαλαμίς, ῖνος, ἡ. Insel, nahe bey Attica. 2) St. in Cyprus.

Σαλμυδησσός, οῦ. St. in Thrazien

Σαλμωνεύς, έως n. pr.

σαλπιγκτής, οῦ, ὁ. der Trompeter.

σάλπιγξ, ιγγος, ἡ. die Trompete.

Σάμος, ου, ἡ eine Insel im ägeischen Meere. Σάμιος, ίου, Einwohner derselben.

σάνδαλον, ου, τό. der Weiberschuh.

σανίς, ίδος, ἡ. das Bret.

σαπρός, ά, όν. verfault.

Σαρδανάπαλλος, ου. n. pr.

Σαρδανία, ας. Sardinien. Σαρδῷοι. Einwohner dieser Insel. τὸ σαρδῷον πέλαγος. das sardinische Meer.

Σάρδεις, εων. Sardes, St. in Lydien.

σαρκοβόρος, ὁ, ἡ. fleischfressend.

σαρκοφαγέω. Fleisch fressen.

Σαρματία, ας, ἡ. Land in Asien u. Europa. Σαρμάται, τῶν. Einwohner desselben.

σάρξ, κός, ἡ. das Fleisch.

σατράπης, ου, ὁ. e. Statthalter des persischen Reichs.

σάτυρος, ου, ὁ. der Satyr.

σαύνιον, ίου, τό. der Wurfspieſs.

Σαυνῖται, ῶν. die Samniter in Italien. σαυνιτικός, ή, όν samnitisch.

σαυτοῦ, ῆς S. σεαυτοῦ.

σαφής, έος, ὁ, ἡ. deutlich, offenbar. τοῦ σαφοῦς χάριν der Deutlichkeit wegen.

σβέννυμι G. auslöschen.

σεαυτοῦ ῆς deiner.

σεβάζομαι u. σέβω — ομαι. verehren.

σειρά, ᾶς, ἡ. die Kette, der Strick.

σεισμός, οῦ, ὁ. das Erdbeben.

Σελεῦκος, ου. n. pr.

σελήνη, ης, ἡ. der Mond.

Σεμέλη, ης. n. pr.

σεμίδαλις, εως, ἡ. das feine Mehl.

Σεμίραμις, ιδος n. pr.

σεμνός, ή, όν. ehrwürdig, erhaben, gravitätisch. σεμνός τις ἐγένου. du bist ein Pedant geworden.

σεμνύνομαι. auf etwas stolz seyn, sich brüsten, rühmen.

Σέριφος, ου, ἡ. eine der cycladischen Inseln. Σερίφιος, ου. ein Einwohner derselben.

σηκός, οῦ, ὁ. die Grabstätte.

σημαίνω. bezeichnen, befehlen.

σημασία, ας. ἡ. das Zeichen, die Anzeige.

σημεῖον, ου, τό. das Zeichen, der Beweis.
σηραγγώδης, εος, ὁ, ἡ (σήραγξ) voll von Höhlen.
Σῆρες, ων, οἱ. ein Volk in Asien.
σήσαμον, ου, τό. Sesam, (die Schote eines asiatischen Gewächses.)
σιαγών, όνος, ἡ. die Backe, Kinnbacke.
σιγάω schweigen.
σιγή, ῆς, ἡ. das Stillschweigen.
σίδηρος, ου, ὁ. das Eisen, Schwerd. σιδηρέος, έα, έον. eisern.
Σιδών, ῶνος. Stadt in Phönizien Σιδώνιος, ου ein Einwohner dieser Stadt.
Σικανία, ας, ἡ. der alte Nahme Siciliens.
Σικανοί, ῶν. Nahme eines Volks.
Σικελία, ας, ἡ. Sicilien. Σικελιῶται, ῶν. Einwohner Siciliens. σικελικός, ή, όν. auch σικελός, ή, όν sicilisch.
Σικυών, ῶνος, ἡ. Stadt im Peloponnes. Σικυωνία, ας. das dazu gehörige Land.
Σιλούϊος, ου. Silvius. n. pr.
σιμός, ή, όν. gebogen, schräg gehend.
Σιμωνίδης, ου. n. pr.
σινδών, όνος, ἡ. feine Leinwand, das Barttuch.
σίνομαι. verletzen
Σινύεσσα, ης. Sinuessa, St. in Italien.
Σινωπεύς, ῶς. Einwohner von Sinope, einer St. in Klein-Asien.

Σίπυλος, ου, ὁ. ein Gebirg in Lycien.
Σίσυφος, ου. n. pr.
σιταρκέω. verköstigen.
σιτέω. ernähren. — ομαι. essen, genießen. σιτεῖσθαι δρόσου. von Thau leben.
σιτίον, ου, τό. Speise, Nahrungsmittel.
σίτισις, εως, ἡ. die Fütterung, Unterhalt.
σιτοδεία, ας, ἡ. der Mangel an Getreide.
σῖτος, ου, ὁ. plur. τὰ σῖτα. Korn, Getreide, trockne Nahrungsmittel.
σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ. Getreide tragend.
σιωπάω. stillschweigen.
σκάπτω. graben.
σκάφος, εος, τό. der Nachen, das Fahrzeug.
σκέλος, εος, τό. der Schenkel.
σκεπάζω u. σκέπω. decken, bedecken.
σκευάζω. rüsten, kleiden.
σκευασία, ας, ἡ. die Zubereitung.
σκευή, ῆς, ἡ. der Anzug, der Aufzug.
σκεῦος, εος, τό. das Geräth, Hausgeräth, Gefäß.
σκευοφόρος, ὁ, ἡ. der das Gepäck trägt. τὰ σκευοφόρα die Lastthiere.
σκηνή, ῆς, ἡ. das Zelt, die Bühne.
Σκηπίων, ωνος. Scipio.
σκῆπτρον, ου, τό. das Zepter.
σκιά, ᾶς, ἡ. der Schatten.
σκιάδιον, ου, τό. der Laubgang, Laube.
σκιρτάω. springen.
σκληρος, ά, όν. hart, spröde, rauh, heftig.

σκληρότης, ητος, ἡ. die Strenge, Härte, Rauhigkeit.
σκόπελος, ου, ὁ. der Felsen.
σκοπέω. sehen, nach etwas trachten, Rücksicht nehmen.
σκοπός, οὐ, ὁ. das Ziel.
σκόρπιος, ου, ὁ. der Scorpion.
Σκύθης, ου, ὁ. der Scythe. Σκυθία, ας. Scythien. σκυθικός, ή, όν. scythisch.
σκυθρωπάζω. verdrüſslich aussehn.
σκύλαξ, ακος, ὁ. das junge Thier, das Junge.
Σκύλλα, ης. n. pr.
σκῦλον, ου, τό. die dem Feinde abgenommene Beute, Waffen.
σκύμνιον, ου, τό. und
σκύμνος, ου, ὁ. das junge Thier.
σκύτινος, η, ον. ledern.
σκώπτω. spotten.
σμάω. einsalben, bestreichen.
σμηνοῦργος, ου, ὁ. der Zeidler, Bienenvater.
σμύρνα, ης, ἡ. die Myrrhe.
Σόανες, ων. ein Volk in Asien, am Pontus Euxinus.
σοβέω. eilen.
Σόλων, ωνος. n. pr.
σορός, οῦ, ἡ. der Sarg.
σός, σή, σόν. dein.
Σούνιον, ου, τό. das Vorgebirge Sunium in Attika. davon Σουνιάς, άδος.
Σοῦσα, ων. Stadt in Asien.
σοφία, ας, ἡ. die Weisheit.
σοφιστής, οῦ, ὁ. der Lehrer der Weisheit und Beredsamkeit, der Sophist.
Σοφοκλῆς, έους. n. pr.
σοφός, ή, όν. weise.
σπαθάω. verschwenden.
σπανίζω — ομαι. c. genit. Mangel haben, nicht haben.
σπάνις, εως, ἡ. der Mangel.
σπανιστός, ή, όν. c. genit. mangelnd, arm.
σπανίως. selten.
σπάργανον, ου, τό. die Windel.
Σπάρτη, ης, ἡ. Sparta.
Σπαρτιάτης, ου. ein Einwohner dieser Stadt.
σπάω. ziehen, trinken.
σπείρω. (fut. σπαρῶ. pf. ἔσπαρμαι.) säen, besäen.
σπέρμα, ατος, τό. der Samen.
σπεύδω. sich um etwas bemühen, beeifern, eilen.
σπήλαιον, ου, τό. die Höhle.
σπιθαμή, ῆς, ἡ. die Spanne (ein Maas).
Σπίνθαρος, ου. n. pr.
σπλαγχνεύω — ομαι. aus den Eingeweiden der Opferthiere weissagen.
σπλάγχνον, ου, τό. das Eingeweide.
σπόγγος, ου, ὁ. der Schwamm.
σπονδή, ῆς, ἡ. das Trankopfer. σπονδαί, ῶν. der Vergleich, Bündniſs.
σπόρος, ου, ὁ. die Saat, das Bestellen des Ackers.
σπουδάζω. sich bemühen, eilig seyn. περί τι. sich mit etwas abgeben, treiben.
σπουδαῖος, α, ον. rechtschaffen, treflich, ernst.

σπουδή, ῆς, ἡ. der Fleiſs, Eifer.
σταγών, όνος, ἡ. der Tropfen.
στάδιον, ίου, τό. die Rennbahn. 2) ein Längenmaas von 125 Schritten.
σταθμός, οῦ, ὁ. *plur.* τὰ σταθμά Wage, Gewicht.
στασιάζω. Händel erregen, einander zuwider handeln, uneinig seyn.
στάσις, εως, ἡ. der Aufruhr, die Stellung. στάσεις ἵστασθαι. Stellungen machen.
σταυρός, ου, ὁ. das Kreuz.
σταυρόω. kreuzigen.
σταφυλή, ῆς, ἡ. die Traube.
στέγη, ης, ἡ. das Dach.
στέλεχος, εος, τό. der Stamm.
στέλλω. senden.
στενός, ή, όν. eng, bedrängt.
στέργω. lieben. τὰ παρόντα. mit dem, was man hat, zufrieden seyn.
στερεότης. ητος, ἡ. die Stärke, Festigkeit.
στεῤῥός, ά, όν. hart, fest, unbiegsam.
στεῤῥότης, ητος, ἡ. die Festigkeit.
στέφανος, ου, ὁ. der Kranz.
στέφω u. στεφανόω. bekränzen.
στῆθος, εος, τό. die Brust.
στήλη, ης, ἡ. die Säule. αἱ στῆλαι. die Säulen des Herkules an der gaditanischen Meerenge.
στηρίζω. stützen.
στιβεύω. eine Spur verfolgen, aufspüren.
στίφος, εος, τό. das Gedränge, die Menge.
στολή, ῆς, ἡ. das Gewand.
στόλος, ου, ὁ. die Flotte.
στόμα, ατος, τό. u. στόμιον, ου, τό. der Mund, die Mündung.
στοχάζομαι. muthmaſsen. *c. genit.* nach etwas trachten, sich bemühen.
στρατεία, ας, ἡ. der Feldzug.
στράτευμα, ατος, τό. das Heer.
στρατεύω —ομαι. einen Feldzug thun, Krieg führen.
στρατηγέω. ein Heer anführen, commandiren.
στρατηγός, οῦ, ὁ. der Feldherr.
στρατιώτης, ου, ὁ. der Soldat.
στρατιωτικός, ή, όν. kriegrisch, soldatenmäſsig. τὸ στρατιωτικόν. das Heer.
Στρατονίκη, ης. n. pr.
στρατόπεδον, ου. τό. das Lager-Heer.
στρέφω. wenden. —ομαι. umkehren.
στρουθίον, ου, τό. ein kleiner Vogel, Sperling.
στρουθοκάμηλος, ου, ὁ, ἡ. der Strauſs.
Στροφάδες νῆσοι, αἱ. die Strophadischen Inseln im ionischen Meere.
Στρυμών, όνος, ὁ. Fluſs in Thracien.
στύλος, ου, ὁ. die Säule.
Στύμφαλος, ου. Stadt u. See in Arcadien. στυμφα-

λίδες ὄρνιθες. Vögel an diesem See.

Στύξ, γός, ἡ. ein Fluſs in der Unterwelt.

σύ, σοῦ etc. du, deiner etc.

Σύβαρις, ιδος, ἡ. Stadt im untern Italien. Συβαρίτης, ου. Einwohner derselben.

συγ-γένεια, ας, ἡ. die Verwandtschaft.

συγγενής, έος, ὁ. der Verwandte.

συγ-γηράσκω. c. dat. mit einem alt werden.

συγ-γινώσκω. Gr. verzeihen.

συγ-γνώμη, ης, ἡ. die Verzeihung.

σύγ-γραμμα, ατος, τό. die Schrift.

συγ-γραφεύς, έος, ὁ. der Geschichtschreiber.

συγ-γράφω. schreiben, verfertigen.

συγγυμναστής, οῦ, ὁ. Genosse der Leibesübungen in den Gymnasien.

συγ-καθεύδω. zusammenschlafen.

σύγκαιρος, ὁ, ἡ. der Zeit angemessen.

συγ-καλέω. Gr. zusammenrufen. οἱ συγκεκλημένοι. die Eingeladenen.

συγ-κάμνω. mit arbeiten, helfen.

συγ-κατα-βαίνω. Gr. hinabsteigen, sich auf etwas einlassen.

συγ-κατα-δύνω. mit untergehn, mit hinabsenken.

συγ-κατα-καίω. Gr. mit verbrennen.

συγ-κατα-σβέννυμι. Gr. zugleich mit auslöschen, zerstören.

σύγ-κειμαι. zusammenliegen - gesetzt seyn.

συγ-κλείω. einschlieſsen.

σύγ-κλητος, ου, ἡ. die Versammlung des Senats.

συγ-κρίνω. vergleichen.

συγ-κρούω. zusammenschlagen.

συγ-χαίρω. sich mit einem freuen.

συγ-χωρέω. verzeihen, zugestehen.

σῦκον, ου, τό. die Feige.

συλ-λαμβάνω. Gr. zugleich fassen, ergreifen.

συμ-βαίνω. Gr. zusammenkommen. συμβαίνει. es trägt sich zu. κακὸν ἐμοὶ συμβέβηκε. es ist mir ein Unglück zugestoſsen. τὸ συμβεβηκός. der Zufall, ein zufälliger Umstand. τὰ συμβεβηκότα die Vorfälle.

συμ-βάλλω. Gr. zusammenwerfen, verbinden, vergleichen, zusammentreffen, kämpfen. —ομαι. zu etwas beytragen.

συμ-βασιλεύω. mit regieren.

συμ-βίωσις, εως, ἡ. das Zusammenleben, die Gemeinschaft.

συμ-βουλεύω. rathen.

σύμ-βουλος, ου, ὁ, ἡ. der Rathgeber.

συμμαχία, ας, ἡ. die Hülfe im Krieg, Beystand.

σύμμαχος, ὁ. der Mitstreiter.

συμ-μένω. dabey bleiben.

συμ-μίσγω. Gr. mit etwas mischen.

συμ-παίζω. *Gr.* mitspielen.

συμπάρ-ειμι. zugleich bey etwas gegenwärtig seyn.

σύμ-πας, πᾶσα, πᾶν. ganz.

συμ-πάσχω. *Gr.* mit leiden.

συμ-πείθω. überreden, bewegen.

συμ-πίνω. *Gr.* mittrinken, zusammentrinken.

συμ-πίπτω. *Gr.* zusammenfallen. εἰς μάχην. in Kampf gerathen.

συμ-πλέκω. verbinden, verflechten. —ομαι. handgemein werden.

συμ-πλέω. mitschiffen.

συμπληγάδες, ων, αἱ. (πλήσσω) die zusammenschlagenden Felsen.

συμ-πληρόω. anfüllen.

σύμπλοος, ους, ὁ, ἡ. mitschiffend, e. Gefährte der Seereise.

συμ-πνέω. *Gr.* zusammenwehen, sich vereinigen.

συμπόσιον, ου, τό. das Gastmal.

συμπότης, ου, ὁ. der Tischgenosse, Gast.

συμ-πράττω. Theil nehmen, helfen.

συμ-πρήθω. mit verbrennen.

σύμπτωσις, εως, ἡ. das Zusammenschlagen.

συμ-φέρω. *Gr.* beytragen, nützen. τὸ συμφέρον. das Nützliche, Zuträgliche, der Vortheil. —ομαι. zusammenkommen -strömen.

συμ-φεύγω. zusammenfliehn.

συμ-φλέγω. zugleich mit anzünden.

συμφορά, ᾶς, ἡ. der Zufall, das Unglück.

συμφυής, έος, ὁ, ἡ. zusammengewachsen, zusammengesetzt.

σύν. c. *dat.* mit. εἶναι σύν τινι. auf jemandes Seite seyn.

συν-αγελάζω. (ἀγέλη) zu einer Heerde vereinigen. —ομαι. sich zusammenhalten.

συν-άγω. zusammenziehn, sammeln.

συν-αθροίζω. versammeln.

συν-αντάω. begegnen, entgegengehen.

συν-άπτω. verbinden, zusammen-hängen-stoſsen.

συν-αρπάζω. wegraffen, entführen.

συν-αρτάω. mit aufhängen, anfügen.

συν-δέω. *Gr.* mit etwas zusammenbinden, anfesseln.

συν-δια-πράττω. mit verrichten.

συν-διώκω. mit verfolgen.

συνέδριον, ου, τό. die Versammlung.

συν-είδω. *Gr.* um etwas wissen.

σύν-ειμι. zusammen, in Gesellschaft seyn.

σύν-ειμι. zusammenkommen.

συν-εις-φέρω. *Gr.* mit beytragen.

συν-εκ-φέρω. zugleich mit sichtbar machen, zum Anschaun bringen.

συν-ελαύνω. *Gr.* in etwas zusammentreiben, hinein-

treiben. — ἐλαύνεσθαι εἰς ἀπορίαν. in Armuth gerathen.

συν-εξ-αιρέω. *Gr.* mit einnehmen, mit zerstören.

συν-έπομαι. nachfolgen, begleiten.

συν-εργέω. gemeinschaftlich handeln, beystehn.

συνεργός, οῦ, ὁ, ἡ. der Gehülfe, die Gehülfinn.

συν-έρχομαι. *Gr.* zusammenkommen, beywohnen.

σύνεσις, εως, ἡ. der Verstand.

συν-εστιάομαι. mitspeisen.

συνετός, ή, όν. klug, verständig.

συν-ευνέτης, ου, ὁ. der Gemahl.

συνέχεια, ας, ἡ. die Anhaltsamkeit.

συνεχής, έος, ὁ, ἡ. zusammenhängend, anstofsend, angrenzend. συνεχῶς. unabläsig, an einem fort, häufig.

συν-έχω. zusammenhalten.

συν-ήθεια, ας, ἡ. die Gewohnheit.

συνήθης, εος, ὁ, ἡ. gewohnt, vertraut.

συνηρεφής, έος, ὁ, ἡ. (ἐρέφω) bedeckt, umschattet.

σύν-θεσις, εως, ἡ. die Zusammensetzung.

συν-ίημι. *Gr.* merken, wahrnehmen, verstehn.

συν-ίστημι. anlegen, vorlegen, τινὶ τὶ, empfehlen, zum Unterrichte übergeben.

συν-νεάζω. die Jugend mit einem zubringen.

συννεφής, έος, ὁ, ἡ. umwölkt, trübe.

σύννομος, ου, ὁ, ἡ. zusammenweidend, in Gesellschaft lebend.

σύν-οδος, ου, ἡ. die Zusammenkunft, Gesellschaft.

συν-οικέω. zusammenwohnen - bey - an sich haben, bewohnen, bebauen.

συν-οικίζω. an einem Orte zusammenziehn, anbauen, zur Frau geben.

σύνολον, τό. im Ganzen, überhaupt, durchaus.

συν-ομιλέω. Umgang pflegen.

συν-ουσία, ας, ἡ. die Zusammenkunft, das Gastmal.

συν-τάττω und τάσσω. zusammenstellen, anordnen.

συντέλεια, ας, ἡ. die Vollendung.

συν-τελέω. vollbringen, vollenden.

συν-τρίβω. zermalmen.

συν-τύραννος, ου, ὁ. der Mitherrscher.

συνωρίς, ίδος, ἡ. das Gespann, der Wagen.

Συρία, ας, ἡ. ein Land in Asien.

σύριγξ, ἡ. die Pansflöte.

συρίζω. auf der Pansflöte spielen.

συῤ-ῥέω. *Gr.* zusammenfliefsen.

Σύρτεις, ων, αἱ. die Syrten, (zwey Meerbusen an der nördlichen Küste von Afrika).

σύρω. ziehen, schleppen, herbeyschwemmen.

σῦς, συός, ὁ. das Schwein.

συ-σκελέω. *Gr.* zusammentrocknen.

σύ-σκηνος, ου, ὁ, ἡ. der Hausgenosse.

σύ-σκιος, ὁ, ἡ. schattig.

συσ-σίτιον, ου, τό. das gemeinschaftliche Speisezimmer.

σύ-στασις, εος, ἡ. die Beschaffenheit.

συ-στέλλω. zusammenziehn.

συ-στρατεύω. mit zu Felde ziehn.

συχνός, ή, όν. anhaltend, zusammenhängend, lang.

σφαιροειδής, έος, ὁ, ἡ. kugelförmig.

σφαλερός, ά, όν. täuschend, gefährlich.

σφάλμα, ατος, τό. der Fehltritt, Irrthum.

σφάττω und σφάζω. schlachten, töden.

σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς. sie, ihrer etc.

σφενδόνη, ης, ἡ. die Schleuder.

σφετερίζω —ομαι. entwenden.

σφήν, νός, ὁ. der Keil.

σφηνόω. verkeilen, mit Keilen sperren.

σφίγγω. zusammendrücken.

σφίγξ, γγός, ἡ. die Sphinx.

σφόδρα und σφοδρῶς. sehr.

σφραγίς, ίδος, ἡ. das Siegel, der Abdruck.

σφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ. mit dem Hammer gearbeitet.

σχεδία, ας, ἡ. das Floſs.

σχεδόν, σχεδόν τι. beynahe.

σχῆμα, ατος, τό. die Stellung, der Anstand, Gestalt, Schmuck, Würde.

σχίζω. spalten, theilen.

σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ. eine Art von Binse, besonders eine gewürzhafte Gattung derselben.

σχολάζω. müssig seyn, feyern. τινί. bey einem Unterricht nehmen.

σχολαστικός, οῦ, ὁ. ein Student, Pedant.

σχολή, ῆς, ἡ. die Muſse, die Schule.

σώζω. *Gr.* retten, befreyen.

Σωκράτης, εος. n. pr.

σῶμα, ατος, τό. der Leib, Leichnam.

Σώστρατος, ου. n. pr.

σῶστρον, ου, τό. der Lohn für Errettung.

σωτήρ, ῆρος, ὁ. der Retter.

σωτηρία, ας, ἡ. die Rettung, Erhaltung, Sicherheit.

σωφρονέω. klug - seyn -werden, sittsam, züchtig seyn.

σωφροσύνη, ης, ἡ. die Ehrbarkeit, Züchtigkeit.

σώφρων, ονος, ὁ, ἡ. vernünftig, ehrbar.

T.

Ταίναρος, ου, ὁ. Vorgebirge von Laconien. ταινάριος λίθος. tänarischer Marmor.

ταινία, ας, ἡ. das Band, die Haarbinde, ein Streifen Landes.

τακτός, ή, όν. festgesetzt, bestimmt.

τάλαντον, ου, τό. ein Talent. (e. Summe von verschiedner Gröſse. Das attische beträgt gegen 1200 Rthlr.)

ταμεῖον und ταμιεῖον, ου, τό. die Vorrathskammer.

ταμιεύομαι. verwalten, vertheilen, sparen.

Τάναϊς, ιδος, ὁ. N. eines Flusses, jetzt Don.

Τάνταλος, ου. n. pr.

τάξις, εως, ἡ. die Anordnung, das Amt.

ταπεινός, ή, όν. demüthig, niedrig, klein.

ταπεινόω. demüthigen, erniedrigen. —ομαι. herabkommen.

Ταραντῖνοι, ων. die Einwohner v. Tarent im untern Italien.

ταράττω und ταράσσω. erschüttern, beunruhigen.

ταραχώδης, εος, ὁ, ἡ. Unruhe erregend, stürmisch.

ταριχεύω. einsalzen, einbalsamiren.

ταρσός, οῦ, ὁ. der Fittich.

Τάρταρος, ου, ὁ. ein Theil der Unterwelt.

Ταρτήσσιος, ου, ὁ. Einwohner der Stadt Tartessus in Hispanien.

τάσσω u. τάττω. stellen, ordnen, festsetzen.

Ταΰγετος, ου, ὁ. ein Gebirg in Laconien.

ταῦρος, ου, ὁ. der Stier. 2) Gebirg in Asien.

ταφή, ῆς, ἡ. das Grab, der Sarg, die Beerdigung.

τάφος, ου, ὁ. das Grab.

τάχα, τάχ' ἴσως. vielleicht. ταχέως. schnell.

τάχος, εος, τό. die Schnelligkeit.

ταχύς, εῖα, ύ. schnell, heftig. compar. ταχίων, ίον. eiligst. auch θάσσων. superl. τάχιστος, η, ον. —τάχιστα und ὡς τάχιστα. auf das eiligste, schnellste.

ταχύτης, ητος, ἡ. die Schnelligkeit.

ταώς, ώ, ὁ. der Pfau.

τε und τε . . τε u. τε . . . καί. sowohl . . als auch.

τέθριππον, ου, τό. der vierspännige Wagen.

τείνω, ausspannen, ziehen. τεινάμενος. sich erstreckend.

Τειρεσίας, ου. n. pr.

τειχίζω. ummauern.

τεῖχος, εος, τό. die Mauer.

τεκμαίρομαι. aus etwas schlieſsen, beurtheilen.

τεκμήριον, ου, τό. das Zeichen, Argument.

τέκνον, ου, τό. das Kind.

τεκνόω. zeugen.

τεκταίνω. verfertigen, zimmern.

τέκτων, ονος, ὁ. der Zimmermann. τεκτονικὴ τέχνη. die Baukunst.

Τελαμών, ῶνος. n. pr.

τέλειος, ὁ, ἡ. vollendet, vollkommen.

τελειόω. vollbringen.

τελετή, ῆς, ἡ. die Einweihung, die Mysterien.

τελευταῖος, αία, αῖον. der letzte. τὸ τελευταῖον. endlich.

τελευτάω. endigen. τὸν βίον. sterben.

τελευτή, ῆς, ἡ. das Ende, der Tod.

τελέω. zahlen, darbringen. θυσίας. opfern.

τελέως. gänzlich.

τέλμα, ατος, τό. der Sumpf, Morast.

τέλος, εος, τό. das Ende. als *adverb.* endlich, zuletzt.

τέμενος, εος, τό. der geweihte Platz, Tempel, Hayn.

τέμνω. *Gr.* schneiden, ab- durchschneiden, verheeren.

Τέμπεα, ῶν, τά. Tempe ein Thal in Thessalien.

τέναγος, εος, τό. seichtes, sumpfiges Wasser.

τεναγώδης, εος, ὁ, ἡ. sumpfig.

τένθης, ου, ὁ. der Schlemmer.

τένων, οντος, ὁ. die Sehne. οἱ τένοντες. die Sehnen am Nacken, der Nacken selbst.

τεράστιος, ὁ, ἡ. wunderbar.

τερατεύομαι. prahlen, betrügen.

τέρμα, ατος, τό. und τέρμων, ονος, ὁ. die Grenze.

τερπνός, ή, όν. erfreuend.

τέρψις, εως, ἡ. der Genuſs.

Τερψιχόρη, ης. n. pr.

τεσσαρακοστός, ή, όν. der vierzigste.

τέσσαρες, ων, vier.

τέταρτος, η, ον. der vierte. τέταρτον. viertens.

τετράκερως, ὁ, ἡ. mit vier Hörnern.

τετρακισ-χίλιοι, αι, α. vier tausend.

τετρακόσιοι, αι, α. vier hundert.

τετρά-πηχυς, εως. vier Ellen lang.

τετράπλευρος, ὁ, ἡ. vierseitig.

τετράποδον, ου, τό. das vierfüſsige Thier. τετραποδιστί. auf 4 Füſsen, auf Händen und Füſsen.

τετράπους, ποδος, ὁ, ἡ. vierfüſsig.

τετταράκοντα. vierzig.

τέτταρες, ων. vier.

τέττιξ, γος, ὁ. die Grille, Cicade.

Τεῦκρος, ου. n. pr.

τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ. mit Asche bedeckt.

τέχνη, ης, ἡ. die Kunst, Profession, das Kunstwerk, die List.

τεχνίτης, ου, ὁ. der Künstler, Kunstverständige.

Τηθύς, ύος, ἡ. n. pr.

τήκω. erweichen. —ομαι. schmelzen, sich grämen.

τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο. so groſs, so jung, so klein, so alt u. dgl. εἰς τηλικοῦτον τρυφῆς. so weit in der Ueppigkeit.

τήμερον und σήμερον. heute.

τηνικαῦτα. zu der Zeit, damals.

Τῆνος, ου. eine der cycladischen Inseln.

Τηρεύς, έως. n. pr.

τηρέω. bewahren, aufheben.

τῆτες. heuer, in diesem Jahre.

Τιβέριος, ου. n. pr.
Τίβερις, ιδος, ὁ. die Tiber.
Τιγράνης, ου. n. pr.
Τίγρης, ητος, ὁ. der Tigris, Fluſs in Asien.
τιθασσεύω. zähmen.
τιθασσός, ὁ, ἡ. zahm, gezähmt.
τίθημι. setzen, einsetzen, machen, ordnen.
τιθήνη, ης, ἡ. die Amme.
τίκτω. *Gr.* gebähren, hervorbringen. τίκτειν ᾠά. Eyer legen.
τίλλω. rupfen, berupfen.
Τίμαιος, ου. n. pr.
τιμάω. ehren.
τιμή, ῆς, ἡ. die Ehre, Würde. τιμαί. Ehrenbezeigungen.
τίμιος, ια, ιον. schätzbar.
Τιμόθεος, ου. N. eines atheniensischen Feldherrn.
Τίμων, ωνος. n. pr.
τιμωρέω. helfen. τινί. einen rächen. — έομαί τινα. sich an jemanden rächen, ihn bestrafen.
τιμωρία, ας, ἡ. die Strafe, Rache.
τινάσσω. schütteln, schwingen.
τίνω. zahlen. δίκας. büſsen.
τίς, τί; wer? was? τί; st. διὰ τί; warum?
τὶς, τὶ. einer, eine, eines, ein gewisser, mancher.
τίτανος, ου, ἡ. der Kalk.
τιτρώσκω. *Gr.* verwunden.
τλήμων, ονος, ὁ, ἡ. erduldend, unglücklich.
Τμῶλος, ου. ein Berg in Lydien.
τοιγαροῦν. demnach, also.
τοιγάρτοι. deshalb.
τοίνυν. demnach, also.
τοιοῦτος, αύτη, οῦτο. ein solcher. τοιοῦτος γίγνου. betrage dich so. τὰ τοιαῦτα. Dinge von solcher Art.
τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε. von solcher Art.
τόλμα, ης. ἡ. die Kühnheit.
τολμάω. wagen, sich erkühnen.
τολμηρός, ά, όν. kühn, verwegen.
τολοιπόν. künftig.
τοξεία, ας, ἡ. die Kunst mit dem Bogen zu schieſsen.
τόξευμα, ατος, τό. das Schieſsen mit dem Bogen.
τοξεύω. mit dem Bogen schieſsen.
τόξον, ου, τό. der Bogen, der Pfeil.
τοξότης, ου, ὁ. der Bogenschütz.
τόπος, ου, ὁ. der Raum.
τοσοῦτος, αύτη, οῦτο, und τοσοῦτον. so viel, so groſs, eben so viel. οὐ τοσοῦτον. nicht so sehr. ἐπὶ τοσοῦτον. so weit. ἐν τοσούτῳ. während der Zeit. τοσούτῳ (*c. compar.*) um soviel.
τότε. damals, dann, vormals. (mit vorgesetztem Artikel, damalig. οἱ τότε βασιλεύοντες. die damaligen Könige.) τοτὲ . . τοτὲ. bald . . . bald.
Τουρδιτανοί, ῶν. Volk in Hispanien.
Τοῦσκοι, ων. Tuscier,

Hetrusker, ein Volk in Italien.
τράγημα, ατος, τό. das Confect, der Nachtisch.
τράγος, ου, ὁ. der Bock.
τραγῳδέω. mit tragischem Tone - mit wichtiger Miene etwas vortragen.
τραγῳδία, ας, ἡ. das Trauerspiel.
τραγῳδοποιός, οῦ, ὁ. der tragische Dichter.
τραγῳδός, οῦ, ὁ. der tragische Dichter- Schauspieler.
τράπεζα, ης, ἡ. der Tisch.
τραῦμα, ατος, τό. die Wunde.
τράχηλος, ου, ὁ. der Hals.
τραχύς, εῖα, ύ. uneben, rauh.
τραχύτης, ητος, ἡ. die Unebenheit, Rauhheit.
τρεῖς, τρία. drey.
τρέπω. (aor. 2. ἔτραπον.) umwenden, verandern, in die Flucht schlagen. —ομαι. sich - wenden - zu etwas bequemen.
τρέφω. *Gr.* ernähren.
τρέχω. *Gr.* laufen.
τρίαινα, ης, ἡ. der Dreyzack.
τριάκοντα. dreyſsig.
τριακόσιοι, αι, α. dreyhundert.
τρίβω. reiben.
τρίβων, ωνος, ὁ. ein alter Mantel, Kleid.
τρίγωνος, ὁ, ἡ. dreyeckig. τὸ τρίγωνον. das Dreyeck.
τριήρης, εος, ἡ. die Galeere.
τρίκερως, ω. (κέρας) dreyhörnig.
τρικέφαλος, ὁ, ἡ. (κεφαλή) dreyköpfig.
τριλοφία, ας, ἡ. (λόφος) ein dreyfacher Busch, Roſsschweif, auf dem Helme.
Τρινακρία, ας, ἡ. der alte Name Siciliens.
τριπλόος, όη, όον. dreyfach. τριπλῇ. dreyfach.
τρίπους, ποδος, ὁ, ἡ. dreyfüſsig.
τρίς. dreymal.
τρισκαιδέκατος, η, ον. der dreyzehnte.
τρις-μύριοι, αι, α. dreyſsigtausend.
τρις-χίλιοι, αι, α. dreytausend.
τρίτος, η, ον. der dritte. τρίτον. drittens.
Τρίτων, ωνος, ὁ. eine Meeresgottheit.
τρίχινος, η, ον. (θρὶξ) von Haaren.
τριχόω. mit Haaren - zarten Federn versehen.
τρίχωσις, εως, ἡ. das Behaartseyn, das Haar.
τριώβολον, ου, τό. Drey - Obolenstück.
τρόπαιον, ου, τό. das Siegeszeichen.
τρόπος, ου, ὁ. die Art u. Weise, Sitte, Natur. τοῦτον τὸν τρόπον. auf diese Weise.
τροφή, ῆς, ἡ. die Nahrung, Nahrungsmittel.
τρόφος, ου, ἡ. die Amme.
τρυβλίον, ου, τό. der Napf.
τρυφάω. schwelgen.
τρυφή, ῆς, ἡ. die Ueppigkeit, das Wohlleben.

Τρωάς, άδος, ἡ. das trojanische Gebiet.
τρωϊκός, ή, όν. trojanisch. τὰ τρωϊκά die Zeiten des trojanischen Krieges.
τυγχάνω. *Gr. cum genitivo.* erlangen, erreichen, (mit dem Participio eines Verbi zeigt es ein zufälliges Zusammentreffen an, wie ἐτύγχανε ὤν. er war gerade; ἔτυχεν ἰών. er ging eben.) — τὸ τυχόν. was zufällig ist. ὁ τυχών. der erste, der beste. τὰ τυχόντα. das Alltägliche, Gemeine.
τύμπανον, ου, τό. die Trommel.
Τυνδάρεως, εω. n. pr. Τυνδαρίδαι, ῶν. des Tyndareos und der Leda Söhne, Castor und Pollux.
τυπίς, ίδος, ἡ. der Schlägel.
τύπος, ου, ὁ. das Zeichen, Gestalt, Buchstab.
τύπτω. schlagen, stoſsen.
τυραννικός, ή, όν. tyrannisch.
τυραννίς, ίδος, ἡ. die Tyrannei.
τύραννος, ου, ὁ. der Machthaber, Herrscher, Tyrann.
τυρο-ποιέω. Käse machen.
τυρός, οῦ, ὁ. der Käse.
Τύρος, ου, ἡ. N. einer Stadt in Phönizien.
Τυῤῥηνία, ας, ἡ. Land in Italien u. in Klein-Asien. Τυῤῥηνοί, ῶν. Einwohner desselben. τυῤῥηνικός, ή, όν. tyrrhenisch.
Τυρώ, οῦς. n. pr.
τυφλός, ή, όν. blind.
τυφλόω. blind machen.
τῦφος, ου, ὁ. der Dünkel, Stolz.
Τυφών, ῶνος. n. pr.
τύχη, ης, ἡ. das Glück, der Zufall, der Unfall. ἡ κοινὴ τύχη. S. κοινός.

Υ.

ὕαλος, ου, ἡ. Glas, durchsichtiges Harz.
ὕβος, ου, ὁ. der Höcker.
ὑβρίζω. miſshandeln, verhöhnen.
ὕβρις, εως, ἡ. der Uebermuth.
ὑβριστής, οῦ, ὁ. der Uebermüthige, der andre miſshandelt.
ὑγιαίνω. gesund, vernünftig seyn. τὸν νοῦν. bey gesundem Verstande seyn.
ὑγίεια, ας, ἡ. die Gesundheit.
ὑγιής, έος, ὁ, ἡ. gesund, vernünftig.
ὑγρός, ά, όν. feucht, flüssig.
ὑγρότης, ητος, ἡ. die Feuchtigkeit, Weichheit.
Ὑδάσπης, ου. Fluſs in Asien.
ὕδρα, ας, ἡ. die Wasserschlange, Hyder.
ὑδραυλίς, έως, ἡ. die Wasserorgel.
Ὑδραώτης, ου. N. eines Flusses in Asien.
ὑδρεία, ας, ἡ. das Wasser.
ὑδρεύω. wässern. —ομαι. Wasser schöpfen.
ὕδωρ, ατος, τό. das Wasser. ποιεῖν. regnen.

ὑέτιος, ου, ὁ. der regnende, ein Beynahme des Zeus.
ὑετός, οῦ, ὁ. der Regen.
υἱεύς, έος. u. υἱός, οῦ, ὁ. der Sohn.
υἱωνός, οῦ, ὁ. der Enkel.
Ὕλας, α. n. pr.
ὕλη, ης, ἡ. der Wald, die Holzung.
ὑλοτομέω. Holz hauen.
ὑμεῖς, ῶν. ihr, euer.
ὑμέναιος, ου, ὁ. der Hochzeitgesang.
ὑμνέω. mit Lobliedern besingen.
ὑπ-άγω. unterjochen, wohin gehn, sich nähern.
ὑπαίθριος, ὁ, ἡ. unter freyem Himmel. τὸ ὑπαίθριον. ein Ort unter freyem Himmel.
ὑπ-ακούω. *c. genitivo.* hören. τινί. Gehör geben, gehorchen.
Ὕπανις, ιδος, ὁ. N. eines Flusses in Scythien.
ὑπ-αν-ίσταμαι. *cum dativo.* vor einem aufstehn.
ὕπαρ. wachend.
ὑπ-άργυρος, ὁ, ἡ. silberhaltig.
ὑπάρχω. seyn.
ὑπ-είκω. nachgeben, nachstehn.
ὑπ-εἰς-δύνω. *Gr.* unvermerkt hineinkriechen.
ὑπ-εναντίος, ία, ίον. *c. dativo.* entgegenstehend. ὑπεναντίον τι λέγειν. in etwas widersprechen.
ὑπ-εξ-έρχομαι. Gr. unter etwas herausgehn.
ὑπέρ. *c. genit.* über, wegen, für. ὑπὲρ τοῦ ἐμπλῆσαι. um anzufüllen.
ὑπὲρ ὧν. worüber. *c. accus.* über.
ὑπερ-άγαν. übermäſsig, überlaut.
ὑπερ-άγω. übertreffen.
ὑπερ-άνω. *c. genitivo.* oberhalb.
ὑπερ-αίρω. hervorragen.
ὑπερ-αιωρέω. über etwas erheben.
ὑπερ-απο-θνήσκω. *Gr.* für einen sterben.
ὑπερ-βαίνω. *Gr.* darüber hinausgehn, überschreiten.
ὑπερ-βάλλω. *Gr.* über etwas weg werfen, hinweggehn, sehr groſs seyn. ὑπερβάλλον. übermäſsig.
ὑπερβολή, ῆς, ἡ. das Uebermaas. καθ' ὑπερβολήν. übermäſsig.
ὑπερ-έχω. die Oberhand behalten.
ὑπερηφανία, ας, ἡ. der Uebermuth.
ὑπερ-θαυμάζω. auſserordentlich bewundern.
ὑπερ-καχλάζω. überkochen.
ὑπέρ-κειμαι. *c. genitivo.* über etwas-liegen-stehen.
ὑπερ-μεγέθης, εος, ὁ, ἡ. auſserordentlich groſs.
Ὑπερμνήστρα, ας. n. pr.
ὑπερ-οράω. *Gr.* übersehen, verachten.
ὕπερος, ου, ὁ. u. τὸ ὕπερον. die Keule des Mörsers.
ὑπεροχή, ῆς, ἡ. die Ueberlegenheit.
ὑπεροψία, ας, ἡ. die Verachtung, der Uebermuth.

ὑπέρπαχυς, εος, ὁ, ἡ. übermäſsig dick.

ὑπερπετής, έος, ὁ, ἡ. über etwas - liegend, schwebend.

ὑπερσαρκέω. (σὰρξ) übermäſsig dick seyn.

ὑπερ-τείνω. sich ausdehnen.

ὑπερ-φέρω. *Gr.* übertreffen, Vorzüge haben.

ὑπερ-φρονέω. *c. genitivo.* verachten.

ὑπερ-χαίρω. sich sehr freuen.

ὑπ-έχω. unterhalten, sich unterwerfen. δίκας. büſsen.

ὑπήκοος, ὁ, ἡ. unterthänig, gehorsam.

ὑπήνη, ης, ἡ. der Theil des Gesichts von der Nase bis zum Munde, wo der Bart wächst, der Bart selbst.

ὑπηρεσία, ας, ἡ. der Dienst.

ὑπηρετέω. dienen, gehorchen.

ὑπηρέτης, ου, ὁ. der Diener.

ὑπ-ηχέω. ertönen.

ὑπισχνέομαι. *Gr.* versprechen.

ὕπνος, ου, ὁ. der Schlaf.

ὑπνόω. schlafen.

ὑπό. *c. genit.* (zeigt die hervorbringende Ursache an) von, durch, aus. ὑπὸ καμάτου. vor Mattigkeit. *c. dat.* unter, in Begleitung. ὑπὸ σάλπιγξι. unter dem Schalle der Trompeten. *c. accus.* gegen, zu. ὑφ' ἕνα καιρόν. um dieselbe Zeit. ὑπὸ σκιάν. im Schatten.

ὑπο-βάλλω. *Gr.* unterlegen.

ὑπό-βασις, εως, ἡ. das Zurückgehn, Senken, Abnehmen.

ὑπο-βλέπω. scheel, zornig - aussehn.

ὑπο-βρύχιος, ία, ιον. in der Tiefe, untergetaucht. ὑποβρύχιον ποιεῖν. ertränken.

ὑπο-δείκνυμι. *Gr.* anweisen.

ὑπο-δέομαι. unter etwas binden, Schuhe anziehn.

ὑπο-δέχομαι. auffangen, empfangen, aufnehmen.

ὑπόδημα, ατος, τό. (δέω) der Schuh.

ὑπο-δύνω und -δύομαι. hinunter - gehn - kriechen, sich unter etwas stellen.

ὑπόδυσις, εως, ἡ. das Unterkriechen.

ὑπο-κάτω. unterhalb gelegen.

ὑπό-κειμαι. unter etwas liegen.

ὑποκριτής, οῦ, ὁ. der Schauspieler.

ὑπο-λαμβάνω *Gr.* annehmen, glauben, das Wort nehmen.

ὑπο-λανθάνω. *Gr.* verborgen seyn.

ὑπο-λείπομαι. zurück - übrig bleiben.

ὑπ-ολισθαίνω. hinabgleiten.

ὑπο-μένω. *Gr.* bleiben, dulden, ausharren.

ὑπο-μιμνήσκω. *Gr.* erinnern.

ὑπόνομος, ου, ὁ. der Stollen im Bergwerke.

ὑπο-πίπτω. *Gr.* unter

etwas-fallen - zu liegen kommen.

ὑπόπτερος, ὁ, ἡ. geflügelt.

ὑπόπτης, ου, ὁ, ἡ. argwöhnisch.

ὑπορ-ῥέω. entschlüpfen.

ὑπο-σπάω. unter etwas wegziehn.

ὑπο-στίλβω. glänzen.

ὑπο-στρέφω —ομαι. umkehren.

ὑπο-στροφή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.

ὑπο-τάττω und -τάσσω. unterordnen, unterwerfen.

ὑποτελέω. entrichten.

ὑπο-τίθημι. eingeben, in den Sinn legen.

ὑπο-τρέφω. *Gr.* nähren, wachsen lassen.

ὑπο-τρέχω. *Gr.* unter etwas laufen, um Schutz zu suchen.

ὑπότρομος, ὁ, ἡ. zitternd.

ὑπουργέω. Hülfe leisten, darbieten.

ὑπο-φέρω. *Gr.* ertragen, aushalten. —ομαι. darunter wegströmen.

ὑπο-χθόνιος, ὁ, ἡ. unterirdisch.

ὑπο-χωρέω. zurückweichen.

ὑποψία, ας, ἡ. der Verdacht.

ὑπώρεια, ας, ἡ. der Fuſs des Berges.

Ὑρκανία, ας. ein Theil von Persien. Ὑρκανός, ή, όν. hyrcanisch.

ὗς, ὑός, ὁ. das Schwein.

ὑσγινοβαφής, έος, ὁ, ἡ. scharlachroth.

ὕστατος, η, ον. der letzte.

ὑστερέω. zurückbleiben.

ὕστερον. späterhin, nachher.

ὕστριξ, ιχος, ὁ. das Stachelschwein.

ὑφαίνω. weben.

ὕφαλος, ὁ, ἡ. (ἅλς) unter Wasser. -λον ποιῆσαι. unter Wasser setzen.

Ὕφασις, εως, ὁ. Fluſs in Asien.

ὕφασμα, ατος, τό. das Gewebe.

ὑφ-ίστημι. unter etwas stellen, einrichten. ὑπέστην. ich unternehme.

ὑψηλός, ή, όν. hoch.

ὕψος, εος, τό. die Höhe.

ὕω. regnen. ὕει. es regnet. ὕομαι. naſs - beregnet- werden.

Φ.

Φάγω. essen.

Φαέθων, οντος. n. pr.

φαεινός, ή, όν. glänzend.

φαίνω. zeigen. —ομαι. sich zeigen, erscheinen, scheinen. (mit dem *particip.* kann es bisweilen durch offenbar, augenscheinlich übersetzt werden.)

φακή, ῆς, ἡ. die Linse.

φάλαγξ, γγος, ἡ. der Phalanx.

φαλακρός, ά, όν. kahlköpfig.

Φάλερνος οἶνος. Falerner Wein, von einem Orte in Campanien.

φανερός, ά, όν. augenscheinlich, sichtbar, mit dem *particip.* einer dem man ansieht, daſs er etwas thun will.

Φαρμακεύς, έως, ὁ. einer der Arzneymittel macht, ein Pillendreher.
Φαρμακίς, ίδος, ἡ. die Zauberinn.
Φάρμακον, ου, τό. das Gift, Zauberey, Arzneymittel, Mittel gegen etwas. ποτὸν φάρμακον. Arzneytrank.
Φαρμάττω u. φαρμάσσω. vergiften.
Φάρος, ου. N. einer Insel, Alexandrien gegenüber.
Φάρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ. der Schlund, die Kehle.
Φᾶσις, ιδος, ὁ. Fluſs bey Colchis.
Φάσκω sagen.
Φάσμα, ατος, τό. die Erscheinung.
Φάτνη, ης, ἡ. die Krippe.
Φαυλίζω. tadeln.
Φαῦλος, η, ον. *adv.* Φαύλως. schlecht, unrecht. ὁ φαῦλος. der Nichtswürdige.
Φέγγος, εος, τό. das Licht.
Φειδίας, ου. n. pr.
Φειδίτιον, ου, τό. das gemeinsame Mahl der Spartaner.
Φείδομαι *c. genitivo.* sparen, schonen.
Φείδων, ωνος. n. pr.
Φεραί, ῶν. Stadt in Thessalien. Φεραῖοι, ων. die Einwohner derselben.
Φέρης, ου. n. pr.
Φέρω. *Gr.* tragen, bringen. βαρέως. unwillig, verdrüſslich seyn. Φέρε. wohlan. —ομαι. sich vorwärts stürzen, fortfliegen (von Geschossen, Steinen). τὰ πρῶτα φέρεσθαι. den ersten Preis davon tragen, den ersten Platz behaupten.
Φεύγω. *Gr.* fliehen.
Φηγός, οῦ, ἡ. die Eiche.
Φήμη, ης, ἡ. der Ruf.
Φημί. *Gr.* sagen.
Φθάνω. *Gr.* zuvorkommen. (mit einer Negation und einem Participi zeigt es an, daſs die im Partic. stehende Handlung eine andre zur unmittelbaren Folge gehabt hat.)
Φθέγγομαι. reden.
Φθείρω. verderben, vernichten. —ομαι εἴς τι. in etwas hineingerathen.
Φθία, ας, ἡ. ein Land in Thessalien.
Φθόγγος, ου, ὁ. der Laut.
Φθονερός, ά, όν. neidisch.
Φθονέω. beneiden.
Φθόνος, ου, ὁ. der Neid.
Φθορά, ᾶς, ἡ. und Φθόρος, ου, ὁ. das Verderben, die Niederlage. καρπῶν. Miſswachs.
Φιάλη, ης, ἡ. die Trinkschaale, Becher.
Φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ. menschenfreundlich.
Φιλαργυρία, ας, ἡ. der Geldgeiz.
Φιλαυτία, ας, ἡ. die Eigenliebe.
Φιλεργία, ας, ἡ. die Thätigkeit.
Φιλέω. lieben, küssen, (*c. infinit.*) pflegen.
Φιλήμων, ονος. n. pr.
Φιλία, ας, ἡ. die Freundschaft.
Φιλιππίδης, ου. n. pr.

Φιλοδοξία, ας, ἡ. die Ruhmbegierde, Ehrgeiz.

Φιλόκαλος, ὁ, ἡ. der Freund des Schönen.

Φιλοκινδύνως. verwegen.

Φιλόκοσμος, ὁ, ἡ. putzliebend.

Φιλομαθής, έος, ὁ, ἡ. wiſsbegierig.

Φιλομήλα, ας. n. pr.

Φιλονεικία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.

Φιλόξενος, ὁ, ἡ. gastfreundlich.

Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. den Vater liebend.

Φιλοπονία, ας, ἡ. die Arbeitsamkeit.

Φιλόπονος, ὁ, ἡ. *adv.* φιλοπόνως. arbeitsam.

Φίλος, η, ον. geliebt. ὁ φίλος. der Freund.

Φιλοσοφέω. Philosophie studiren.

Φιλοσοφία, ας, ἡ. die Philosophie.

Φιλόσοφος, ου, ὁ. der Philosoph.

Φιλότεχνος, ὁ, ἡ. *adv.* φιλοτέχνως. künstlich.

Φιλοτιμέομαι. sich beeifern.

Φιλοτιμία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.

Φιλότιμος, ὁ, ἡ. *adv.* φιλοτίμως. ehrbegierig, sorgfältig.

Φιλοφρονέομαι. freundlich aufnehmen - behandeln.

Φιλόφωνος, ὁ, ἡ. geschwätzig. τὸ φιλόφωνον. die Geschwätzigkeit.

Φιλόψυχος, ὁ, ἡ. der das Leben liebt.

Φινεύς, έως. n. pr.

Φλέψ, φλεβός, ἡ. die Ader.

Φλόγινος, η, ον. feuerfarben.

Φλογώδης, εος, ὁ, ἡ. feurig.

Φλόξ, ογός, ἡ. die Flamme.

Φλυαρέω. plaudern, unnütze Reden führen.

Φοβερός, ά, όν. furchtbar.

Φοβέω. scheuchen, erschrecken.

Φόβος, ου, ὁ. die Furcht.

Φοίνικες, ων. ein Volk in Asien am mittell. Meer. Φοινίκη. Phoenizien.

Φοίνιξ, ικος, ὁ. der Palmbaum. 2) die Frucht des Palmbaums, Dattel.

Φοιτάω. einen Ort oft besuchen.

Φολιδωτός, ὁ, ἡ. (φολίς) schuppig, geschuppt.

Φονεύς, έως, ὁ. der Mörder.

Φονεύω. ermorden.

Φόνος, ου, ὁ. der Mord.

Φορέω. tragen.

Φόρκος, ου. n. pr.

Φόρος, ου, ὁ. der Tribut.

Φόρτιον, ου, τό. die Waare.

Φορτικῶς. auf eine lästige, übermüthige Weise.

Φράζω. sagen, anzeigen, aussprechen. —ομαι. vernehmen.

Φράττω. einschlieſsen.

Φρέαρ, ατος, τό. der Brunnen.

Φρήν, φρενός, ἡ. der Verstand.

Φρίξος, ου. n. pr.

Φρίττω u. φρίσσω. schaudern, sich sträuben.

πεφρικώς. starrend von etwas, mit etwas starrendem bedeckt.

Φρονέω. denken. μέγα. stolz seyn. εὖ. wohlwollend seyn.

Φρόνησις, εως, ἡ. die Klugheit.

Φροντίζω. *cum genitivo.* sorgen, sinnen.

Φροντίς, τίδος, ἡ. die Sorge.

Φρουρά, ᾶς, ἡ. die Wache.

Φρουρέω. bewachen, schützen.

Φρουρός, οῦ, ὁ. der Wächter.

Φρυάττομαι. stolz seyn, sich brüsten.

Φρυγία, ας, ἡ Phrygien, in Asien. Φρύξ, υγός. der Phrygier.

Φυγαδεύω. in die Flucht - ins Exil treiben.

Φυγή, ῆς, ἡ. die Flucht, das Exil.

Φυλακή, ῆς, ἡ. die Wache.

Φύλαξ, ακος, ὁ. der Wächter.

Φυλάττω und Φυλάσσω. bewachen, beobachten, aufpassen. εἰς καιρόν. auf eine Zeit aufsparen. —ομαι. sich hüten.

Φῦλον, ου, τό. das Geschlecht, die Art, der Stamm.

Φύλλον, ου, τό. das Blatt, die Blume.

Φυλλοχόος, ὁ, ἡ. was die Blätter verliert. Φυλλοχόοι μῆνες. die Herbst-Monate.

Φύξιος, ου. (Φεύγω) der zur Flucht hilft, auf der Flucht beysteht. ein Beynahme des Zeus.

Φυσάω. blasen, schnauben.

Φύσημα, ατος, τό. das Blasen, Hauchen.

Φυσικός, ή, όν. natürlich.

Φυσιολογία, ας, ἡ. Physik, Untersuchung der Natur der Dinge.

Φύσις, εως, ἡ. die Natur, Charakter. Φύσεις. Gewächse, Gegenstände aller Art.

Φυτεία, ας, ἡ. die Anpflanzung.

Φυτεύω. pflanzen.

Φυτόν, οῦ, τό. die Pflanze.

Φύω. *Gr.* erzeugen, hervorbringen. ἔφυν u. πέφυκα. ich bin. πεφυκέναι. *c. infinit.* eine gewisse Beschaffenheit haben, im Stande seyn, pflegen. —ομαι. wachsen.

Φωκίς, ίδος, ἡ. N. einer Landschaft in Griechenland. Φωκεῖς, έων. die Einw. derselben.

Φωκίων, ωνος. n. pr.

Φωλεόν, οῦ, τό. die Höhle.

Φωνή, ῆς, ἡ. die Stimme.

Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν. mit Stimme begabt, redend.

Φωράω. ertappen.

Φῶς, Φωτός, τό. das Licht.

X.

Χαίνω. *Gr.* den Mund aufsperren, nach etwas trachten.

Χαίρω. *Gr.* sich freuen.

χαίτη, ης, ἡ. das Haar.
χάλαζα, ης, ἡ. der Hagel.
χαλάω. abspannen.
Χαλδαῖοι, ων. ein Volk in Asien.
χαλεπός, ή, όν. schwer, lästig. *adv.* χαλεπῶς. mit Mühe.
χαλινόω. zügeln.
χαλκεῖον, ου, τό. die Schmiede.
χαλκεύς, έως, ὁ. der Schmid.
χαλκέος, έα, έον. ehern, von Erz.
χαλκίοικος, ὁ, ἡ. in einem ehernen Hause wohnend. ein Beynahme der Athene.
χαλκόπους, ποδος, ὁ, ἡ. der eherne Füſse hat.
χαλκός, οῦ, ὁ. das Erz.
χαμᾶζε, auf die Erde.
χαρίεις, εσσα, εν. angenehm, artig. χαριέντως. auf eine artige, witzige Weise.
χαρίζομαι. schenken.
Χαρικλῶ, οῦς, ἡ. n. pr.
Χαρίλαος, ου. n. pr.
χάρις, ιτος, ἡ. das Geschenk, Dank. χάριν ἔχειν τινί τινός. einem für etwas Dank wissen. χάριν ἀποδιδόναι. sich dankbar beweisen. πρὸς χάριν. aus Gunst, parteyisch. χάριν. *c. genit.* wegen. τοῦ πιστεῦσαι χάριν. um sich Glauben zu verschaffen. τοῦ σαφοῦς χάριν. um der Deutlichkeit willen.
Χαρμίδης, ου. n. pr.
χάρτιον, ου, τό. das Papier.
χάσμα, ατος, τό. der Schlund, Rachen.
χαυλιόδους, οντος, ὁ. der vorstehende Hauzahn.
χαῦνος, η, ον. locker.
Χείλων, ωνος. n. pr.
χειμάζομαι. sich in Sturm u. Ungewitter befinden.
χείμαῤῥος, ου, ὁ. der Waldstrom, reiſsende Strom.
χειμέριος u. χειμερινός, ή, όν. winterhaft, rauh.
χειμών, ῶνος, ὁ. der Winter, der Sturm. τοῦ χειμῶνος. im Winter.
χείρ, χειρός, ἡ. die Hand. ἀχρὶ χειρῶν. bis zu Thätlichkeiten.
χείριστος, η, ον. der schlechteste.
χειροήθης, εος, ὁ, ἡ. an die Hand gewöhnt, zahm.
χειροπληθής, έος, ὁ, ἡ. die Hand füllend, von ansehnlicher Gröſse.
χειροποίητος, ὁ, ἡ. mit Händen gemacht, künstlich.
χειροτονέω. die Hände bey der Wahl ausstrekken, wählen.
χειροτονία, ας, ἡ. die Wahl.
χειρουργία, ας, ἡ. die Wundarzneykunst. χειρουργικός, ή, όν was zur Wundarzneykunst gehört. 2) der Chirurg, Wundarzt.
χειρόομαι. überwältigen, unterjochen.
Χείρων, ωνος. n. pr.
χείρων, ονος, ὁ, ἡ. schlechter, schwächer. τὸ χεῖρον. das Schlimmere.

χελιδών, όνος, ἡ. die Schwalbe.

χελώνη, ης, ἡ. die Schildkröte.

χεῤῥονησίζω. eine Halbinsel bilden, auf einer Halbinsel liegen.

χεῤῥόνησος, ου. u. χερσόννησος, ου, ἡ. die Halbinsel.

χερσαῖος, ὁ, ἡ. was auf dem Lande lebt.

χερσεύω. auf dem Lande verweilen.

χέρσος, ου, ἡ. das feste Land.

χέω. *Gr.* vergiefsen.

χηλή, ῆς, ἡ. der Huf, gespaltne Klaue.

χήν, νός, ὁ. die Gans.

χήνειος, εία, ειον. von der Gans. ᾠόν. das Gänseey.

χῆρος, α, ον. verlassen, beraubt. γυνὴ χήρα. die Wittwe.

χθές. gestern.

χίλιοι, ίαι, ια. tausend.

Χίλων, ωνος. n. pr.

Χίμαιρα, ας, ἡ. die Chimaera, ein Ungeheuer der Unterwelt.

χιτών, ῶνος, ὁ. das Unterkleid, Kleid.

χιών, όνος, ἡ. der Schnee.

χλαμύδιον, ίου, τό. der kleine Mantel.

χλαμύς, ύδος, ἡ. das Oberkleid, der Mantel.

χλευασμός, οῦ, ὁ. der Hohn.

χοῖρος, ου, ὁ. das Schwein.

χολή, ῆς, ἡ. die Galle.

χολόομαι. in Zorn gerathen.

χόλος, ου, ὁ. der Zorn.

χόνδρος, ου, ὁ. das Körnchen.

χορδή, ῆς, ἡ. die Saite.

χορεύω. tanzen.

χορηγέω. darbieten, mit etwas versehen.

χορηγός, οῦ, ὁ, ἡ. der die Kosten aufwendet, einen unterstützt.

χόρτος, ου, ὁ. das Futter.

χράω. *Gr.* Orakel ertheilen. χράομαι. *c. dativo.* sich bedienen, haben, üben, ausüben, umgehn mit einem, das Orakel um Rath fragen.

χρεία, ας, ἡ. das Bedürfnifs, der Gebrauch. χρεία ἐστί. es ist nöthig.

χρεών, τό. das Verhängnifs, der Tod. χρεὼν ἐστι. es ist vom Schicksal bestimmt.

χρή. *Gr.* man mufs.

χρῆμα, ατος, τό. die Sache. χρήματα. Vermögen, Schätze. — (umschreibend) χρῆμα κίττης st. κίττα. — οὐδὲν χρῆμα. nichts.

χρηματίζομαι. Wucher treiben.

χρήσιμος, η, ον. nützlich, brauchbar.

χρησμός, οῦ, ὁ. der Orakelspruch.

χρησμῳδέω. Orakel ertheilen.

χρηστός, ή, όν. gut, edel.

χρίω. salben.

χροία, ας, ἡ. u. χρόα, ας. die Farbe.

χρόνος, ου, ὁ. die Zeit. χρόνους πολλούς. lange Zeit.

χρυσέος, έα, έον. und

χρυσοῦς, ῆ, οῦν. golden.

χρυσίον, ου, τό. das Gold.

χρυσίτης, ὁ. fem. χρυσῖτις. goldhaltig. ἄμμος. Goldsand.

χρυσόκερως, ω, ὁ, ἡ. (κέρας) mit goldnem Geweihe.

χρυσόμαλλος, ου, ὁ. (μαλλός) was goldne Wolle, ein goldnes Vliefs hat.

χρυσός, οῦ, ὁ. das Gold.

χρῶμα, ατος, τό. die Farbe.

χύτρος, ου, ὁ. der Topf.

χωλός, ή, όν. lahm.

χωλόω. lähmen.

χῶμα, ατος, τό. der Damm.

χώρα, ας, ἡ. das Land, der Platz.

χωρέω. fassen.

χωρίζω. trennen, entfernen.

χωρίον, ίου, τό. der Landstrich, das Landgut.

χωρίς. c. genitivo. ohne, aufser.

χῶρος, ου, ὁ. der Ort, die Gegend.

Ψ.

ψάλτης, ου, ὁ. e. der ein Saiteninstrument spielt.

ψάμμος, ου, ἡ. der Sand.

ψαύω. c. genitivo. berühren, erreichen.

ψέγω. tadeln.

ψέλλιον, ου, τό. der Ring, die Spange.

ψευδής, έος, ὁ, ἡ. lügenhaft.

ψεύδομαι. lügen, sich täuschen.

ψευδόμαντις, εως, ὁ. der Lügenprophet.

ψεῦδος, εος, τό. die Lüge.

ψῆγμα, ατος, τό. kleine Stücke, wie Kies. χρυσοῦ. Goldsand.

ψηφίζομαι. beschliefsen, decretiren, erklären.

ψηφίς, ῖδος, ἡ. ein kleiner Kiesel.

ψιλός, ή, όν. entblöfst, leicht bewaffnet.

ψόγος, ου, ὁ. der Tadel, die Schande.

ψοφέω. rauschen, tosen.

ψόφος, ου, ὁ. das Geräusch, der Schall.

ψυχαγωγέω. Seelen führen, ergötzen.

ψυχάω. u. ψύχω. Gr. abkühlen.

ψυχή, ῆς, ἡ. die Seele, das Leben.

ψύχος, εος, τό. die Kälte.

ψυχρός, ά, όν. kalt.

Ω.

ᾠδή, ῆς, ἡ. der Gesang.

ᾠδικός, ή, όν. musikalisch.

ὠδίν, ῖνος, ἡ. Geburtsschmerz.

ὠθέω. stofsen, treiben.

ὠκεανός, οῦ, ὁ. das die Erde umströmende Meer. 2) Nahmen einer Gottheit.

ὠκύς, εῖα, ύ. adv. ὠκέως. schnell.

ὠμόλινον, ου, τό. das Barbiertuch.

ὠμοπλάτη, ης, ἡ. das Schulterblatt.
ὦμος, ου, ὁ. die Schulter.
ὠμότης, ητος, ἡ. die Grausamkeit.
ὠμοφάγος, ὁ, ἡ. rohes Fleisch essend.
ὠνέομαι. kaufen.
ᾠόν, οῦ, τό. das Ey.
ὥρα, ας, ἡ. die Stunde, Jahrszeit, Hore.
ὡς. wie, daſs, damit, als. mit einem Zahlworte, gegen, ungefähr. — mit dem Superl. soviel als möglich. — mit dem Partic. zeigt es eine zu gebende Erklärung an, und kann durch als, als ob übersetzt werden. — mit dem Accus. einer Person, soviel als πρός. zu. — ὡς τάχους εἶχε. so geschwind er konnte. ὡς περιουσίας εἶχε. so viel in seinen Kräften und Vermögen stand.
ὡσαύτως. auf gleiche Weise.
ὥσπερ u. ὡσπεροῦν. wie.
ὥστε. daſs, so daſs, um.
Ὤστια, ίων. St. in Latium.
ὠφέλεια, ας, ἡ. der Nutzen.
ὠφελέω. helfen, nützlich seyn.
ὠφέλιμος, ὁ, ἡ. nützlich.

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

. Heinr

BSB Bayerische StaatsBibliothek

MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Jacobs, Friedrich, 1764-1847

Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere

Bd.: 1

Jena 1817

L.gr. 157 l-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10585053-0